

**UCHWAŁA NR
RADY MIEJSKIEJ W BIERUNIU**

z dnia 2020 r.

**w sprawie uchwalenia Zmiany nr 2 Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania
przestrzennego miasta Bierunia**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2020 r. poz. 713) oraz art. 12 ust. 1 i art. 27 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz.U. z 2020 r. poz. 293 z późn. zm.), oraz w związku z Uchwałą Nr IV/5/2019 Rady Miejskiej w Bieruniu z dnia 28 marca 2019 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia Zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Bierunia, na wniosek Burmistrza Miasta Bierunia

Rada Miejska w Bieruniu uchwala, co następuje:

§ 1. Uchwala się „Zmianę nr 2 Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Bierunia” przyjętego Uchwałą Nr IV/1/2013 Rady Miejskiej w Bieruniu z dnia 25 kwietnia 2013 r. w sprawie uchwalenia aktualizacji Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Bierunia, wraz ze zmianą wprowadzoną Uchwałą XII/4/2018 Rady Miejskiej w Bieruniu z dnia 27 września 2018 r.

§ 2. Integralną część uchwały stanowią:

- 1) załącznik nr 1 – część A – Uwarunkowania rozwoju wraz z Anekssem - Ujednolicony tekst;
- 2) załącznik Nr 2 – część B – Ustalenia studium - Ujednolicony tekst;
- 3) załącznik Nr 3 – część C – Uzasadnienie przyjętych rozwiązań – synteza ustaleń Studium - Ujednolicony tekst;
- 4) załącznik nr 4 – rysunek nr 1 – Uwarunkowania rozwoju miasta - ujednolicony rysunek w skali 1:10000;
- 5) załącznik nr 5 – rysunek nr 2 – Ustalenia Studium w zakresie układu komunikacji i infrastruktury technicznej - ujednolicony rysunek w skali 1:10000;
- 6) załącznik nr 6 – rysunek nr 3 – Ustalenia Studium w zakresie kierunków zagospodarowania przestrzennego ujednolicony rysunek studium w skali 1:10000;
- 7) załącznik nr 7 – rysunek nr 4 – Ustalenia Studium w zakresie ochrony wartości kulturowych i przyrodniczych miasta ujednolicony rysunek studium w skali 1:10000;
- 8) załącznik nr 8 – Rozstrzygnięcie Rady Miejskiej w Bieruniu o sposobie rozpatrzenia uwag do zmiany nr 2 Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Bierunia nieuwzględnionych przez Burmistrza Miasta zgłoszonych w trakcie wyłożenia projektu do publicznego wglądu.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta Bierunia.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Załącznik Nr 1 do uchwały Nr

Rady Miejskiej w Bieruniu

z dnia 2020 r.

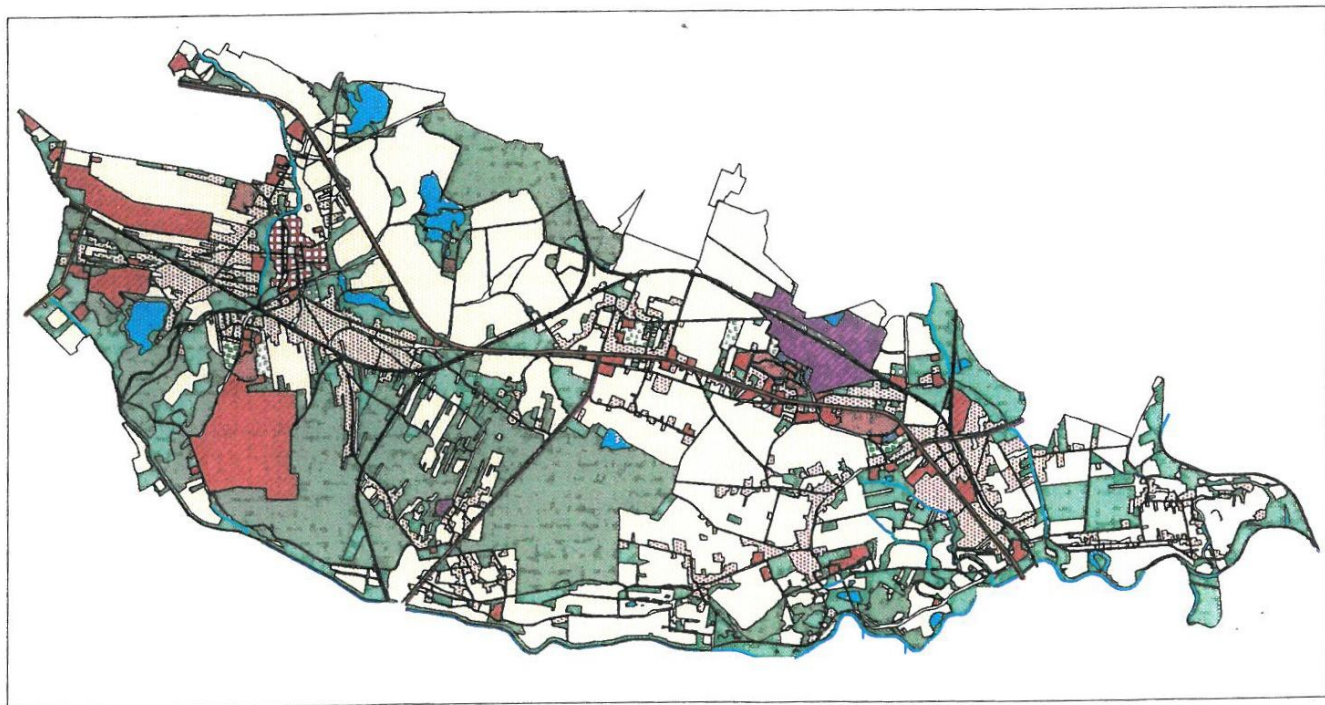

AKTUALIZACJA STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA BIERUŃ

CZĘŚĆ "A"

UWARUNKOWANIA ROZWOJU

UJEDNOLICONY TEKST STUDIUM

Opracowano w Pracowni Urbanistycznej w Rybniku Sp. z o.o.

Zmiana Studium nr 1 i nr 2 opracowana przez:
Przedsiębiorstwo Projektowania Studiów, Usług i Realizacji „TERPLAN” Sp. z o.o. 40-036 Katowice

SPIS TREŚCI:

I.	WPROWADZENIE	4
II.	UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z DOTYCHCZASOWEGO PRZEZNACZENIA I ZAGOSPODAROWANIA TERENU	5
	1. Położenie i powiązania gminy	5
	2. Dotychczasowe przeznaczenie i zagospodarowanie terenu	5
III.	UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE ZE STANU ŁADU PRZESTRZENNEGO I WYMOGÓW JEGO OCHRONY	13
IV.	UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE ZE STANU ŚRODOWISKA	14
	1. Rzeźba terenu i walory krajobrazu	14
	2. Warunki klimatyczne	14
	3. Lasy, leśna przestrzeń produkcyjna	15
	4. Gleby, rolnicza przestrzeń produkcyjna	16
	5. Zasoby wodne	17
	6. Ocena stanu środowiska, jego zagrożeń i możliwości ich ograniczania	21
V.	UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE ZE STANU DZIEDZICTWA KULTUROWEGO I ZABYTKÓW	27
	1. Wykazy obiektów i założeń zabytkowych objęte ochroną konserwatorską w podziale na miejscowości:	27
	2. Strefy ochrony konserwatorskiej	30
VI.	WARUNKI I JAKOŚĆ ŻYCIA MIESZKAŃCÓW	35
VII.	ZAGROŻENIA BEZPIECZEŃSTWA LUDNOŚCI I MIENIA	38
VIII.	POTRZEBY I MOŻLIWOŚCI ROZWOJU GMINY	39
	1. Potrzeby gminy	39
	2. Potrzeby mieszkańców	39
	3. Możliwości rozwoju gminy	39
IX.	WYSTĘPOWANIE OBIEKTÓW I TERENÓW CHRONIONYCH ORAZ OBSZARÓW NATURALNYCH ZAGROŻEŃ GEOLOGICZNYCH	40
	1. Ochrona zasobów przyrodniczych	40
	2. Zagrożenia geologiczne	43
X.	UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z WYSTĘPOWANIA UDOKUMENTOWANYCH ZŁOŻ KOPALIN, ZASOBÓW WÓD PODZIEMNYCH I TERENÓW GÓRNICZYCH	43
	1. Złoże kopalin	43
	2. Tereny górnicze	45
XI.	UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE ZE STANU SYSTEMÓW INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ ORAZ STANU SYSTEMÓW KOMUNIKACJI	51
	1. Zaopatrzenie w wodę	51
	2. Odprowadzanie ścieków	51
	3. Zaopatrzenie w gaz i ciepło	52
	4. Zaopatrzenie w energię elektryczną	53
	5. Gospodarka odpadami	53
	6. Komunikacja drogowa i kolejowa	54
	7. Komunikacja zbiorowa	55
	8. Komunikacja rowerowa	55
	9. Telekomunikacja	55
XII.	UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z LOKALIZACJI ZADAŃ SŁUŻĄCYCH REALIZACJI PONADLOKALNYCH CELÓW PUBLICZNYCH	55
XIII.	BIBLIOGRAFIA	57

CZĘŚĆ GRAFICZNA:

- Schemat nr 1 - Wpływy działalności górnictwa na lata 2010 – 2020 (format A3) –
- Schemat nr 2 - Wpływy działalności górnictwa na lata 2010 – 2020 (format A3) –
- Schemat nr 3 - Wpływy działalności górnictwa na lata 2021 – 2030 (format A3) –
- Schemat nr 4 - Wpływy działalności górnictwa na lata 2021 – 2030 (format A3) –
- Schemat nr 5 - Wpływy działalności górnictwa na lata 2031 – 2048 (format A3) –
- Schemat nr 6 - Wpływy działalności górnictwa na lata 2031 – 2048 (format A3) –
- Schemat nr 7 - Waloryzacja struktur urbanistycznych (format A3)
- Stan istniejący użytkowania terenu w układzie struktury funkcjonalno – przestrzennej,
 - Uwarunkowania zagospodarowania przestrzennego,
 - Koncepcja kierunków rozwoju na tle głównych uwarunkowań.

SPIS TABEL:

- Tabela 1. Miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego
- Tabela 2. Podział gospodarstw rolnych wg zajmowanej powierzchni
- Tabela 3. Wskaźniki bonitacji negatywnej, gmina na tle powiatu i województwa
- Tabela 4. Wstępna ocena stanu wód powierzchniowych w punktach pomiarowo-kontrolnych w roku 2009 na terenie miasta Bierunia
- Tabela 5. Jakość wód podziemnych
- Tabela 6. Klasa strefy dla poszczególnych zanieczyszczeń oraz klasa ogólna strefy z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych w celu ochrony zdrowia w latach 2006-2008
- Tabela 7. Podstawowe dane demograficzne miasta na tle miast ościennych i województwa
- Tabela 8. Pomniki przyrody miasta Bierunia
- Tabela 9. Udokumentowane złoża na terenie miasta Bierunia

I. WPROWADZENIE

Obecna trzecia edycja Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Bierunia została opracowana na podstawie następujących aktów prawnych:

- ustawa z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym,
- rozporządzenie ministra infrastruktury z dnia 28 kwietnia 2004 roku w sprawie zakresu projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy.

Podstawę prawną „Zmiany nr 1 i nr 2 studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Bierunia” stanowią w szczególności:

- 1) Art. 3a Ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w szczególności ustawy w brzmieniu: „Zmiana studium dla części obszaru gminy wymaga dokonania, zarówno w części tekstowej jak i graficznej studium, zmian w odniesieniu do wszystkich treści, które w wyniku wprowadzonej zmiany przestają być aktualne, w szczególności zmian w zakresie określonym w art. 10 ust. 1.”
- 2) art. 9, 10, 11, 12 i 13 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym;
- 3) Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 28 kwietnia 2004r. w sprawie zakresu projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy.

Podstawę formalną prac nad „Zmianą nr 1 studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Bierunia ” stanowi uchwała Rady Miejskiej w Bieruniu nr VII/14/2016 z dnia 30 czerwca 2016 r. dotycząca przystąpienia do „Zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Bierunia”.

Zmiana nr 1 studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego polegająca na uzupełnieniu studium o pojedyncze ustalenia, przygotowana została w formie ujednoliconego projektu studium z wyróżnieniem projektowanej zmiany w postaci uzupełnień i skreśleń. Dla wyróżnienia tej zmiany w tekście zastosowano czcionkę Century Gothic z wyróżnieniem w kolorze żółtym, natomiast na rysunku zmiany studium wyróżnienie stanowi oznaczenie granic terenu objętego zmianą studium według Uchwały Nr VII/14/2016 Rady Miejskiej w Bieruniu z dnia 30 czerwca 2016 r.

Dodatkowo w celu analizy efektywności i jakości wykorzystania przestrzeni, a w szczególności określenia rzeczywistych potrzeb gminy w zakresie podstawowych funkcji zabudowy dokonano bilansu terenów zgodnie z wymogami ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w postaci aneksu nr 1 do dokumentu Studium.

Podstawę formalną prac nad Zmianą nr 2 „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Bierunia ” stanowi uchwała Rady Miejskiej w Bieruniu nr IV/5/2019 z dnia 28 marca 2019r. dotycząca przystąpienia do „Zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Bierunia”.

Zmiana nr 2 studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego polegająca na uzupełnieniu studium o pojedyncze ustalenia, przygotowana została w formie ujednoliconego projektu studium z wyróżnieniem projektowanej zmiany w postaci uzupełnień i skreśleń. Dla wyróżnienia tej zmiany w tekście zastosowano czcionkę Century Gothic z wyróżnieniem w kolorze żółtym, natomiast na rysunku zmiany studium wyróżnienie stanowi oznaczenie granic terenu objętego zmianą studium według Uchwały Nr IV/5/2019 z dnia 28 marca 2019r. Skorygowano również bilans terenów zgodnie z wymogami ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w postaci aneksu nr 1 do dokumentu Studium. Zgodnie z ustawą z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze obowiązkowo ujawnia się w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin obszary aktualnych złóż kopalin, dla których właściwy organ administracji geologicznej zatwierdził dokumentację geologiczną lub przyjął, przed dniem wejścia w życie w/w ustawy, dokumentację geologiczną bez zastrzeżeń. W związku z powyższym, ze względu na nieaktualny wykaz w dokumencie Studium uzupełniono i skorygowano wykaz złóż zawarty w tabeli nr 9 Udokumentowane złoża na terenie miasta Bierunia.

II. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z DOTYCHCZASOWEGO PRZEZNACZENIA I ZAGOSPODAROWANIA TERENU

1. Położenie i powiązania gminy

Miasto Bieruń położone jest w południowo – wschodniej części województwa śląskiego, w rozległych dolinach lewobrzeżnych dopływów Wisły. Znaczną część granic miasta wyznaczają rzeki Wisła, Przemsza, Mleczna oraz Gostynka. Podział administracyjny kraju sytuuje miasto Bieruń jako część powiatu bieruńsko – lędzińskiego, przy czym większość agend powiatowych i sama siedziba starostwa znajduje się w Bieruniu.

Miasto położone jest na skrzyżowaniu szlaków komunikacyjnych Gliwice – Kraków (droga krajowa nr 44) i Mysłowice – Pszczyna (drogi wojewódzkie nr 931 i 934). Odległość miasta od stolicy województwa – Katowic wynosi około 25 km.

Bieruń graniczy z miastem Tychy (zachód), gminą Bojszowy (południe), miastem Łędziny i gminą Chełm Śląski (północ), a także z gminą Oświęcim (południe) i gminą Chełmek (wschód). Miasto tworzą dwa skupiska miejskie – Bieruń Stary i Bieruń Nowy, jak również cztery miejscowości wiejskie – Jajosty, Ściernie, Bijasowice i Czarnuchowice. Miasto zajmuje powierzchnię 40,67 km² i liczy 19.534 mieszkańców (dane GUS, stan na dzień 31.XII.2009r.).

2. Dotychczasowe przeznaczenie i zagospodarowanie terenu

Obecnie miasto zadania z zakresu gospodarki przestrzennej realizuje w oparciu o następujące dokumenty planistyczne:

- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Bierunia (uchwała Nr VIII/2/2002 Rady Miejskiej w Bieruniu z dnia 24 września 2002 r. ze zmianami wprowadzonymi:
 - uchwałą nr X/1/2007 Rady Miejskiej w Bieruniu z dnia 25 października 2007 r.
 - uchwałą nr X/8/2009 Rady Miejskiej w Bieruniu z dnia 26 listopada 2009 r.
- miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego.

Tabela 1. Miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego

Lp.	MIJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO	DATA UCHWALENIA	NR UCHWAŁY	DZ. URZ. NR	UTRATA MOCY	UWAGI
1.	Plan ogólny zagospodarowania przestrzennego miasta Tychy	30 czerwca 1979 r.	XXI/74/79	Dz. Urz. Nr 5 z 1979 r.	+	Przyjęty Uchwałą Nr VIII/5/92 Rady Miasta Bieruń z dnia 30 września 1992r.
2.	Plan szczegółowy zagospodarowania przestrzennego centralnego obszaru miejscowości Bieruń Stary	6 października 1986 r.	XIII/71/86		+	Przyjęty Uchwałą Nr VIII/5/92 Rady Miasta Bieruń z dnia 30 września 1992r.

AKTUALIZACJA STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA BIERUNIA
Część A= Uwarunkowania rozwoju

3.	Aktualizacja planu szczegółowego zagospodarowania przestrzennego centralnego obszaru miejscowości Bieruń Stary	9 lipca 1993 r.	VIII/1/93	Dz. Urz. Woj. Katowickiego Nr 13, poz.105 z 1993 r.,	+	
4.	Plan ogólny zagospodarowania przestrzennego miasta Bierunia	23 lutego 1994 r.	III/4/94	Dz. Urz. Woj. Katowickiego Nr 6, poz. 32 z 1994 r.,	+	
5.	Zmiany miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego m. Bierunia	11 marca 1997 r.	II/3/97	Dz. Urz. Woj. Katowickiego z dnia 5 czerwca 1997 r., Nr 18, poz.124		
6.	Zmiany aktualizacji planu szczegółowego zagospodarowania przestrzennego centralnego obszaru miejscowości Bieruń Stary	11 marca 1997 r.	II/4/97	Dz. Urz. Woj. Katowickiego z dnia 5 czerwca 1997 r., Nr 18, poz.125	+	
7.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Bieruńskiego Centrum Administracji i Komercji w Ścierniach	2 września 1997 r.	VI/3/97	Dz. Urz. Woj. Katowickiego z dnia 30 listopada 1997 r., Nr 31, poz. 227		I zmiana - 27.02.2001 r.
8.	Zmiany miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego m. Bierunia	27 maja 1999 r.	VI/3/99	Dz. Urz. Woj. Śląskiego z dnia 20 sierpnia 1999 r., Nr 35, poz.1053		

Lp.	MIJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO	DATA UCHWALENIA	NR UCHWAŁY	DZ. URZ. NR	UTRATA MOCY	UWAGI
9.	Zmiany aktualizacji planu szczegółowego zagospodarowania przestrzennego centralnego obszaru miejscowości Bieruń Stary	29 czerwca 1999 r.	VIII/5/99	Dz. Urz. Woj. Śląskiego z dnia 20 sierpnia 1999 r., Nr 35, poz.1054	+	
10.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu „Górki Soleckiej” w Bieruniu Nowym	25 stycznia 2000 r.	I/6/2000	Dz. Urz. Woj. Śląskiego z dnia 31 marca 2000 r., Nr 13, poz. 154		
11.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego miasta Tychy - dla rejonu ul. Homera	17 listopada 1994 r.	57/94	Dz. Urz. Woj. Katowickiego z 1994 r., Nr 15, poz. 205	+	Przyjęty Uchwałą Nr II/3/2000 Rady Miasta Bieruń z dn. 29.02.2000 r.

AKTUALIZACJA STUDIUM UWARUNKWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA BIERUNIA
Część A= Uwarunkowania rozwoju

12.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego miasta Mysłowice - dla terenu położonego w rejonie ul. Równoległej i Przecznic	11 lutego 1993 r.	XXXIV/224/93	Dz. Urz. Woj. Katowickiego Nr 5, z 1993 r.,	+	Przejęty Uchwałą Nr II/4/2000 Rady Miasta Bieruń z dn. 29.02.2000 r.
13.	Zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Bieruńskiego Centrum Administracji i Komercji w Ścierniach	27 lutego 2001 r.	II/9/2001	Dz. Urz. Woj. Śląskiego z dnia 3 kwietnia 2001 r., Nr 16, poz. 341		
14.	Zmiany miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego dla terenu produkcyjno - usługowego w Bieruniu	28 grudnia 2001r.	XI/6/2001	Dz. Urz. Woj. Śląskiego z dnia 5 lutego 2002r., Nr 5, poz. 217		
15.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenów położonych w rejonie ul. Kościelnej, Warszawskiej i Węglowej	30 kwietnia 2002 r.	IV/5/2002	Dz. Urz. Woj. Śląskiego z dnia 31 maja 2002 r., Nr 37, poz. 1325		a) Zmiana planu 26.07.2007r. uchwała Nr VII/1/2007 - Dz. Urz. Woj. Śl. z 2007 r., Nr 178, poz. 3287

Lp.	MIJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO	DATA UCHWALENIA	NR UCHWAŁY	DZ. URZ. NR	UTRATA MOCY	UWAGI
16.	Zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Bierunia dla obszarów: Zmiana: nr 1 - przy ul. Świerczyńskiej nr 2 - w rejonie toru prób „Fiata Auto Poland” nr 3 - przy ul. Turyńskiej nr 4 - przy ul. Chemików w rejonie ZTS „Erg - Bieruń”	12 grudnia 2002 r.	X/10/2002	Dz. Urz. Woj. Śląskiego z dnia 25 lutego 2003 r., Nr 9, poz. 326		
17.	nr 5 - w rejonie ul. Łysinowej i linii kolejowej relacji Tychy-Łędziny nr 6 - przy ul. Bojszowskiej nr 7 - przy ul. Turystycznej nr 9 - przy ul. Dolomitowej nr 10 - przy ul. Bogusławskiego nr 11 - przy ul. Majowej nr 13 - przy ul. Zabrzeg					

AKTUALIZACJA STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA BIERUNIA
Część A – Uwarunkowania rozwoju

18.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenów położonych w rejonie ul. Rędziny w Bieruniu	12 grudnia 2002 r.	X/11/2002	Dz. Urz. Woj. Śląskiego z dnia 25 lutego 2003 r., Nr 9, poz. 326		
19.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenów położonych w rejonie ul. Bojszowskiej, Gołysowej i Kolejowej	29 maja 2003 r.	V/4/2003	Dz. Urz. Woj. Śląskiego z dnia 30 czerwca 2003 r., Nr 54, poz. 1669		
20.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenów położonych w rejonie ul. Wspólnej, Dojazdowej w Bieruniu	12 grudnia 2002 r.	X/12/2002	Dz. Urz. Woj. Śląskiego z dnia 30 czerwca 2003 r., Nr 54, poz. 1668		
21.	Zmiany miejscowego planu szczegółowego zagospodarowania przestrzennego centralnego obszaru miejscowości Bieruń Stary	29 maja 2003 r.	V/5/2003	Dz. Urz. Woj. Śląskiego z dnia 30 czerwca 2003 r., Nr 54, poz. 1670		

Lp.	MIJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO	DATA UCHWALENIA	NR UCHWAŁY	DZ. URZ. NR	UTRATA MOCY	UWAGI
22.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenów położonych w rejonie ul. Turyńskiej w Bieruniu	26 czerwca 2003 r.	VI/1/2003	Dz. Urz. Woj. Śląskiego z dnia 7 sierpnia 2003 r., Nr 76, poz. 2105		
23.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenów położonych w rejonie ul. Świerczyńskiej i Domy Polne	27 listopada 2003 r.	XI/10/2003	Dz. Urz. Woj. Śląskiego z dnia 11 lutego 2004 r., Nr 8, poz. 299		
24.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu położonego w rejonie ul. Marcina i Łysinowej w Bieruniu Starym	27 listopada 2003 r.	XI/11/2003	Dz. Urz. Woj. Śląskiego z dnia 1 lutego 2004 r., Nr 8, poz. 300		
25.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenów położonych w rejonie ulic Warszawskiej i Zarzyny w Bieruniu	22 stycznia 2004 r.	II/4/2004	Dz. Urz. Woj. Śląskiego z dnia 7 czerwca 2004 r., Nr 49, poz. 1528		
26.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenów położonych w rejonie ul. Licealnej, Słowackiego, Kopcowej i rzeki Mlecznej w Bieruniu	31 maja 2005 r.	VI/1/2005	Dz. Urz. Woj. Śląskiego z dnia 14 lipca 2005 r., Nr 85, poz. 2330		

AKTUALIZACJA STUDIUM UWARUNKWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA BIERUNIA
Część A – Uwarunkowania rozwoju

27.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenów położonych w rejonie ul. Łysinowej i Polnej w Bieruniu	31 maja 2005 r.	VI/2/2005	Dz. Urz. Woj. Śląskiego z dnia 14 lipca 2005 r., Nr 85, poz. 2331		
28.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenów położonych w rejonie ul. Borowinowej	28 lipca 2005 r.	VIII/7/2005	Dz. Urz. Woj. Śląskiego z dnia 22 sierpnia 2005 r., Nr 101, poz. 2733		
29.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenów położonych w rejonie ul. Wita	28 lipca 2005 r.	VIII/8/2005	Dz. Urz. Woj. Śląskiego z dnia 22 sierpnia 2005 r., Nr 101, poz. 2734		
30.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenów położonych w rejonie ul. Świerczyńska	28 lipca 2005 r.	VIII/9/2005	Dz. Urz. Woj. Śląskiego z dnia 22 sierpnia 2005 r., Nr 101, poz. 2735		

Lp.	MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO	DATA UCHWALENIA	NR UCHWAŁY	DZ. URZ. NR	UTRATA MOCY	UWAGI
31.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenów położonych w rejonie ul. Królowej Jadwigi	28 lipca 2005 r.	VIII/10/2005	Dz. Urz. Woj. Śląskiego z dnia 22 sierpnia 2005 r., Nr 101, poz. 2736		
32.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenów położonych w Ścierniach	23 lutego 2006 r.	II/1/2006	Dz. Urz. Woj. Śląskiego z dnia 4 kwietnia 2006 r., Nr 41, poz. 1176		
33.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenów położonych pomiędzy ul. Warszawską, ul. Wawelską, terenami łąk nad potokiem Bijasowickim, ul. J. Budzyńskiej, z włączeniem rejonu ul. Starowiślanej i ul. Patriotów w Bieruniu	23 lutego 2006 r.	II/2/2006	Dz. Urz. Woj. Śląskiego z dnia 4 kwietnia 2006r., Nr 41, poz. 1177		
34.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenów położonych w rejonie ul. Bijasowickiej i ul. Lipcowej w Bieruniu	30 marca 2006 r.	III/1/2006	Dz. Urz. Woj. Śląskiego z dnia 9 maja 2006 r., Nr 54, poz. 1510		

AKTUALIZACJA STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA BIERUNIA
Część A – Uwarunkowania rozwoju

35.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenów położonych pomiędzy ul. Chemików, ul. Turyńska i linią kolejową relacji Tychy - Łędziny.	24 października 2006 r.	IX/3/2006	Dz. Urz. Woj. Śląskiego z dnia 29 listopada 2006 r., Nr 137, poz. 3883		
36.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu położonego pomiędzy ulicami Kopcową, Słowackiego, Licealną, rzeką Mleczną, ul. Wylotową oraz Potokiem Stawowym	29 maja 2007 r.	V/2/2007	Dz. Urz. Woj. Śląskiego z dnia 3 sierpnia 2007 r., Nr 127, poz. 2498		
37.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu położonego w rejonie ul. Wita i ul. Chemików	29 maja 2007 r.	V/3/2007	Dz. Urz. Woj. Śląskiego z dnia 3 sierpnia 2007 r., Nr 127, poz. 2499		

lp.	MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO	DATA UCHWALENIA	NR UCHWAŁY	DZ. URZ. NR	UTRATA MOCY	UWAGI
38.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu położonego w rejonie ul. Warszawskiej, Węglowej i ul. Mieszka I	29 maja 2007 r.	V/4/2007	Dz. Urz. Woj. Śląskiego z dnia 3 sierpnia 2007 r., Nr 127, poz. 2500		
39.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu położonego pomiędzy linią kolejową, Potokiem Goławieckim, ul. Wawelską i ul. Bohaterów Westerplatte	29 maja 2007 r.	V/5/2007	Dz. Urz. Woj. Śląskiego z dnia 3 sierpnia 2007 r., Nr 127, poz. 2501		
40.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu położonego w rejonie ul. Chemików, ul. Sowińskiego, ul. Solskiego	28 lutego 2008 r.	II/1/2008	Dz. Urz. Woj. Śląskiego z dnia 5 maja 2008 r., Nr 81, poz. 1741		
41.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu położonego w rejonie ul. Bojszowskiej	29 maja 2008 r.	V/1/2008	Dz. Urz. Woj. Śląskiego z dnia 30 lipca 2008 r., Nr 140, poz. 2695		
42.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu położonego w rejonie ul. Borowinowej	29 maja 2008 r.	V/2/2008	Dz. Urz. Woj. Śląskiego z dnia 30 lipca 2008 r., Nr 140, poz. 2696		

AKTUALIZACJA STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA BIERUNIA
Część A= Uwarunkowania rozwoju

43.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu położonego w rejonie ul. Majowej, Porąbek i Jagiełły	29 maja 2008 r.	V/3/2008	Dz. Urz. Woj. Śląskiego z dnia 30 lipca 2008 r., Nr 140, poz. 2697		
44.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu położonego w rejonie ul. Peryferyjnej i ul. Dębowej	31 lipca 2008 r.	VIII/1/2008	Dz. Urz. Woj. Śląskiego z dnia 8 września 2008 r., Nr 167, poz. 3109		
45.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu położonego pomiędzy ul. Wawelską, linią kolejową, rzeką Wiśtą i ul. Warszawską	26 lutego 2009 r.	II/5/2009	Dz. Urz. Woj. Śląskiego z dnia 15 kwietnia 2009 r., Nr 62, poz. 1375		

Lp.	MIJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO	DATA UCHWALENIA	NR UCHWAŁY	DZ. URZ. NR	UTRATA MOCY	UWAGI
46.	Mpzp terenów położonych pomiędzy linią kolejową, ulicami: Boh. Westerplatte, Wawelską, Równoległą i Mielęckiego z włączeniem terenu położonego wzdłuż ul. Przecznic	26 lutego 2009 r.	II/4/2009	Dz. Urz. Woj. Śląskiego z dnia 15 kwietnia 2009 r., Nr 62, poz. 1374		
47.	Zmiana mpzp terenu położonego w rejonie ul. Turyńskiej	26 lutego 2009 r.	II/7/2009	Dz. Urz. Woj. Śląskiego z dnia 15 kwietnia 2009 r., Nr 62, poz. 1377		
48.	Mpzp terenu położonego pomiędzy ulicami Marcina, Łysinową, linią kolejową relacji Tychy-Lędziny, rzeką Mleczną i ul. Oświęcimską	26 lutego 2009 r.	II/6/2009	Dz. Urz. Woj. Śląskiego z dnia 15 kwietnia 2009 r., Nr 62, poz. 1376		
49.	Zmiana mpzp terenu położonego w rejonie ul. Licealnej, Słowackiego, Kopcowej i rzeki Mlecznej	26 lutego 2009 r.	II/8/2009	Dz. Urz. Woj. Śląskiego z dnia 15 kwietnia 2009 r., Nr 62, poz. 1378		
50.	Mpzp terenu w rejonie ul. Okrężnej i ul. Szybowej	28 stycznia 2010 r.	I/2/2010	Dz. Urz. Woj. Śląskiego z dnia 30 marca 2010 r. Nr 55, poz. 851		
51.	Zmiana mpzp w rejonie ul. Turyńskiej	28 stycznia 2010 r.	I/1/2010	Dz. Urz. Woj. Śląskiego z dnia 30 marca 2010 r., Nr 55, poz. 850		
52.	Mpzp terenu w rejonie ul. Oświęcimskiej, Homera i Mlecznej	28 kwietnia 2011 r.	VI/2/2011	Dz. Urz. Woj. Śląskiego z dnia 7 lipca 2011 r. Nr 145, poz. 2695		
53.	Mpzp terenu w rejonie ul. Warszawskiej, Piaskowcowej i Bazaltowej	28 kwietnia 2011 r.	VI/3/2011	Dz. Urz. Woj. Śląskiego z dnia 7 lipca 2011 r. Nr 145, poz. 2696		

AKTUALIZACJA STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA BIERUNIA
Część A – Uwarunkowania rozwoju

54.	Mpzp w rejonie ulic: Łysinowej, Polnej i Świerczyńskiej oraz zbiornika Łysina	28 kwietnia 2011 r.	VI/4/2011	Dz. Urz. Woj. Śląskiego z dnia 7 lipca 2011 r. Nr 145 poz. 2697		
55.	Zmiana mpzp Bieruńskiego Centrum Administracji i Komerccji w Ścierniach	25 sierpnia 2011 r.	IX/6/2011	Dz. Urz. Woj. Śląskiego z dnia 11 października 2011 r., Nr 246, poz. 4097		
56.	Zmiana mpzp terenu położonego w rejonie ul. Licealnej, Słowackiego, Kopcowej i rzeki Mlecznej	30 sierpnia 2012 r.	XII/3/2012	Dz. Urz. Woj. Śląskiego z dnia 17 października 2012 r. poz. 4025		

Lp.	MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO	DATA UCHWALENIA	NR UCHWAŁY	DZ. URZ. NR	UTRATA MOCY	UWAGI
57.	Mpzp pomiędzy ul. Bogusławskiego, ul. Warszawską, ul. Granitową, ogrodzeniem KWK Piast, ul. Solecką i granicami miasta	30 sierpnia 2012 r.	XII/4/2012	Dz. Urz. Woj. Śląskiego z dnia 17 października 2012 r. poz. 4026		
58.	Mpzp terenu Czarnuchowic	25 października 2012 r.	XV/1/2012	Dz. Urz. Woj. Śląskiego z dnia 6 grudnia 2012 r. poz. 5423		
59.	Mpzp terenu w rejonie ulic Jagiełły, Wiślanej i rzeki Wisty	25 października 2012 r.	XV/2/2012	Dz. Urz. Woj. Śląskiego z dnia 6 grudnia 2012 r. poz. 5424		
60.	Zmiana mpzp terenów położonych w rejonie ul. Rędzinnej	31 stycznia 2013 r.	I/8/2013	Dz. Urz. Woj. Śląskiego z dnia 6 marca 2013 r. poz. 2052		
61.	Zmiana mpzp terenu położonego pomiędzy linią kolejową, pot. Goławieckim, ul. Wawelską i ul. Boh. Westerplatte	31 stycznia 2013 r.	I/9/2013	Dz. Urz. Woj. Śląskiego z dnia 6 marca 2013 r. poz. 2053		

Zgodnie ze sporządzoną planszą uwarunkowań rozwoju gminy – stan istniejący użytkowania terenu w układzie struktury funkcjonalno – przestrzennej a także waloryzacją struktur urbanistycznych, na jej obszarze występują następujące, zgeneralizowane formy przeznaczenia terenów:

- obszary zabudowane zajmujące powierzchnię około 82,8 ha:
 - tereny wytwórczości, handlu, usług, przemysłu,
 - tereny usługowo mieszkaniowe,
 - tereny zabudowy jednorodzinnej i wielorodzinnej,
- tereny niezabudowane z przewagą terenów rolnych (teren upraw polowych, tereny zieleni nieurządzonej, ogrody działkowe),
- tereny leśne,
- tereny wód powierzchniowych,
- tereny cmentarzy.

III. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE ZE STANU ŁADU PRZESTRZENNEGO I WYMOGÓW JEGO OCHRONY

Obowiązująca ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym definiuje ład przestrzenny jako „takie ukształtowanie przestrzeni, które tworzy harmonijną całość oraz uwzględnia w uporządkowanych relacjach wszelkie uwarunkowania i wymagania funkcjonalne, społeczno – gospodarcze, środowiskowe, kulturowe oraz kompozycyjno – estetyczne”. Ocena stanu ładu przestrzennego jest sprawą dyskusyjną, gdyż jest ona zawsze subiektywna, w tym przypadku autorów niniejszego opracowania. Dlatego w ramach badań dotyczących uwarunkowań rozwoju została przeprowadzona inwentaryzacja fotograficzna jednostek tworzących układ osadniczy – jako udokumentowanie stanu istniejącego pozwalająca na indywidualną ocenę wizerunku miasta.

Na kształt struktury przestrzennej jednostki wpływ miały zarówno czynniki historyczne, jak i współcześnie prowadzone działania inwestycyjne. Analiza zastanego stanu ładu przestrzennego gminy pozwala wyprowadzić następujące wnioski:

- charakterystyczną cechą miasta jest funkcjonowanie dwóch odrębnych skupisk miejskich – historycznego Bierunia Starego oraz Bierunia Nowego sąsiadujących z jednostkami o charakterze wiejskim: Jajosty, Ściernie, Bijasowice i Czarnuchowice; skupiska miejskie stanowią najbardziej zurbanizowaną część gminy, na których koncentruje się działalność usługowa, handlowa i produkcyjna; dominuje na obszarze miasta zabudowa jednorodzinna (często powiązana z usługami bądź produkcją), na niewielkich obszarach występuje zabudowa wielorodzinna;
- na obszarze miejscowości wiejskich przeważa zabudowa jednorodzinna; uzupełniają ją ustępująca zabudowa zagrodowa;
- tereny przemysłowe koncentrują się głównie w obrębie Bierunia Nowego (Kopalnia węgla kamiennego „Piaś”) oraz w zachodniej części miasta przy granicy z Tychami;
- charakterystyczną cechą obszaru gminy jest występowanie znacznej ilości terenów otwartych (rolnych, łąkowych, nieużytków), które stanowią dystans przestrzenny pomiędzy zabudową poszczególnych jednostek;
- historycznym i faktycznym centrum miasta jest rynek Bierunia Starego; każda z pozostałych jednostek osadniczych posiada swoje własne centrum, najczęściej zlokalizowane wzdłuż obsługującej ją drogi, przy czym przestrzenie publiczne wokół obiektów usługowych pełniących rolę lokalnego centrum nie tworzą systemu, który można określić jako sprzyjający integracji mieszkańców;
- bardzo zróżnicowana jest architektura i rozplanowanie zabudowy w poszczególnych jednostkach osadniczych, nabierającej niejednokrotnie cech zabudowy chaotycznej.

Poprawa wizerunku miasta powinna następować poprzez zwiększanie udziału zabudowy zorganizowanej przestrzenie i uzupełnianie istniejącej zabudowy (wypełnianie luk budowlanych). Polityka przestrzenna powinna być również nakierowana na faktyczną ochronę wartości kulturowych oraz krajobrazu, która przejawiała się będzie w działaniach mających na celu przeciwdziałanie rozpraszania się zabudowy i jednoznaczną ochronę terenów otwartych (obszarów nieurbanizowanych).

IV. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE ZE STANU ŚRODOWISKA

1. Rzeźba terenu i walory krajobrazu

Według podziału na jednostki fizyczno-geograficzne J. Kondrackiego¹ obszar miasta Bieruń znajduje się na granicy dwóch prowincji mających zupełnie odmienny charakter: prowincji Wyżyny Polskie i Prowincji Karpaty Zachodnie wraz z Podkarpaciem. Bieruń Stary i Ściernie znajdują się w prowincji Wyżyny Polskie (34), podprowincji Wyżyna Śląsko - Krakowska (341), w obrębie makroregionu Wyżyna Śląska (341.1), w obrębie mezoregionu Pagóry Jaworznickie (341.14).

Natomiast południowo-wschodnia i południowo-zachodnia część miasta znajduje się w prowincji Karpaty Zachodnie wraz z Podkarpaciem (51), podprowincji Podkarpacie Północne (512), w makroregionie Kotliny Oświęcimska (512.2), przy czym Bieruń Nowy, Bijasowice, Czarnuchowice, Jajosty znajdują się w mezoregionie Dolina Górnej Wisły (512.22), a południowo-zachodnia część gminy (os. Domy Polne, część Bierunia Starego i część Osiedla Chemików) w mezoregionie Równina Pszczyńska (512.21). W skład miasta Bieruń wchodzi Bieruń Stary, Bieruń Nowy, Ściernie, Jajosty, Bijasowice i Czarnuchowice. Formalnie osiedla te nie stanowią dzielnic miasta, wydzielają się one jednak jako odrębne osady. Powierzchnia miasta wynosi ok. 4067 ha.

Naturalna rzeźba obszaru miasta jest mało urozmaicona. Od centralnie rozmieszczonych niewysokich wzniesień zrębowych teren opada we wszystkich kierunkach ku dolinom rzecznych. Suche doliny rozcinające pagóry zrębowe są stosunkowo płytkie i o łagodnych zboczach. W dolinie Wisły w obrębie szerokiej terasy zalewowej występują liczne duże starorzecza, najczęściej wypełnione wodą. W części centralnej wyróżnia się wzniesienie Górka Bijasowicka (około 257,0 m n.p.m.), a w południowo-zachodniej Góra Chełmeczki (263,0 m n.p.m.). Poza pasami wzniesień deniwelacje terenu nie przekraczają 10 m. Teren obniża się generalnie w kierunku południowym i wschodnim tj. w kierunku dolin rzek: Wisły, Gostyni i Przemszy, gdzie rzędne terenu wynoszą ok. + 230 m n.p.m. Najniższym punktem na terenie miasta jest ujście Przemszy do Wisły. Rzędne terenu wynoszą tu ok. 226 m n.p.m. Należy również stwierdzić, że morfologia terenu, położonego w granicach miasta, na skutek prowadzonej od 1975 roku eksploatacji węgla kamiennego przez KWK „Piaśń” oraz częściowo przez KWK „Ziemowit”, uległa przeobrażeniu o wielkość dokonanych osiadań. Na terenie miasta znajdują się tereny (tzw. zalewiska bezodpływowe), z których na skutek osiadań odpływ wód jest utrudniony bądź też niemożliwy. Na części z tych terenów woda zalega ciągle, natomiast na innych pojawia się w czasie zwiększonych opadów.

2. Warunki klimatyczne

Według klasyfikacji klimatyczno-rolniczej opracowanej przez R. Gumińskiego (1948), obszar Bierunia należy zaliczyć do dzielnicy XV (dzielnica częstochowsko-kielecka). Jest on położony w południowej części tej dzielnicy. Dzielnice XV charakteryzują następujące warunki:

- 1) średnia temperatura stycznia wynosi -2 + -3,0°C,
- 2) średnia temperatura lipca około 15-16°C,
- 3) średnia temperatura roczna 7-8°C,
- 4) dni z przymrozkami od 112 do 130,

¹ Kondracki J., Geografia Regionalna Polski, PWN, Warszawa 2001;

- 5) dni mroźnych ok. 20-40,
- 6) ostatnie przymrozki wiosenne występują najczęściej w końcu kwietnia lub na początku maja,
- 7) czas zalegania pokrywy śnieżnej wynosi ok. 60-80 dni,
- 8) okres wegetacyjny trwa od 200 do 210 dni,
- 9) opady atmosferyczne znacznie zróżnicowane, do 650-750 mm/rok,
- 10) przeważają wiatry południowo-zachodnie i zachodnie o prędkościach średnich 3- 4 m/s.

Warunki anemologiczne, szczególnie istotne dla przewietrzania obszaru i stanu sanitarnego powietrza (przemieszczanie zanieczyszczeń), są uzależnione od kierunku napływu głównych mas powietrza oraz modyfikowane przez rozkład zasadniczych elementów orograficznych w analizowanym obszarze. Położona na obszarze Bierunia Starego stacja meteorologiczna posiada dane anemometryczne reprezentatywne dla całego regionu. Z danych IMGW za lata 1961-1990 wynika, iż w rejonie stacji Bieruń Stary dominują wiatry z sektora zachodniego (od SW do NW, ok. 49 % przypadków), znacznie mniejszy (ok. 26 %) jest udział wiatrów wschodnich. Około 19 % przypadków stanowią cisze.

Zaobserwowane na stacji IMiGW w Bieruniu Starym dla lat 1961-1990 prędkości wiatrów kształtują się przeciętnie na poziomie 2,2 m/s (średnia roczna). Średnie prędkości wiatrów z poszczególnych kierunków zmieniają się w granicach od 2,1 m/s (SE) do 3,1 m/s (SW, W). Także z kierunku północno-zachodniego (NW) przeciętna prędkość wiatrów jest wysoka i wynosi 3,0 m/s, co wskazuje, iż generalnie wiatry wiejące z sektora zachodniego są silniejsze.

Przedstawiony wyżej układ wiatrów jest przyczyną różnego kształtowania stanu sanitarnego powietrza w regionie. Wiatry wiejące z południowego-zachodu (SW) sprzyjają przewietrzaniu obszaru obniżając poziomy stężenie zanieczyszczeń w powietrzu. Natomiast wiatry wiejące z innych kierunków powodują nanoszenie tych zanieczyszczeń z innych części GOP-u nad analizowany obszar. Przy charakterystyce klimatycznej szczególnie istotne są warunki opadowe na analizowanym obszarze, od których zależy ilość wody pozostającej w obiegu. Dla analizowanego obszaru przyjęto dane z posterunku IMGW w Bieruniu Starym. W oparciu o te dane obliczono wartości średnie roczne i średnie miesięczne sumy opadów dla roku normalnego (a), suchego (b) i wilgotnego (c) (tab. 3). Średnie roczne sumy opadów atmosferycznych w Bieruniu Starym kształtują się w granicach 750 mm. Natomiast w latach ekstremalnych zanotowano następujące sumy roczne: w latach wilgotnych - 978 mm i suchych - 568 mm. Stosunek maksymalnych do minimalnych rocznych sum opadów jest bardzo wyrównany, co wskazuje na dużą stabilność warunków występowania opadów w skali regionu. W ciągu roku dominują opady w półroczu letnim. Stosunek średnich sum opadów półrocza letniego do zimowego wynosi 1,7. Średnio na analizowanym obszarze spada w półroczu letnim około 63 % sumy rocznej opadu. Maksimum opadowe występuje w lipcu, średnio po 97 mm opadu. Niemal równie wysokie sumy opadów występują w czerwcu (95 mm) i sierpniu (87 mm). Minima opadowe zaś w lutym i styczniu, kiedy notuje się opady w granicach 40 mm.

3. Lasy, leśna przestrzeń produkcyjna

Ogólna powierzchnia lasów (gruntów leśnych, związanych z gospodarką leśną) na terenie miasta Bierunia – wg stanu na dzień: 31.12.2009 r. - wynosi 628,3 ha, co stanowi około 15 % jej powierzchni. Lasy publiczne stanowią ok. 506,7 ha, natomiast lasy prywatne zajmują powierzchnię ok. 121,6 ha (Dane GUS, 2010). Lasy miasta Bierunia są administrowane przez Nadleśnictwo Kobiór. Brak jest informacji o stanie lasów miasta Bierunia, które byłyby gromadzone

w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska.

Ogólna powierzchnia terenów zadrzewień i zalesień na terenie miasta Bierunia w 2017 r. wynosi 531,68 ha, co stanowi około 13 % jego powierzchni. Lasy publiczne stanowią ok. 408,58 ha, natomiast lasy prywatne zajmują powierzchnię ok. 123,10 ha (Obliczenia własne oraz Dane GUS, 2017).

Tereny leśne skupione są zasadniczo w kilku kompleksach na terenie miasta: w północnej jego części, na granicy z Lędzinami; w części południowej - między Kopanią i kolonią Bieruń Stary; w południowozachodniej części - między Osiedlem Chemików, a doliną Gostyni. Lasy miasta Bierunia to w przeważającej części lasy gospodarcze o zniekształconej strukturze. W drzewostanie dominuje tu sosna pospolita, miejscami z dużym udziałem brzozy brodawkowatej w różnych, zazwyczaj niższych klasach wieku (40 - 60 lat). Drzewostan uzupełniają także: dąb szypułkowy, modrzew europejski, topole oraz rzadziej, w miejscach bardziej wilgotnych, olsza czarna i jesion. Udział w drzewostanach mają także uprawiane, obce gatunki roślin drzewiastych jak: dąb czerwony, sosny: czarna, wejmutka, smołowa. Znaczne powierzchnie zajmują młode uprawy leśne: sosny i modrzewia. Na terenie miasta występują wszystkie niekorzystne zjawiska, które są powszechne dla lasów gospodarczych województwa śląskiego tj.: juwenalizacja, monotypizacja, pinetyzacja, fruitecetyzacja i cespityzacja.

4. Gleby, rolnicza przestrzeń produkcyjna

Na obszarze miasta Bierunia występują przede wszystkim gleby bielcowe, wykształcone na podłożu piaszczystym lub gliniastym. Na osadach rzecznych wykształciły się mady i gleby mułowo-bagienne, zaś na podłożu węglanowym - rędziny o zróżnicowanym stopniu rozwoju.

Według mapy kompleksów rolniczej przydatności gleb województwa śląskiego najlepszy w skali miasta kompleks gleb ornych - pszenney dobry, zalega w rejonie centralnym oraz fragmentarycznie w dolinie Wisły. Kompleks żytni bardzo dobry tworzą te same typy gleb głównie w rejonie Bijasowic i na północnym obrzeżu gminy, także na innych terenach.

Dość duże obszary obejmują grunty orne kompleksu żytniego słabego (w tym czarne ziemie zdegradowane w Bieruniu Nowym i nad Przemszą) i naj słabszego, także zbożowo-pastewnego mocnego i słabego.

Przy dużym udziale tak znamienny jest brak użytków zielonych kwalifikowanych jako bardzo dobre i dobre. Większość uznana jest jako użytki średnie na analogicznych glebach jak grunty orne. Najwięcej gleb klasy III a i b występuje w Ścierniach, w sąsiedztwie kopalni „Piast”, w rejonie Solca oraz w Dolinie Wisły pomiędzy Bijasowicami i Bieruniem Nowym. Gleby klasy IV a i b występują na terenach Bijasowic, na północ od Ścierni, na terenach byłego Stawu Bieruńskiego, pomiędzy torowiskiem PKP, a granicą Fiat Auto Poland i powyżej fabryki samochodów oraz w Czarnuchowicach. Słabe gleby klasy V i VI koncentrują się w rejonie kopalni, Kolonii Bieruń, u podnóża Góry Chełmeczki, a także częściowo na terenach byłego stawu Bieruńskiego. Struktura użytkowania przedstawia się następująco: użytki rolne stanowią 61,2 % powierzchni gminy (2421 ha), z czego: 37,3 % - grunty orne, 17,1 % - łąki, 6,6 % - pastwiska, 0,2 % - sady, pozostałe grunty - 23,5 % i 15,3 % to lasy. Według narodowego spisu rolnego z 2002 r. na terenie miasta Bierunia znajduje się 738 gospodarstw rolnych. W zdecydowanej większości są to bardzo małe gospodarstwa o powierzchni do 1 ha. Podział gospodarstw rolnych wg zajmowanej powierzchni pokazano w tabeli nr 2.

Tabela 2. Podział gospodarstw rolnych wg zajmowanej powierzchni

Ogółem	738
Do 1 ha	497
1 ha – 2 ha	123
2 – 5 ha	48
5 – 10 ha	37
10 – 20 ha	19
20 – 50 ha	7
50-100 ha	3

Na terenie miasta największą powierzchnię upraw zajmują: ziemniaki, pszenica, żyto, jęczmień i kukurydza. W hodowli zwierząt dominuje drób oraz hodowla trzody chlewnej i bydła².

5. Zasoby wodne

5.1. Zasoby hydrogeologiczne

Według Mapy Hydrogeologicznej w skali 1:200000 ark. Kraków północna i centralna część miasta wchodzi w skład Regionu Górnośląskiego, podregion łaziski XVI3, w którym główny poziom użytkowy wód podziemnych znajduje się w utworach karbonu, a znaczenie podrzędne mają poziomy czwartorzędowe i triasowe. Część południowa gminy znajduje się w regionie Przedkarpackim, w podregionie przedkarpacko-śląskim, w którym główny poziom użytkowy znajduje się w utworach czwartorzędowych

Na obszarze miasta Bierunia w profilu hydrogeologicznym występują piętra wodonośne w utworach czwartorzędu, triasu i karbonu. W piętrach tych wydzielono użytkowe poziomy wodonośne³.

W obrębie dokumentowanego obszaru wydzielono cztery zasadnicze piętra wodonośne związane stratygraficznie z utworami: czwartorzędu, trzeciorzędu i triasu, które występują w nadkładzie złoża oraz karbonu stanowiącego serię złożową.

Czwartorzędowe piętro wodonośne

Osady czwartorzędowe pokrywają niemal cały obszar, za wyjątkiem punktowych odsłonień wapieni triasowych w partii centralnej oraz w rejonie Wzgórza Chełmskiego, w części północno-wschodniej. Miąższość utworów czwartorzędowych we wschodniej i centralnej części obszaru górniczego na ogół nie przekracza 10 m, w części zachodniej wzrasta do ok. 30 m. Na całym rozpatrywanym obszarze utwory czwartorzędowe wykazują znaczną zmienność wykształcenia litologicznego w profilu poziomym i pionowym. Osady czwartorzędowe plejstocenu to na ogół osady piaszczysto-żwirowe, pochodzenia fluwioglacjalnego, zalegające na glinach zwałowych. Z utworami piaszczysto-żwirowymi związane jest występowanie piętra wodonośnego w czwartorzędzie. Ze względu na swoje położenie, szerokie doliny rzeczne utwory młodsze, holocenu, występują na znacznych obszarach, ale w większości wykształcone są głównie jako grunty spoiste. Dlatego w profilu czwartorzędowego piętra wodonośnego występuje na ogół jedna, rzadziej kilka warstw wodonośnych, lokalnie rozdzielonych od siebie soczewkami glin lub iłów (nie ma podziału na wodolodowcowe poziomy plejstocenu i holocenijskich dolin

² GUS

³ Gałlik J., Mapa hydrogeologiczna Polski w skali 1:50000, ark. Oświęcim, PIG, Warszawa 1997;

rzecznych). Poziom zwierciadła wody utworów czwartorzędowego piętra wodonośnego jest wypadkową zasilania wynikającego z opadów atmosferycznych, a wielkością parowania, spływu naturalnego i zasilania utworów starszego podłoża, w rejonach okien hydrogeologicznych występujących w nieprzepuszczalnych dla wody, ilastych utworach trzeciorzędu. Dotychczas nie stwierdzono kontaktów hydraulicznych między wyrobiskami górnictwami, a czwartorzędowymi poziomami wodonośnymi. Warstwę izolującą od spągu stanowią morskie osady miocenu. Zwierciadło wody ma charakter swobodny i zalega na niewielkiej głębokości, najczęściej poniżej 1 m (w dolinach rzecznych) bądź 1-2 m. Natomiast na obszarze pagórów zrębowych głębokość zwierciadła wód podziemnych zdecydowanie wzrasta, nawet do 10-30 m.

Płytko zalegające wody niemające warstwy izolującej od stropu tworzą niekorzystne warunki dla działalności górniczej. Wody czwartorzędowego poziomu są bardzo mało podatne na zmiany ukształtowania. Dlatego na terenach obniżen tworzą się tereny podmokłe, a bezodpływowe niecki osiadań bardzo szybko wypełniają się wodą.

Czwartorzędowy poziom eksploatowany jest ujęciem zlokalizowanym na terenie firmy DANON oraz licznymi studniami gospodarskimi. Woda na terenie zakładów użytkowana jest do produkcji. Strefa zasilania wg danych zawartych w dokumentacji hydrogeologicznej ujęcia została przedstawiona na załączniku graficznym. Ze względów merytorycznych (dla ochrony jakości wód w ujęciu) strefa zasilania powinna być objęta ochroną. Dotychczas przedsiębiorca eksploatujący ujęcie nie wystąpił o ustalenie strefy i zasad ochrony, dlatego strefa zasilania podana została informacyjnie, lecz nie rodzi sankcji formalno-prawnych. Generalnie wszystkie zabudowania w granicach miasta są podłączone do wodociągu, a woda z istniejących studni użytkowana jest do celów gospodarczych. Jednak w czasie prowadzenia inwentaryzacji od mieszkańców uzyskano informacje, iż coraz częściej (ze względów ekonomicznych) powraca się do indywidualnych źródeł zaopatrzenia.

Trzeciorzędowe piętro wodonośne

Utwory trzeciorzędu (miocenu) odgrywają znaczącą rolę w kształtowaniu warunków hydrogeologicznych omawianego obszaru. Zajmują one ponad 85 % powierzchni terenu objętego opracowaniem. Utworów trzeciorzędowych nie stwierdzono jedynie w obszarze okien hydrogeologicznych zlokalizowanych w rejonie Wzgórza Chełmskiego, w północno-wschodniej części obszaru, w części centralnej - na zachód od szybów głównych kopalni KWK „Piast” oraz w części zachodniej terenu. Miąższość trzeciorzędu jest bardzo zmienna, maksymalne miąższości dochodzą do 250,7 m. W wykształceniu litologicznym przeważają iły miocenu, a ściślej sarmatu dolnego i tortonu. Utwory ilaste miocenu stanowią gruby, nieprzepuszczalny kompleks izolujący niżej leżące utwory triasowe oraz karbońskie od wód czwartorzędowych i powierzchniowych.

Trzeciorzędowe piętro wodonośne, związane z zawodnionymi piaszczysto-pylastymi wkładkami wśród iłów miocenijskich, które najczęściej występują w postaci soczew o ograniczonym zasięgu, nie ma znaczenia dla zawodnienia złoża.

Istotne znaczenie w kształtowaniu warunków hydrogeologicznych serii złożowej posiadają utwory dolnego opolu, zalegające lokalnie w spągu utworów trzeciorzędowych mające bezpośredni kontakt hydrauliczny z utworami karbońskimi. Utwory te wykształcone są w postaci zawodnionych, słabo spojonych piaskowców i zlepieńców. W granicach miasta nie zinwentaryzowano ujęć poziomu trzeciorzędowego.

Triasowe piętro wodonośne

Trias budują głównie utwory węglanowe wapienia muszlowego i retu oraz pstry ility, piaskowce, piaski i żwiry środkowego i dolnego pstręgo piaskowca. Są one mocno zerodowane i zalegają niezgodnie na stropie utworów karbońskich, występują głównie w części centralnej i północnej. Największa stwierdzona miąższość utworów triasowych wynosi 89,1 m.

Triasowe piętro wodonośne związane jest głównie ze spękanyymi i skawernowanymi wapieniami oraz dolomitami wapienia muszlowego, w których występują szczelinowo-krasowe poziomy wodonośne, a także podrzędnie z piaskowcami dolnego pstręgo piaskowca, gdzie poziomy wodonośne mają charakter szczelinowo-porowy. W rejonie Wzgórza Chełmskiego, w północno-wschodniej części złoża oraz w części centralnej, na zachód od szybów głównych kopalni, utwory triasowe leżą w bezpośrednim kontakcie hydraulicznym z osadami czwartorzędowymi, przez które są zasilane. Na niewielkich obszarach położonych w części centralnej i północno-zachodniej, utwory triasowe posiadają natomiast bezpośredni kontakt z wodonośnymi utworami dolnego opolu. Poziomy wodonośne piętra triasowego, w rejonach występowania szczelnej pokrywy ilitów mioceńskich, posiadają charakter naporowy, a w rejonach pozbawionych tej izolacji swobodny. W granicach opracowania zinventaryzowano jedno ujęcie wód triasowych zlokalizowane na terenie Gospodarstwa Ogrodniczego w Bieruniu Starym przy ul. Turyńskiej. Dla ujęcia nie wyznaczono stref ochronnych.

Karbońskie piętro wodonośne

Poziomy wodonośne utworów karbońskich związane są z zawodnionymi piaskowcami i zlepieńcami warstw libiąskich, łaziskich i orzeskich, przy czym z uwagi na rozprzestrzenienie poszczególnych warstw, ich litologię oraz umiejscowienie dokonanych jak i projektowanych robót górniczych, decydujące znaczenie dla zawodnienia kopalni mają warstwy łaziskie, których pokłady były i są przedmiotem eksploatacji. Warstwy te są generalnie zbudowane z ławic piaskowców o różnej i zmiennej granulacji z występującymi podrzędnie pokładami węgla, często w otulinie ilitowców i mułowców. Warunki hydrogeologiczne w obrębie tych warstw rozpoznane zostały badaniami wykonanymi w otworach wiertniczych, a także prowadzonymi na bieżąco obserwacjami i pomiarami w wyrobiskach górniczych KWK „Piaś”. Zasilanie warstw łaziskich z nadkładu złoża jest w dużej mierze utrudnione, z uwagi na przykrycie około 85 % powierzchni obszaru szczelną pokrywą ilitowców mioceńskich. Karbońskie piętro wodonośne zasilane jest jednak miejscami przez poziomy wodonośne triasu i poziom wodonośny związany z zawodnionymi utworami dolnego opolu. W przystropowych częściach warstw karbońskich wymienione poziomy wodonośne tworzą lokalnie w zasadzie jeden połączony kompleks wodonośny.

Migracja wód w głąb górotworu jest jednak mocno utrudniona, gdyż współczynniki filtracji warstw karbońskich, zmienne w przedziale od ok. $6,7 \times 10^{-5}$ m/s do $9,5 \times 10^{-8}$ m/s, klasyfikują je do skał średnio przepuszczalnych i słabo przepuszczalnych.

W granicach opracowania nie zinventaryzowano ujęć wód karbońskiego poziomu.

Według Mapy wstępnej waloryzacji głównych zbiorników wód podziemnych (Skrzypczak [red], 2003) na obszarze gminy nie występują GZWP.

Według podziału Polski na jednolite części wód podziemnych teren miasta Bierunia podzielono na trzy JCWPd: nr 141, 142 i 146⁴.

⁴ <http://www.psh.gov.pl>

5.2. Zasoby hydrograficzne

W warunkach naturalnych na obszarze miasta działły wodne biegły kulminacjami terenowymi, miały one charakter działów pewnych, przerwanych w niektórych miejscach bramami wodnymi. Przerwy w działach wodnych powstały w wyniku realizacji melioracji pól. Bramy wodne występują np. w okolicach Bierunia Starego i Czarnuchowic. Działły wodne niepewne występują jedynie na obszarach zurbanizowanych i antropogenicznie przeobrażonych (Bieruń Stary), względnie na obszarach chronionych przed zalewem lub okresowo zalewanych (głównie obszary dolinne okolic Bierunia Nowego i Czarnuchowic).

Cały teren gminy Bieruń leży w obrębie zlewni rzeki Wisły, która stanowi jego południowo-wschodnią granicę i jej dopływy – Gostynię, Potok Goławiecki i Przemszę.

Rzeka Gostynia – stanowi lewobrzeżny dopływ Wisły. Płynie w kierunku wschodnim. Jej całkowite dorzecze posiada powierzchnię około 400 km². Głównym dopływem Gostyni, która stanowi południową i południowo - zachodnią granicę miasta jest rzeka Mleczna, która przepływa południkowo w kierunku południowym przez Bieruń. Rzeka Gostynia pełni również rolę kolektora stonych wód dołowych z ruchów kopalni „Piasz”, dlatego przepływ wody w Gostyni w rejonie ujścia do Wisły, waha się w granicach 160 – 220 m³/min. Koryto rzeki jest uregulowane i obwałowane.

Potok Goławiecki – jest lewobrzeżnym dopływem Wisły i płynie uregulowanym korytem z północy na południe przez teren gminy. Potok Goławiecki prowadzi wody w ilości od 20 – 50 m³/min. wody są pozaklasowe. Znaczną część przepływu stanowią zrzucane do Potoku stonę wody dołowe z KWK „Ziemowit”. Najważniejszym dopływem Potoku Goławieckiego jest Potok Mąkołowiec, a ponadto zrzucane są do niego oczyszczone ścieki z kopalni „Piasz” oraz woda odpompowywana ze zbiornika retencyjnego w Ścierniach.

Rzeka Przemsza – płynie z północy na południe szeroką doliną częściowo uregulowaną i obwałowaną korytem. Stanowi ona największy lewobrzeżny dopływ Wisły. Prowadzi wody pozaklasowe, bardzo mocno zanieczyszczone.

Obok rzek, potoków i innych pomniejszych cieków wodnych na obszarze miasta występuje szereg sztucznych zbiorników wodnych o zróżnicowanych genezach, powierzchniach i pojemnościach. Największym zbiornikiem wodnym jest jezioro Łysina zlokalizowane w zachodniej części miasta w widłach rzeki Gostyni i Mlecznej. Zbiornik powstał w latach siedemdziesiątych w wyniku naturalnego wypełnienia wodą wyrobiska popiaskowego. Jest to więc zbiornik zasilany wodami opadowymi i gruntowymi.

Zbiornik jest wykorzystywany jako rezerwa wody dla „FIAT AUTO POLAND” w Tychach, stanowiąc część systemu zaopatrzenia tego przedsiębiorstwa w wodę.

Zbiornik Łysina położony jest również w strefie zasilania ujęć wód podziemnych zlokalizowanych na terenie zakładów DANON. Nie wyklucza się, iż obniżanie zwierciadła wody w zbiorniku to wynik eksploatacji ujęcia. Ujęcie nie ma zatwierdzonej strefy ochrony pośredniej, (która merytorycznie obejmuje strefę zasilania). Inne zbiorniki wodne to pozostałości po stawach rybnych lub zalewiska powstałe w nieckach bezodpływowych, które tworzą się wskutek osiadania terenu.

Zagrożenie powodziowe

Miasto Bieruń posiada gęstą sieć hydrograficzną. Zbiega się tu kilka ważnych cieków, które mają znaczenie ponadregionalne: Wisła, Gostynka i Przemsza. Na terenie miasta od zawsze istniało

zagrożenie powodziowe, które obecnie zostało spotęgowane osiadaniem powstałymi na skutek eksploatacji górniczej. Tereny narażone na niebezpieczeństwo powodzi to przede wszystkim obszar Bijasowic oraz Bierunia Nowego, które to położone są poniżej poziomu wód powodziowych spływających obwałowanymi rzekami: Wisłą i Gostynką. Również obszar Czarnuchowic, który położony jest w widłach Wisły i Przemszy jest silnie narażony na niebezpieczeństwo powodzi w przypadku przerwania się wałów przeciwpowodziowych. W maju 2010 r. na skutek długotrwałych nawalnych opadów silnie wezbrały rzeki dorzecza Wisły. Wody Gostynki, nie mogąc znaleźć ujścia do nadmiernie wezbranej Wisły stopniowo przybierały. Wytworzyło się tu zjawisko tzw. cofki. W rejonie Kopani przerwaniu uległ wał przeciwpowodziowy na Gostynce i wody powodziowe zalały tereny położone poniżej: Kopani, Bijasowic i Bierunia Nowego. Zalaniu nie uległy Czarnuchowice, ale w przypadku przerwania wałów również one uległyby zatopieniu. Skutkiem powodzi było zalanie wielu budynków mieszkalnych, ucierpiało również wiele hektarów gruntów rolnych.

Występujące na terenie miasta Bierunia zagrożenie powodziowe ma wielorakie przyczyny:

- położenie w dorzeczu Wisły, Gostyni i Przemszy;
- budowa wałów powodziowych i możliwości ich przerwania;
- eksploatacja węgla kamiennego (i tu dwie przyczyny: obniżenie się terenów na skutek eksploatacji i zwiększenie ich możliwości zalania na skutek wezbrania w rzekach oraz powstanie niecek bezodpływowych).

Dopiero nałożenie się na siebie różnorodnych stref zalewowych daje całkowity obraz terenów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi. Należy wskazać, że dla terenu miasta brak jest aktualnej ekspertyzy hydrograficznej, co powoduje, że właściwe określenie terenów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi jest bardzo trudne. W różnych opracowaniach wskazuje się różne zasięgi zalań (materiały RZGW, Opracowanie ekofizjograficzne, Raport oddziaływania na środowisko KWK Piast – żadne z nich nie przewidywały terenu zalanego w maju 2010 r.) Dodatkowym problemem jest ciągle trwająca eksploatacja węgla kamiennego w wyniku, której zmienia się powierzchnia terenu, a co za tym idzie także i zasięg terenów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi.

W celu dokładnego ustalenia granic terenów zalewowych wskazuje się na konieczność wykonania kompleksowej ekspertyzy hydrograficznej uwzględniającej wieloaspektowość zagrożeń powodziowych terenu miasta.

6. Ocena stanu środowiska, jego zagrożeń i możliwości ich ograniczania

6.1. Gleby

Gleby – ze względu na ich bardzo długi proces tworzenia – uznaje się za dobra nieodnawialne, wymagające szczególnej ochrony. Ich ochrona jest tym bardziej uzasadniona, gdyż nie wykazują one żadnych zdolności do ochrony przed przenikaniem do nich substancji zanieczyszczających. Zanieczyszczenia są dodatkowo kumulowane w glebie i praktycznie nie podlegają migracji. Zdolność do akumulacji zanieczyszczeń pozostających w glebie przez niektóre gatunki roślin sprawia, że zanieczyszczone gleby nie nadają się do produkcji pewnych grup roślin jadalnych i pastewnych.

Na obszarze gminy nie są prowadzone stałe pomiary jakości gleb w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska⁵. W ramach monitoringu badania były przeprowadzone tylko w roku

⁵ Stan środowiska w województwie Śląskim w 2005, WIOŚ Katowice, 2006,

2005 i były one prowadzone w skali województwa dla poszczególnych powiatów.

W tabeli nr 3 przedstawiono porównanie wskaźników dla gleb powiatu bieruńsko-lędzińskiego w stosunku do wskaźników dla całego województwa Śląskiego.

Tabela 3. Wskaźniki bonitacji negatywnej, gmina na tle powiatu i województwa

Powiat	Odczyn pH w %*	Potrzeby wapniowania w %**	Zawartość fosforu w %***	Zawartość potasu w %***	Zawartość magnezu w %***
Powiat bieruńsko- lędziński ⁵	75	67	63	71	44
Województwo Śląskie	71	69	58	67	52

*) obejmuje procent gleb b. kwaśnych, kwaśnych i ½ lekko kwaśnych

**) obejmuje procent potrzeb wapniowania koniecznych, potrzebnych, ½ wskazanych

***) obejmuje procent gleb o zawartości b. niskiej, niskiej, ½ średniej

Przedstawione powyżej wyniki badań ukazują, że wskaźnik bonitacji negatywnej są zbliżone do średniej dla województwa śląskiego.

Podstawowe zagrożenie gleb, a właściwie zasobów gruntów rolnych, na terenie gminy stanowi ich przeznaczanie na cele nierolnicze i nieleśne. Chodzi tutaj zwłaszcza o presję urbanizacyjną i związane z tym przeznaczanie gruntów rolnych pod zabudowę. Zmiana przeznaczenia gruntów rolnych powoduje, że naturalne procesy ochronne i regeneracyjne nie funkcjonują prawidłowo i nie są w stanie ich ochronić.

Poprawa jakości gleb pozostających w rolniczym użytkowaniu może nastąpić poprzez stosowanie odpowiednich zabiegów agrotechnicznych, właściwe nawożenie oraz przeciwdziałanie zwiększaniu aktywności metali ciężkich. Ochronę gruntów rolnych przed zabudową mogą zapewnić zapisy planistyczne ograniczające prawo zabudowy na gruntach najlepszych klas bonitacyjnych, na terenach nieuzbrojonych w kanalizację sanitarną, bądź z dala od istniejącej zabudowy. W opracowywanym studium proponuje się więc kategorie obszarów chronionych przed zabudową, obejmujących również obszary rolne, jako równoważenie procesów urbanizacyjnych.

6.2. Wody

Wody powierzchniowe

Stan czystości wód powierzchniowych jest efektem działalności człowieka. Znacznemu zanieczyszczeniu ulegają wody powierzchniowe, szczególnie większych cieków. Stały się one odbiornikami ścieków zarówno komunalnych, jak i przemysłowych, w tym także słonych wód dołowych z kopalni węgla kamiennego. Powszechne jest także bakteriologiczne zanieczyszczenie wód powierzchniowych. Duże znaczenie ma również zanieczyszczenie pochodzące ze spływów powierzchniowych z silnie nawożonych pól.

Na terenie miasta znalazły się cztery punkty monitoringu wód powierzchniowych. Zlokalizowane są one na rzece Mlecznej, Gostynce, Wiśle i Potoku Goławieckim. Wyniki badań przedstawiono w tabeli nr 4.

Tabela 4. Wstępna ocena stanu wód powierzchniowych w punktach pomiarowo-kontrolnych w roku 2009 na terenie miasta Bierunia⁶

I.p.	Kod i nazwa jednolitej części wód powierzchniowych	Nazwa punktu pomiarowego	Klasyfikacja elementów biologicznych	Klasyfikacja elementów fizykochemicznych	Klasyfikacja substancji szczególnie szkodliwych	Stan/potencjał ekologiczny	Stan chemiczny
1	PLRW200062 11889 Mleczna	Mleczna ujęcie do Gostyni	b.d.	Poniżej stanu dobrego	Stan dobry		
2	PLRW200019 211899 Gostynia od starego koryta do ujścia	Gostynia ujęcie do Wisły	Klasa III	Poniżej stanu dobrego	Stan dobry i powyżej dobrego	Umiarkowany	Dobry
3	PLRW200019 21199 Wisła od Białej do Przemszy	Mała Wisła w Bieruniu Nowym	Klasa IV	Poniżej stanu dobrego	Stan dobry i powyżej dobrego	Słaby	Poniżej dobrego
4	PLRW200062 11949 Potok Goławiecki	Potok Goławiecki ujęcie do Wisły	Klasa IV	Poniżej stanu dobrego	Stan dobry i powyżej dobrego	Słaby	

* b.d. - brak danych, ocena zostanie wykonana po zakończeniu prac związanych z opracowaniem metodyk referencyjnych dla makrobezkręgowców bentosowych

Powyższe badanie stanu wód oparte jest na Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 20 sierpnia 2008 r. w sprawie sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych (Dz.U. Nr 162, poz. 1008). Można na jego podstawie stwierdzić, że jakość wód powierzchniowych cieków przepływających przez teren miasta jest niezadowalająca.

Cieki w mieście Bieruń nie były badane pod kątem Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 4 października 2002 roku w sprawie wymagań, jakim powinny odpowiadać wody śródlądowe będące środowiskiem życia ryb w warunkach naturalnych. Najbliżej gminy badana była Pszczyńska u ujścia do Wisły. W tej lokalizacji badane wody nie spełniały wymagań, jakim powinny odpowiadać wody w których bytują ryby karpiowate i łososiowate. Przekroczone były: zawiesina ogólna, tlen rozpuszczony, BZT₅, azot amonowy, niejonowy amoniak, azotyny oraz fosfor ogólny⁷. Należy się spodziewać, że podobna sytuacja ma miejsce również w Wiśle i jej dopływach, które reprezentują podobny stan jak rzeka Pszczyńska. Cieki w mieście Bieruń oraz w jej pobliżu nie były badane w oparciu o Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 27 listopada 2002 roku w sprawie wymagań, jakim powinny odpowiadać wody powierzchniowe wykorzystywane do zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia (Dz.U. Nr 204, poz. 1728)⁷

⁶ wg Informacja o stanie środowiska w 2008, WIOŚ Katowice, październik 2009 r.

⁷ wg Informacja o stanie środowiska w 2008, WIOŚ Katowice, październik 2009 r.

Wody podziemne

Miasto Bieruń położone jest w obrębie trzech jednolitych części wód podziemnych: nr 141, 142 i 146. W ramach Państwowego Monitoringu Środowiska badania wód najbliższe prowadzone były w Tychach i Łędzinach. Jeden punkt zlokalizowany jest w Bieruniu. Ich wyniki przedstawiono w tabeli nr 5.

Tabela 5. Jakość wód podziemnych

Nr punktu	Nazwa punktu	JCW pd	GZW P	Straty grafia ujętej warstwy	Klasa jakości	Wskaźniki odpowiadające poszczególnym klasom			Typ wody	Gmina
						Klasa II	Klasa III	Klasa IV		
0873/K	Tychy-Leśna 1	141	brak	C2	II	Mn, NO ₃			HCO ₃ -SO ₄ -Cl-Ca-Mg	Tychy
0874/K	Tychy Mandrełow-ka	141	brak	Q	IV	Ca, NO ₃ , SO ₄ , Cl	tem p	pH, Ni	SO ₄ -Cl-HCO ₃ -Ca-Na-Mg	Tychy
2687/K	Tychy-SAD	141	brak	Q	III	SO ₄ , Ca, Fe	NO ₃		HCO ₃ -SO ₄ -Cl-Ca-Mg	Tychy
2688/K	Łędziny	141	brak	Q	IV	PEV, SO ₄ , tem p	NH ₄ , Ca	Fe, Mn	SO ₄ -HCO ₃ -Cl-Ca	Łędziny
2690/K	Mysłowice	141	brak	C	III	Mn, SO ₄ , Ca, tem p	Ni, K, Fe		SO ₄ -HCO ₃ -Ca-Mg	Mysłowice
2691/K	Bieruń	141	brak	Q	IV	Tem p, SO ₄ , Ca	Mn, Fe	Ni	SO ₄ -HCO ₃ -Ca-Mg	Mysłowice
2245/K	Imielin	146	452	T2	III	Mg, SO ₄ , Ca, HCO ₃ , tem p	NO ₂		HCO ₃ -SO ₄ -Ca-Mg	Imielin

Ocena przedstawiona w tabeli wykonana została w oparciu o rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 23 lipca 2008 r. w sprawie kryteriów i sposobu oceny stanu wód podziemnych (Dz.U. Nr 143 poz. 89). Zgodnie z tym rozporządzeniem wody klas I, II i III zaklasyfikowane są jako wody o stanie chemicznym dobrym. Można więc stwierdzić, że stan wód jest na granicy złego i dobrego. Za taki stan w głównej mierze odpowiada intensywna eksploatacja węgla kamiennego.

6.3. Powietrze

Według ustawy Prawo ochrony środowiska (art. 85) ochrona powietrza polega na zapewnieniu jak najlepszej jego jakości, w szczególności przez utrzymanie poziomów substancji w powietrzu poniżej dopuszczalnych dla nich poziomów lub co najmniej na tych poziomach oraz zmniejszanie poziomów substancji w powietrzu co najmniej do dopuszczalnych, gdy nie są one dotrzymane.

Na stan powietrza na terenie miasta Bierunia mają wpływ następujące czynniki: emisja zorganizowana pochodząca ze źródeł punktowych i powierzchniowych oraz niska emisja, emisja ze środków transportu i komunikacji, emisja transgraniczna (spoza terenu gminy), emisja niezorganizowana.

Zazwyczaj głównym źródłem zanieczyszczeń powietrza jest emisja substancji toksycznych pochodzących z procesów spalania paliw stałych, ciekłych i gazowych w celach energetycznych i technologicznych. Podstawową masę zanieczyszczeń odprowadzanych do atmosfery stanowi dwutlenek węgla. Jednak najbardziej uciążliwe składniki spalin to przede wszystkim dwutlenek siarki, tlenki azotu, tlenek węgla i pył. W mniejszych ilościach emitowane są również chlorowodór, różnego rodzaju węglowodory aromatyczne i alifatyczne.

Wraz z pyłem emitowane są również metale ciężkie, pierwiastki promieniotwórcze i wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne, a wśród nich benzo(a)piren, uznawany za jedną z bardziej znaczących substancji kancerogennych. W pyłe zawieszonym ze względu na zdolność wnikania do układu oddechowego, wyróżnia się frakcje o ziarnach: powyżej 10 mikrometrów i pył drobny poniżej 10 mikrometrów (PM10). Ta druga frakcja jest szczególnie niebezpieczna dla człowieka, gdyż jej cząstki są już zbyt małe, by mogły zostać zatrzymane w naturalnym procesie filtracji oddechowej. Przy spalaniu odpadów z produkcji tworzyw sztucznych opartych na polichloroku winylu do atmosfery mogą dostawać się substancje chlorowcopochodne, a wśród nich dioksyny i furany. O wystąpieniu zanieczyszczeń powietrza decyduje ich emisja do atmosfery, natomiast o poziomie w znacznym stopniu występujące warunki meteorologiczne. Przy stałej emisji, zmiany stężeń zanieczyszczeń są głównie efektem przemieszczania, transformacji i usuwania ich z atmosfery. Stężenie zanieczyszczeń zależy również od pory roku. I tak:

- sezon zimowy, charakteryzuje się zwiększonym zanieczyszczeniem atmosfery, głównie przez niskie źródła emisji,
- sezon letni, charakteryzuje się zwiększonym zanieczyszczeniem atmosfery przez skażenia wtórne powstałe w reakcjach fotochemicznych.

Ocenę stanu powietrza atmosferycznego przeprowadzono w oparciu o dane z 2007, 2008 i 2009 r.^{8, 9, 10} pochodzące z opracowania Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Katowicach. Ocena przeprowadzona jest w wyodrębnionych strefach na terenie województwa śląskiego zaliczonych do odpowiednich klas od A do C, od klasy najbardziej do najmniej korzystnej ze względu na stopień oddziaływania zanieczyszczeń na stan zdrowia ludzkiego – kryterium ochrony zdrowia. W raporcie WIOŚ przeprowadzono ocenę stanu powietrza atmosferycznego w wyodrębnionych klasach.

Tabela 6 Klasa strefy dla poszczególnych zanieczyszczeń oraz klasa ogólna strefy z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych w celu ochrony zdrowia w latach 2006-2008

	Symbol klasy wynikowej dla poszczególnych zanieczyszczeń dla obszaru całej strefy											Ogólna klasa strefy
	SO ₂	NO ₂	PM10	Pb	C ₆ H ₆	CO	As	B(a)P	Cd	Ni	O ₃	

⁸ Piąta roczna ocena jakości powietrza w województwie śląskim, obejmująca 2006 rok

⁹ Szósta roczna ocena jakości powietrza w województwie śląskim, obejmująca 2007 rok".

¹⁰ Stan środowiska w województwie śląskim w 2008, WIOŚ Katowice, 2009 r."

AKTUALIZACJA STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA BIERUNIA
Część A – Uwarunkowania rozwoju

Rok 2007	A	A	A	A	A	A	A	C	A	A	A	C
Rok 2008	A	A	A	A	A	A	A	C	A	A	C	C
Rok 2009	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	C	C

Klasyfikacja według kryterium ochrony zdrowia na terenie strefy bieruńsko-pszczyńskiej wykazała klasę C ze względu na przekraczane dopuszczalne stężenia 24 godzinne i roczne dla benzo(a)pirenu B(a)P oraz stężenia O₃ (z tym, że badanie O₃ prowadzone jest dla strefy śląskiej. Przeprowadzona klasyfikacja dla pozostałych zanieczyszczeń takich jak: dwutlenek azotu (NO₂), ołów (Pb), ozon (O₃), tlenek węgla (CO), dwutlenek siarki (SO₂), arsen (As), nikiel (Ni) oraz benzen (C₆H₆) wykazała klasę A. Przyznana klasa ogólna dla strefy w latach 2007-2009 to klasa C, przy czym zaliczenie do klasy C nastąpiło wyłącznie na skutek przekroczeń benzo(a)pirenu B(a)P oraz stężenia O₃. Należy zauważyć, iż najwyższe stężenia zanieczyszczeń (przekroczenia wartości dopuszczalnych) występują w sezonie jesienno – zimowym, co związane jest ze spalaniem paliw w celach grzewczych (niska emisja). Za pozytywny należy uznać brak przekroczeń pyłu zawieszonego, który ujawnia się w sąsiednich strefach: Aglomeracji Górnośląskiej, Aglomeracji Rybnicko-Jastrzębskiej oraz strefie bielsko-żywieckiej.

6.4. Odpady

W całym mieście Bieruń prowadzona jest selektywna zbiórka odpadów z podziałem na szkło, metal, plastik, papier. Odpady zbierane są przez wyspecjalizowane jednostki i wywożone na składowisko odpadów komunalnych w Tychach - Urbanowicach, którego zarządcą jest Międzygminne Przedsiębiorstwo Gospodarki Odpadami „MASTER”.

V. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE ZE STANU DZIEDZICTWA KULTUROWEGO I ZABYTKÓW

1. Wykazy obiektów i założeń zabytkowych objęte ochroną konserwatorską w podziale na miejscowości:

Ochrona dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej następuje obecnie i będzie realizowana nadal poprzez:

- zachowanie i ochronę obiektów objętych gminną ewidencję zabytków, w tym obiektów wpisanych do rejestru zabytków województwa śląskiego,
- utrzymanie istniejących oraz wyznaczenie nowych stref ochrony konserwatorskiej.

1.1. Obiekty sakralne

Bieruń Stary

- Kościół cmentarny pod wezwaniem Świętego Walentego przy ulicy Krakowskiej 39 (granice obejmują całość obiektu w ramach ogrodzenia i wyposażenia wnętrza) wpisany do rejestru zabytków województwa śląskiego pod nr A 674/66 z dn. 28 V 1966 r.,
- Kościół parafialny pod wezwaniem Świętego Bartłomieja przy ulicy Krakowskiej 3 (granice obejmują całość obiektu w ramach ogrodzenia i wyposażenia wnętrza) wpisany do rejestru zabytków województwa śląskiego pod nr A 675/66 z dn. 28 V 1966 r.;

Bieruń Nowy

- Kościół parafialny pod wezwaniem Najświętszego Serca Pana Jezusa przy ulicy Warszawskiej wpisany do rejestru zabytków województwa śląskiego pod nr A/402/13 z dn. 26 II 2013 r.

1.2. Obiekty świeckie

Bieruń Stary

- Zakład NITROERG,
- Próg wodny ul. Mleczna,
- Wiadukt ul. Chemiczów i ul. Warszawska,
- Stacja trafo ul. Licealna,
- Wieża wodna ul. Bojszowska;

Bieruń Nowy

- Dawny folwark Solec przy ulicy Barbórki 12,
- Stacja Dworca PKP (kompleks kolejowy zlokalizowany po obu stronach torów),
- Budynek usługowy przy ulicy Warszawskiej 288,
- Budynek dawnej szkoły – obecnie przedszkole przy ulicy Warszawskiej 292,
- Wiadukt ul. Patriotów,
- Bruk ul. Kosynierów,
- Dworzec i nastawnia przy ulicy Ofiar Oświęcimskich 5,
- Dawny młyn przy ulicy Soplicy 1;

Bijasowice

- Dawny zespół dworski – folwarczny z zachowaną zabudową gospodarczą, czworakami oraz dworkiem przy ulicy Jagiełły 78,

Zabrzeg

- Teren dawnego zespołu folwarcznego z zachowaną zabudową gospodarczą przy ulicy Warszawskiej 391.

1.3. Budynki mieszkalne

Bieruń Stary

- Budynek mieszkalny przy ulicy Adama 1,
- Klasztor Sióstr Służebniczek NMP ul. Bojszowska 24,
- Budynek mieszkalny przy ulicy Bojszowskiej 46,
- Budynki mieszkalne przy ulicy Chemików 119, 131,
- Budynek mieszkalny przy ulicy Hejnałowej 1,
- Budynek mieszkalny przy ulicy Kadłubowej 5,
- Budynki mieszkalne przy ulicy Kopcowej 19, 20, 22,
- Budynki mieszkalne przy ulicy Krakowskiej 3, 4, 5, 5a, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 11a, 12, 13, 14, 16, 18, 20, 22, 24, 26, 28, 29, 30, 36, 39, 57, 58, 59, 98, 108,
- Budynki mieszkalne przy ulicy ks. Kudery 10, 20, 22,
- Budynek mieszkalny przy ulicy Licealnej 12,
- Budynki mieszkalne przy ulicy Macieja 1, 7, 13, 22, 23,
- Budynki mieszkalne przy ulicy Oświęcimskiej 418, 435, 440, 443, 443b, 444, 446, 448, 450, 451, 456, 460,
- Budynki przy Rynku 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20,
- Budynki mieszkalne przy ulicy Słowackiego 1, 2, 3, 4, 5, 9, 12, 15, 19, 23,
- Budynek mieszkalny przy ulicy Spyry 10,
- Budynki mieszkalne przy ulicy ks. Trochy 4, 5, 6, 8, 13, 26, 30,
- Budynki mieszkalne przy ulicy Wylotowej 1, 12, 17,
- Budynek mieszkalny i stodoła przy ulicy Wita 18,
- Budynki mieszkalne przy ulicy Zdrowia 8, 14;

Ściernie

- Budynek mieszkalny przy ulicy Bazaltowej 8,
- Budynek mieszkalny przy Kamiennej 36,
- Budynek mieszkalny przy ulicy Pszennej 37,
- Budynki mieszkalne przy Warszawskiej 107, 110;

Bieruń Nowy

- Budynki mieszkalne przy ulicy Bohaterów Westerplatte 1, 20, 41,
- Budynek mieszkalny przy ulicy Ofiar Oświęcimskich 1,
- Budynek mieszkalny przy ulicy Diamentowej 8,
- Budynek mieszkalny przy ulicy Patriotów 10,
- Budynek mieszkalny przy ulicy Piastowskiej 1,
- Budynki mieszkalne przy ulicy Sadowej 2, 4, 5, 7,
- Budynki mieszkalne przy ulicy Warszawskiej 276, 277, 288, 292, 313, 337-339, 341, 390, 393b, 396 (Degolówka),
- Budynki mieszkalne przy ulicy Wawelskiej 22, 35, 55;

Bijasowice

- Posesja przy ulicy Bijasowickiej 21,
- Budynek mieszkalny przy ulicy Krupniczej 1.

1.4. Układ urbanistyczny

Bieruń Stary

- Układ urbanistyczny miasta Bieruń Stary wpisany do rejestru zabytków województwa śląskiego pod nr A 731/66 z dn. 15 VI 1966 r. Granice obejmują obszar miasta zamknięty ulicami:
 - a) Od wschodu ulicą Trochy z wylotem ulicy Wylotowej w kierunku wschodnim,
 - b) Od północy wschodnim odcinkiem ulicy Adama do ulicy Kamienicznej, ulicą Kamieniczną w kierunku północnym do końca i tyłami parcel u zbiegu ulic Oświęcimskiej i Macieja,
 - c) Od zachodu ulicą Macieja z wylotem ulicy Licealnej w kierunku zachodnim oraz tyłami parcel zachodniej strony ulicy Słowackiego do ulicy Spyry,
 - d) Od południa ulicą Spyry i Kudery, z wylotem ulicy Krakowskiej w kierunku południowym;

Bijasowice

- Dawna wieś w typie rzędówki z zachowaną historyczną zabudową siedliskową wzdłuż ulicy Jagiełły – Majowej.

1.5. Cmentarze

Bieruń Stary

- Cmentarz rzymsko – katolicki (XVI/XIX, XX w.) przy ulicy Krakowskiej,
- Cmentarz żydowski przy ulicy Wita.

1.6. Krzyże i kapliczki

Bieruń Stary

- Kapliczka architektoniczna na Górze Chełmeczki,
- Kapliczka architektoniczna przy ulicy Kopcowej 28,
- Kapliczka architektoniczna przy skrzyżowaniu ulic Krakowskiej i Chemików,
- Kapliczka architektoniczna przy skrzyżowaniu ulic Macieja i Oświęcimskiej,
- Kapliczka architektoniczna przy ulicy Oświęcimskiej ,
- Figura Matki Boskiej Niepokalanie Poczętej przy zespole kościoła parafialnego p.w. św. Bartłomieja przy Rynku,
- Krzyże kamienne przy ulicy Krakowskiej 39, 61,
- Krzyż kamienny przy ulicy Łędzińskiej,
- Krzyż kamienny przy ulicy Turyńskiej,
- Krzyż kamienny przy ulicy Zdrowia 15,
- Krzyż kamienny przy ulicy Oświęcimskiej,
- Krzyż kamienny przy ulicy Marcina 22,
- Krzyż kamienny przy skrzyżowaniu ulic Łysinowej i Żwirki i Wigury,
- Krzyż kamienny ulicy Chemików,
- Krzyż kamienny przy ulicy Bojszowskiej 47, 187;

Ściernie

- Krzyż kamienny przy ulicy Bogusławskiego,

- Krzyż kamienny przy ulicy Pszennej;

Bieruń Nowy

- Kapliczka architektoniczna przy skrzyżowaniu ulic Majowej i Jagiełły,
- Krzyż kamienny przy ulicy Warszawskiej 351;

Bijasowice

- Kapliczka architektoniczna przy ulicy Bijasowickiej 60,
- Krzyż przydrożny przy skrzyżowaniu ulic Lipcowej i Bijasowickiej,
- Krzyż kamienny przy skrzyżowaniu ulic Majowej i Żywicznej;

Czarnuchowice

- Kapliczka architektoniczna przy ulicy Mielęckiego,
- Kapliczka słupowa przy ulicy Przyjaźni 12,
- Krzyż przydrożny przy skrzyżowaniu ulic Tatarakowej i Mielęckiego;

Jajosty

Figura przydrożna przy ulicy Potokowej;

Zabrzeg

Kapliczka architektoniczna przy skrzyżowaniu ulic Warszawskiej i Niedługiej.

2. Strefy ochrony konserwatorskiej

2.1. Strefy A pełnej ochrony konserwatorskiej

Na obszarze miasta wyodrębniono dotychczas cztery strefy „A” pełnej ochrony konserwatorskiej.

Są to:

- 1) Strefa „A” pełnej ochrony konserwatorskiej, Bieruń Stary – Stare Miasto.
Obszar Strefy pokrywa się z obszarem układu urbanistycznego Starego Miasta wpisanym do rejestru zabytków. Wschodnia granica strefy przebiega od mostu na rzece Mleczna w kierunku południowym obejmując zabudowę (w granicach posesji) po wschodniej stronie ul. Oświęcimskiej, następnie biegnie w kierunku wschodnim osi ul. Adama (obejmując zabudowę po jej południowej stronie) aż do skrzyżowania z ul. Ks. Trochy. Dalszy przebieg granicy strefy podąża w kierunku południowym osi ul. Ks. Trochy (obejmując zabudowę po jej zachodniej stronie) do skrzyżowania z ul. Kudery. Następnie granica biegnie osi tej ulicy w kierunku zachodnim i dalej skręca na południe obejmując zabudowę (w granicach posesji) po wschodniej stronie ul. Krakowskiej z kapliczką i miejscem tzw. „Bramy Krakowskiej”, aż do mostu na Potoku Stawowym. W dalszym ciągu granica biegnie na północ ul. Krakowską (omijając posesję ze współczesnym budynkiem szkoły podstawowej) i obejmuje historyczną zabudowę (w granicach posesji) po zachodniej stronie tejże ulicy dochodząc do ul. Spyry. Przebieg południowej granicy strefy pokrywa się z osi ul. Spyry, dochodząc do skrzyżowania z ul. Kopcową. Zachodnia granica strefy biegnie w kierunku północnym obejmując zabudowę (w granicach posesji) po zachodniej stronie na całej długości ul. Słowackiego. Następnie granica strefy przecina ul. Licealną i biegnie w kierunku północnym osi ul. Macieja (obejmując zabudowę po jej wschodniej stronie) i dochodzi na północy do osi ul. Oświęcimskiej i dalej do mostu na rzece Mleczna (w miejscu tzw. „Bramy opawskiej”),
- 2) Strefa „A2” pełnej ochrony konserwatorskiej, Bieruń Stary – teren cmentarza rzymsko – katolickiego wraz z kościołem drewnianym p.w. św. Walentego przy ul. Krakowskiej,

- 3) Strefa „A3” pełnej ochrony konserwatorskiej, Bieruń Stary – teren cmentarza żydowskiego przy ul. Wita,
- 4) Strefa „A4” pełnej ochrony konserwatorskiej teren dawnego folwarku Solec przy ul. Barbórki 12. Granica strefy obejmuje zabudowania wraz z sadem w ramach ogrodzonego terenu ograniczonego ulicami Barbórki, Sadową, Solecką oraz Potokiem Goławieckim i ogrodzeniem od północy.

2.2. Strefy B pośredniej ochrony konserwatorskiej

Wyodrębnionych zostało dotychczas dziewięć obszarów objętych strefą „B”. Są to:

- 1) Strefa „B1” pośredniej konserwatorskiej, Bieruń Stary. Strefa obejmuje tereny przylegające od wschodu do centralnej części Starego Miasta objętego strefą „A1” pełnej ochrony konserwatorskiej. W strefie zawarta część historycznej Grobli. Granica strefy od północy przebiega zachodnim obwałowaniem rzeki Mlecznej (obejmując samą rzekę) następnie przechodzi na drugi brzeg i obejmuje północny kraniec dawnej Grobli. W dalszym ciągu granica biegnie w kierunku południowym obejmując Groblę aż do miejsca jej przerwania nową ulicą będącą przedłużeniem ul. Chemików. Przebieg południowej granicy strefy podąża osią tej ulicy aż do miejsca mostu i tzw. „Bramy Krakowskiej”, łącząc się z granicą strefy „A1”. Następnie przebieg zachodniej granicy strefy „B1” pokrywa się z przebiegiem granicy strefy „A1”.
- 2) Strefa „B2”, pośredniej konserwatorskiej, Bieruń Stary. Strefa obejmuje tereny przylegające od zachodu do centralnej części Starego Miasta objętego strefą „A1” pełnej ochrony konserwatorskiej. Zawiera obszar pomiędzy zwartą zabudową Starego Miasta, a rzeką Mleczną i Potokiem Stawowym z tzw. „zaczyskiem stożkowym” zwanym Kopiec (figurującym w Rejestrze Zabytków nr 819/68). Granica strefy od zachodu przebiega zachodnim obwałowaniem rzeki Mlecznej (obejmując samą rzekę) począwszy od połączenia z Potokiem Stawowym (przy wiadukcie kolejowym), aż do ul. Oświęcimskiej na północy (do mostu). Następnie wschodnia granica strefy pokrywa się z przebiegiem granicy strefy „A1” dochodząc na południu do ul. Chemików. Dalej przebieg południowej granicy strefy biegnie osią ul. Chemików w kierunku zachodnim dochodząc do miejsca gdzie, do rzeki Mlecznej wpada Potok Stawowy.
- 3) Strefa „B3” pośredniej konserwatorskiej, Bieruń Stary. Obszar stref otacza historyczny, urbanistyczny układ Bierunia Starego. Strefa obejmuje południowy obszar Bierunia Starego obejmując m.in. południową część Grobli oraz stanowi otulinę strefy „A2” pełnej ochrony konserwatorskiej. Północna granica strefy przebiega osią ul. Chemików i jej nową kontynuacją – na odcinku od wiaduktu kolejowego aż za Groblę (obejmując ją). Granica strefy pokrywa się na tym odcinku z granicą strefy „B2” pośredniej ochrony konserwatorskiej, „A1” pełnej ochrony konserwatorskiej oraz „B1” pośredniej ochrony konserwatorskiej. Następnie od wschodu obejmuje część Grobli i dalej dochodzi do ul. Krakowskiej (w miejscu Krzyża przydrożnego) przecinając ją. Dalszy przebieg granicy podąża po południowej stronie ul. Krakowskiej (obejmując alejowe obsadzenia) wzdłuż linii zabudowy do skrzyżowania z ul. Bojszowską obejmując zabudowę narożną (w granicach posesji ul. Bojszowską nr 2) przy skrzyżowaniu tejże ulicy z ul. Słomczyńską. Następnie granica strefy obejmuje zabudowę posesji z budynkami

frontowymi po południowej stronie ul. Zdrowia. Dalej granica biegnie podstawą nasypu torów kolejowych dochodząc do ul. Chemików (gdzie przebiega ośią tej ulicy).

- 4) Strefa „B4” pośredniej ochrony konserwatorskiej - układ ruralistyczny z zabudową siedliskową wsi Ściernie. Strefa obejmuje historyczny układ ruralistyczny z zagrodową zabudową siedliskową dawnej wsi Ściernie (w obrębie ul. Wapiennej, Dolomitowej, Pszennej i Kamiennej) wraz z pozostałościami zabudowy dawnego folwarku po północnej stronie ul. Kamiennej. Na terenie wsi znajdowały się również kamieniołomy oraz piec wapienny (na terenie dzisiejszych ogródków działkowych). Granica przebiega od skrzyżowania ul. Pszennej, Kamiennej i Wapiennej obejmując gospodarstwo przy ul. Pszennej 37. Kolejno biegnie w kierunku zachodnim ośią drogi dojazdowej obejmując całą zabudowę po południowej stronie ul. Wapiennej. Kolejno biegnie w kierunku północnym po granicy gospodarstw dochodząc do ul. Wapiennej, następnie skręca w kierunku wschodnim biegnąc ośią tejże ulicy. Dalej biegnie po granicy działek zabudowy przy ul. Kamiennej i Dolomitowej, przecinając tą ulicę dochodzi do ogrodzenia dawnego folwarku obejmując dawne zabudowania dworsko-folwarczne i łączy się z ul. Kamienną. Następnie ośią tej ulicy biegnie w kierunku wschodnim obejmując budynek szkoły po południowej stronie ulicy i dochodzi do skrzyżowania z ul. Pszenną.
- 5) Strefa „B5” pośredniej ochrony konserwatorskiej – centralna część Bierunia Nowego z XIX w. z zabudową. Strefa obejmuje centralną część Bierunia Nowego z zachowaną w dużym stopniu historyczną XIX wieczną zabudową skupioną przede wszystkim u zbiegu ul. Warszawskiej, Wawelskiej, Piastowskiej oraz przy ul. Ofiar Oświęcimskich, Kosynierów, Remizowej i Kossaka. Obszar ten posiada planowy, regularny szachownicowy układ urbanistyczny rozplanowany w oparciu o prosty przebieg obecnej ul. Warszawskiej – dawny pruski trakt drogowy o znaczeniu międzynarodowym. W obrębie strefy znajduje się również Kościół p.w. Najświętszego Serca Pana Jezusa (1909 r., przeb. 1922 r.) wraz z cmentarzem oraz zabudowania dworca kolejowego z II poł. XIX wieku. Granica strefy od wschodu biegnie w kierunku południowym linią torów kolejowych dochodząc do wysokości Stacji Dworca PKP Bieruń Nowy obejmując zabudowę kompleksu kolejowego zlokalizowaną po obu stronach torów (budynek dworca wraz z budynkiem po wschodniej stronie torów), następnie przekracza linię torów łączy się z ul. Ofiar Oświęcimskich – obramowaną aleją kasztanowców, kolejno podąża w kierunku północnym wzdłuż tej ulicy aż do skrzyżowania z ul. Kosynierów – z podobnie zakomponowaną zielenią towarzyszącą. Granica strefy kolejno zakręca w kierunku zachodnim włączając w swój obszar zabudowę po południowej stronie ul. Kosynierów (nr 3 i 1) oraz posesję z willą i ogrodem zlokalizowaną przy ul. Warszawskiej 313. Kolejno granica biegnie w kierunku północnym ośią ul. Warszawskiej dochodząc do posesji nr 294 obejmuje kościół p.w. Najświętszego Serca Pana Jezusa wraz z przylegającym do niego cmentarzem, następnie budynek starej szkoły (ob. przedszkole) oraz budynek restauracyjny zlokalizowane na sąsiednich działkach przy ul. Warszawskiej 292 i 288. Dalej biegnie ośią ul. Warszawskiej do skrzyżowania z ul. Wawelską włączając w swój zakres zabudowę wraz z posesjami (ul. Wawelska 27, 22, 26, 29, ul. Warszawska 277) u zbiegu tych ulic. Kolejno zakręca w kierunku zachodnim biegnąc po granicy działek budynków położonych po północnej stronie ul. Wawelskiej 29, 31, 33 obejmując budynki frontowe wraz z zabudową mieszkalną na tyłach posesji ul. Wawelska 35, 45 kolejno

przecina ul. Barbórki włączając w swój obszar zabudowę mieszkalną z budynkami gospodarczymi przy ul. Wawelskiej 47 i 51 i następnie przecina linię torów kolejowych obejmując budynek tartaku pod nr 53 wraz z sąsiednim budynkiem nr 55 w granicach ogrodzenia. Dalej granica strefy wraca osi ul. Wawelskiej do torów kolejowych.

- 6) Strefa „B6” pośredniej ochrony konserwatorskiej - Zabrzeg, teren dawnego zespołu dworsko-folwarcznego. Strefa obejmuje teren dawnego zespołu dworsko-folwarcznego położonego nieopodal Wisty przy ul. Warszawskiej 391, z zachowaną zabudową gospodarczą (pałac z II poł. XIX w. wyburzono). Granica strefy od południa pokrywa się z przebiegiem wiatu przeciwpowodziowego, od zachodu biegnie krótkim odcinkiem ul. Warszawskiej, od północy pokrywa się z ogrodzeniem, obejmując również zabudowę mieszkalną związaną pierwotnie z folwarkiem. Wschodnia granica pokrywa się z przebiegiem nasypu torów kolejowych.
- 7) Strefa „B7” pośredniej ochrony konserwatorskiej – Bijasowice. Strefa obejmuje układ ruralistyczny dawnej wsi w typie rzędówki z zachowaną w dużym stopniu historyczną zabudową siedliskową rozlokowaną wzdłuż ul. Jagiełły (z alejowymi obsadzeniami) – Majowej (przebieg historycznego traktu Bieruń – Zabrzeg). Strefa obejmuje również teren dawnego zespołu dworsko – folwarcznego położonego przy ul. Jagiełły nr 78 z zachowaną historyczną zabudową gospodarczą, czworakami oraz dworkiem. Granica strefy od północy obejmuje zabudowę gospodarstwa pod nr 14 i kolejno biegnie w kierunku południowym po granicy posesji gospodarstw położonych po północnej stronie ul. Jagiełły, dochodząc do skrzyżowania z ul. Majową obejmuje zabudowę u jej wylotu po obu stronach. Następnie przebiega granicą posesji zabudowań po zachodniej stronie ul. Jagiełły aż do nr 72 przecinając ul. Bijasowicką obejmuje posesję nr 1 przy tejże ulicy. Następnie biegnie osi ul. Bijasowickiej i skręcając na południowy – zachód podąża drogą łączącą ul. Bijasowicką z ul. Jagiełły obejmując zespół folwarczno – dworskiej zabudowy. Następnie granica strefy podąża w kierunku północnym obejmując przebieg ul. Jagiełły oraz zabudowę posesji nr 45, 43, 35, 31 i 27 (po wschodniej stronie tejże ulicy), dochodząc do zabudowy posesji nr 14.
- 8) Strefa „B8” pośredniej ochrony konserwatorskiej – Kopań. Strefa obejmuje teren dawnej wsi o historycznym układzie ruralistycznym z częściowo zachowaną historyczną zabudową siedliskową skupioną przy skrzyżowaniu ul. Bijasowickiej i Krupniczej nad nieistniejącym obecnie stawem Gościńnym sięgającym pierwotnie aż do rzeki Gostynii na południu. Pierwotnie na terenie wsi znajdował się młyn wodny nad potokiem Młynówka (przy obecnym gospodarstwie – ul. Krupnicza nr 12), młyn parowy, gospoda oraz szkoła. Granica strefy od północy obejmuje zabudowę siedliskową (budynki mieszkalne oraz gospodarczo – inwentarskie) gospodarstwa przy ul. Krupniczej 14, następnie biegnie w kierunku wschodnim obejmując zabudowę skupioną po północnej stronie ul. Bijasowickiej i skręca w kierunku południowym obejmując zabudowę siedliskową po południowej stronie tejże ulicy. Następnie w kierunku zachodnim granica biegnie potokiem dochodząc do ul. Krupniczej przecinając ją i obejmując gospodarstwa pod nr 15 (po jej przeciwnej stronie). Południowa granica biegnie drogą polną dochodząc do ul. Bijasowickiej. Dalej biegnie osi tejże obejmując zabudowę gospodarstw nr 31 i 27, dochodzi do skrzyżowania z ul. Krupniczą. Zachodnia granica strefy obejmuje zabudowę siedliskową gospodarstw przy ul. Krupniczej 27 i 29.

- 9) Strefa „B9” pośredniej ochrony konserwatorskiej – rejon osiedla robotniczego zakładów ERG – Bieruń przy ul. Chemików.

2.3. Strefy „K” ochrony krajobrazu

Aktualna edycja Studium wyznacza dwie strefy „K”. Są to:

- 1) Strefa „K1” ochrony krajobrazu, Bieruń Stary. Strefa obejmuje część obszaru zajętego pierwotnie (XVI-XIX w.) przez Wielki Staw Bieruński położony na wschód od Bierunia Starego i oddzielony od Miasta zachowaną do dzisiaj Groblą (tzw. Grobel). Rozległe tereny dawnego stawu stanowią obecnie łąki i pola uprawne z zabudową gospodarczą i mieszkalną byłego PGR-u przy ul. Hodowlanej (w jego centralnej części) oraz tereny zalesione w północno-wschodniej części (przy granicy z Górkami). Zachodnia granica strefy biegnie (od granicy miasta) zachodnim nabrzeżem rzeki Mleczna, następnie przecina ją (pokrywając się z przebiegiem granicy strefy „B1”) i biegnąc na południe obejmuje historyczną groblę na całej jej długości dochodząc do ul. Krakowskiej (w miejscu przydrożnego krzyża). Następnie od południa granica strefy biegnie za posesjami z zabudową po północnej stronie ul. Krakowskiej. Dalej podąża osią tejże ulicy aż do wiaduktu kolejowego.
- 2) Strefa „K2” ochrony krajobrazu, Czarnuchowice. Strefa obejmuje obszar dawnej wsi Czarnuchowice łącznie z rozproszoną częściowo zachowaną historyczną zabudową zagrodową usytuowaną na rozległym obszarze z licznymi oczkami wodnymi, sadzawkami (pozostałości stawów hodowlanych) i ciekami wodnymi o dużych walorach krajobrazowo – kulturowych oraz przyrodniczych. Obszar usytuowany jest w widłach Wisły i wpadającej do niej Przemszy (obecnie najdalej na wschód położona dzielnica Bierunia). Granica strefy od zachodu pokrywa się biegiem Potoku Goławieckiego, od południa biegnie wałem przeciwpowodziowym w dolinie starego koryta Wisły, od zachodu i północy wałem nad rzeką Przemszą aż do granic miasta (pokrywając się z nimi).

2.4. Strefy „E” ochrony ekspozycji

Wyznaczone rejon lokalizacji stref ochrony ekspozycji to:

- 1) „E1” – widok z ulicy Oświęcimskiej
- 2) „E2” – widok z ulicy Turyńskiej
- 3) „E3” – widok z zachodniego brzegu rzeki Mlecznej
- 4) „E4” – widok z ulicy Chemików
- 5) „E5” – punkt widokowy ze skrzyżowania ulic Krakowskiej i Turyńskiej
- 6) „E6” – punkt widokowy z ulicy Chemików w rejonie wiaduktu kolejowego
- 7) „E7” – punkt widokowy z ulicy Turyńskiej w rejonie skrzyżowania z ulicą Chemików.

2.5. Strefy „W” ochrony archeologicznej

Wyznaczone dwie strefy „W” obejmują:

- 1) Stanowisko archeologiczne tzw. ogródek „na kopcu” przy ulicy Kopcowej,
- 2) Obszar centrum Bierunia Starego (obszar strefy „W” pokrywa się z granicami strefy „A1” oraz obszarem układu urbanistycznego miasta wpisanego do rejestru zabytków).

2.6. Strefy „OW” obserwacji archeologicznej

Obszar stref „OW” obejmuje rejon stanowisk archeologicznych jak w powyższych 2 – 7 poniższego

wykazu.

W zasobach archiwum Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków w Katowicach znajdują się zinventaryzowane stanowiska archeologiczne zgodnie z poniższym zestawieniem:

	Miejscowość	Nr arkusza mapy	Nr stanowiska na mapie	Rodzaj i chronologia stanowiska
1.	Bieruń Stary	102 - 48	1	Późnośredniowieczny gródek „na kopcu” (XIII XIV w.) rejestr zabytków nr 819/68
2.	Bieruń Stary	102 - 48	2	Punkt osadniczy, późne średniowiecze
3.	Bieruń Stary	102 - 48	3	Ślad osadnictwa (epoka kamienna), Osada (okres nowożytny)
4.	Bieruń Stary	102 - 48	4	Ślad osadnictwa (kultura przeworska, okres rzymski)
5.	Jajosty	102 - 48	5	Osada (okres nowożytny)
6.	Bieruń Stary	101 - 48	11	Punkt osadniczy(okres nowożytny)
7.	Bieruń Stary	101 - 48	12	Ślad osadniczy (bliżej nieokreślony okres neolitu?)

VI. WARUNKI I JAKOŚĆ ŻYCIA MIESZKAŃCÓW

Zgodnie z danymi GUS, na dzień 31.XII.2009 r. stałe zameldowanie w Bieruniu posiadały 19.534 osoby. Liczba mieszkańców miasta na przestrzeni ostatnich dziesięciu ulegała znacznym wahaniom. Do roku 2007 liczba osób zameldowanych na pobyt stały w mieście spadała, począwszy od roku 2008 powoli wzrasta. Gęstość zaludnienia jest wyższa od średniej wojewódzkiej (377 osób/km²) i wynosi 480 osób/km². Ludność w wieku przedprodukcyjnym stanowiła 19,6 %, ludność w wieku produkcyjnym 68,4 %, a ludność w wieku poprodukcyjnym 12 % ogółu mieszkańców. Wskaźniki te są w niektórych przypadkach zbliżone do wskaźników gmin ościennych i nieco lepsze od średniej dla województwa, szczególnie jeśli chodzi o ludność w wieku poprodukcyjnym.

Tabela 7. Podstawowe dane demograficzne miasta na tle miast ościennych i województwa

		Bieruń	Lędziny	Pszczyna	Województwo
powierzchnia	km ²	40	31	174	12.334
liczba ludności	osoba	19.534	16.282	50.427	4.654.115
ludność na 1km ²	osoba	480	517	289	377
kobiety na 100 mężczyzn	osoba	103	102	106	107
udział ludności wg ekonomicznych grup wieku w % ludności ogółem					

w wieku przedprodukcyjnym	%	19,6	20,1	20,7	17,6
w wieku produkcyjnym	%	68,4	66,5	64,6	65,5
w wieku poprodukcyjnym	%	12	13,4	14,7	16,9

Źródło: Bank Danych Regionalnych GUS

W poniższych zestawieniach podano wartości liczby ludności Bierunia od roku 2005 oraz prognozę liczby ludności miasta do roku 2035 sporządzona na podstawie opracowania GUS Departament Badań Demograficznych – Warszawa 2009 – Prognoza rozwoju ludności na lata 2008 – 2035.

Stan ludności					Prognoza				
2005	2006	2007	2008	2009	2015	2020	2025	2030	2035
19902	1982	19716	19697	19534	19280	19071	18775	18352	17857

Analizując powyższe zestawienia potwierdzić należy prognozę systematycznego zmniejszania się liczby ludności miasta w latach 2005 – 2009 (o 1,85 %), a trend ten wg prognoz utrzyma się aż do roku 2035. (Pomiędzy rokiem 2009, a 2035 liczba ludności miasta może się zmniejszyć o około 8,5 %).

Wg danych Urzędu Statystycznego w Katowicach rocznik 2010, w Bieruniu wskaźnik liczby osób na 1 mieszkanie wynosił w 2009 roku 3,21, a średnia powierzchnia użytkowa mieszkań w tym okresie wynosiła 78,1 m². W tym okresie średnia ilość osób na 1 mieszkanie w województwie śląskim wynosiła 2,71, a średnia powierzchnia użytkowa mieszkania wynosiła 67,5 m². W powiecie bieruńsko-lędzińskim średnia powierzchnia użytkowa mieszkania wynosiła 86,1 m², przy czym średnia ta dla Imielina wynosiła aż 94,8 m². Oznacza to, że aby teoretycznie uzyskać średni wskaźnik powierzchni użytkowej mieszkań w powiecie bieruńsko – lędzińskim należałoby w Bieruniu wybudować około 156 tys. m² powierzchni użytkowej mieszkań czyli około 1700 nowych mieszkań.

Zgodnie z danymi Narodowego Spisu Powszechnego Gospodarstw Domowych z 2002 roku w mieście Bieruń funkcjonowało 6.411 gospodarstw domowych, wśród których najwięcej było gospodarstw jednorodzinnych składających się z czterech i więcej osób (39,4 %) oraz gospodarstw jednorodzinnych trzyosobowych (20,6 %). Główne źródło utrzymania stanowiła działalność pozarolnicza. Stricte z rolnictwa utrzymywało się tylko 0,65 % ogółu gospodarstw domowych, a dochody z tytułu emerytury czy renty stanowiły podstawowe źródło utrzymania dla 33,3 % ogółu gospodarstw domowych.

Zasób mieszkaniowy gminy stanowiło 5.733 mieszkań, spośród których 62,4 % należało do osób fizycznych (własność osób fizycznych). W ogólnym zasobie mieszkaniowym najczęściej występują mieszkania o powierzchni 60 – 79 m² (24,5 %) oraz o powierzchni 50 – 59 m² (20,3 %). Najwięcej mieszkań znajduje się w budynkach wybudowanych w latach 1979 – 1988 (28,7 %), stosunkowo niewiele mieszkań znajduje się w budynkach wybudowanych przed 1918 rokiem (5 %). W ogólnym zasobie najwięcej mieszkań składa się z czterech izb (35,5 %), lub trzech izb (28%).

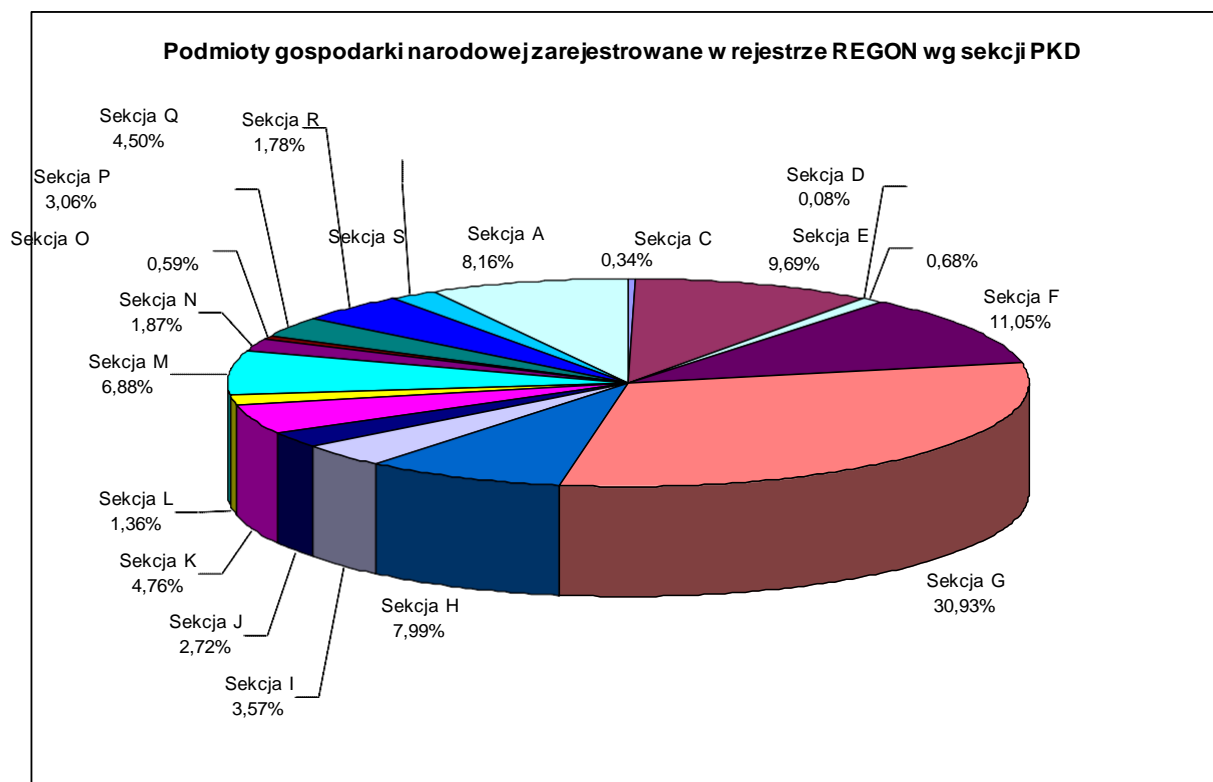
Bazę edukacyjną miasta stanowią cztery szkoły podstawowe i dwa gimnazja. Łącznie z oferty edukacyjnej gminy korzystało 1785 dzieci (stan na 31.12.2009 r., dane GUS). Uzupełnienie

oferty edukacyjnej gminy z zakresu szkolnictwa ponadgimnazjalnego stanowią liceum ogólnokształcące i powiatowy zespół szkół, jak również placówki w gminach ościennych. Bieruń posiada również na swoim terenie dwa przedszkola, do których uczęszczało 575 dzieci (stan na 31.12.2009 r., dane GUS).

Realizację potrzeb z zakresu podstawowej opieki medycznej zapewnia osiem zakładów opieki zdrowotnej i trzy prywatne praktyki lekarskie. Uzupelnienie tej oferty stanowi pięć aptek funkcjonujących na terenie miasta.

Ogólna liczba osób pracujących na terenie miasta począwszy od 2004 roku systematycznie rośnie. W 2004 roku pracowało na terenie miasta 9.186 osób, w 2006 roku – 10.421, zaś w 2008 roku – 11.029. Począwszy od roku 2003 liczba osób zarejestrowanych jako bezrobotne systematycznie spadała, jednak ten pozytywny trend został zatrzymany pod koniec 2009 roku, w którym to liczba osób bezrobotnych wzrosła. Pod koniec roku 2003 było takich osób 1052 podczas, gdy na koniec roku 2009 ich liczba wyniosła 423. Wśród osób zarejestrowanych jako bezrobotne przeważają kobiety, które stanowią 54,8 % ogółu osób bezrobotnych. Wskaźnik bezrobocia liczony jako udział bezrobotnych zarejestrowanych w liczbie ludności w wieku produkcyjnym wynosił na koniec 2009 roku 3,2 %, wobec 4,9% na koniec roku 2006 i 8,1 % na koniec roku 2003.

Na koniec roku 2009 w systemie REGON zarejestrowanych było 1.177 podmiotów gospodarczych. W sektorze publicznym działalność prowadziło 28 przedsiębiorstw, reszta (1.149 przedsiębiorstw) prowadziła działalność w sektorze prywatnym, który stanowi 97,6 % ogółu przedsiębiorstw zarejestrowanych w systemie REGON.

Powyższy wykres przedstawia przedsiębiorstwa zarejestrowane w systemie REGON z podziałem na sekcje PKD (Polska Klasyfikacja Działalności). Na wykresie tym zostały ujęte tylko te

sekcje PKD, w których jest prowadzona działalność gospodarcza na terenie gminy (jest zarejestrowana firma). Przedsiębiorstwa działające na terenie gminy prowadzą więc działalność w następujących działach gospodarki:

- sekcja A – rolnictwo, leśnictwo, łowiectwo i rybactwo,
- sekcja C – przetwórstwo przemysłowe,
- sekcja D – wytwarzanie i zaopatrywanie w energię elektryczną, gaz, parę wodną, gorącą wodę i powietrze do układów klimatyzacyjnych,
- sekcja E – dostawa wody; gospodarowanie ściekami i odpadami oraz działalność związana z rekultywacją,
- sekcja F – budownictwo,
- sekcja G – handel hurtowy i detaliczny; naprawa pojazdów samochodowych, włączając motocykle,
- sekcja H – transport i gospodarka magazynowa,
- sekcja I – działalność związana z zakwaterowaniem i usługami gastronomicznymi,
- sekcja J – informacja i komunikacja,
- sekcja K – działalność finansowa i ubezpieczeniowa,
- sekcja L – działalność związana z obsługą rynku nieruchomości,
- sekcja M – działalność profesjonalna, naukowa i techniczna,
- sekcja N – działalność w zakresie usług administrowania i działalność wspierająca,
- sekcja O – administracja publiczna i obrona narodowa; obowiązkowe zabezpieczenia społeczne,
- sekcja P – edukacja,
- sekcja Q – opieka zdrowotna i pomoc społeczna,
- sekcja R – działalność związana z kulturą, rozrywką i rekreacją,
- sekcja S – pozostała działalność usługowa.

VII. ZAGROŻENIA BEZPIECZEŃSTWA LUDNOŚCI I JEJ MIENIA

Bogata sieć hydrograficzna na terenie miasta powoduje, że znaczna jego część narażona jest na niebezpieczeństwo powodzi. Zgodnie z ustawą Prawo wodne tereny położone pomiędzy korytami rzek, a wałami przeciwpowodziowymi tych cieków należy zaliczyć do terenów bezpośredniego zagrożenia powodzią. Pozostałe tereny znajdujące się w dolinach cieków, a położone poza wałem przeciwpowodziowym, należy zaliczyć do obszarów potencjalnego zagrożenia powodzią. Zdecydowana większość głównych cieków powierzchniowych miasta jest uregulowana i obwałowana prawie na całej swojej długości (Wisła, Gostynia, Przemsza, Mleczna, Potok Goławiecki). Nie uchroniło to jednak obszaru miasta przed zalaniem w maju 2010 roku. Powódź spowodowała znaczne straty materialne i zagrożenie dla życia mieszkańców zalanych obszarów (zasięg wód powodziowych został pokazany na mapie Uwarunkowania zagospodarowania przestrzennego).

Na zwiększenie zagrożenia powodziowego wpływa również prowadzona eksploatacja pokładów węgla kamiennego przez kopalnię „Piaśń” i „Ziemowit”. Osiedlenia terenu spowodowane eksploatacją górniczą powodują powstawanie niecek bezodpływowych, które w przypadku

Studium: Pracownia Urbanistyczna w Rybniku Sp. z o.o., 44-200 Rybnik ul. Wodzisławska 30

Zmiana Studium: Przedsiębiorstwo Projektowania Studiów, Usług i Realizacji „TERPLAN” Sp. z o.o. 40-036 Katowice, ul. Wita Stwosza 6/7

wystąpienia wód powodziowych, staną się „naturalnym” zbiornikiem retencyjnym. Dno niecki znajduje się bowiem poniżej poziomu koryta rzeki, w związku z czym występująca z koryta rzeka wypełni je w pierwszej kolejności. Dodatkową komplikację stanowi fakt, iż woda (po przejściu fali powodziowej) nie powróci grawitacyjnie do koryta rzeki. Zasięg niecek bezodpływowych i potencjalne podtopienia zostały przedstawione na schematach nr 1 – 5: Wpływy działalności górnictwa.

Z eksploatacją pokładów węgla kamiennego wiążą się również inne zagrożenia dla mieszkańców, a przede wszystkim ich mienia. Chodzi tutaj w głównej mierze o wpływ podziemnej eksploatacji na zmiany w morfologii terenu (deformacje ciągłe i nieciągłe, osiadania terenu, przekształcenia hydrologiczne), które posiadają bezpośredni wpływ na niszczenie substancji budowlanej znajdującej się na jego powierzchni. Prowadzona działalność górnicza spowoduje powstawanie szkód zaliczanych do I, II, III a nawet IV kategorii terenu.

VIII. POTRZEBY I MOŻLIWOŚCI ROZWOJU GMINY

1. Potrzeby gminy

Kierunki rozwoju miasta i związane z tym potrzeby rozwojowe zostały sformułowane w Strategii rozwoju miasta: Bieruń 2020. Wyznaczone w strategii priorytety strategiczne i główne kierunki rozwoju są następujące:

- Bieruń miastem kreującym nowe produkty sektora usług publicznych,
- Bieruń miastem umiejętnie dyskuntującym walory dziedzictwa kulturowego,
- Bieruń miastem współdziałającym z regionem na rzecz zintegrowanego i inteligentnego systemu transportowego,
- Bieruń miastem oszczędnie gospodarującym zasobami naturalnymi przekształcając się w miasto zielone,
- Bieruń miastem mądrego wzrostu gospodarczego bazującego na innowacjach produktowych i technologicznych,
- Bieruń miastem efektywnie wprowadzającym nowe technologie wytwarzania i użytkowania energii.

Wytyczne cele i kierunki rozwoju znalazły swoje odzwierciedlenie, kontynuację i uszczegółowienie w innych dokumentach strategicznych, na przykład w Lokalnym Programie Rewitalizacji dla miasta Bierunia, zapisach planów miejscowych, czy wieloletnim programie inwestycyjnym.

2. Potrzeby mieszkańców

Mieszkańcy zgłosili 183 wnioski (stan na 01.2010 r.) dotyczące zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Bierunia. Zdecydowana większość wniosków dotyczyła zmiany przeznaczenia terenów na tereny z prawem zabudowy mieszkaniowej. Tak znaczna presja mieszkańców na tworzenie nowych terenów budowlanych, pomimo znacznej ilości terenów mieszkaniowych dotychczas niezagospodarowanych, wynika najczęściej z ich oczekiwań związanych z chęcią posiadania i potencjalnej sprzedaży działek budowlanych.

3. Możliwości rozwoju gminy

Gmina dostrzega możliwość swojego rozwoju na kilku płaszczyznach, w wydzielonych obszarach strategicznych:

- usługi użyteczności publicznej – efektywne świadczenie usług publicznych, dobrze zorganizowane przestrzenie publiczne zapewniające możliwość atrakcyjnego spędzania czasu wolnego, miasto jako silny ośrodek powiatowej administracji publicznej, z wyrazistym centrum integrującym społeczność lokalną;
- dziedzictwo kulturowe – podnoszenie atrakcyjności rezydencjalnej z wykorzystaniem walorów przyrodniczych i spuścizny historycznej oraz przyciąganie ludzi poszukujących rozrywki i aktywnych form wypoczynku;
- transport i komunikacja – miasto silnym węzłem logistycznym, z ukształtowanym rusztem komunikacyjnym i odseparowanym ruchem tranzytowym;
- środowisko przyrodnicze – efektywne zarządzanie ryzykiem środowiskowym, rozwój infrastruktury bezpieczeństwa ekologicznego, zachowanie i odtwarzanie bio- i georóżnorodności;
- przedsiębiorczość – silny sektor MSP, wykorzystanie lokalnego potencjału innowacyjności i kreatywności;
- gospodarka energetyczna – powszechne zastosowanie technologii umożliwiających oszczędne gospodarowanie energią, szybka dyfuzja wiedzy o innowacjach energetycznych, wdrażanie ekonomicznych instrumentów stymulujących przechodzenie od tradycyjnych do nowoczesnych technologii energetycznych.

Systematyczna realizacja wyżej wymienionych priorytetów strategicznych sprawi, że wzrośnie szeroko pojęta atrakcyjność miasta jako miejsca zamieszkania i wypoczynku dla mieszkańców aglomeracji górnośląskiej.

IX. WYSTĘPOWANIE OBIEKTÓW I TERENÓW CHRONIONYCH NA PODSTAWIE PRZEPISÓW ODRĘBNYCH ORAZ OBSZARÓW NATURALNYCH ZAGROZEŃ GEOLOGICZNYCH

1. Ochrona zasobów przyrodniczych

W myśl ustawy o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004 roku na obszarze miasta Bierunia znajduje się jeden obszar chroniony. Jest to fragment obszaru Natura 2000 Stawy w Brzeszczach, znajdujący się w Bijasowicach w rejonie połączenia Wisły z Gostynią. Poza tym obszarem na terenie miasta brak jest obszarowych form ochrony przyrody. W „Opracowaniu ekofizjograficznym” wskazuje się na potrzebę objęcia ochroną cennych walorów przyrodniczych gminy, które zostały pierwotnie wskazane w „Waloryzacji przyrodniczej miasta Bierunia”. Na terenie miasta chronionych jest również osiem drzew pomnikowych.

Obszar Natura 2000

Fragment terenu leżący u ujścia rzeki Gostyni do Wisły (południowa część gminy Bieruń) znajduje się w obrębie Specjalnego Obszaru Ochrony Ptaków – Natura 2000 „Stawy w Brzeszczach” (PLB 120009) powołanego rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 27 października 2008 r. W obrębie analizowanego terenu obszar chroniony Natura 2000 zajmuje powierzchnię ok. 16 ha, co stanowi zaledwie 0,5 % powierzchni całego obszaru chronionego. Obszar obejmuje kompleksy stawów hodowlanych w dolinie górnej Wisły, położone po obu stronach rzeki. Wiśta ma tutaj

naturalny charakter, meandruje i w jej dolinie znajduje się sporo niewielkich starorzeczy. W zasięgu omawianego terenu znajduje się jedynie niewielki fragment starorzecza Wisły. Poza tym są to pola uprawne i łąki położone u ujścia Gostyni do Wisły, głównie na terasie zalewowej Wisły i Gostyni. Część tego obszaru jest położona w obrębie międzywala, część natomiast poza wałami przeciwpowodziowymi. Grunty i użytki rolne częściowo są zagospodarowane, część natomiast jest odłogowana. W ostoi występuje co najmniej 14 gatunków ptaków z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej, 5 gatunków z Polskiej Czerwonej Księgi (PCK). W okresie lęgowym obszar zasiedla co najmniej 1 % populacji krajowej następujących gatunków ptaków: bączek (PCK), czapla purpurowa (PCK), rybitwa białowąsa (PCK), ślepowron (PCK), kokoszka, krakwa, krwawodziób, śmieszka, zausznik. Stosunkowo wysoką liczebność osiągają takie gatunki jak: bąk (PCK), rybitwa czarna i perkoz dwuczuby.

Pomniki przyrody

Na terenie miasta Bieruń znajduje się 8 drzew uznanych za pomniki przyrody. Przedstawiono je w tabeli nr 8

Tabela 8 Pomniki przyrody miasta Bieruń

l.p	nazwa	Lokalizacja/nr działki	Nr rejestru	rozmiary	decyzja
1.	Lipa drobnolistna	Leśnictwo Jajosty oddział 168g,	250/250		Decyzja Wojewody Katowickiego RL-VII-7140/20/S data utworzenia: 17.09.1981 r. Decyzja Wojewody Katowickiego RL-VII-7140/21/S data utworzenia: 17.09.1981 r. Rozporządzenie nr 46/05 Wojewody Śląskiego z dnia 26 października 2005 r. w sprawie zniesienia pomnika przyrody. Dz. Urz. z dnia 31 października 2005 r. nr 130 poz. 3252).
2.	Dąb szypułkowy	Bieruń, woj. śląskie, nr działki 1253/204	1/BR	Pień grubszy o obwodzie 2,71 m, a pień cieńszy 2,36 m na wysokości 1,30 m	Zarządzenie nr 1/91 Burmistrza Miasta Bieruń z dnia 13.08.1991 r.
3.	Wiąz pospolity	Bieruń, woj. śląskie, nr działki 1251/204	2/BR	Obwód 3,87 m na wysokości 1,30 m nad ziemią	Zarządzenie nr 1/91 Burmistrza Miasta Bieruń z dnia 13.08.1991 r.
4.	Dąb szypułkowy	Bieruń, woj. śląskie, nr działki 1250/204	3/BR	Obwód 3,23 m na wysokości 1,30 m nad ziemią	Zarządzenie nr 1/91 Burmistrza Miasta Bieruń z dnia 13.08.1991 r.
5.	Dąb szypułkowy	Bieruń, woj. śląskie, nr działki 1249/204	4/BR	Obwód 3,10 m na wys. 1,30 m nad ziemią	Zarządzenie nr 1/91 Burmistrza Miasta Bieruń z dnia 13.08.1991 r.
6.	Lipa drobnolistna	Bieruń, woj. śląskie, nr działki 320	5/BR	Obwód 3,20 m na wysokości 1,30 m	Zarządzenie nr 1/91 Burmistrza Miasta Bieruń z dnia 13.08.1991 r.

I.p	nazwa	Lokalizacja/nr działki	Nr rejestru	rozmiary	decyzja
				nad ziemią	
7.	Lipa drobnolistna	Bieruń, ul. Wawelska 31, woj. śląskie, nr działki 1022/43	7/BR	Obwód pnia na wysokości 130 cm nad ziemią wynosi 380 cm	Zarządzenie nr 2/91 Burmistrza Miasta Bieruń z dnia 25.09.1991 r.
8.	Dąb szypułkowy	Bieruń, ul. Sadowa, 217/11 woj. śląskie	8/BR	Obwód pnia na wysokości 130 cm nad ziemią wynosi 555 cm	Zarządzenie nr 2/91 Burmistrza Miasta Bieruń z dnia 25.09.1991 r.

Ponadto, zgodnie z materiałami archiwalnymi (Waloryzacja przyrodnicza gminy Bieruń), na terenie miasta wytypowano 51 pojedynczych okazałych drzew oraz 3 grupy. Są to przede wszystkim drzewa rodzime: dęby szypułkowe (22 sztuki), lipy drobnolistne (7 sztuk), klony (3 sztuki), wierzby kruche (3 sztuki), wiąz szypułkowy (2 sztuki), oraz pojedynczy okaz wiazu pospolitego. Z gatunków obcego pochodzenia na ochronę zasługują kasztanowce białe (3 sztuki) i robinia akacjowa. 39 drzew posiada wymiary predysponujące je do objęcia ochroną pomnikową, 11 natomiast ma wymiary zbliżone do wymaganych.

Zgrupowania drzew proponowanych do objęcia ochroną to dawne obsadzenia grobli tworzące nieraz różnogatunkowe lub jednogatunkowe aleje. Zaliczono tu drzewostan grabowo – dębowy porastający groblę stawu Kopańskiego w Bijasowicach oraz różnogatunkowy drzewostan grobli w Paciorkowcach, nad potokiem Goławieckim. Należy także wymienić tu aleję ponad 100 okazałych dębów szypułkowych, którymi obsadzona jest ul. Nadbrzeżna w Czarnuchowicach.

Tereny proponowane do ochrony

Na terenie miasta Bierunia znajduje się szereg obiektów, które wymagają objęcia ochroną prawną. W opracowaniu pt. „Waloryzacja przyrodnicza miasta i gminy Bieruń” wskazywano do ochrony szereg terenów położonych na terenie miasta. Propozycje te były również przyjęte przez „Opracowanie ekofizjograficzne”. Do obiektów tych zaliczono.:

1. Dolina Wisty
2. Góra Chełmeczki
3. Starorzecze „Koło Babic”
4. Starorzecze „Czarnuchowice”
5. Starorzecze „Bujac”
6. Starorzecze „Zabrzeg”
7. Starorzecze „Przy Wiśle”
8. Starorzecze „Przy Potoku Zerowym”
9. Grobla Stawu Goldman
10. Grobla Stawu Kopańskiego
11. Skarpa nad Potokiem Bijasowickim
12. Grobla Wielkiego Stawu Bieruńskiego
13. Staw „Derówka”
14. Staw „Za Groblą” w Czarnuchowicach
15. Jezioro Łysina

Dla potrzeb niniejszego studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego przeprowadzono inwentaryzację wyżej wymienionych terenów. Część z nich nie spełnia ustawowych kryteriów do objęcia ochroną. Są to: Góra Chełmeczki, Skarpa nad Potokiem Bijasowickim, Staw Derówka i Jezioro Łysina. Pomimo, że tereny te nie posiadają dużych walorów przyrodniczych, ze względu na swój charakter i położenie winny być chronione ustaleniami planów miejscowych. W trakcie inwentaryzacji terenowej nie stwierdzono nowych obiektów godnych ochrony, zmodyfikowano jednak granice terenów wskazanych w waloryzacji: Starorzecza Zabrzeg (wyłączono tereny rolne), Grobli Stawu Goldman (dodano teren stawów i lasu łęgowego), Starorzecza Czarnuchowice i Stawu „Za Groblą” w Czarnuchowicach. Nowym terenem z cennym układem hydrogenicznym są zalewiska w rejonie ul. Chemików. Choć ich powstanie związane jest ze szkodami górniczymi, to jednak posiadają one duży walor przyrodniczy. Proponuje się tereny te objąć ochroną wspólnie z terenem Grobli Wielkiego Stawu Bieruńskiego. Należy dodać, że spośród wymienionych terenów proponowanych do ochrony wartości ponadprzeciętne reprezentują wszystkie wymienione starorzecza. Absolutnym priorytetem winno być objęcie ich ochroną.

Zaktualizowana lista terenów cennych przyrodniczo proponowanych do objęcia ochroną obejmuje:

1. Dolina Wisły
2. Starorzecze „Koło Babic”
3. Starorzecze „Czarnuchowice”
4. Starorzecze „Bujac”
5. Starorzecze „Zabrzeg”
6. Starorzecze „Przy Wiśle”
7. Starorzecze „Przy Potoku Zerowym”
8. Grobla Stawu Goldman (wraz z okolicznymi stawami)
9. Grobla Stawu Kopańskiego
10. Grobla Wielkiego Stawu Bieruńskiego (wraz z okolicznymi zalewiskami)
11. Staw „Za Groblą” w Czarnuchowicach

2. Zagrożenia geologiczne

Na dzień dzisiejszy Starosta bieruńsko-łędziński nie prowadzi rejestru osuwisk na terenie miasta Bierunia, jednakże na podstawie analizy map geologicznych oraz przeprowadzonej wizji terenowej nie stwierdza się występowania terenów zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych.

X. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z WYSTĘPOWANIA UDOKUMENTOWANYCH ŹŁÓŻ KOPALIN, ZASOBÓW WÓD PODZIEMNYCH ORAZ UDOKUMENTOWANYCH KOMPLEKSÓW PODZIEMNEGO SKŁADOWANIA DWUTLENKU WĘGLA I TERENÓW GÓRNICZYCH

1. Żłóża kopalin

Na terenie gminy występują złoża węgla kamiennego oraz kruszyw naturalnych. W poniższym zestawieniu zebrano istotne informacje dotyczące udokumentowanych złóż występujących na terenie miasta.

Tabela 9. Udokumentowane złoża na terenie miasta Bierunia

ID Midas	Kopalina	Złoże/ Powierzchnia[ha]/ Zasoby geologiczne bilansowe [tys. ton]	Obszar Górnictwa/ Teren górniczy/ Powierzchnia [ha]	Stan zagospodarowania
Złoża występujące na terenie gminy				
WK299	Węgiel kamienny	Piast/ 483, 324 ha/ 984 873	Bieruń II	Złoże zagospodarowane Koncesja: 4/2010 Data wydania: 2010-05-13 Termin ważności: 2030-12-30 Użytkownik: Polska Grupa Górnicza S.A.
WK374	Węgiel kamienny i metan pokładów węgli i łupków ogniotrwałych jako kopalina towarzysząca	Ziemowit / 6426 ha/ 938 162	Lędziny I	Złoże zagospodarowane Koncesja: 163/94 Data wydania: 1994-08-26 Termin ważności: 2020-08-31 Użytkownik: Polska Grupa Górnicza S.A.
WK383	Węgiel kamienny	Czeczott/ 2850 ha/ 535972	Wola I	Złoże zagospodarowane, eksploatacja zaniechana Koncesja: 164/94 Data wydania: 1994-08-26 Termin ważności: 2020-08-31 Użytkownik: Polska Grupa Górnicza S.A.
WK8601	Węgiel kamienny	Czeczott Wschód /2908.300 ha/ 434914	Brak aktualnych obszarów górnictwa	Złoże rozpoznane szczegółowo
WK7101	Węgiel kamienny i metan pokładów węgli jako kopalina towarzysząca	Lędziny/ 5 673 ha/ 63678	Brak aktualnych obszarów górnictwa	Złoże rozpoznane szczegółowo
MN14011	metan pokładów węgli	Lędziny/ 5 673 ha 5 856,71	Brak aktualnych obszarów górnictwa	Złoże rozpoznane szczegółowo
WK7389	Węgiel kamienny i metan jako kopalina towarzysząca	Studzienice/ 2 653 ha/ 327115	Brak aktualnych obszarów górnictwa	Złoże rozpoznane szczegółowo
KN1075	Węgiel kamienny	Oświęcim-Polanka/ 10 243 ha/ 2 142	Brak aktualnych obszarów górnictwa	złoże rozpoznane wstępnie
KN5097	Kruszywa naturalne	Bijasowice- obszar A/ 34 ha/ 4229	Brak aktualnych obszarów górnictwa	Złoże rozpoznane szczegółowo
KN5098	Kruszywa naturalne	Bijasowice- obszar B/ 57 ha /4352	Brak aktualnych obszarów górnictwa	złoże rozpoznane wstępnie
KN5099	Kruszywa naturalne	Bijasowice- obszar C/ 14,7 ha/ 1241	Brak aktualnych obszarów górnictwa	złoże rozpoznane wstępnie
KN 4427	Kruszywa naturalne	Łysina / 16.550 ha/ 224	Brak aktualnych obszarów górnictwa	eksploatacja złoża zaniechana
KN13322	Kruszywa naturalne	Łysina I/ 1.940 ha/ 439,65	Brak aktualnych obszarów górnictwa	Złoża rozpoznane szczegółowo

W złożach „Bijasowice” kopalinę stanowi kruszywo naturalne wykształcone jako seria piaszczysta i piaszczysto-żwirowa. Nadkład o miąższości od 0,3 do 7,0 m stanowi gleba, glina, piasek pylasty i pyły. Miąższość złóż waha się od 3,1 m do 12,2 m.

2. Tereny górnicze

W myśl ustawy *Prawo geologiczne i górnicze* zostały wyznaczone na terenie gminy trzy obszary i tereny górnicze: Bieruń II, Łędziny I i Wola I. Eksploatacja w tych obszarach trwa i będzie w dalszym ciągu prowadzona, przy czym w obszarze górniczym Wola I (dawna kopalnia Czeczott) nie będzie prowadzona eksploatacja węgla kamiennego, wyrobiska tej kopalni będą wykorzystywane do zrzucania wód dołowych. Właściwie cała powierzchnia miasta Bierunia była lub będzie objęta wpływami eksploatacji. Na północy osiadania wystąpią na skutek eksploatacji w terenie górniczym „Łędziny I”, przy czym zakłada się tu eksploatację do 2020 r. Osiadania osiągną wartość 1,5 m, a deformacje sięgną trzeciej kategorii. Skutki eksploatacji prowadzonej przez KWK „Piaś” będą o wiele poważniejsze i obejmą znaczną część miasta Bierunia. Eksploatacja jest planowana do 2048 r. Na załączonych do studium schematach przedstawiono izolinie osiadań, kategorie deformacji terenu oraz miejsca które na skutek osiadań będą zagrożone podtopieniami. Izolinie osiadań, kategorie deformacji terenu oraz podtopienia zostały pokazane na podstawie Raportu oddziaływania na środowisko wykonanego w 2009 r. na potrzeby uzyskania koncesji przez KWK Piaś. Natomiast w opracowaniu ekofizjograficznym przedstawiono inny zasięg zalewisk. Rozbieżności wynikają prawdopodobnie z innych metod prognozowania przyjętych w raporcie i opracowaniu ekofizjograficznym.

Na schematach pokazano oba zasięgi podtopień. Na problem podtopień nakłada się jeszcze fakt powodzi z 2010 r., kiedy to zalane zostały tereny, które nie zostały ani w jednym ani w drugim opracowaniu przedstawione jako prognozowane do podtopień, choć skala powodzi ma swoje źródła w eksploatacji górniczej prowadzonej pod Bijasowicami. Dopiero część wspólna wszystkich terenów podtapianych daje obraz terenów narażonych na szkodliwe oddziaływania. Poniżej omówiono osiadania terenu na podstawie raportu oddziaływania na środowisko dla KWK Piaś.

Osiadania w terenie górniczym Bieruń II

Projektowana eksploatacja stanowi kontynuację eksploatacji dokonanej polegającą na wybieraniu kolejnych pokładów w partiach, gdzie wcześniej prowadzono eksploatację, w związku z czym nie przewiduje się powstawania nowych niecek obniżeniowych, a jedynie rozwój i pogłębianie niecek już istniejących. Jedyna nowa niecka powstanie na skutek eksploatacji projektowanej w drugim okresie obliczeniowym na terenie gminy Chełmek w rejonie miejscowości Gorzów. Niecka ta będzie się powiększać na skutek eksploatacji projektowanej w trzecim okresie obliczeniowym.

Niecka centralna – położona na północ od szybów głównych KWK „Piaś”.

Pierwszy okres obliczeniowy lata 2009-2020. Swym zasięgiem oddziaływanie projektowanej eksploatacji obejmie w większości tereny rolnicze, w niewielkim stopniu tereny leśne a także ciek wodny: potok Goławiecki i Mąkołowiec oraz linie kolejową relacji Mysłowice – Oświęcim, bocznice kolejową KWK „Piaś” – Łędziny, wschodnią część zakładu głównego KWK „Piaś” z Zakładem Wzbogacania Miału. Maksymalne obniżenia wystąpią w centralnej części niecki i wyniosą około 5,0 m powodując wpływy kategorii I-IV.

Drugi okres obliczeniowy lata 2021-2030. Maksymalne obniżenia wystąpią na terenach rolnych we wschodniej części niecki i wyniosą około 2,5 m powodując wpływy kategorii I-IV. W zasięgu oddziaływania znajdują się obiekty wymienione w pierwszym okresie obliczeniowym.

Trzeci okres obliczeniowy lata 2031-2048. Maksymalne obniżenia wystąpią na terenach rolnych w zachodniej części niecki i wyniosą około 3,0 m powodując wpływy kategorii I-IV. W zasięgu oddziaływania znajdują się obiekty wymienione w pierwszym okresie obliczeniowym.

Niecka zachodnia – położona w północno-zachodniej części Obszaru Górniczego „Bieruń II” obejmuje Ściernie i Bieruń Stary.

Pierwszy okres obliczeniowy lata 2009-2020. Swym zasięgiem oddziaływanie projektowanej eksploatacji obejmie w większości tereny rolnicze i leśne. Największe osiadania wystąpią w rejonie Ścierni i wyniosą ok. 2,5 m powodując wpływy kategorii I-III. Swym zasięgiem niecka wschodnia obejmie: tereny luźnej zabudowy jednorodzinnej w Bieruniu Starym, zabudowania zakładu rolnego, tory kolejowe relacji Bieruń Stary – Łędziny z wiaduktem kolejowym nad ulicą Warszawską, drogi relacji Oświęcim – Tychy oraz Pszczyna – Bieruń, Potok Ściernie, Potok Stawowy i rzekę Mleczną.

Drugi okres obliczeniowy lata 2021-2030. Maksymalne obniżenia wystąpią na terenach rolnych w zachodniej części Ścierni i wyniosą około 2,5 m powodując wpływy kategorii I-III. W zasięgu oddziaływania znajdują się obiekty wymienione w pierwszym okresie obliczeniowym oprócz wiaduktu kolejowego nad ulicą Warszawską.

Trzeci okres obliczeniowy lata 2031-2048. Maksymalne obniżenia wystąpią na terenach rolnych we wschodniej części Ścierni i wyniosą około 2,5 m powodując wpływy kategorii I-III. W zasięgu oddziaływania znajdują się obiekty wymienione w pierwszym okresie obliczeniowym oprócz rzeki Mlecznej.

Niecka południowo-zachodnia – obejmuje południową część Ścierni, południowo-wschodnią część Bierunia Starego i miejscowość Jajosty.

Pierwszy okres obliczeniowy lata 2009-2020. Projektowana eksploatacja swym oddziaływaniem obejmie głównie tereny leśne i rolne w Ścierniach po wschodniej stronie niecki, gdzie wystąpią największe osiadania ok. 1,0 m powodując wpływy kategorii I-III. W zasięgu wpływów znajdzie się też bocznicą kolejową KWK „Piast” Ruch I – KWK „Piast” Ruch II położona w zachodniej części niecki w Bieruniu Starym.

Drugi okres obliczeniowy lata 2021-2030. Projektowana eksploatacja swym oddziaływaniem obejmie głównie tereny leśne i rolne w Ścierniach po wschodniej stronie niecki i w Bieruniu Starym po zachodniej stronie niecki. Największe osiadania około 1,0 m spowodują wpływy kategorii I-III. W zasięgu wpływów znajdzie się bocznicą kolejową KWK „Piast” Ruch I – KWK „Piast” Ruch II.

Trzeci okres obliczeniowy lata 2031-2048. Projektowana eksploatacja swym oddziaływaniem obejmie głównie tereny leśne i rolne w Ścierniach, Bieruniu Starym i Jajostach. Największe osiadania około 2,0 m spowodują wpływy kategorii I-III. W zasięgu wpływów znajdzie się bocznicą kolejową KWK „Piast” Ruch I – KWK „Piast” Ruch II i droga Pszczyna – Bieruń oraz luźna zabudowa wiejska w miejscowości Jajosty.

Niecka południowo-wschodnia – obejmuje Bieruń Nowy i Bijasowice.

Pierwszy okres obliczeniowy lata 2009-2020. W wyniku projektowanej eksploatacji niecka ta w stosunku do już istniejącej rozwinie się w kierunku południowo-zachodnim. Maksymalne

osiadanie wystąpi w rejonie Bijasowic i wyniesie ok. 5,0 m powodując wpływy kategorii I-IV. W zasięgu oddziaływania znajdują się głównie tereny rolne, zabudowania Bierunia Nowego z osiedlami z zabudową wielorodzinną w rejonie ul. Granitowej i Węglowej, zabudowania Bijasowic, droga relacji Oświęcim Tychy oraz Potok Goławiecki i Bijasowicki, linia kolejowa relacji Mysłowice – Oświęcim oraz bocznica kolejowa KWK „Piast” – Bieruń Nowy.

Drugi okres obliczeniowy lata 2021-2030. Niecka w stosunku do już istniejącej powiększy się w kierunku wschodnim na teren miejscowości Czarnuchowice. Maksymalne osiadanie wystąpi na terenie Bierunia Nowego i wyniesie ok. 4,5 m powodując wpływy kategorii I-IV. W zasięgu oddziaływania znajdują się głównie tereny rolne oraz obiekty wymienione w pierwszym okresie obliczeniowym.

Trzeci okres obliczeniowy lata 2031-2048. Maksymalne osiadanie wystąpi na terenie Bierunia Nowego i wyniesie ok. 3,0 m powodując wpływy kategorii I-IV. W zasięgu oddziaływania znajdują się głównie tereny rolne oraz obiekty wymienione w pierwszym okresie obliczeniowym.

Prognoza oddziaływania eksploatacji górniczej na powierzchnię terenu, cieków, zbiorniki powierzchniowe oraz ujęcia wód:

W miarę postępu robót eksploatacyjnych będzie rosła stopniowo deniwelacja terenu i następować będzie ciągłe powiększanie się powierzchni terenów wymagających profilaktyki odwodnieniowej. Na obszarze górnictwa KWK Piast, na skutek prowadzonej od 1975 roku eksploatacji górniczej powstało 10 niecek poeksploatacyjnych, w tym 6 bezodpływowych i zalewisk, z których wody są sukcesywnie przepompowywane. W granicach OG „Bieruń II” zlokalizowanych jest 6 pompowni polowych. Są one zabudowane w rejonach obniżonych na skutek eksploatacji górniczej, gdzie brak jest możliwości grawitacyjnego odprowadzania wody.

Pompownie polowe:

1. Potok Imielinka w Chełmie Śląskim
2. Potok Bijasowicki w Bieruniu
3. Potok Ściernie
4. Prawe zawale Potoku Goławieckiego
5. Pompownia na terenach rolnych i leśnych Nadleśnictwa Katowice w Bieruniu
6. Pompownia „Baraniec” na terenach rolnych Agencji Nieruchomości Rolnych

Dotychczas dokonane obserwacje w odniesieniu do funkcjonowania pompowni, a szczególności wydarzenia związane z powodzią z maja 2010 r. wykazują, że kwestia odwodnień wymaga wnikliwego, ponownego rozpatrzenia.

W wyniku planowanej eksploatacji górniczej w latach 2009 – 2020 przewidywanych jest występowanie 11 rejonów, które będą wymagać profilaktyki odwodnieniowej, są to:

Niecka północno - wschodnia

Rejon 1 – niecka w Chełmie Śląskim (Chełm Mały), o powierzchni około 40 ha. Centrum niecki znajduje się w obrębie ulicy Kurpińskiego. W centrum niecki wykonana została przepompownia wraz ze zbiornikiem retencyjnym, z uwzględnieniem docelowych osiadań, która pozwala na bezpieczne przepompowanie wód z terenu depresyjnego do potoku Imielinka. W celu zapewnienia swobodnego przepływu wód w granicach niecki należy na bieżąco prowadzić prace konserwacyjne lokalnych rowów, a zakres prac określać na etapie sporządzania planu ruchu.

Rejon 2 – Niecka usytuowana w Chełmie Śląskim, o powierzchni ok. 120 ha. Od południowego-wschodu łączy się z niecką nr 3. Obejmuje tereny przyległe do ulic: Chełmska, Górnośląska i Osady. Obniżenia w tym rejonie osiągną maksymalnie do 4,5m. Biorąc pod uwagę wielkość osiadań, ukształtowanie terenu oraz poziom zwierciadła wody należy liczyć się z możliwością wystąpienia lokalnych podtopień, co spowoduje konieczność przebudowy kolektorów odwadniających, wykonanych w 2005 roku w ramach systemu odwodnienia terenów rolnych i zabudowanych. Sposób i zakres odwodnienia przedmiotowego winien być określony wyprzedzająco specjalistycznym opracowaniem, tak aby obiekty hydrotechniczne zostały przebudowane jeszcze przed podjęciem eksploatacji.

Niecka centralna

Rejon 3 – Niecka położona w ok. 80 % na terenach należących do Gminy Chełm Śląski, a w pozostałej części znajduje się na terenie Gminy Bieruń, o łącznej powierzchni ok. 210 ha. Maksymalne osiadania wystąpią około 700 metrów w kierunku południowo-wschodnim, od przepompowni zabudowanej na prawym zawału potoku Goławieckiego. W granicach przedmiotowej niecki występują przede wszystkim tereny rolne, częściowo nieużytki. W centralnej części omawianego terenu, przy potoku Goławieckim zabudowana jest lokalna przepompownia, która pozwala na odprowadzenie nadmiaru wód do potoku Goławieckiego. Pompownia ta została zaprojektowana na docelowe osiadania. Nie wyklucza się możliwości wykonania nowych rowów odwadniających, udroźnienia bądź pogłębienia już istniejących. Zakres prac profilaktycznych będzie każdorazowo określany na etapie sporządzania planu ruchu.

Niecka południowo-wschodnia

Rejon 4 – niecka położona w Bieruniu wzdłuż potoku Goławieckiego, na odcinku około 1800 metrów, o łącznej powierzchni około 240 ha. W niecce tej wykształcą się 3 centra:

rejon skrzyżowania torów kolejowych relacji Oświęcim – Mysłowice i potoku Goławieckiego – osiadanie do 4m,

na wschód od ulicy Skowronków – maksymalne osiadanie terenu do 1,5m,

rejon ulicy Wawelskiej, na wschód od Paciorkowców – maksymalne osiadania do 2,0m.

Biorąc pod uwagę ukształtowanie terenu, wielkość prognozowanych osiadań koniecznym będzie zabudowanie lokalnej przepompowni wraz ze zbiornikiem retencyjnym oraz wykonanie bądź udroźnienie lokalnej sieci rowów odwadniających, które pozwolą na odprowadzenie wody do potoku Goławieckiego. W tym przypadku celowym jest sporządzenie dokumentacji technicznej, pozwalającej na wykonanie profilaktycznych działań odwodnieniowych.

Rejon 5 – niecka położona w Bieruniu wzdłuż ulicy Przecznicza, o pow. ok. 10 ha. W rejonie tym, na skutek planowanej eksploatacji górniczej mogą wystąpić tereny podmokłe. Biorąc pod uwagę wielkość prognozowanych osiadań (maks. do 2,0 m) oraz konfigurację terenu, należy wykonać prace związane z renowacją już istniejących rowów melioracyjnych. W latach 1992-1995 wykonano profilaktycznie przebudowę rowu głównego K-2 i K-3 do słuzy wałowej wału prawego rzeki Przemszy, które pozwolą na przerzucenie wody do tej rzeki. Zakres prac będzie ustalany na etapie sporządzania planu ruchu.

Rejon 6 – niecka usytuowana w Bieruniu, obejmująca swym zasięgiem tereny położone w Bijasowicach, o łącznej powierzchni ok. 500 ha. Od strony zachodniej łączy się z niecką

południowo-zachodnią. W niecce tej wystąpią dwa centra obniżeniowe, położone w południowej i wschodniej części niecki. Maksymalne osiadanie terenu osiągnie wartość do 5 metrów. Aktualnie projektowana jest pompownia, która będzie zabudowana w południowo-wschodniej części niecki. Biorąc pod uwagę ukształtowanie terenu jak i wielkość prognozowanych deformacji terenu, wskazane jest przeprowadzenie kompleksowej analizy wpływu docelowej eksploatacji górniczej na stosunki wodne w przedmiotowym rejonie, z podaniem ostatecznego rozwiązania odwodnienia terenów.

Rejon 7 – niecka usytuowana w Bieruniu, dzielnica Zabrzeg. Powierzchnia ok. 25 ha, przewidywane maksymalne osiadania osiągną wartość do 1,0 m. Przewiduje się wykonanie prac renowacyjnych lokalnych rowów melioracyjnych z odprowadzeniem wód do przebudowanego koryta potoku Bijasowickiego i rowu „O”. Zakres prac będzie ustalany każdorazowo na etapie sporządzania planu ruchu.

Niecka południowo-zachodnia

Rejon 8 – niecka położona w Bieruniu, rejon stawu Derówka, o powierzchni ok. 15 ha. Maksymalne prognozowane osiadania terenu w tym rejonie osiągną wartość do 1,0 m. Biorąc pod uwagę ukształtowanie terenu wskazanym będzie wykonanie wyprzedzających prac melioracyjnych, których sposób i zakres będzie ustalony bezpośrednio przed podjęciem eksploatacji górniczej.

Niecka zachodnia

Rejon 9 – niecka usytuowana w Bieruniu, rejon Ścierni, o pow. ok. 100 ha. Maksymalne osiadanie terenu w tym rejonie osiągnie wartość do 2,5 m. W niecce tej zabudowana jest przepompownia wraz ze zbiornikiem retencyjnym, która aktualnie odprowadza wody rurociągiem tłocznym z istniejącej niecki w kierunku potoku Goławieckiego. Biorąc pod uwagę zasięg prognozowanej niecki oraz istniejącą pompownię przewiduje się wykonywanie prac renowacyjnych w zakresie sieci rowów melioracyjnych.

Rejon 10 – Niecka położona w Bieruniu, tereny tzw. Baraniec, o pow. około 15ha. Wystąpią maksymalne osiadania terenu do 1,0m. W niecce tej zabudowana jest pompownia, która pozwoli na odprowadzanie wody, tak jak do tej pory.

Rejon 11 – niecka położona w Bieruniu, rejon ulicy Hodowlanej, przy północnej granicy obszaru górniczego „Bieruń II”, o pow. ok. 25ha. W niecce tej zabudowana jest przepompownia, wykonana przez KWK „Ziemowit”, odprowadzająca wody do potoku Stawowego, a dalej do rzeki Mlecznej. KWK „Ziemowit” w 2009 rozpocznie prace modernizacyjne, z terminem zakończenia w pierwszej połowie 2010 roku. Zmodernizowana pompownia (nr 5 – według numeracji KWK „Ziemowit”) pozwoli na odprowadzenie wód z całej niecki.

Podsumowując, należy stwierdzić, że w granicach przewidywanych terenów, zagrożonych podtopieniami lub występowaniem terenów podmokłych, o łącznej powierzchni ok. 1300 ha, które będą konsekwencją dotychczasowej i planowanej eksploatacji górniczej w latach 2009 – 2020, koniecznym będzie wykonanie szeregu prac profilaktycznych, począwszy od budowy bądź modernizacji istniejących pompowni oraz wykonania nowych lub renowacji już istniejących rowów melioracyjnych. Ponadto w miejscach, gdzie będzie to możliwe, zostanie wykonana rekultywacja terenu poprzez wyrównanie powierzchni terenu do stanu poprzedniego. Oprócz powyższych działań kopalnia wykonywać będzie odwodnienia posesji poprzez zastosowanie drenaży opaskowych.

Działania te winny być poprzedzone stosownymi opracowaniami (konceptje lub dokumentacje techniczne), które będą podstawą do ich realizacji. Oprócz wyprzedzających robót profilaktycznych KWK „Piast” prowadzić będzie prace w tzw. trybie awaryjnym, w sytuacjach, np. w przypadku wystąpienia wzmożonych opadów atmosferycznych, które mogą zakłócać normalne funkcjonowanie.

Okres 2009 -2048

Na podstawie projektowanej eksploatacji górniczej w latach 2009 - 2048 przeprowadzono wstępną analizę zmiany stosunków wodnych w granicach terenu górniczego „Bieruń II”, w wyniku czego wytypowano rejony, w których tereny należy zakwalifikować do terenów potencjalnie wymagających zastosowania profilaktyki odwodnieniowej. Należy w tym miejscu zaznaczyć, że z uwagi na znacznie odległy czas wzięty do analizy, prognozę należy traktować w znacznym stopniu jako przybliżoną. Wytypowano rejony 1 – 14. Wynik analizy wskazuje, że tereny, w których może nastąpić zmiana stosunków wodnych (w konsekwencji których należało będzie podjąć działania profilaktyczne i naprawcze), występują generalnie w tych samych miejscach, co w okresie 2009 – 2020. Oprócz jedenastu rejonów opisanych w pierwszym analizowanym okresie mogą wystąpić jeszcze trzy rejony:

Rejon 12 - tereny położone w Chetmie Śląskim, w granicach niecki północno-wschodniej, pow. ok. 6 ha. Tereny te w znacznej większości stanowią nieużytki.

Rejon 13 - tereny usytuowane w Bieruniu, niecka centralna, pow. około 9 ha. Występują głównie tereny rolne i częściowo nieużytki.

Rejon 14 – tereny położone w centrum Bierunia, na południe od ulicy Warszawskiej, na wysokości Zakładu Głównego KWK „Piast”, o pow. ok. 20 ha, w granicach którego występują głównie tereny niezabudowane.

W przypadku rejonów, takich jak: 1, 2, 8 i 11 kształt i zakres rejonu, w porównaniu z okresem 2009 - 2020 będzie na podobnym poziomie. W rejonach 2, 8 wystąpią dalsze obniżenia terenu o ok. 3 m, natomiast w rejonach 1 i 11 rzędne terenu w 2020 i 2048 roku będą na tym samym poziomie. Rejony 4 i 5, 6 i 7 oraz 9 i 10 ulegną potęczeniu, a ich powierzchnia będzie nieznacznie większa w stosunku do okresu 2009 – 2020. W rejonach tych wystąpią dalsze obniżenia, licząc od 2020 roku, od 2 do 4 metrów.

Podsumowując, należy stwierdzić, że w wyniku planowanej eksploatacji górniczej, w każdym okresie obliczeniowym, na powierzchni terenu występować będą tereny, które wymagać będą prowadzenia profilaktyki odwodnieniowej. Realizowane to będzie w zależności od zakresu i wielkości terenów objętych przewidywanymi wpływami od eksploatacji górniczej, np. poprzez budowę nowych pompowni lub modernizację istniejących, podwyższanie obwałowań rzek, wykonanie nowych lub udroźnienie istniejących rowów melioracyjnych, wykonywanie rekultywacji terenu przywracając go do stanu sprzed ujawnienia się wpływów (tzw. poprzedniego) - o ile to będzie możliwe i technicznie uzasadnione, jak również wykonywanie na bieżąco odwodnień lokalnych posesji, np. poprzez budowę drenaży opaskowych wokół budynków.

Z przeprowadzonej analizy wynika, że do rejonów, które będą wymagały zastosowania profilaktyki odwodnieniowej należy zaliczyć: Bijasowice, Kopciowice, centrum i północną część Bierunia, teren położony na północ od Bierunia Nowego oraz tereny położone na północ od

Zakładu Głównego. W ostatnim z wymienionych miejsc zlokalizowana jest pompownia już obecnie zapobiegająca wystąpieniu zalewisk w tym rejonie.

Ponadto zagrożone wystąpieniem podtopień terenu jest rejon ulicy Hodowlanej w Bieruniu Starym, obszary w rejonie Bijasowic i tereny położone na południe od Bierunia Starego, w bliskim sąsiedztwie Gostyni. Z uwagi na urozmaiconą rzeźbę terenu, na pozostałym terenie, nie przewiduje się wystąpienia tak znaczących zmian stosunków wodnych na powierzchni terenu. Ponieważ zmiany stosunków wodnych na powierzchni terenu wywołane wpływami eksploatacji górniczej zachodzą w sposób dynamiczny nie można wykluczyć, że zmiany w określonym stopniu mogą wystąpić również w innych rejonach.

XI. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE ZE STANU SYSTEMÓW INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ ORAZ STANU SYSTEMÓW KOMUNIKACJI

1. Zaopatrzenie w wodę

Miasto zaopatrywane jest wodę pitną z ujęcia Czaniec przez Górnśląskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji Katowice rurociągiem $\varnothing 1500$. Biegnie on do pompowni w Tychach – Urbanowicach. Pośrednio dostawa następuje dwoma rurociągami $\varnothing 800$ a następnie $\varnothing 800$ $\varnothing 500$ / $\varnothing 400$ do $\varnothing 200$ i sieci rozdzielczej. Jeden rurociąg obsługuje północną część miasta. Drugi rurociąg obsługuje południowo – zachodnią część miasta w tym „NiTROERG” i „DANONE”. Ocenia się, że długość sieci wodociągowej wynosi 162 300 m, w tym:

- PCV PE 6.230 m
- Stal 135.720 m
- azbesto - cement 9.850 m
- żeliwo 10.500 m

Roczne średnie zużycie wody wynosi 1.220.000 m³, w tym w gospodarstwach domowych 523.300 m³/rok. Na terenie opracowania znajduje się 6 studni głębinowych mogących wspomóc zaopatrzenie mieszkańców w wodę. Przemysłowo wykorzystuje wodę KWK „Piast” w Bieruniu Starym i Bieruniu Nowym oraz ERG w Bieruniu Starym.

2. Odprowadzanie ścieków

Miasto skanalizowane jest w około 70 %, a długość sieci kanalizacyjnej wynosi 73 km i posiada 2482 połączenia.

Ścieki sprowadzane są na 3 oczyszczalnie komunalne

- w Bieruniu Starym przy ulicy Chemików
- w Bieruniu Nowym przy ul. Jagiełły
- w Bieruniu Nowym przy ul. Soleckiej.

Trwają prace nad rozbudową systemu tak oczyszczalni jak i sieci.

W latach 2006 – 2008 wykonano etap 4, 5 i 6 budowy kanalizacji w Bieruniu Starym oraz kanalizacji w Bijasowicach, etap Kopań w Bieruniu Nowym wykonano sieci w ul. Warszawskiej i Kościelnej .

Istnieją dalsze plany budowy i rozbudowy oczyszczalni i sieci mające poprawić stan sanitarny miasta i gospodarki wodno ściekowej w dolinie rzeki Gostynka „Masterplan czysta rzeka Gostynka”.

Ocenia się, że długość kanalizacji deszczowej wynosi ok. 21 km. Sieć praktycznie znajduje się jedynie w centrum miasta.

1. Oczyszczalnia biologiczno-chemiczna ścieków komunalnych w Bieruniu Starym przy ul. Chemików składa się z następujących obiektów:

- budynek obsługi z rozdzielnią i sterownią,
- węzeł wstępnego oczyszczania (krata, pompownię ścieków, zbiornik buforowy, pomieszczenie magazynowe odpadów),
- stopień biologicznego oczyszczania – bioreaktor firmy FLIGHT, komory denitryfikacji,
- stopień chemicznego oczyszczania - komora nitryfikacji,
- stacja odwadniania osadów,
- węzeł ścieków dowożonych,
- zbiornik retencyjny ścieków.

Oczyszczzone ścieki odprowadzane są do rzeki Gostynki.

2. Oczyszczalnia mechaniczno-chemiczna ścieków komunalnych w Bieruniu Nowym przy ul. Jagiełły składa się z następujących obiektów:

- budynek administracyjny,
- blok technologiczny,
- stacja dmuchaw,
- stacja zlewna,
- stacja pras,
- zbiornik osadu.

Odbiornikiem ścieków jest Potok Bijasowicki.

3. Oczyszczalnia mechaniczno-biologiczna ścieków komunalnych w Bieruniu Nowym przy ul. Soleckiej składa się z następujących obiektów:

- krata z mechanicznym usuwaniem skratek,
- płaskownik poziomy, dwukomorowy, napowietrzany z mechanicznym zagęszczaniem piasku,
- trzy rowy cyrkulacyjne z osadem czynnym, szczotkami natleniającymi,
- trzy studnie osadowe,
- trzy studnie spustowe,
- poletka do suszenia osadu,
- wiata do kompostowania osadu.

Odbiornikiem ścieków jest Potok Goławiecki.

3. Zaopatrzenie w gaz i ciepło

Zaopatrzenie w gaz.

Miasto zaopatrywane jest w gaz ziemny wysokometanowy GZ – 50 poprzez gazociąg średniego podwyższonego ciśnienia Dn 200.

Długość sieci wynosi około 144 km i ma około 2656 przyłączy.

Gaz dostarczany jest do stacji redukcyjno – pomiarowych w Bieruniu Starym w rejonach ulicy Wylotowej oraz do Bierunia Nowego w rejon kopalni „Piast”.

Zaopatrzenie w ciepło.

Na terenie miasta pracują 3 duże źródła ciepła :

- Ciepłownia KWK „Piast” – „Ekoterm”,
- Kociołnia ZTS „ERG – Bieruń” S.A.,
- Ciepłownia Fiat Auto Poland.

Ponadto pracuje szereg kotłowni lokalnych oraz piece indywidualne w budynkach jednorodzinnych. W latach 1995 – 2010 miasto dofinansowało wymianę około 1400 piecy starego typu na urządzenia o wyższej wydajności i lepiej spełniające normy emisji gazów i pyłów do atmosfery.

4. Zaopatrzenie w energię elektryczną

Przez miasto przebiega szereg linii elektroenergetycznych różnych napięć oraz zlokalizowane są obiekty typu stacje elektroenergetyczne, rozdzielnie i stacje transformatorowe.

Polskie Sieci Elektroenergetyczne eksploatują w zakresie najwyższych napięć:

- stacje 220/110 kV „Bieruń”,
- jednotorową linię 220 kV Byczyna – Bieruń,
- jednotorową linię 220 kV Bieruń – Komorowice,
- dwutorową linię 220 kV Bieruń – Komorowice, Byczyna – Poręba,
- ponadto istnieje projekt przebudowy linii 220 kV na linię 2x400 kV+220 kV śladami istniejącej linii z alternatywnym przebiegiem.

W zakresie wysokich i średnich napięć firma VATTENFALL eksploatuje:

Linie 110 kV relacji

- Bieruń – Bojszowy 1,2
- FSM – Bieruń
- Piast – Bieruń
- Urbanowice- EC Tychy 2
- Urbanowice – Piast

W zakresie stacji elektroenergetycznych Vattenfall eksploatuje stację 110 kV/20 kV „Bieruń”, a KWK „Piast” eksploatuje stację przykopalnianą.

Odbiorcy zaopatrywani są liniami napowietrznymi i kablowymi średnich napięć poprzez stacje transformatorowe 20/04 kV. Przebiegi sieci oraz lokalizacje stacji transformatorowych pokazano na mapie.

5. Gospodarka odpadami

Miasto kieruje odpady komunalne na składowisko odpadów w Urbanowicach. Na obszarze miasta prowadzona jest selektywna zbiórka odpadów wtórnych oraz okresowo zbiórka przedmiotów wielkogabarytowych i niebezpiecznych .

W 2009 ogółem zebrano około 5450 ton odpadów i dodatkowo 12 ton zużytego sprzętu elektrycznego. Bieruńskie Przedsiębiorstwo Inżynierii Komunalnej kompostuje odpady organiczne.

Wywóz nieczystości z terenu miasta prowadzi:

- PGK „PARTNER” Łędziny,
- PTS „ALBA” Tychy,
- ZO „EKO ZAG” Tychy.

6. Komunikacja drogowa i kolejowa

Na obszarze miasta Bierunia główną oś komunikacyjną stanowi droga krajowa nr 44 (DK 44) relacji Gliwice – Kraków. Projektowana droga ekspresowa S1 relacji Mysłowice – Bielsko – Biała znajduje się jeszcze w fazie projektowej. W związku z tym nie został ustalony ostateczny jej przebieg przez teren miasta. W przyszłości trasa ta stanowiła będzie ważny element sieci komunikacyjnej zwiększający znacznie dostępność zewnętrzną, jak również powiązania miasta z aglomeracją śląską. Uzupełnienie ciągów komunikacyjnych o znaczeniu krajowym stanowią drogi wojewódzkie.

Na terenie miasta funkcjonują dwa ciągi drogowe o znaczeniu wojewódzkim:

- numer 931 relacji Bieruń Stary – Pszczyna (DW 931),
- numer 934 relacji Mysłowice – Bieruń Nowy (DW 934).

Wewnętrzny układ drogowy miasta o znaczeniu ponadlokalnym uzupełniony jest drogami powiatowymi o następujących oznaczeniach:

- 4137S (ul. Wawelska, Jagiełły, Bijasowicka, Krupnicza),
- 5900S (ul. Świerczyniecka),
- 5904S (ul. Bogusławskiego),
- 5905S (ul. Bojszowska),
- 5906S (ul. Chemików),
- 5907S (ul. Krakowska),
- 5925S (ul. Kosynierów, Ofiar Oświęcimskich),
- 5926S (ul. Patriotów, Bohaterów Westerplatte),
- 5927S (ul. Mielęckiego).

Lokalny układ drogowy tworzony jest przez drogi gminne, funkcjonujące jako drogi publiczne klasy „lokalna” lub klasy „dojazdowa”.

Z analizy układu drogowego miasta wyprowadzono następujące wnioski:

- układ wewnętrzny miasta jest dobrze powiązany z układem zewnętrznym, a powiązanie to ulegnie wzmocnieniu po oddaniu do użytkowania drogi ekspresowej S1,
- występuje bardzo niekorzystna sytuacja związana z oddziaływaniem ruchu kołowego na tereny mieszkaniowe, zlokalizowane w głównej mierze wzdłuż DK 44. Poprawę sytuacji w tym zakresie można uzyskać wyłącznie poprzez budowę obwodnic drogowych,
- istniejący układ osadniczy miasta jest dość dobrze powiązany, odpowiednio drogami powiatowymi i gminnymi, należy jednak rozważyć możliwość separacji ruchu tranzytowego od lokalnego.

Prawie centralnie przez obszar miasta (z zachodu na wschód) przebiega magistralna, pasażersko – towarowa linia kolejowa relacji Oświęcim – Katowice (nr 138). Jest to jedyna linia pasażerska przebiegająca przez teren miasta, która wiąże je przede wszystkim z aglomeracją śląską. Pozostałe linie kolejowe to linia kolejowa nr 179 Tychy – Mysłowice Kosztowy (drugorzędna, towarowa) i linia nr 885 Nowy Bieruń – KWK „Piast” (miejscowa, towarowa). Tereny kolejowe ww. linii stanowią tereny zamknięte, o których mowa w art. 2 pkt 9 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne.

Mając na uwadze położenie miasta w obrębie aglomeracji śląskiej należy rozważyć możliwość włączenia Bierunia Nowego i Bierunia Starego w tworzący się system kolei aglomeracyjnej, która w bieżącym momencie dociera do stacji Tychy.

7. Komunikacja zbiorowa

Zbiorowa obsługa ruchu pasażerskiego realizowana jest przez komunikację autobusową i transport szynowy. Połączenia pomiędzy poszczególnymi miejscowościami Bierunia, powiatu bieruńsko – lędzińskiego, jak również aglomeracji śląskiej zapewnia komunikacja miejska realizowana przez KZK GOP, MZK Tychy, PKSiS Oświęcim, MZK Oświęcim i linie powiatowe. Transport szynowy (kolej) realizowana jest w oparciu o istniejącą linię kolejową Katowice – Oświęcim.

8. Komunikacja rowerowa

Aktualnie na obszarze miasta wyznaczone są trasy rowerowe umożliwiające powiązania całego układu osadniczego komunikacją rowerową. Komunikacja rowerowa jest istotnym elementem zagospodarowania obszaru, którego atrakcyjność może być nadal ważnym kierunkiem planowania rozwoju miasta.

9. Telekomunikacja

Należy zapewnić możliwość budowy społeczeństwa informatycznego uwzględniając potrzeby rozwoju gospodarczego, szkolnictwa, handlu i swobodnego przepływu informacji zgodnie z dyrektywami prawodawstwa Unii Europejskiej, między innymi poprzez:

- możliwość kompleksowej realizacji sieci teletechnicznej tradycyjnej, liniowej i radiowej jak i w formie nowych technologii, w tym budowy, rozbudowy i modernizacji sieci istniejącej,
- sytuowanie sieci w liniach rozgraniczających dróg i ulic, poza pasem jezdnym,
- lokalizowanie sieci poza liniami rozgraniczającymi w przypadkach wynikających z technologii układania sieci,
- lokowanie obiektów i anten linii radiowych, stacji bazowych telefonii komórkowej i linii radiowych łączących te stacje zgodnie z obowiązującymi przepisami o ochronie środowiska, w tym szczególnie w zakresie ochrony ludności przed wpływami magnetycznego promieniowania niejonizującego.

XII. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z LOKALIZACJI ZADAŃ SŁUŻĄCYCH REALIZACJI PONADLOKALNYCH CELÓW PUBLICZNYCH

Ponadlokalne cele publiczne dotyczą działań o znaczeniu powiatowym, wojewódzkim i krajowym. Cele publiczne szczegółowo określa ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami. W przypadku miasta Bierunia celami publicznymi są:

- wydzielanie gruntów pod drogi publiczne, budowa i utrzymanie tych dróg,
- wydzielanie gruntów pod linie kolejowe oraz ich budowa i utrzymanie:

- budowa i utrzymanie ciągów drenażowych, przewodów i urządzeń służących do przesyłania płynów, gazów i energii elektrycznej, a także innych obiektów i urządzeń związanych z ich funkcjonowaniem,
- budowa i utrzymywanie urządzeń służących do zaopatrzenia ludności w wodę, gromadzenia, przesyłania i oczyszczania ścieków,
- budowa oraz utrzymanie obiektów i urządzeń służących ochronie środowiska, zbiorników i innych urządzeń wodnych służących zaopatrzeniu w wodę, regulacji przepływów i ochronę przed powodzią, a także regulacja i utrzymanie wód oraz urządzeń melioracji wodnych będących własnością Skarbu Państwa lub samorządu terytorialnego,
- opieka nad nieruchomościami stanowiącymi zabytki w rozumieniu przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami,
- budowa i utrzymanie pomieszczeń dla urzędów organów władzy, administracji, szkół publicznych, a także publicznych obiektów ochrony zdrowia, przedszkoli, domów opieki społecznej i placówek opiekuńczo – wychowawczych,
- wydobywanie kopalin stanowiących własność Skarbu Państwa,
- zakładanie i utrzymanie cmentarzy.

XIII. BIBLIOGRAFIA

- 1) Opracowanie ekofizjograficzne dla miasta Bieruń opracowane przez firmę EKOID, Katowice, 2010 r.;
- 2) Wnioski składane przez mieszkańców;
- 3) Inwentaryzacja stanu istniejącego – analiza zdjęć lotniczych (wykonanie nalogów i zdjęć – wiosna 2009 r.) oraz wizje w terenie;
- 4) Zebranie danych o obciążeniu układu komunikacyjnego – w trakcie wizji w terenie w wybranych fragmentach miasta oraz dane udostępniane przez Przedsiębiorstwo Inkom w Katowicach (natężenia ruchu pojazdów na wybranych odcinkach dróg krajowych i wojewódzkich DK 44, DW 931 oraz DW 934 w okresach marzec – maj 2010 r. oraz z lat 2005 – 2010 (patrz załącznik);
- 5) Obecna edycja studium;
- 6) Strategia Rozwoju Miasta Bieruń 2020
- 7) „Mapa sozologiczna w skali 1:50 000 Arkusz M-34-63-C „Oświęcim”, Przedsiębiorstwo „GEPOL” Absalon D. i inni, Poznań, 1996;
- 8) „Mapa hydrologiczna w skali 1:50 000 Arkusz M-34-63-C „Oświęcim”, Przedsiębiorstwo „GEPOL” Absalon D. i inni, Poznań, 1996;
- 9) Centralna Baza Danych Geologicznych – strona internetowa PIG, <http://baza.pgi.gov.pl/>;
- 10) Mapa hydrogeologiczna Polski w skali 1:50000, ark. Oświęcim, PIG, Gatlik J., Warszawa 2002;
- 11) Płaki. Poradniki ochrony siedlisk i gatunków, Natura 2000 – podręcznik metodyczny. Ministerstwo Środowiska, Gromadzki M. (red.), Warszawa 2004;
- 12) Próba wydzielenia dzielnic rolniczo-klimatycznych w Polsce, Przegląd Meteorologiczny i Hydrologiczny, Gumiński R., Warszawa 1948;
- 13) strona internetowa Głównego Urzędu Statystycznego <http://www.stat.gov.pl/cps/rde/xchg/gus/>;
- 14) Szczegółowa Mapa Geologiczna Polski, 1 : 50 000, ark. Oświęcim, PIG, Guzik O. ,1958;
- 15) Informacja o stanie środowiska 2007, 2008, 2009 WIOŚ Katowice, 2009;
- 16) Geografia regionalna Polski. PWN, Kondracki J., Warszawa 1998;
- 17) Mapa geologiczna Polski 1 : 200 000, ark. Kraków. WG, 1980;
- 18) Mapa Hydrogeologiczna Polski 1 : 200 000, ark. Kraków WG, 1980;
- 19) Materiały do uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia pod nazwą Droga ekspresowa S1 odcinek węzeł Kosztowy II – węzeł Suchy Potok w Bielsku-Białej, Ekosound S.C. w Sosnowcu, grudzień 2007;
- 20) Potencjalna roślinność naturalna Polski – Mapa przeglądowa 1:300000 ark. 11, PAN, Matuszkiewicz W. [red], Warszawa , 1995;
- 21) Państwowa Służba Hydrogeologiczna – strona internetowa PIG, <http://www.psh.gov.pl> ;
- 22) Korytarze ekologiczne w województwie śląskim, CPDGŚ, Parusel. J[red], Katowice 2007;
- 23) Plan gospodarki odpadami dla miasta Bieruń na lata 2010-2013; Albeko, Bieruń, grudzień 2009;

- 24) Program ochrony środowiska miasta Bieruń na lata 2010-2013 z uwzględnieniem perspektywy na lata 2014 - 2017; Albeko, Bieruń, 2009;
- 25) Raport oddziaływania na środowisko w związku z wydobywaniem węgla kamiennego ze złoża Piast, Geoproserwis, Jaworzno, 2009;
- 26) 1997: Mapa warunków występowania, użytkowania, zagrożenia i ochrony zwykłych wód podziemnych Górnośląskiego Zagłębia Węglowego i jego obrzeżenia; 1 : 100 000. PIG, Rózkowski A. [red.], Warszawa;
- 27) 2003: Mapa wstępnej waloryzacji Głównych Zbiorników Wód Podziemnych 1:800000, PIG, Skrzypczyk L. [red], Warszawa;
- 28) Mapa Geośrodowiskowa Polski, 1 : 50 000, ark. Oświęcim, PIG, Strzezińska K, Formowicz R. 2002;
- 29) „Ocena aktualności obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Bierunia „ opracowane przez PPSUIR TERPLAN, Katowice;
- 30) Załączniki uwarunkowania rozwoju wynikające z dokumentów opracowań programowych i strategicznych;
- 31) Rejestr miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego;
- 32) Rejestr wniosków o sporządzenie lub zmianę planu złożonych w latach 1999 – 2009 oraz 01.2010r.

ANEKS DO CZĘŚCI „A” TEKSTU „UWARUNKOWANIA ROZWOJU” W ZAKRESIE ZMIANY
STUDIUUM NR 1 ZATWIERDZONEJ Uchwałą Nr XII/4/2018 Rady Miejskiej w Bieruniu z dnia
27 września 2018 r. **ORAZ ZMIANY STUDIUUM NR 2 ZATWIERDZONEJ** Uchwałą
Nr..... Rady Miejskiej w Bieruniu z dnia.....

UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z POTRZEB I MOŻLIWOŚCI ROZWOJU GMINY

Potrzeby oraz szanse rozwoju gminy Bieruń zdefiniowano w ramach dokumentów planistycznych i strategicznych szczebla gminnego oraz ponadlokalnego. Dla analizowanej jednostki możliwe jest odniesienie się do założeń określonych w:

- Strategii Rozwoju Miasta Bieruń do 2020 roku,
- Strategia Rozwoju Powiatu Bieruńsko – Łężyńskiego na lata 2014 - 2020,
- Strategii Rozwoju Województwa Śląskiego „Śląskie 2020+”,
- Planie Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Śląskiego 2020+ (został opisany w części B – Ustalenia Studium (Rozdział – Kierunki zagospodarowania przestrzennego).

Poniżej przytoczono główne cele wyznaczone w poszczególnych dokumentach, jednak w największym stopniu należy uwzględnić opracowania szczebla lokalnego, które skupiając się na zagadnieniach dotyczących przedmiotowej jednostki, stanowią niejako odpowiedź na potrzeby zarówno gminy, jak i jej mieszkańców.

Strategia Rozwoju Miasta Bieruń do 2020 roku.

Wyznaczone w strategii priorytety strategiczne i główne kierunki rozwoju są następujące:

- Bieruń miastem kreującym nowe produkty sektora usług publicznych,
- Bieruń miastem umiejętnie dyskontującym walory dziedzictwa kulturowego,
- Bieruń miastem współdziałającym z regionem na rzecz zintegrowanego i inteligentnego systemu transportowego,
- Bieruń miastem oszczędnie gospodarującym zasobami naturalnymi przekształcając się w miasto zielone,
- Bieruń miastem mądrego wzrostu gospodarczego bazującego na innowacjach produktowych i technologicznych,
- Bieruń miastem efektywnie wprowadzającym nowe technologie wytwarzania i użytkowania energii.

W zakresie przyjętego priorytetu strategicznego - **USŁUGI UŻYTECZNOŚCI PUBLICZNEJ** strategia wskazuje następujące cele strategiczne:

- Bieruń rozpoznawalnym w regionie ośrodkiem efektywnego świadczenia usług publicznych,
- Bieruń miastem dobrze zorganizowanych przestrzeni publicznych zapewniających możliwości atrakcyjnego spędzania czasu wolnego,
- Bieruń miastem dysponującym wyrazistym centrum integrującym społeczność lokalną i pozwalającym spełniać funkcję silnego ośrodka powiatowej administracji publicznej
- Bieruń miastem skutecznie współpracującym z górnictwem na rzecz eliminowania negatywnych konsekwencji wydobycia węgla na obszarach zurbanizowanych i inwestycyjnych.

W zakresie przyjętego priorytetu strategicznego - **DZIEDZICTWO KULTUROWE** strategia wskazuje następujące cele strategiczne:

- Bieruń miastem stale podnoszącym swą atrakcyjność rezydencjalną dla aktualnych i potencjalnych mieszkańców,
- Bieruń miastem o rozpoznawalnym w otoczeniu wizerunku wykorzystującym walory przyrodnicze i spuścizny historycznej,
- Bieruń miastem silnie przyciągającym ludzi poszukujących rozrywki i aktywnych form wypoczynku.

W zakresie przyjętego priorytetu strategicznego - **TRANSPORT I KOMUNIKACJA** strategia wskazuje następujące cele strategiczne:

- Bieruń silnym węzłem transportowo – logistycznym aglomeracji górnośląskiej,
- Bieruń miastem ukształtowanego rusztu komunikacyjnego skutecznie separującego ruchy tranzytowe od wewnętrznego ruchu miejskiego,
- Bieruń miastem będącym aktywnym uczestnikiem rozwoju metropolitalnej infrastruktury i usług transportu publicznego,

W zakresie przyjętego priorytetu strategicznego - **ŚRODOWISKO PRZYRODNICZE** strategia wskazuje następujące cele strategiczne:

- Bieruń miastem znoszącym skutki wydobywania węgla kamiennego na obszarach cennych przyrodniczo
- Bieruń miastem rozwiniętej infrastruktury bezpieczeństwa ekologicznego
- Bieruń miastem mieszkańców wrażliwych na zachowanie i odtwarzanie bio- i georóżnorodności.

W zakresie przyjętego priorytetu strategicznego - **PRZEDSIĘBIORCZOŚĆ** strategia wskazuje następujące cele strategiczne:

- Bieruń miastem silnego sektora małych i średnich przedsiębiorstw działających na jednolitym rynku europejskim
- Bieruń miastem efektywnie wykorzystującym lokalny potencjał innowacyjności i kreatywności
- Bieruń miastem o silnie ukształtowanym środowisku przedsiębiorczości.

W zakresie przyjętego priorytetu strategicznego - **GOSPODARKA ENERGETYCZNA** strategia wskazuje następujące cele strategiczne:

- Bieruń miastem upowszechnionego zastosowania technologii umożliwiających oszczędne gospodarowanie energią,
- Bieruń miastem szybkiej dyfuzji wiedzy o innowacjach energetycznych,
- Bieruń miastem skutecznie wdrażającym ekonomiczne instrumenty stymulujące przechodzenie od tradycyjnych do nowoczesnych technologii energetycznych.

Strategia Rozwoju Powiatu Bieruńsko – Łędzińskiego na lata 2014 - 2020.

Dokument powstał w oparciu o zrealizowane w 2013 roku sesje warsztatowe, w których udział wzięli reprezentanci biznesu, nauki, duchowieństwa, organizacji pozarządowych oraz wszystkich jednostek samorządu terytorialnego, będących w granicach administracyjnych powiatu. W pierwszym rozdziale zostaje przedstawiony wizerunek powiatu bieruńsko-łędzińskiego jako powiatu: zasobnego ekonomicznie i atrakcyjnego rezydencjalnie; o tradycyjnej strukturze gospodarczej; posiadający tereny do inwestowania; położonego na zielonych peryferiach Metropolii Górnośląskiej z trudnościami połączeń wewnętrznych; o silnej tożsamości, zapewniającego dostępność różnorodnych usług edukacyjnych i kulturalnych; o sprawnej administracji, otwartego na współpracę terytorialną i gospodarczą. Obecna pozycja powiatu, na tle powiatów ościennych, została oceniona jako dobra.

W rozdziale dotyczącym wizji strategicznej rozwoju powiatu wyznaczono cztery fundamentalne procesy, które mają zapewnić dynamikę gospodarczą i urbanizację przestrzeni powiatu:

1. Procesy rozwoju funkcji rezydencjalnej zakładające napływ nowych mieszkańców, integrację społeczną oraz przemianę struktury przestrzennej powiatu;
2. Procesy rozwojowe w rekreacji i turystyce kojarzące ze sobą specyfikę lokalnej sieci osadniczej i wykorzystanie potencjału przyrodniczego oraz wyposażenia infrastrukturalnego powiatu;
3. Procesy rozwojowe mikro, małych i średnich firm łączące i wzmacniające społeczności lokalne i gospodarkę powiatu;
4. Procesy rozwojowe polegające na powstawaniu nowych aktywności w oparciu o potencjały: przedsiębiorczy, przestrzenny, środowiskowy i infrastrukturalny powiatu.

Na bazie ustaleń dotyczących wizerunku i pozycji powiatu, a także uwarunkowań wewnętrznych i zewnętrznych oraz wizji strategicznej rozwoju powiatu, określono cztery współzależne pola Strategii Rozwoju Powiatu Bieruńsko-Łędzińskiego, które każde z osobna dookreśla priorytet strategiczny oraz cele strategiczne:

Społeczności lokalne i usługi społeczne

Priorytet strategiczny 1 – Inwestowanie w usługi społeczne i instytucje o randze powiatowej. Cele strategiczne:

- 1.1 Elastyczna oferta edukacyjna dostosowana do zmieniającej się struktury gospodarki powiatu
- 1.2 Dostępne dla mieszkańców usługi zdrowotne i opiekuńcze
- 1.3 Nowoczesna infrastruktura instytucjonalna powiatu

W ramach projektów proponuje się działania mające na celu rewitalizację terenów i obiektów przemysłowych na cele społeczne.

Sektor przedsiębiorstw i gospodarka lokalna

Priorytet strategiczny 2 – Inwestowanie w rozwój technologiczny i rynkowy małych i średnich przedsiębiorstw w relacjach partnerskich z samorządami lokalnymi. Cele strategiczne:

- 2.1 Konkurencyjne małe i średnie firmy na rynku ponadlokalnym
- 2.2 Nowe, trwałe miejsca pracy w małych i średnich firmach
- 2.3 Nowi inwestorzy wzbogacający lokalną tkankę gospodarczą.

Infrastruktura i środowisko.

Priorytet strategiczny 3 – Wyposażenie terenów rekreacyjno-turystycznych i nowych terenów inwestycyjnych w infrastrukturę.

Cele strategiczne:

- 3.1 Tereny o wysokich walorach przyrodniczych i kulturowych przystosowane do aktywnego relaksu
- 3.2 Zrewitalizowane rekreacyjnie tereny przemysłowe, w tym pogórnice powiatu
- 3.3 Oferta inwestycyjna na nowych terenach położonych wzdłuż odcinków dróg przelotowych S1, DK 44

Lokalna sieć osadnicza i tereny mieszkaniowe

Priorytet strategiczny 4 – Przyciąganie na teren powiatu nowych mieszkańców i zahamowanie odpływu ludzi młodych.

Cele strategiczne:

- 4.1 Atrakcyjna oferta spędzania czasu wolnego na terenie powiatu
- 4.2 Uzbrojone tereny mieszkaniowe dostępne dla nowych oraz młodych mieszkańców powiatu
- 4.3 Zredukowana emisja z niskich źródeł, w tym poprzez wykorzystanie odnawialnych źródeł energii.

Strategia Rozwoju Województwa Śląskiego „Śląskie 2020+”

Dokument został uchwalony Uchwałą Sejmiku Województwa Śląskiego Nr IV/38/2/2013 z dnia 1 lipca 2013 roku i jest aktualizacją Strategii Rozwoju Województwa Śląskiego „ŚLĄSKIE 2020”, przyjętej przez Sejmik Województwa Śląskiego uchwałą Nr III/47/1/2010 na posiedzeniu w dniu 17 lutego 2010 roku, który w swoich zapisach wyznacza strefy, cele i kierunki polityki rozwoju administrowanej przestrzeni regionalnej. Oprócz dostosowania do ustaleń najważniejszych dokumentów krajowych i europejskich, celem aktualizacji było przeprowadzenie ponownej oceny zgodności polityki regionu ze światowymi trendami związanymi z rozwojem gospodarki opartej na wiedzy, dyfuzja rozwoju poprzez ośrodki metropolitalne, podnoszenie jakości życia przy uwzględnieniu wymogów wynikających z zasad zrównoważonego rozwoju. Nakreślono także wizję rozwoju, która wykracza poza horyzont czasowy Strategii.

Wyróżnione są cztery obszary priorytetowe, w których wyszczególniono cele strategiczne oraz cele operacyjne:

- pierwszy obszar priorytetowy - nowoczesna gospodarka - zakłada uczynienie całego województwa śląskiego regionem nowoczesnej gospodarki rozwijającej się w oparciu o innowacyjność i kreatywność, a przy tym kładzie nacisk na przedsiębiorczość lokalną i społeczną wykorzystującą lokalne rynki i potencjały;
- drugi obszar priorytetowy - szanse rozwoju mieszkańców - przyjmuje za cel poprawienie jakości życia mieszkańców województwa opierając się na powszechnej dostępności do usług publicznych o wysokim standardzie. Uwzględnia się tutaj poprawę kondycji zdrowotnej i warunków życia oraz wzrost poziomu aktywności mieszkańców;
- trzeci obszar priorytetowy - przestrzeń - skupia się na atrakcyjności i funkcjonalności przestrzeni województwa. Celami operacyjnymi są: zrównoważone wykorzystanie zasobów środowiska, zintegrowany rozwój ośrodków różnej rangi oraz wysoki poziom ładu przestrzennego i efektywne wykorzystywanie przestrzeni;

- czwarty, ostatni obszar priorytetowy to relacje z otoczeniem. Cel strategiczny zakłada, iż województwo umocni swoją pozycję jako otwarty, istotny partner rozwoju Europy.

Szczególnie istotne znaczenia w zakresie zagospodarowania przestrzennego mogą mieć m.in.:

W obszarze priorytetowym (A) - Nowoczesna gospodarka:

Cel strategiczny : Województwo śląskie regionem nowoczesnej gospodarki rozwijającej się w oparciu o innowacyjność i kreatywność

Cel operacyjny: A.1. Innowacyjne i kreatywne przedsiębiorstwa oraz produkty województwa

- 1) Wsparcie podnoszenia zdolności firm regionu do wdrażania innowacji i nowoczesnych rozwiązań technologicznych.
- 2) Promowanie wśród przedsiębiorców znaczenia wartości kulturalnych, środowiskowych, społecznych i etycznych przy wytwarzaniu dóbr i usług.
- 3) Promowanie postaw przedsiębiorczych w środowiskach twórczych regionu oraz wspieranie aktywności kulturalnych zorientowanych na tworzenie wartości rynkowych.
- 4) Wsparcie tworzenia nowych i rozwoju istniejących firm opartych na potencjałach Regionu i wykorzystujących technologie rozwijane w regionie, w tym w obszarach inteligentnych specjalizacji regionu.
- 5) Wsparcie działań na rzecz eksportu innowacyjnych rozwiązań technologicznych tworzonych w regionie.

Cel operacyjny: A.3. Konkurencyjna gospodarka województwa oparta na elastyczności i specjalizacji firm oraz strukturach sieciowych

- 1) Wsparcie rozwoju infrastruktury ułatwiającej lokowanie i prowadzenia działalności gospodarczej (strefy aktywności gospodarczej i ekonomicznej, w tym specjalne strefy ekonomiczne, parki technologiczne, produkcyjne, lokalne inkubatory przedsiębiorczości).
- 2) Tworzenie instrumentów ułatwiających nawiązywanie relacji pomiędzy firmami, w tym poprzez zwiększenie dostępności infrastruktury i usług sektora ICT.
- 3) Wspieranie procesów restrukturyzacji i adaptacji gospodarczej sektorów tradycyjnych, m.in. poprzez wspieranie ich modernizacji, zwiększenie efektywności i wykorzystania nowoczesnych technologii.
- 4) Współpraca przedsiębiorstw, w tym w ramach klastrów, w tworzeniu wspólnej oferty konkurencyjnej.
- 5) Wsparcie rozwoju infrastruktury i pakietowych produktów turystycznych.

Cel operacyjny: A.4. Przedsiębiorczość lokalna i społeczna wykorzystująca lokalne rynki i potencjały:

- 1) Wspieranie działań na rzecz zrównoważonego wzrostu produktywności i konkurencyjności sektora rolno-spożywczego przy uwzględnieniu dobrych praktyk rolniczych.
- 2) Tworzenie i rozwój firm opierających się na wykorzystaniu potencjału gospodarstw rolnych.
- 3) Tworzenie i rozwój MŚP, w tym firm rzemieślniczych oraz promocja produktów lokalnych, w tym produktów tradycyjnych.
- 4) Wsparcie rozwoju przedsiębiorczości w obszarze turystyki oraz usług wolnego czasu wykorzystujących atrakcje i potencjały lokalne.
- 5) Wsparcie i promocja rozwoju podmiotów działających w obszarze ekonomii społecznej.
- 6) Rozwój mechanizmów wspierających wzrost zatrudnienia i inicjatyw lokalnych w tym zakresie.
- 7) Wsparcie sprzedaży lokalnych produktów na lokalnych rynkach.

W obszarze priorytetowym (B) - Szanse rozwojowe mieszkańców:

Cel strategiczny: Województwo śląskie regionem o wysokiej jakości życia opierającej się na powszechnej dostępności do usług publicznych o wysokim standardzie

Cel operacyjny: B.1. Poprawa kondycji zdrowotnej mieszkańców województwa

- 1) Poprawa dostępu do wysokiej jakości usług medycznych, w tym podniesienie jakości infrastruktury ochrony zdrowia oraz efektywności systemu zarządzania, rozszerzenie zakresu usług medycznych i podniesienie jakości obsługi pacjentów.
- 2) Tworzenie warunków dla aktywnego i zdrowego stylu życia, w tym rozwój infrastruktury sportowo- rekreacyjnej.
- 3) Promocja, modernizacja, rozwijanie i integracja systemu szlaków i infrastruktury rowerowej.

Cel operacyjny: B.2. Rozwój kompetencji, umiejętności i wzrost poziomu aktywności mieszkańców

- 1) Podniesienie jakości i poprawa dostępu do oferty edukacyjnej na wszystkich poziomach nauczania odpowiadającej potrzebom rynku pracy oraz kształtującej postawy przedsiębiorcze i kreatywne.
- 2) Wsparcie działań i rozwój infrastruktury popularyzujących naukę.
- 3) Podniesienie jakości i poprawa dostępu do oferty kultury, sportu i rekreacji oferujących możliwości rozwoju mieszkańców oraz atrakcyjnego spędzania wolnego czasu.

Cel operacyjny: B.3. Harmonia społeczna i wysoki kapitał zaufania oraz dogodne warunki życia mieszkańców

- 1) Wyposażanie przestrzeni publicznych w infrastrukturę umożliwiającą wspólne spędzanie czasu przez mieszkańców oraz integrację społeczności lokalnych.
- 2) Poprawa dostępności przestrzeni i obiektów publicznych dla wszystkich, w szczególności dla osób o obniżonej mobilności.
- 3) Rozwój publicznych i rynkowych usług wspierających funkcjonowanie osób starszych.
- 4) Wspieranie rozwiązań w zakresie poprawy bezpieczeństwa publicznego, w tym realizacja działań w obszarze zarządzania kryzysowego.

W obszarze priorytetowym C - Przestrzeń:

Cel strategiczny : Województwo śląskie regionem atrakcyjnej i funkcjonalnej przestrzeni

Cel operacyjny: C.1. Zrównoważone wykorzystanie zasobów środowiska wraz z kierunkami działań:

- 1) Promowanie działań oraz wdrażanie technologii ograniczających antropopresję na środowisko przyrodnicze (infrastruktura ograniczająca negatywny wpływ działalności gospodarczej i komunalnej).
- 2) Przeciwdziałanie skutkom i ograniczenie negatywnego wpływu eksploatacji górniczej na środowisko, w tym na tkankę miejską.
- 3) Wspieranie wdrażania rozwiązań w zakresie zintegrowanego i zrównoważonego zarządzania zasobami wodnymi w zlewni, w tym ochrony przeciwpowodziowej i przeciwdziałania skutkom suszy.
- 4) Racjonalne gospodarowanie zasobami wodnymi wykorzystywanymi do zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia oraz utrzymanie i rozwój systemów zaopatrzenia w wodę w województwie.
- 5) Wspieranie działań na rzecz poprawy jakości wód powierzchniowych oraz ochrony wód podziemnych i racjonalizacji ich wykorzystania.
- 6) Wspieranie wdrożenia rozwiązań ograniczających niską emisję oraz zużycie zasobów środowiska i energii w przedsiębiorstwach, gospodarstwach domowych, obiektach i przestrzeni użyteczności publicznej.
- 7) Wsparcie modernizacji elektrowni i linii przesyłowych.
- 8) Wspieranie tworzenia i wdrażania zintegrowanych systemów gospodarki odpadami ze szczególnym uwzględnieniem sieci instalacji do odzysku i unieszkodliwiania odpadów.
- 9) Wspieranie działań zmierzających do zachowania i odtwarzania bio- i georóżnorodności.
- 10) Wspieranie działań na rzecz zmniejszenia uciążliwości hałasu.
- 11) Wsparcie rozwoju energetyki opartej na odnawialnych źródłach energii przy minimalizacji kosztów środowiskowych i krajobrazowych.
- 12) Rekultywacja terenów zdegradowanych na cele środowiskowe.

Cel operacyjny: C.2. Zintegrowany rozwój ośrodków różnej rangi

- 1) Poprawa powiązań transportowych poprzez rozbudowę i modernizację infrastruktury transportowej wzmacniającej związku funkcjonalne i przestrzenne a obejmującej m.in. rozbudowę i modernizację dróg wojewódzkich, w tym budowę obwodnic miejscowości.
- 2) Wsparcie rozwoju zintegrowanego, zrównoważonego i niskoemisyjnego transportu, w tym transportu publicznego obejmującego różne środki transportu i elementy infrastruktury takie jak: kolej, tramwaj, inny transport publiczny, lotniska, systemy kierowania ruchem, obiekty „parkuj i jedź” oraz infrastruktury rowerowej.
- 3) Wsparcie tworzenia systemów transportu zbiorowego, obejmujących Metropolię, aglomeracje i ich bezpośrednie otoczenie funkcjonalne, lokalne ośrodki rozwoju oraz obszary wiejskie.
- 4) Wspieranie rozwoju usług publicznych w lokalnych ośrodkach rozwoju.

Cel operacyjny: C.3. Wysoki poziom ładui przestrzennego i efektywne wykorzystanie przestrzeni

- 1) Rewitalizacja terenów i obiektów, w tym poprzemysłowych i zdegradowanych na tereny/obiekty o funkcjach społeczno- gospodarczych oraz zapewnienie ich dostępności.
- 2) Poprawa jakości i atrakcyjności przestrzeni publicznych, szczególnie centrów miast i centrów dzielnic oraz przestrzeni recepcyjnych.
- 3) Tworzenie i rewitalizacja obszarów zieleni urządzonej oraz terenów rekreacyjnych.
- 4) Przywracanie pozycji lub nadawanie nowych funkcji obiektom zabytkowym oraz symbolicznym w życiu społeczności lokalnych.
- 5) Zapewnienie praworządności gospodarowania przestrzenią poprzez skuteczną ochronę prawa własności i interesu społecznego.
- 6) Rewitalizacja osiedli mieszkaniowych, w tym starych dzielnic.
- 7) Wspieranie powstawania atrakcyjnych terenów mieszkaniowych w miastach oraz przeciwdziałanie procesom suburbanizacji.
- 8) Wsparcie działań podnoszących jakość planowania przestrzennego na poziomie regionalnym i lokalnym, w tym działań integracyjnych

Potrzeby i możliwości rozwoju gminy dodatkowo powinny uwzględniać bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę, którego pierwszym etapem jest sformułowanie – na podstawie analiz ekonomicznych, środowiskowych, społecznych, prognoz demograficznych oraz możliwości finansowych gminy – maksymalnego w skali gminy zapotrzebowania na nową zabudowę, wyrażonego w ilości powierzchni użytkowej zabudowy, jak również w jej funkcjonalnym podziale. Zgodnie z art. 9 ust. 3a ustawy zmiana studium dla części obszaru gminy wymaga dokonania zarówno w części tekstowej, jak i graficznej studium, zmian w odniesieniu do wszystkich treści, które w wyniku wprowadzonej zmiany przestają być aktualne, w szczególności zmian w zakresie określonym w art. 10 ust. 1 ustawy, a zatem również wynikających z potrzeb i możliwości rozwoju gminy uwzględniających bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę. W związku z powyższym w przypadku, opracowywania zmiany studium dla części obszaru gminy, analiza zapotrzebowania na nową zabudowę powinna być sporządzona w skali całej gminy (oczywiście w odniesieniu do tych funkcji zabudowy, które objęte są zmianą). W poniższych punktach przeprowadzono niezbędne analizy a następnie bilans terenów.

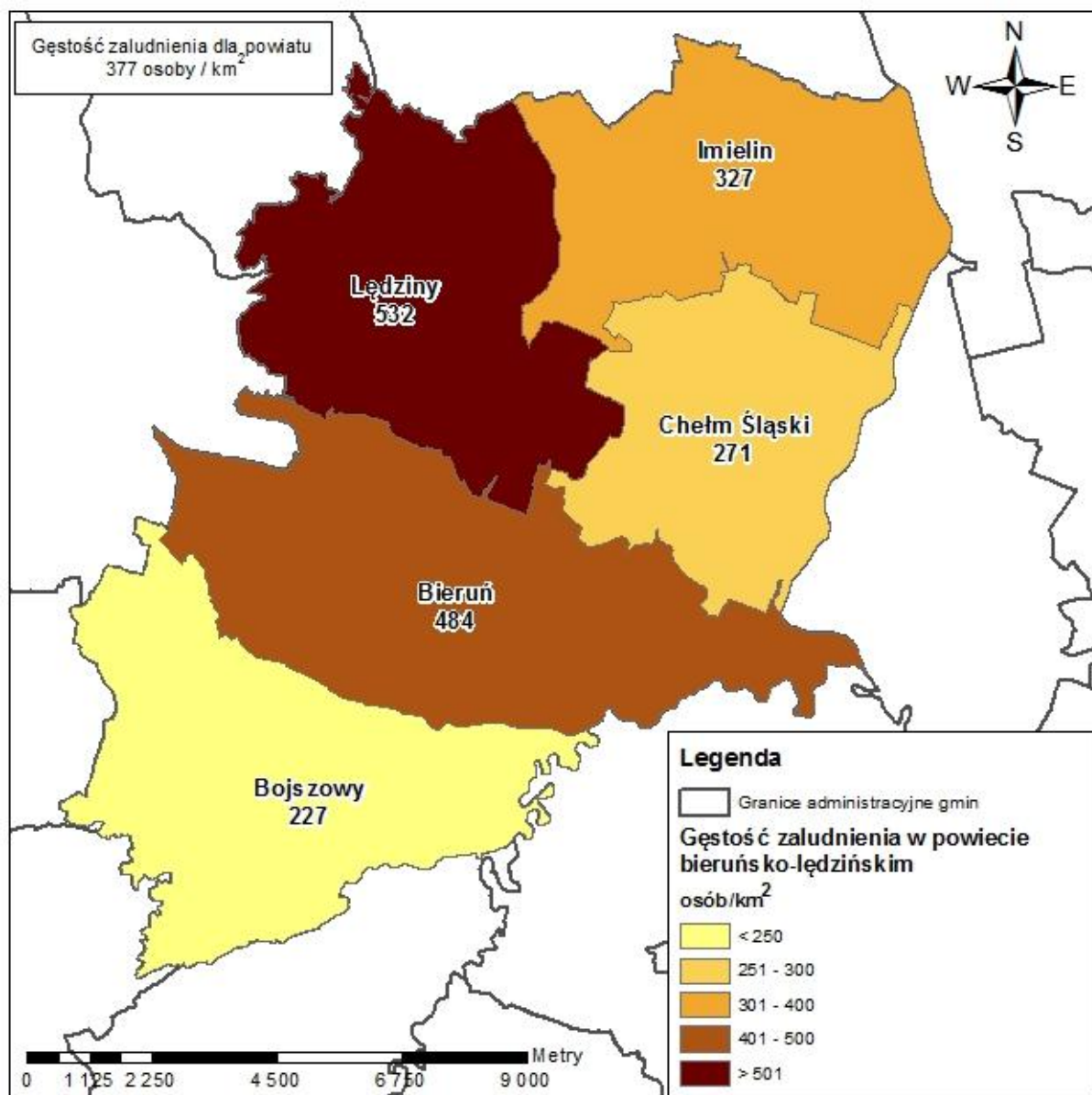
1. Warunki i jakość życia mieszkańców w tym ochrona ich zdrowia

1.1. Struktura ludności

Sytuacja demograficzna miasta i gminy Bieruń została opracowana na podstawie danych pochodzących z Banku Danych Lokalnych Głównego Urzędu Statystycznego, GUS.

Bieruń (gmina miejska) należy do powiatu bieruńsko-lędzkiego wraz z gminami miejskimi Imielin i Łędziny oraz gminami wiejskimi Bojszowy i Chełm Śląski. Gmina Bieruń położona jest we wschodniej (środkowo-wschodniej) części województwa śląskiego.

Całe miasto Bieruń zamieszkuje 19 605 osób (stan na 31.12.2018 r.). Gęstość zaludnienia wynosi 484 os./km², co plasuje gminę na 2 pozycji w powiecie bieruńsko-lędzkim i na 43 pozycji w województwie śląskim (rys. 1).

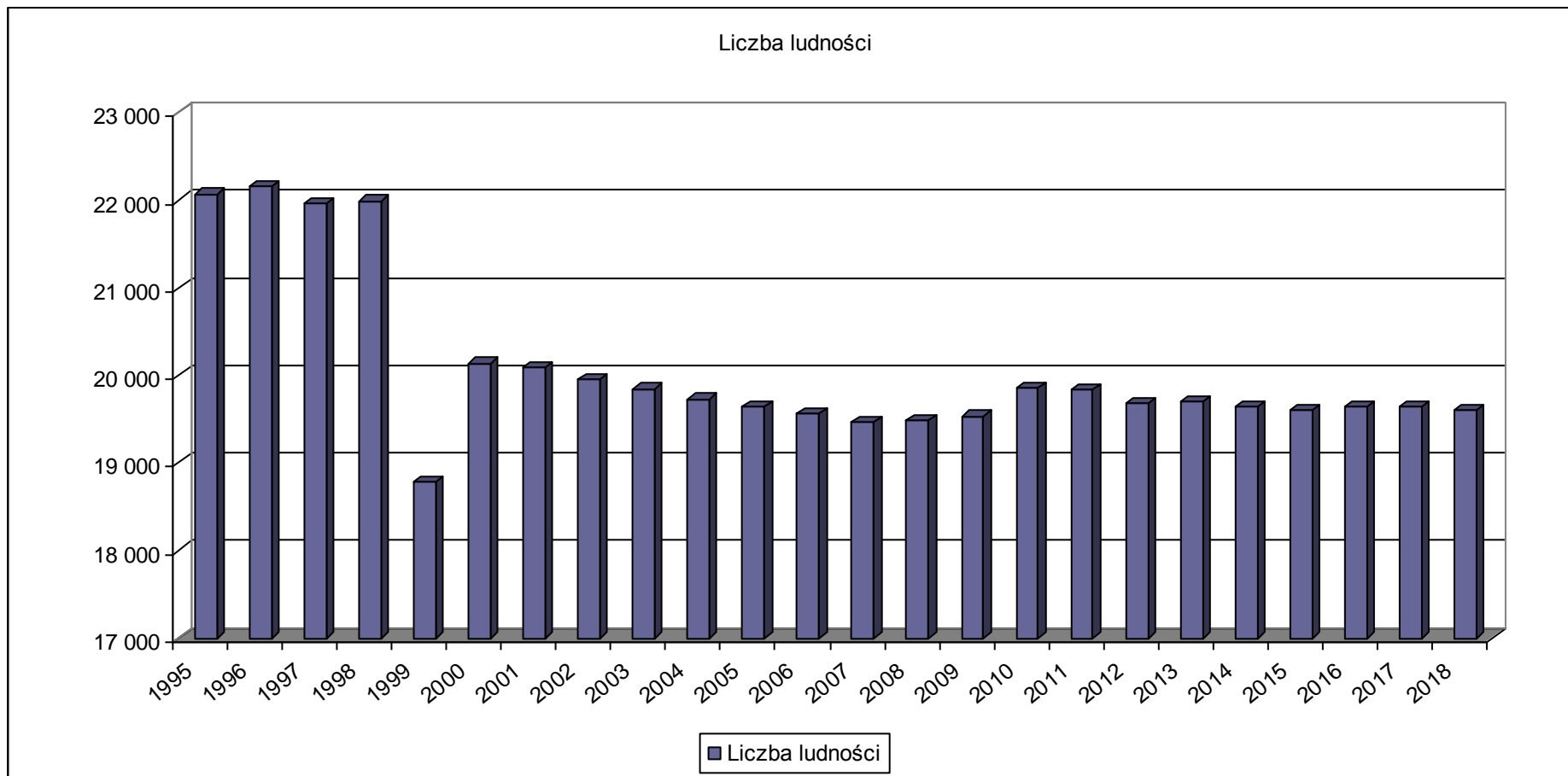
Rys. 1. Gęstość zaludnienia w powiecie bieruńsko-lędzińskim, stan na 2018 r.

W okresie objętym analizą zaludnienie gminy zmieniało się. Najwyższą liczbę ludności odnotowano w 1996 r., kiedy osiągnęła ona 22 150 osób, po czym zaczęła stale się zmniejszać. Aktualnie liczba ludności osiąga wartość 19 605 osób (stan na 31.12.2018 r.).

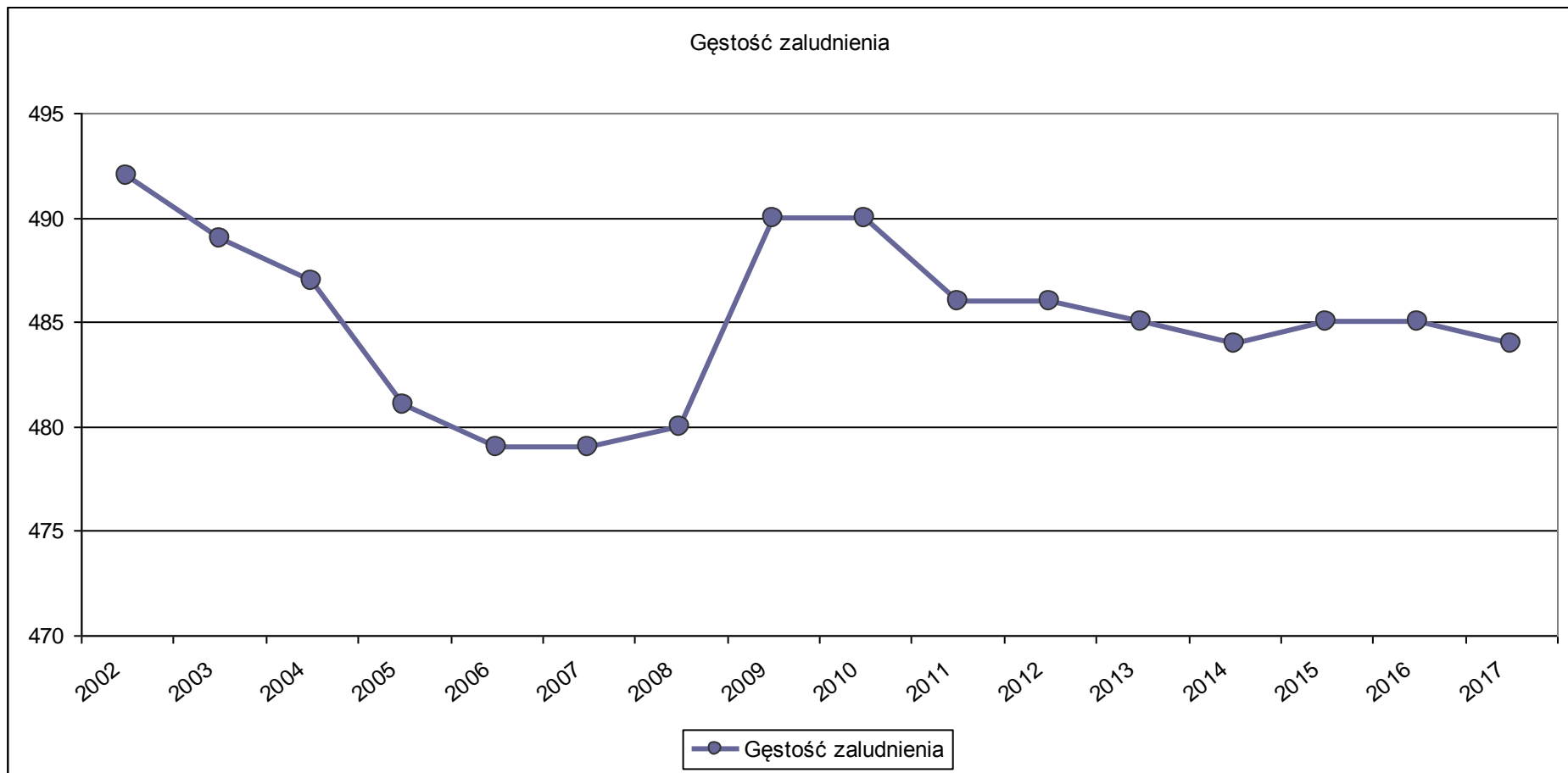
Zmiana liczby ludności na 1000 mieszkańców dla gminy od 1995 roku przyjmowała naprzemiennie wartości ujemne i dodatnie. W 2018 roku wskaźnik ten dla Bierunia wynosił -1,7.

Tabela 1. Liczba ludności Bierunia

Rok	Liczba ludności	Gęstość zaludnienia	Zmiana liczby ludności na 1000 mieszkańców
1995	22 067	brak danych	brak danych
1996	22 150	brak danych	brak danych
1997	21 963	brak danych	brak danych
1998	21 988	brak danych	brak danych
1999	18 776	brak danych	brak danych
2000	20 138	brak danych	brak danych
2001	20 091	brak danych	brak danych
2002	19 956	495	brak danych
2003	19 841	492	-5,8
2004	19 724	489	-5,9
2005	19 640	487	-4,3
2006	19 566	481	-3,8
2007	19 464	479	-5,2
2008	19 486	479	1,1
2009	19 534	480	2,5
2010	19 851	490	16,0
2011	19 830	490	-1,1
2012	19 681	486	-7,5
2013	19 696	486	0,8
2014	19 636	485	-3,0
2015	19 597	484	-2,0
2016	19 645	485	2,5
2017	19 639	485	-0,3
2018	19 605	484	-1,7

Rys. 2. Zmiany liczby ludności miasta Bieruń, stan na 2018 r.

Rys. 3. Gęstość zaludnienia miasta Bieruń, stan na 2018 r.

Zaznacza się niewielka przewaga liczebna kobiet (9 873) nad mężczyznami (9 732) w Bieruniu. Szczegółowe dane zestawiono w tabeli 2. Udział procentowy płci w 2018 r. kształtował się w gminie następująco - kobiety - 50,4% i mężczyźni - 49,6%. Wskaźnik feminizacji utrzymuje się na wyrównanym poziomie. W 2018 r. kształtował się na poziomie 101. Współczynnik feminizacji wykazuje lekką przewagę kobiet wśród mieszkańców gminy. Tym samym plasuje się poniżej krajowego standardu (wartość dla Polski wynosi 106).

Tabela 2. Udział kobiet i mężczyzn w ogólnej liczbie ludności wg Banku Danych Lokalnych, GUS

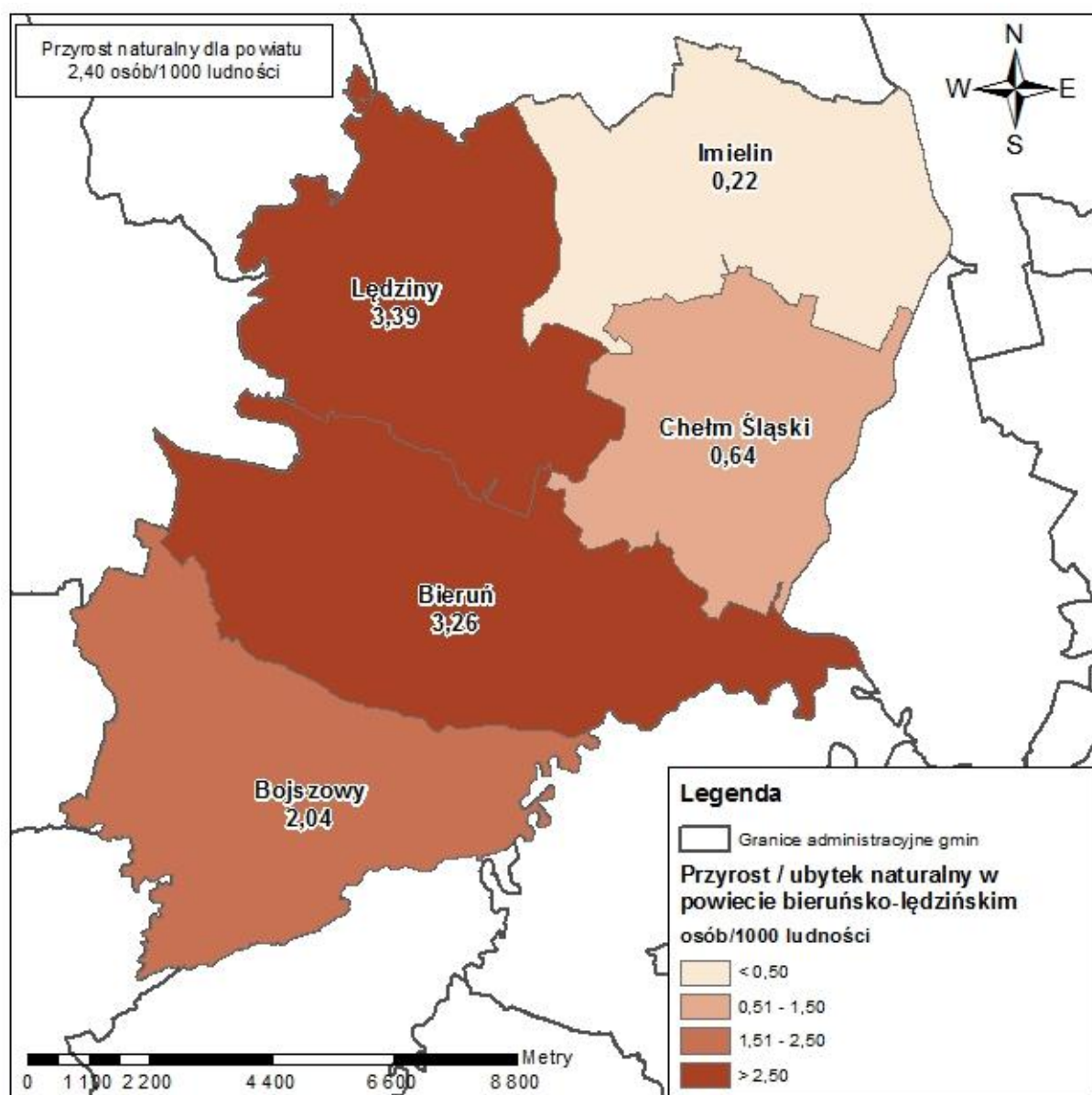
Rok	Ogółem	Kobiet	Mężczyzn	Współczynnik feminizacji
1995	22 067	10 983	11 084	brak danych
1996	22 150	11 044	11 106	brak danych
1997	21 963	10 933	11 030	brak danych
1998	21 988	10 947	11 041	brak danych
1999	18 776	9 510	9 266	brak danych
2000	20 138	10 092	10 046	brak danych
2001	20 091	10 075	10 016	brak danych
2002	19 956	10 052	9 904	101
2003	19 841	9 991	9 850	101
2004	19 724	9 940	9 784	102
2005	19 640	9 913	9 727	102
2006	19 566	9 879	9 687	102
2007	19 464	9 848	9 616	102
2008	19 486	9 855	9 631	102
2009	19 534	9 900	9 634	103
2010	19 851	10 005	9 846	102
2011	19 830	9 992	9 838	102
2012	19 681	9 934	9 747	102
2013	19 696	9 931	9 765	102
2014	19 636	9 914	9 722	102
2015	19 597	9 894	9 703	102
2016	19 645	9 889	9 756	101
2017	19 639	9 895	9 744	102
2018	19 605	9 873	9 732	101

Ruch naturalny ludności charakteryzuje się w oparciu o dane dotyczące liczby urodzeń żywych, liczby urodzeń, wartości przyrostu naturalnego (ubytku naturalnego) oraz średniej dzietności. Szczegółowe zestawienie danych zawiera tabela 3. W 2018 r. odnotowano 220 urodzenia żywe ogółem (przeliczenie na 1000 mieszkańców 11,20) oraz 154 zgony ogółem (przeliczenie na 1000 mieszkańców 7,94). Tym samym odnotowano przyrost naturalny o wartości 64 (przeliczenie na 1000 mieszkańców 3,26). Średnia dzietność w 2016 r. (określona dla całego podregionu tyskiego) wyniosła 1,51, przy reprodukcji brutto 0,74.

W analizowanym okresie najniższa liczba urodzeń żywych ogółem została odnotowana w 2002 r. (179 osób), podczas gdy najwyższa wartość wystąpiła w 2008 r. (250 osób). Liczba zgonów ogółem wahała się pomiędzy 100 osób w 2003 r., a 183 w 2012 r. W omawianym okresie występował przyrost naturalny (z najwyższą wartością w 2008 r., tj. 5,84 os./1000 ludności). Współczynniki średniej dzietności i reprodukcji brutto ulegały umiarkowanym wahaniom. Wartość średniej dzietności oscyluje pomiędzy 1,16, a 1,56, natomiast wartość reprodukcji brutto 0,55, a 0,76.

Tabela 3. Ruch naturalny ludności, stan na 2018 r.

	JEDNOSTKA	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018
URODZENIA ŻYWE OGÓŁEM	osoba	193	198	179	191	207	198	203	185	250	233	234	233	218	214	236	207	213	234	220
URODZENIA ŻYWE	osób/1000 ludności	b.d.	b.d.	9,00	9,64	10,48	10,05	10,32	9,46	12,80	11,91	11,78	11,72	11,02	10,87	12,00	10,53	10,88	11,90	11,20
ZGONY OGÓŁEM	osoba	115	125	117	100	128	135	154	147	136	149	149	138	183	130	142	142	148	155	156
ZGONY	osób/1000 ludności	b.d.	b.d.	5,89	5,05	6,48	6,85	7,83	7,51	6,96	7,62	7,50	6,94	9,25	6,60	7,22	7,22	7,56	7,88	7,94
ZGONY NIEMOWLĄT OGÓŁEM	osoba	0	3	2	0	2	2	2	3	0	1	0	0	1	3	0	1	0	0	1
PRZYRÓST / UBYTEK NATURALNY	osoba	78	73	62	91	79	63	49	38	114	84	85	95	35	84	94	65	65	79	64
PRZYRÓST / UBYTEK NATURALNY	osób/1000 ludności	b.d.	b.d.	3,12	4,59	4,00	3,20	2,49	1,94	5,84	4,29	4,28	4,78	1,77	4,27	4,78	3,31	3,32	4,02	3,26
DZIETNOŚĆ ŚREDNIA *	osób/1 kobietę	b.d.	b.d.	1,21	1,16	1,22	1,22	1,24	1,31	1,40	1,45	1,47	1,38	1,36	1,37	1,42	1,39	1,45	1,56	1,51
REPRODUKCJA BRUTTO *	córek/1 kobietę	b.d.	b.d.	0,60	0,55	0,60	0,60	0,60	0,64	0,70	0,70	0,71	0,67	0,68	0,68	0,71	0,67	0,71	0,76	0,74
MAŁŻEŃSTWA	-	b.d.	b.d.	97	91	128	106	133	141	161	149	141	125	130	120	118	124	104	119	108
MAŁŻEŃSTWA	na 1000 ludności	b.d.	b.d.	4,9	4,6	6,5	5,4	6,8	7,2	8,2	7,6	7,1	6,3	6,6	6,1	6,0	6,3	5,3	6,1	5,5
ROZWODY *	na 1000 ludności	b.d.	b.d.	1,0	1,2	1,4	1,5	2,0	1,4	1,9	1,6	1,6	1,4	1,4	1,6	1,4	1,5	1,6	1,6	1,6
wg Banku Danych Lokalnych, GUS																				
*) w odniesieniu do podregionu tyskiego																				

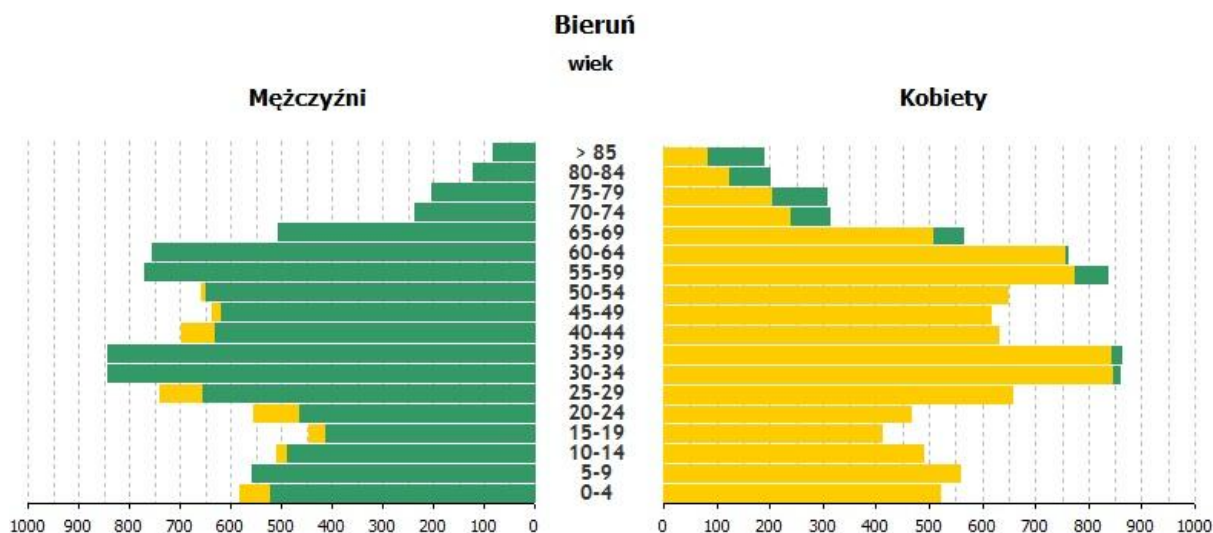

Rys. 3. Wartość przyrostu naturalnego w powiecie bieruńsko-lędzińskim, stan na 2018 r.

W 2018 roku zawarto 108 małżeństwa (5,5 małżeństwa na 1000 ludności), co w porównaniu z latami wcześniejszymi jest jedną z niższych wartości (tabela 3). W latach poprzedzających zawierano pomiędzy 91 a 161 małżeństwami na rok. Wartość średnia dla analizowanego okresu to 123,24 małżeństw zawieranych na rok. Tymczasem liczba rozwodów (dla podregionu tyskiego) wynosiła w 2018 r. 1,6 rozwodu na 1000 ludności.

Udział płci w ogóle ludności zmieniał się w zależności od wieku (rys. 4). Jak wykazuje piramida wieku i płci, skonstruowana w oparciu o demograficzne grupy wiekowe:

- przewaga mężczyzn wśród mieszkańców występuje w przedziałach wiekowych: 0-4, 10-29, 40-54 lat;
- przewaga kobiet wśród mieszkańców występuje w przedziałach wiekowych: 30-39 i powyżej 60 lat.;
- równowaga występuje w kategorii wiekowej 5-9 lat.

Rys. 4. Struktura wieku i płci mieszkańców Bierunia, stan na 2018 r.

Struktura wieku i płci mieszkańców Bierunia częściowo koresponduje do wzorca krajowego, w którym pojawia się wyższa liczba mężczyzn wśród ludności do 45-49 roku życia oraz przewaga kobiet wśród ludności po 49 roku życia. Zjawisko to wiąże się z trendem rodności, tj. większą liczbą urodzeń dzieci płci męskiej oraz trendem umieralności, tj. dłuższą przeciętną długością życia kobiet.

Określono przeciętne dalsze trwanie życia (obliczone na podstawie danych z 2018 r. dla mieszkańców podregionu tyskiego) dla kobiet i mężczyzn w wieku 0, 30 i 60 lat. Uzyskane wartości są wyrażone różne dla terenów miejskich i wiejskich (tabela 4).

Tabela 4. Przeciętne dalsze trwanie życia obliczone dla roku 2018 wg Banku Danych Lokalnych, GUS

Wiek	Przeciętne dalsze trwanie życia	
	Kobiety	Mężczyźni
0*	81,2	74,6
30*	51,7	45,4
60*	23,6	19,5

*) w odniesieniu do podregionu tyskiego

Kategoryzując powyższą piramidę według klasyfikacji G. Sunbärge jest ona formą pośrednią pomiędzy piramidą stacjonarną a regresywną. Obserwuje się stosunkowo niską liczbę urodzeń (zweźająca się podstawa wykresu), duży udział ludności w wieku średnim (poszerzenie w części środkowej) oraz zmniejszającą się liczbę zgonów wśród osób starszych (poszerzanie się górnej części). Można przyjąć, iż mamy do czynienia z nowoczesną równowagą charakteryzującą społeczeństwa dojrzałe, w których duże znaczenie ma postępujące starzenie się społeczeństwa.

Dane z podziałem ludności według ekonomicznych grup wiekowych, zamieszczone w tabeli 5, wykazują zdecydowaną przewagę ludności w wieku produkcyjnym. W 2018 r. ludność tej grupy stanowiła 63,32%. Drugą pod względem liczebności zbiorowością jest grupa dzieci i młodzieży - wiek przedprodukcyjny. Grupa ta stanowi 18,97% mieszkańców. Najmniej liczną grupę stanowi ludność w wieku poprodukcyjnym - około 17,70% ogółu ludności. Lokata poszczególnych grup nie zmieniła się w okresie 1995-2016.

Widoczny jest miarowy przyrost wartości wskaźnika obciążenia demograficznego. Obciążenie demograficzne dla całej gminy ogółem w roku 2018 wyniosło 57,9 osoby w wieku nieprodukcyjnym na 100 osób w wieku produkcyjnym.

Tabela 5. Ludność według ekonomicznych grup wiekowych, stan na 2018 r.

Rok	Ludność ogółem	W tym wiek			Ludność ogółem	W tym wiek		
		Przed- produkcyjny	Produkcyjny	Poprodukcyjny		Przed- produkcyjny	produkcyjny	Poprodukcyjny
1995	22 067	6372	13555	2140	100,00	28,88%	61,43%	9,70%
1996	22 150	6146	13768	2236	100,00	27,75%	62,16%	10,09%
1997	21 963	5782	13832	2349	100,00	26,33%	62,98%	10,70%
1998	21 988	5510	14021	2457	100,00	25,06%	63,77%	11,17%
1999	18 776	5550	11536	1690	100,00	29,56%	61,44%	9,00%
2000	20 138	5648	12617	1873	100,00	28,05%	62,65%	9,30%
2001	20 091	5352	12802	1937	100,00	26,64%	63,72%	9,64%
2002	19 956	5009	12929	2018	100,00	25,10%	64,79%	10,11%
2003	19 841	4709	13062	2070	100,00	23,73%	65,83%	10,43%
2004	19 724	4451	13168	2105	100,00	22,57%	66,76%	10,67%
2005	19 640	4292	13224	2124	100,00	21,85%	67,33%	10,81%
2006	19 566	4136	13253	2177	100,00	21,14%	67,73%	11,13%
2007	19 464	3939	13296	2229	100,00	20,24%	68,31%	11,45%
2008	19 486	3876	13321	2289	100,00	19,89%	68,36%	11,75%
2009	19 534	3828	13365	2341	100,00	19,60%	68,42%	11,98%
2010	19 851	3796	13604	2451	100,00	19,12%	68,53%	12,17%
2011	19 830	3727	13583	2520	100,00	18,79%	68,50%	12,71%
2012	19 681	3633	13473	2575	100,00	18,46%	68,46%	13,08%
2013	19 696	3596	13399	2701	100,00	18,26%	68,03%	13,71%
2014	19 636	3604	13195	2837	100,00	18,35%	67,20%	14,45%
2015	19 597	3636	12951	3010	100,00	18,55%	66,09%	15,36%
2016	19 645	3656	12834	3155	100,00	18,61%	65,33%	16,06%
2017	19 639	3700	12650	3289	100,00	18,84%	64,41%	16,75%
2018	19 605	3720	12414	3471	100,00	18,97%	63,32%	17,70%

1.2. Migracje ludności

Ruch wędrowniczy mieszkańców Bierunia opisano bazując na danych na temat migracji statycznych z zachowaniem podziału na kierunek i typ migracji (tabela 6). W 2018 r. odnotowano 229 zameldowania w Bieruniu ogółem (221 w ruchu wewnętrznym i 8 z zagranicy) oraz 325 wymeldowania ogółem (297 w ruchu wewnętrznym i 28 za granicę). Można zatem uznać, że przeważają emigracje nad imigracjami. Saldo migracji miało wartość -96 dla całej gminy, natomiast saldo migracji w przeliczeniu na 1000 mieszkańców to -4,9. Obrót migracyjny wyniósł 554.

Tabela 6. Zameldowania i wymeldowania w Bieruniu wg Banku Danych Lokalnych, GUS

Rok	Typ migracji	Gmina ogółem
1995	Zameldowania ogółem	200
	w tym zameldowania z zagranicy	2
	Wymeldowani ogółem	184
	w tym wymeldowanie za granicę	12
	Saldo migracji wewnętrznych	26
	Saldo migracji zagranicznych	-10
	Saldo migracji na 1000 ludności	1,2
2000	Zameldowania ogółem	257
	w tym zameldowania z zagranicy	6
	Wymeldowani ogółem	360
	w tym wymeldowanie za granicę	114
	Saldo migracji wewnętrznych	5
	Saldo migracji zagranicznych	-108
	Saldo migracji na 1000 ludności	0,3
2005	Zameldowania ogółem	223
	w tym zameldowania z zagranicy	9
	Wymeldowani ogółem	331
	w tym wymeldowanie za granicę	41
	Saldo migracji wewnętrznych	-76
	Saldo migracji zagranicznych	-32
	Saldo migracji na 1000 ludności	-3,9
2010	Zameldowania ogółem	201
	w tym zameldowania z zagranicy	7
	Wymeldowani ogółem	301
	w tym wymeldowanie za granicę	26
	Saldo migracji wewnętrznych	-81
	Saldo migracji zagranicznych	-19
	Saldo migracji na 1000 ludności	-4,1
2015	Zameldowania ogółem	190
	w tym zameldowania z zagranicy	brak danych
	Wymeldowani ogółem	252
	w tym wymeldowanie za granicę	brak danych
	Saldo migracji wewnętrznych	-62
	Saldo migracji zagranicznych	brak danych
	Saldo migracji na 1000 ludności	-3,2
2018	Zameldowania ogółem	221
	w tym zameldowania z zagranicy	8
	Wymeldowani ogółem	297
	w tym wymeldowanie za granicę	28
	Saldo migracji wewnętrznych	-76
	Saldo migracji zagranicznych	-20
	Saldo migracji na 1000 ludności	-4,9

Decyzję migracyjną częściej podejmowały kobiety (w 2018 r. 117 zameldowania i 153 wymeldowania) niż mężczyźni (104 zameldowania i 144 wymeldowania).

1.3. Rynek pracy

Szczegółowe dane zawiera tabela 7. Liczba pracujących mieszkańców w 2018 r., tj. osób zatrudnionych, posiadających własne źródło zarobkowania oraz przebywających na urloпах bezpłatnych lub macierzyńskich, wyniosła 10 736 osób. Liczba osób pracujących w przeliczeniu na 1000 mieszkańców jest to 548 osób. Ponad połowę tej grupy (69,1%) stanowią mężczyźni.

Tabela 7. Pracujący i bezrobotni w Bieruniu

Rok	Typ migracji	Gmina ogółem
2000	Pracujący ogółem	9484
	Pracujący na 1000 ludności	-
	Bezrobotni zarejestrowani ogółem	-
	Udział bezrobotnych zarejestrowanych w liczbie ludności w wieku produkcyjnym [%]	-
2005	Pracujący ogółem	10306
	Pracujący na 1000 ludności	-
	Bezrobotni zarejestrowani ogółem	862
	Udział bezrobotnych zarejestrowanych w liczbie ludności w wieku produkcyjnym [%]	6,5
2010	Pracujący ogółem	10417
	Pracujący na 1000 ludności	525
	Bezrobotni zarejestrowani ogółem	418
	Udział bezrobotnych zarejestrowanych w liczbie ludności w wieku produkcyjnym [%]	3,1
2015	Pracujący ogółem	9724
	Pracujący na 1000 ludności	496
	Bezrobotni zarejestrowani ogółem	271
	Udział bezrobotnych zarejestrowanych w liczbie ludności w wieku produkcyjnym [%]	2,1
2018	Pracujący ogółem	10 736
	Pracujący na 1000 ludności	548
	Bezrobotni zarejestrowani ogółem	192
	Udział bezrobotnych zarejestrowanych w liczbie ludności w wieku produkcyjnym [%]	1,5

1.4. Mieszkalnictwo

Zasoby mieszkaniowe w gminie w 2018 r. kształtowały się następująco:

- liczba budynków mieszkalnych - 3 109,
- liczba mieszkań - 6 380,
- przeciętna powierzchnia użytkowa 1 mieszkania - 84,0 m²,
- przeciętna powierzchnia użytkowa mieszkania na 1 osobę - 27,3 m²,

- mieszkania na 1000 mieszkańców - 325,4,
- udział mieszkań wyposażonych w instalacje (2017 r.):
 - wodociąg - 99,6%,
 - łazienka - 97,7%,
 - centralne ogrzewanie - 94,3%,
- liczba lokali socjalnych - 44.

1.6. Edukacja

Szczegółowe dane statystyczne odnośnie oświaty w Bieruniu zestawiono w tabeli 8.

Tabela 8. Edukacja w Bieruniu

Placówka		2014	2015	2016	2017	2018
Żłobki i kluby dziecięce	Żłobki i kluby dziecięce	0	1	1	1	1
	Dzieci przebywające w żłobkach i klubach dziecięcych (w ciągu roku)	0	28	31	11	30
Wychowanie przedszkolne	Placówki wychowania przedszkolnego	3	3	4	4	4
	Oddziały	32	30	34	36	37
	Miejsca w przedszkolach	738	693	830	845	856
	Dzieci w placówkach	727	666	785	826	829
Szkoły podstawowe	Szkoły podstawowe	2	2	2	2	2
	Uczniowie szkół podstawowych	1172	1327	1190	1385	1587
	Oddziały	52	59	55	65	75
	Liczba uczniów przypadających na 1 oddział w szkole podstawowej	23	23	23	21	21
Szkoły gimnazjalne	Szkoły gimnazjalne	2	2	2	0	0
	Uczniowie szkół gimnazjalnych	511	532	535	365	180
	Oddziały	21	23	24	17	8
	Liczba uczniów przypadających na 1 oddział w szkole gimnazjalnej	24	24	22	21	23
Licea ogólnokształcące	Liceum	1	1	1	1	1
	Uczniowie szkół licealnych	300	285	288	260	285
	Liczba uczniów w 1 klasie	71	65	69	53	82
Technika	Technika	1	1	1	1	1
	Uczniowie techników	566	527	500	449	493
	Oddziały	20	19	18	16	17

W 2017 r. wydatki na oświatę i wychowanie wyniosły 27132 tys. zł.

1.6. Ochrona zdrowia i opieka społeczna

Poziom życia ludności jest determinowany także poprzez dostęp do opieki medycznej i świadczeń socjalnych. W Bieruniu (gminie) funkcjonuje 9 przychodni medycznych (stan na 31.12.2018 r.). W przeliczeniu jest to 5 przychodni na 10 tys. ludności. W 2018 r. w ramach podstawowej opieki medycznej udzielano ogółem 88 708 porad. Ze świadczeń rodzinnych korzystało 257 rodzin. Kwota świadczeń rodzinnych ogółem wypłaconych w 2018 r. ogółem kształtowała się na poziomie

3702 zł, natomiast kwota zasiłków rodzinnych (wraz z dodatkami) na poziomie 1227 zł. W 2018 r. z pomocy społecznej skorzystało 156 gospodarstw domowych. Zasięg korzystania z pomocy społecznej wyniósł około 1,4%. W 2017 r. wydatki na pomoc społeczną i pozostałe zadania w zakresie polityki społecznej kosztowały gminę 3549,1 tys. zł. Natomiast wydatki na przeciwdziałanie alkoholizmowi wyniosły 471 tys. zł.

Mieszkańcy Bierunia korzystają ze świadczenia 500+. W 2017 r. przeciętna miesięczna liczba rodzin pobierających świadczenie to 1228, a liczba dzieci, na które rodziny otrzymują świadczenia to 1737. Wydatki na świadczenie wychowawcze wynosi 10 521 547 zł.

2. Potrzeby i możliwości rozwoju gminy

2.1. Analizy ekonomiczne, środowiskowe i społeczne

Obszar gminy Bieruń jest zróżnicowany pod względem charakteru przyrodniczego, pokrycia i użytkowania terenu. W granicach gminy i jej bezpośrednim sąsiedztwie występują rozległe tereny rolnicze, kompleksy leśne, obszary zurbanizowane i uprzemysłowione. Omawiany obszar nadal wykazuje charakter rolniczy. Bieruń położony jest w sąsiedztwie lasów kobiórskich.

Do największych atutów Bierunia mających istotny wpływ na rozwój gospodarczy i przestrzenny, należą: atrakcyjne położenie geograficzne i korzystne położenie komunikacyjne pomiędzy Śląskiem a Małopolską, znaczna ilość działających podmiotów gospodarczych (głównie małych i średnich przedsiębiorstw), lokalizacja w bezpośrednim sąsiedztwie Tyskiej Podstrefy Katowickiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej, sąsiedztwo dużych rynków zbytu produktów rolnych i przemysłowych, sprzyjające warunki przyrodnicze i krajobrazowe. Rolnictwo gminy wykazuje postępujące rozdrobnienie.

Poziom przedsiębiorczości mieszkańców Bierunia, określony wskaźnikiem liczby podmiotów gospodarki narodowej w rejestrze REGON na 10 tys., kształtuje się na poziomie 740 (2017 r.), co stanowi wartość niższą niż dla powiatu (822). Liczba podmiotów w rejestrze REGON na 10 tys. ludności w wieku produkcyjnym wyraźnie wzrasta. W 2013 r. osiągnęła wartość 997 podmiotów. Liczba osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą na 10 tys. ludności to 542 (dla powiatu 599). Podmioty gospodarki narodowej w rejestrze REGON w 2017 r. kształtowały się następująco: 11 w sektorze rolniczym, 182 w sektorze przemysłowym i 151 w sektorze budowlanym. Niekorzystnie prezentuje się natomiast udział bezrobotnych zarejestrowanych w liczbie ludności w wieku produkcyjnym w Bieruniu (1,5%) na tle powiatu bieruńsko-lędzińskiego (1,5%).

Analiza demograficzna wykazuje wyrównany od kilku lat poziom liczby urodzeń, znaczny udział ludności w wieku średnim oraz zmniejszanie się liczby zgonów wśród osób starszych. Zaznacza się postępujące starzenie się społeczeństwa oraz miarowy przyrost wartości wskaźnika obciążenia demograficznego. Stan ludności w gminie jest ponadto kształtowany przez ruch wędrowny mieszkańców. Uśrednione saldo migracji dla Bierunia kształtuje się na poziomie -76 dla migracji wewnętrznych, -20 dla migracji zagranicznych. Saldo migracji ogółem -96. Wartość świadczy o ogólnym odpływie ludności z gminy.

2.2. Prognozy demograficzne, w tym uwzględniające, tam gdzie to uzasadnione, migracje w ramach miejskich obszarów funkcjonalnych ośrodka wojewódzkiego

Na przestrzeni lat 1995-2018 w Bieruniu liczba ludności wykazywała stałą tendencję spadkową. W okresie tym liczba ludności wyrażona w liczbach bezwzględnych spadła ogółem o 2422 osób. W analizowanym okresie najwyższa wartość liczby ludności wystąpiła w 1996 r., po czym następuje stały, niemal systematyczny spadek liczby mieszkańców. Liczbę ludności gminy determinuje także ruch migracyjny ludności. Saldo migracyjne utrzymuje się na ujemnym poziomie. Należy zwrócić uwagę na wyraźny ubytek liczby ludności.

Aktualnie brak jest przesłanek pozwalających prognozować znaczny wzrost liczby ludności. Głównie w ruchu migracyjnym można nieśmiało dopatrywać się ustabilizowania liczby mieszkańców gminy, która ze względu na swoje walory przyrodnicze i krajobrazowe jest atrakcyjna do zamieszkania dla mieszkańców Śląska i Małopolski. Bieruń nie należy do Miejskich Obszarów funkcjonalnych (wg

Śleszyńskiego, 2012). Gmina zlokalizowana jest poza strefą zewnętrzną miejskiego obszaru funkcjonalnego miasta Katowice.

Do głównych trendów rozwojowych jednostek osadniczych, bezpośrednio łączących się z prognozami demograficznymi, zaliczają się:

- dalsza koncentracja ludności, działalności gospodarczej i kulturalnej na obszarach funkcjonalnych dużych i średnich miast, obszarach wiejskich,
- rosnący poziom urbanizacji wywołany procesami integracji terenów wiejskich,
- intensywność osadnictwa na obszarach położonych w bezpośrednim sąsiedztwie terenów zamieszkiwania na terenach wiejskich,
- sąsiedztwie średnich i dużych miast,
- mobilność przestrzenno-zawodowa,
- zmiana struktury gospodarki wraz z rozwojem funkcji pozarolniczych,
- zatarcie się wyraźnej granicy podziału struktur osadniczych pomiędzy miastem i terenami wiejskimi.^{1 2 3}

Co ciekawe na podstawie prognozy demograficznej dla powiatu bieruńsko-lędzkiego, opracowanej przez Główny Urząd Statystyczny można sądzić, iż obszar Bierunia, jak i całego powiatu, może w przyszłości stać się atrakcyjny dla ludności. Świadczą o tym poniższe dane:

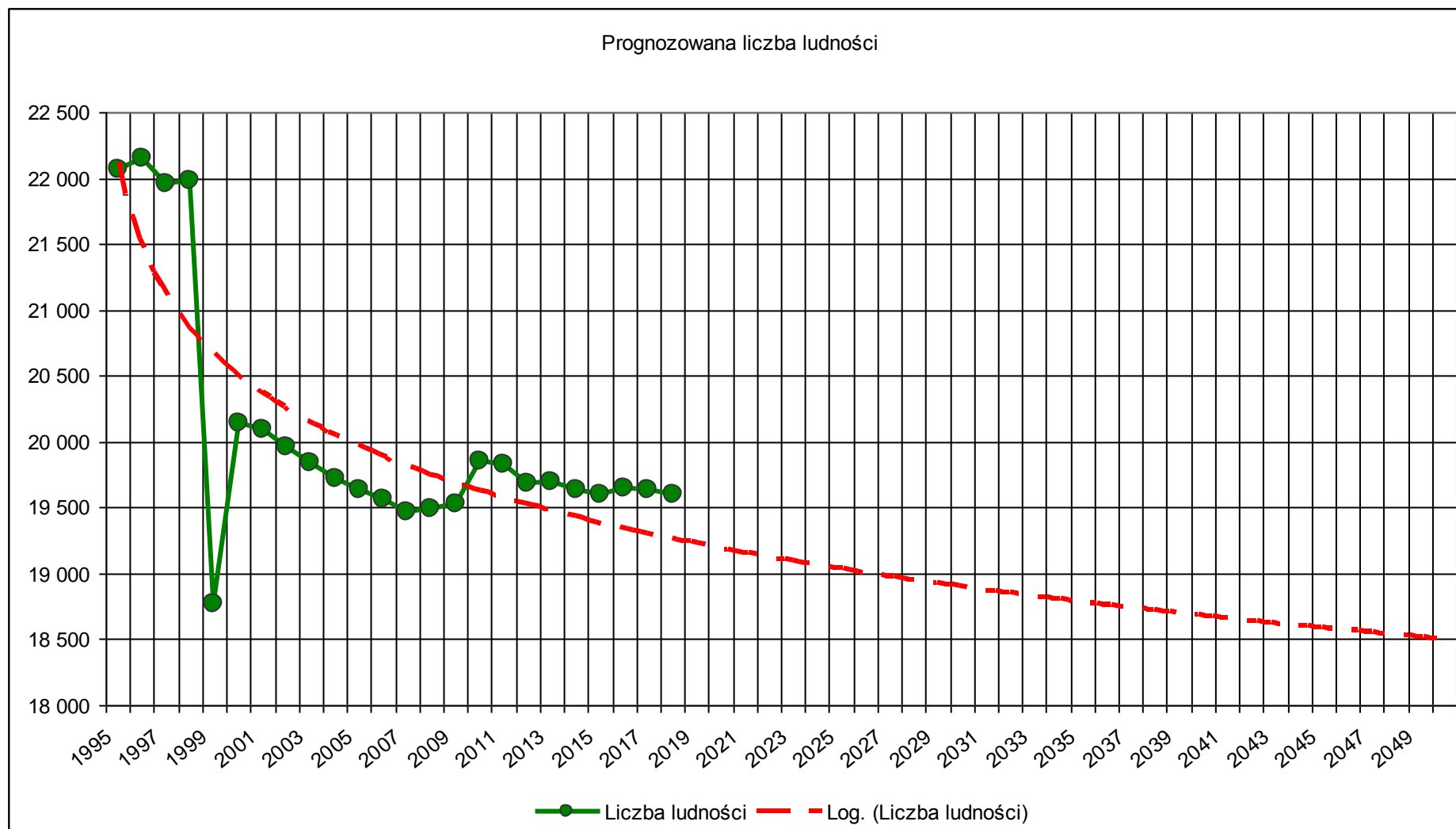
- rok wyjściowy - 2014 - 58815 osób.
- 2015 - 59004 osób,
- 2016 - 59183 osób,
- 2020 - 59798 osób,
- 2025 - 60274 osób,
- 2030 - 60380 osób,
- 2035 - 60210 osób,
- 2040 - 59915 osób,
- 2045 - 59566 osób,
- 2050 - 59137 osób.⁴

¹ za: Monitor Polski, Dziennik Urzędowy Rzeczypospolitej Polskiej, Warszawa, dnia 19 lutego 2014 r., Poz. 152, Uchwała Nr 3 Rady Ministrów z dnia 8 stycznia 2014 r. w sprawie przyjęcia „Strategii Rozwoju Polski Południowej do roku 2020”

² za: Polska 2030. Trzecia fala nowoczesności. Długookresowa Strategia Rozwoju Kraju

³ za: Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030

⁴ Bank Danych Lokalnych, GUS

Rys. 4. Prognoza liczby ludności w Bieruniu na podstawie danych GUS na lata 1995-2050 w oparciu o linię trendu logarytmicznego, stan na 2018 r.

2.3. Bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę

Zgodnie z wymaganiami ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym, określa się maksymalne w skali miasta zapotrzebowanie na nową zabudowę - biorąc pod uwagę dopuszczalną perspektywę 30 lat (okres do 2047) oraz możliwość zwiększenia tego zapotrzebowania, w stosunku do wyników analiz, o 30% ze względu na niepewność procesów rozwojowych w przyjętym horyzoncie czasowym. Maksymalne w skali miasta zapotrzebowanie na nową zabudowę wyraża się, zgodnie z przepisami, w ilości powierzchni użytkowej zabudowy, w podziale na funkcje zabudowy.

Zapotrzebowanie na nową powierzchnię użytkową zabudowy aktywności gospodarczej

Obszar zmiany Studium nr 1 obejmuje jedynie ok. 484 ha, co stanowi ok. 12 % powierzchni miasta Bierunia (4067 ha). Przedmiotowy obszar zlokalizowany jest w północnej części gminy.

Zmiana studium dotyczy zmiany obszarów opisanych jako:

- korytarze komunikacyjne,
- lasy i zadrzewienia,
- obszar aktywizacji gospodarczej,
- obszar sportowo-rekreacyjny,
- obszar wyłączony z zabudowy.

Obszar zmiany studium nr 2 zajmuje łącznie powierzchnię ok. 16,53 ha i zlokalizowany północno-zachodniej części Bierunia. Teren ten to strefa aktywności gospodarczej. Granice obszaru wyznaczają:

- od północy – granica wału rzeki Mlecznej,
- od zachodu - granica administracyjna gminy,
- od południa – ul. Turyńska,
- od wschodu – teren u zbiegu ulicy Turyńskiej i rzeki Mlecznej.

Wielkość maksymalnego zapotrzebowania na nową zabudowę aktywizacji gospodarczej określa się, biorąc pod uwagę: sytuację ekonomiczną miasta, w tym niepewność co do przyszłości sektora paliwowo energetycznego, konieczność: zróżnicowania bazy ekonomicznej, w tym rozwoju przedsiębiorczości mieszkańców, wzrostu dochodów budżetu miasta oraz sprostania konkurencji miast w otoczeniu jako ośrodków miejsc pracy.

Bieruń stanowi ośrodek gospodarczy w znacznym stopniu uzależniony od sytuacji w górnictwie. Największymi pracodawcami są kopalnie, a w otoczeniu górnictwa działa szereg podmiotów gospodarczych. Niepewność sytuacji ekonomicznej górnictwa wymaga rozwoju innych gałęzi gospodarki, z czym wiąże się budowa nowych obiektów przemysłowych i magazynowych. Zapotrzebowanie na nową zabudowę produkcyjno-magazynową wynika również z konieczności aktywizacji i zróżnicowania bazy ekonomicznej miasta, stworzenia możliwości rozwoju miejsc pracy w mieście - dla mieszkańców, znajdujących obecnie zatrudnienie w innych konkurencyjnych ośrodkach w otoczeniu sub- i regionalnym. Rozwój bazy gospodarczej jest również niezbędny ze względów finansowych (wzrost wpływów do budżetu miasta z różnego typu podatków związanych z działalnością gospodarczą, w tym związanych z zabudową [dochodowe, od nieruchomości]).

Poniższa tabela zestawia powierzchnie przeznaczenia terenu zgodnie z obowiązującym Studium oraz zmianę w powierzchni terenów objętych **zmianami Studium**.

Obszary polityki przestrzennej	Symbol obszaru	Studium 2012 r.		Zmiana studium nr 1 2017 r.		Zmiana studium nr 2 2019 r.	
		Powierzchnia (ha)	Do powierzchni całego miasta (%)	Powierzchnia zmiana (ha) (+/-)	Powierzchnia całość po zmianie	Powierzchnia zmiana (ha) (+/-)	Powierzchnia całość po zmianie
obszar „staromiejski”	SM	28,4	0,7	--	28,4	--	28,4
obszary zespołów i obiektów usługowych	ZU	145,8	3,6	--	145,8	--	145,8
obszary rozmieszczenia funkcji mieszkaniowych wraz z towarzyszącą infrastrukturą	MU	754,8	18,6	---	754,8	---	754,8

obszary sportowo- rekreacyjne	US	160,8	3,9	- 22,4	138,4	---	138,4
obszary aktywizacji gospodarczej, w tym UC – obszary rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m ²	AG	284,5	7,0	+ 19,6	304,1	+ 6,0	310,1
	UC	30,7	0,8	--	30,7	--	30,7
obszary przedsiębiorstw produkcyjnych	PP	201,9	5,0	--	201,9	--	201,9
obszary systemu zieleni miejskiej	ZM	96,6	2,4	-	96,6	-	96,6
obszary otwarte miasta wyłączone z zabudowy (w tym lasy i zadrzewienia)	OW	1295,3	31,8	- 44,4	1250,9	-	1250,9
korytarz ekologiczny	KE	738,5	18,2	+ 2	740,5	- 6,0	734,50
korytarz komunikacyjny	KK	329,7	8,0	+ 45,2	374,9	-	374,9
Razem miasto		4067,0	100		4067,0		4067,0
obszary, na których prognozowane są szczególne zagrożenia powodziowe i wpływów eksploatacji węgla kamionnego oraz na których występują tereny zalewowe.	OP	1587,2	39	--	--	1587,2	39

Przez aktywność gospodarczą rozumie się zarówno zabudowę produkcyjną, składy, magazyny, jak i zabudowę usługową.

Wyliczenie maksymalnego zapotrzebowania na zabudowę usługową i produkcyjno-magazynową oparto na następujących danych GUS na rok 2016 i prognozach:

- ludność miasta w wieku produkcyjnym - 12834 osób (około 65% ogółu ludności miasta),
- podmioty gospodarcze w rejestrze Regon - 1384 osób,
- pracujący - 9161 osób (około 70 % ludności miasta w wieku produkcyjnym)
- ilość bezrobotnych - 250 osób (bardzo duży spadek od 2005 – 862 osoby).
- prognoza autorska liczby ludności miasta w 2046 roku - 18500 osób,
- prognoza ludności miasta w wieku produkcyjnym – 11100 osób.

Założono, że do roku 2046 dla potrzeb mieszkańców miasta oraz wykorzystując atrakcyjne położenie miasta dla potrzeb jego rozwoju gospodarczego wskazane byłoby utworzenie około 3000 nowych miejsc pracy (biorąc pod uwagę 30% prognozowanej ludności miasta w wieku produkcyjnym) w podziale na 60% w działalnościach usługowych i 40% w produkcji i innych aktywnościach gospodarczych.

Dla wyliczenia prognozowanych ilości powierzchni użytkowych budynków usługowych i produkcyjnych założono:

- wskaźnik 20 miejsc pracy/1000 m² powierzchni użytkowej budynku usługowego,
- wskaźnik 10 miejsc pracy/1000 m² powierzchni użytkowej budynku produkcyjnego i innej działalności gospodarczej.

Oznacza to, że w perspektywie najbliższych 30 lat zapotrzebowania na powyższy rodzaj zabudowy mogą wynieść:

- 90000 m² powierzchni użytkowej budynków usługowych,
- 120000 m² powierzchni użytkowej budynku produkcyjnego i innej działalności gospodarczej.

Część już wyznaczonych w terenów aktywności gospodarczej w ramach zmiany **Studium nr. 1** znajduje się w Tyskiej Podstrefie Katowickiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej. Mają bardzo dobre położone tuż przy drodze krajowej nr 44.

Biorąc pod uwagę możliwości terenowe rozwoju nowych aktywności gospodarczych w związku z położeniem gminy (droga krajowa DK 44 oraz w/w Strefie Ekonomicznej) prognozuje się zwiększenie wyliczonych wartości w zakresie 20 %.

Szacunek chłonności obszarów o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej w granicach jednostki osadniczej

W poniższym zestawieniu wyliczono powierzchnie terenów wskazanych pod zabudowę aktywności gospodarczej (PU) w obowiązujących miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego gminy. Nie brano pod uwagę terenów czysto produkcyjnych – ponieważ na terenie gminy są to istniejące tereny wydobywania węgla kamiennego oraz produkcji materiałów wybuchowych.

<u>Powierzchnia terenów</u> <u>aktywności</u> <u>gospodarczej</u> <u>wyznaczonych w</u> <u>miejscowych planach</u> <u>łącznie</u> <u>w ha</u>	<u>Powierzchnia terenów</u> <u>aktywności</u> <u>gospodarczej</u> <u>zainwestowanych w ha</u>	<u>Średnia intensywność</u> <u>zabudowy przyjęta na</u> <u>podstawie średniej z</u> <u>obowiązujących mpzp</u>	<u>Ilość terenów wolnych</u> <u>przeznaczonych pod</u> <u>aktywność</u> <u>gospodarczą</u> <u>w ha</u>
193,75	59,50 ha	0,85	134,25

W celu wyliczenia potrzeb terenowych dla zabudowy aktywności gospodarczej w wielkościach m² powierzchni użytkowej, w poniższym zestawieniu dokonano szacunkowych wyliczeń przyjmując dla aktywności gospodarczej - chłonność 1000,0 m² powierzchni całkowitej/hektar terenu.

Rodzaj Zabudowy	Wyliczone Potrzeby gminy w m² pow. uż.	Potrzeby w m² powierzchni całkowitej	Potrzeby powierzchni terenu w ha
Zabudowa aktywności gospodarczej	210 000	250 000	250

Porównując prognozowane potrzeby terenów wyliczone w powyższej tabeli z powierzchniami wyznaczonymi w ramach obowiązujących planów miejscowych stwierdza się, że powierzchnia zabudowy aktywności gospodarczej została wykorzystana w 53%.

Oznacza to że w gminie można wskazać jeszcze dodatkowo około 115 ha terenów przeznaczonych pod aktywność gospodarczą.

Szacunek chłonności obszarów przeznaczonych w planach miejscowych pod zabudowę położonych poza obszarami o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej

Przyjmuje się, iż miasto Bieruń i tereny aktywności gospodarczej na terenie miasta Bierunia znajdują się w obszarze o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno – przestrzennej a ponadto obszar zmiany Studium nr 1 dotyczy obszaru który objęty jest obowiązującym miejscowym planem zagospodarowania na którym powstały już zakłady aktywności gospodarczej.

Obszar zmiany Studium nr 2 dotyczy obszaru który objęty jest obowiązującym miejscowym planem zagospodarowania, na którym powstały już zakłady aktywności gospodarczej.

Porównanie zapotrzebowania na nową zabudowę z szacunkami chłonności terenów przeznaczonych pod zabudowę

Porównując zapotrzebowania na nową zabudowę, której szacunek chłonności terenów wyliczono w powyższej tabeli z powierzchniami wyznaczonymi w ramach jednostki osadniczej i w planach miejscowych położonych na terenach położonych poza granicami tej jednostki, stwierdza się tereny dla nowej aktywności wyznaczone są na powierzchni około 135,0 ha przy potrzebach prognozowanych

w tym zakresie na około 250,0 ha. Oznacza to, że w studium należy przewidzieć możliwość zwiększenia powierzchni terenów dla tego przeznaczenia terenów oraz poprzez dopuszczenie tego rodzaju zabudowy w ramach obszarów aktywności gospodarczych wskazanych w planie miejscowym, jako tereny usługowe.

Planując rozwój gminy należy poza decyzjami lokalizacyjnymi wynikającymi z powyższych szacunków i prognoz, przewidywać możliwości rozwoju obszarów przy dopuszczeniu nie wykluczających się funkcji (np. mieszkaniowej i usługowej, produkcyjnej i usługowej). Pozwoli to na etapie sporządzania lub zmiany planów miejscowych na dokonanie faktycznego wyboru przeznaczenia terenów biorąc pod uwagę występujące uwarunkowania terenowe i formalno-prawne.

Zmiana Studium nr 1 założyła przyrost terenów aktywności gospodarczej o około **19,6 ha** co mieści się w ramach wyliczonego zapotrzebowania gminy na tereny aktywności gospodarczej. Ważnym argumentem przemawiającym za poszerzeniem terenów aktywności gospodarczej w ramach zmiany Studium **nr 1** jest ich bardzo korzystne położenie przy drodze krajowej 44 oraz w terenach o w pełni wykształconej infrastrukturze technicznej. Miasto dodatkowo planuje w ramach niniejszej zmiany Studium rozwój układu drogowego mającego zapewnić prawidłową obsługę komunikacyjną terenu.

Zmiana Studium nr 2 założyła przyrost terenów aktywności gospodarczej o około **6 ha** co mieści się w ramach wyliczonego zapotrzebowania gminy na tereny aktywności gospodarczej. Ważnym argumentem przemawiającym za poszerzeniem terenów aktywności gospodarczej w ramach zmiany Studium nr 2 jest ich bardzo korzystne położenie przy drodze krajowej 44 oraz w terenach o w pełni wykształconej infrastrukturze technicznej. Tereny objęte zmianą w większości zagospodarowane są przez teren aktywności gospodarczej z budynkiem magazynowym Terminalu Logistycznego Promont wraz z odpowiednią infrastrukturą, do których dostęp możliwy jest poprzez istniejące drogi publiczne oraz tereny niezabudowane.

Możliwość finansowania wykonania sieci komunikacyjnej i infrastruktury technicznej, a także infrastruktury społecznej służących realizacji zadań własnym gminy związanych z lokalizacją nowej zabudowy – potrzeby inwestycyjne wynikające z konieczności realizacji tych zadań

Zadania własne gminy i możliwości ich finansowania prognozuje się dla wcześniej wyliczonego maksymalnego zapotrzebowania gminy na nową zabudowę aktywności gospodarczych w perspektywie 30 lat.

W konsekwencji wyznaczenia nowych terenów przeznaczonych pod zabudowę, konieczna stanie się rozbudowa sieci komunikacyjnej oraz infrastruktury technicznej. Ustawa o samorządzie gminnym określa następujące zadania własne gminy w zakresie infrastruktury technicznej:

„W szczególności zadania własne gminy obejmują sprawy:

(...)

2) gminnych dróg, ulic, mostów, placów oraz organizacji ruchu drogowego,

3) wodociągów i zaopatrzenia w wodę, kanalizacji, usuwania i oczyszczania ścieków komunalnych, utrzymania czystości i porządku oraz urządzeń sanitarnych, wysypisk i unieszkodliwienia odpadów komunalnych (...).”

Szczegółowy zakres obowiązków gminnych w tym zakresie precyzują odrębne ustawy, m.in. ustawa prawo energetyczne, ustawa o drogach publicznych, ustawa o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzeniu ścieków. Ta ostatnia nakłada obowiązek budowy i rozbudowy urządzeń wodociągowych, urządzeń kanalizacyjnych na przedsiębiorstwo wodociągowo – kanalizacyjne lub jednostkę gminną, która prowadzi działalność w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub zbiorowego odprowadzenia ścieków.

Nowo wyznaczone tereny posiadają już dostęp do drogi publicznej i położone są w bezpośrednim sąsiedztwie już istniejących obiektów aktywności gospodarczej. Na terenie Bierunia znajduje się 38,5 ha terenów inwestycyjnych wchodzących w skład Katowickiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej – Podstrefy Tyskiej, która w 2005 r. decyzją Rady Ministrów uzyskała status prawny. Tereny te w całości znajdują się w

ramach niniejszej zmiany Studium i zostały już wykorzystane prawie w 50%.

W ślad za informacjami wynikającymi z oferty inwestycyjnej gminy która podaje zasady infrastruktury technicznej:

Obsługa komunikacyjna:

- od strony zachodniej: z DK 44 poprzez zjazd do ul. Lędzińskiej, ul. Lędzińską a następnie projektowaną drogą, wzdłuż bocznic kolejowej;
- od strony południowej: z DK 44 poprzez zjazd ze skrzyżowania z sygnalizacją świetlną a następnie projektowaną drogą w kierunku Łędzin.

Energia elektryczna: na oferowany teren można podać każdą ilość mocy, bez ograniczeń – ze stacji transformatorowej GPZ 110/20 kV Urbanowice, bądź stacji transformatorowej położonej w rejonie osiedla Homera; istnieje możliwość zasilania podwójnego.

Woda: zaopatrzenie w wodę z wodociągu O 600 przebiegającego wzdłuż drogi krajowej nr 44.

Gaz ziemny: najbliższym punktem przyłącza jest stacja gazu średnioprężnego redukcyjno-pomiarowa I stopnia, położona przy ul. Wylotowej, istnieje możliwość dostarczenia dowolnej ilości gazu; po stronie północnej oferowanego terenu poprowadzono gazociąg wysokoprężny.

Odprowadzenie ścieków: w odległości ok. 4km znajduje się miejska oczyszczalnia ścieków. Istnieje możliwość budowy lokalnej kontenerowej oczyszczalni ścieków;

Zaopatrzenie w ciepło: w sąsiedztwie funkcjonuje kotłownia Fiata Auto Poland.

Przedmiotowy teren zmiany studium nr 2 to obszar aktywności gospodarczej z obiektem Terminalu Logistycznego Promont wraz z odpowiednią infrastrukturą oraz tereny niezabudowane. Zgodnie z przeprowadzoną inwentaryzacją urbanistyczną tereny niezabudowane to tereny rolne, zieleni wysoka (zadrzewienia i zakrzewienia) oraz tereny zieleni nieurządzonej. Poszerzenie zabudowy aktywności gospodarczej posiada dostęp do drogi publicznej i położone jest w bezpośrednim sąsiedztwie już istniejących obiektów aktywności gospodarczej. Jest to kontynuacja rozbudowy istniejącego terminalu logistycznego.

Załącznik Nr 2 do uchwały Nr

Rady Miejskiej w Bieruniu

z dnia 2020 r.

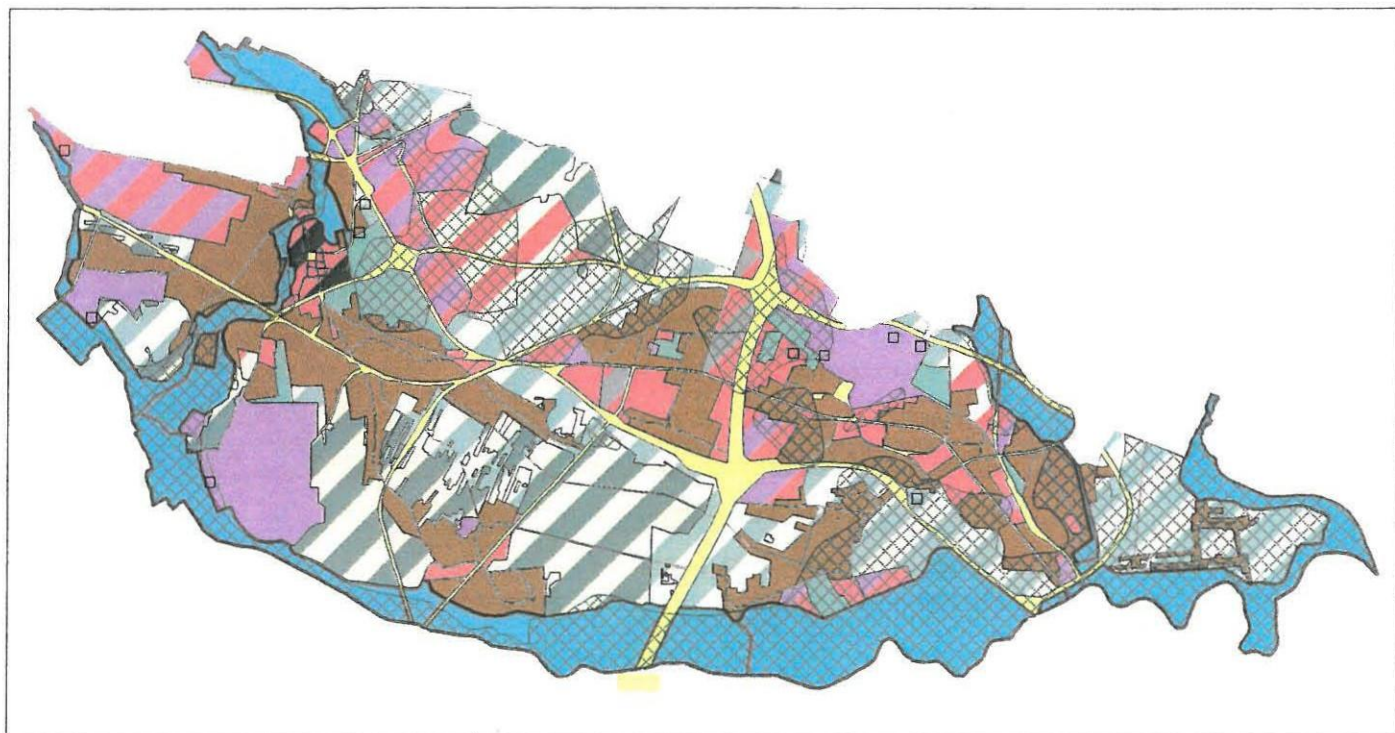

AKTUALIZACJA STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA BIERUNIA

CZĘŚĆ "B"

USTALENIA STUDIUM

UJEDNOLICONY TEKST STUDIUM

Opracowano w Pracowni Urbanistycznej w Rybniku Sp. z o.o.

Zmiana Studium nr 1 i nr 2 opracowana przez:
Przedsiębiorstwo Projektowania Studiów, Usług i Realizacji „TERPLAN” Sp. z o.o.

SPIS TREŚCI:

I. WPROWADZENIE	4
II. KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO	5
1. KIERUNKI ZMIAN W STRUKTURZE PRZESTRZENNEJ GMINY ORAZ W PRZEZNACZENIU TERENÓW	5
2. KIERUNKI I WSKAŹNIKI DOTYCZĄCE ZAGOSPODAROWANIA ORAZ UŻYTKOWANIA TERENÓW, W TYM TERENY WYŁĄCZONE SPOD ZABUDOWY	10
2.1 Ustalenia ogólne dotyczące kierunków i wskaźników zagospodarowania oraz użytkowania terenów	14
2.2 Ustalenia dotyczące przeznaczeń i wskaźników zagospodarowania i użytkowania terenów poszczególnych obszarów polityki przestrzennej	16
3. OBSZARY ORAZ ZASADY OCHRONY ŚRODOWISKA I JEGO ZASOBÓW, OCHRONY PRZYRODY, KRAJOBRAZU, W TYM KRAJOBRAZU KULTUROWEGO	26
3.1 Ochrona przyrody i krajobrazu	26
3.2 Ochrona zasobów wód podziemnych i powierzchniowych	26
3.3 Ochrona powietrza	27
3.4 Ochrona przed hałasem, wibracjami i promieniowaniem niejonizującym	27
3.5 Złoże kopalin i warunki ich eksploatacji	27
3.6 Prawne formy ochrony wartości przyrodniczych	29
4. OBSZARY I ZASADY OCHRONY DZIEDZICTWA KULTUROWEGO I ZABYTKÓW ORAZ DÓBR KULTURY WSPÓŁCZESNEJ	30
5. KIERUNKI ROZWOJU SYSTEMÓW KOMUNIKACJI I INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ	37
5.1 Komunikacja	37
5.2 Zaopatrzenie w wodę	39
5.3 Gospodarka ściekowa	39
5.4 Zaopatrzenie w gaz	39
5.5 Zaopatrzenie w energię elektryczną	39
5.6 Zaopatrzenie w ciepło	39
5.7 Telekomunikacja	40
6. OBSZARY, NA KTÓRYCH ROZMIESZCZONE BĘDĄ INWESTYCJE CELU PUBLICZNEGO O ZNACZENIU LOKALNYM	40
7. OBSZARY, NA KTÓRYCH ROZMIESZCZONE BĘDĄ INWESTYCJE CELU PUBLICZNEGO O ZNACZENIU PONADLOKALNYM, ZGODNIE Z USTALENIAMI PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO WOJEWÓDZTWA I USTALENIAMI PROGRAMÓW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 48 UST. 1	40
8. OBSZARY, DLA KTÓRYCH OBOWIĄZKOWE JEST SPORZĄDZENIE MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO NA PODSTAWIE PRZEPISÓW ODRĘBNYCH, W TYM OBSZARY WYMAGAJĄCE PRZEPROWADZENIA SCALEŃ I PODZIAŁU NIERUCHOMOŚCI, A TAKŻE OBSZARY ROZMIESZCZENIA OBIEKTÓW HANDLOWYCH O POWIERZCHNI SPRZEDAŻY POWYŻEJ 2.000 M ² ORAZ OBSZARY PRZESTRZENI PUBLICZNEJ	41
9. OBSZARY, DLA KTÓRYCH GMINA ZAMIERZA SPORZĄDZIĆ MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO, W TYM OBSZARY WYMAGAJĄCE ZMIANY PRZEZNACZENIA GRUNTÓW ROLNYCH I LEŚNYCH NA CELE NIEROLNICZE I NIELEŚNE	42
10. KIERUNKI I ZASADY KSZTAŁTOWANIA ROLNICZEJ I LEŚNEJ PRZESTRZENI PRODUKCYJNEJ	42
10.1 Rolnicza przestrzeń produkcyjna	42
10.2 Leśna przestrzeń produkcyjna	43
11. OBSZARY SZCZEGÓLNEGO ZAGROŻENIA POWODZIĄ ORAZ OBSZARY OSUWANIA SIĘ MAS ZIEMNYCH	43
11.1 Zagrożenie osuwaniem się mas ziemnych	43
11.2 Zagrożenie powodziowe	43
12. OBIEKTY LUB OBSZARY, DLA KTÓRYCH WYZNACZA SIĘ W ZŁOŻU KOPALINY FILAR OCHRONNY	44
13. OBSZARY POMNIKÓW ZAGŁADY I ICH STREF OCHRONNYCH ORAZ OBOWIĄZUJĄCE NA NICH OGRANICZENIA PROWADZENIA DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ, ZGODNIE Z PRZEPISAMI USTAWY Z DNIA 7 MAJA 1999 R. O OCHRONIE TERENÓW BYŁYCH HITLEROWSKICH OBOZÓW ZAGŁADY	44
14. OBSZARY WYMAGAJĄCE PRZEKSZTAŁCEŃ, REHABILITACJI, REKULTYWACJI LUB REMEDIACJI	44
15. OBSZARY ZDEGRADOWANE	44
16. GRANICE TERENÓW ZAMKNIĘTYCH I ICH STREF OCHRONNYCH	45
17. OBSZARY FUNKCJONALNE O ZNACZENIU LOKALNYM W ZALEŻNOŚCI OD UWARUNKOWAŃ I POTRZEB ZAGOSPODAROWANIA WYSTĘPUJĄCYCH W GMINIE	45
III. BIBLIOGRAFIA	46

IV. ZAŁĄCZNIKI

- RYSUNEK NR 1 – UWARUNKOWANIA ROZWOJU MIASTA – SKALA 1:10 000
- RYSUNEK NR 2 – USTALENIA STUDIUM W ZAKRESIE UKŁADU KOMUNIKACJI I INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ – SKALA 1:10 000
- RYSUNEK NR 3 – USTALENIA STUDIUM W ZAKRESIE KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO – SKALA 1:10 000
- RYSUNEK NR 4 – USTALENIA STUDIUM W ZAKRESIE OCHRONY WARTOŚCI KULTUROWYCH I PRZYRODNICZYCH MIASTA – SKALA 1:10 000
- SCHEMATY I TABELA W TEKŚCIE

I. WPROWADZENIE

Część B Studium – Kierunki zagospodarowania przestrzennego miasta – stanowią ustalenia jako wytyczne wiążące przy sporządzaniu planów miejscowych. Ta część studium stanowi politykę rozwoju Bierunia w zakresie zagospodarowania przestrzennego, zmiany i opracowania planów miejscowych nie mogą naruszać ustaleń studium.

Część B Studium sporządzona została z uwzględnieniem wcześniej opracowanej Części A – Uwarunkowania rozwoju, która jest diagnozą stanu poszczególnych systemów miasta.

Przy przekształceniach miasta i planowaniu jego rozwoju należy uwzględniać zarówno ustaloną w części B politykę przestrzenną jak i wskazane w części A uwarunkowania rozwoju.

Zmiana nr 1 studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego (edycja 2017/2018) polegająca na uzupełnieniu studium o pojedyncze ustalenia, przygotowana została w formie ujednoliconego projektu studium z wyróżnieniem projektowanej zmiany w postaci uzupełnień i skreśleń. Dla wyróżnienia tej zmiany w tekście zastosowano czcionkę: Century Gothic z wyróżnieniem w kolorze żółtym, natomiast na rysunku studium wyróżnienie stanowi oznaczenie granicy terenu objętego zmianą studium według Uchwały VII/14/2016 Rady Miejskiej w Bieruniu z dnia 30 czerwca 2016 r. Wyodrębniony na ujednoliconym rysunku teren obrazują granice zmiany, a oznaczenia wskazują, jak w zgodzie z przyjętymi już kierunkami następuje modyfikacja i dostosowanie pojedynczych ustaleń do aktualnych potrzeb i wymagań określonych w przepisach ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym i w rozporządzeniu wykonawczym do ustawy. W zakresie uwarunkowań zagospodarowania przestrzennego zweryfikowano uwarunkowania rozwoju gminy oraz przeanalizowano ich wpływ na uwarunkowania zagospodarowania przestrzennego terenów objętych zmianą studium.

Zmiana nr 2 studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego polegająca na uzupełnieniu studium o pojedyncze ustalenia, przygotowana została w formie ujednoliconego projektu studium z wyróżnieniem projektowanej zmiany w postaci uzupełnień i skreśleń. Dla wyróżnienia tej zmiany w tekście zastosowano czcionkę: Century Gothic z wyróżnieniem w kolorze żółtym, natomiast na rysunku studium wyróżnienie stanowi oznaczenie granicy terenu objętego zmianą studium według Uchwały nr IV/5/2019 Rady Miejskiej w Bieruniu z dnia 28 marca 2019r. Wyodrębniony na ujednoliconym rysunku teren obrazuje granice zmiany, a oznaczenia wskazują, jak w zgodzie z przyjętymi już kierunkami następuje modyfikacja i dostosowanie pojedynczych ustaleń do aktualnych potrzeb i wymagań określonych w przepisach ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym i w rozporządzeniu wykonawczym do ustawy. W zakresie uwarunkowań zagospodarowania przestrzennego zweryfikowano uwarunkowania rozwoju gminy oraz przeanalizowano ich wpływ na uwarunkowania zagospodarowania przestrzennego terenu objętego zmianą studium nr 2.

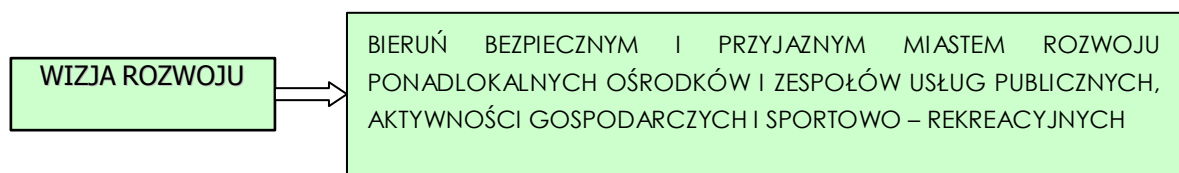
Zgodnie z ustawą z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze obowiązkowo ujawnia się w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin obszary aktualnych złóż kopalin, dla których właściwy organ administracji geologicznej zatwierdził dokumentację geologiczną lub przyjął, przed dniem wejścia w życie w/w ustawy, dokumentację geologiczną bez zastrzeżeń. W związku z powyższym, ze względu na nieaktualny wykaz w dokumencie Studium uzupełniono i skorygowano wykaz złóż zawarty w tabeli nr 9 Udokumentowane złoża na terenie miasta Bierunia.

II. KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

1. KIERUNKI ZMIAN W STRUKTURZE PRZESTRZENNEJ GMINY ORAZ W PRZEZNACZENIU TERENÓW

Kierunki zmian w strukturze przestrzennej miasta oraz w przeznaczeniu terenów wynikają z założonej Strategii Rozwoju Miasta Bieruń 2020, przyjętej uchwałą nr VII/1/2010 Rady Miejskiej w Bieruniu z dnia 29 lipca 2010 r.

Na podstawie tej strategii oraz wniosków z części A opracowania – „Uwarunkowania rozwoju” przyjęto wizję miasta oraz strategiczne cele kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta.

CELE STRATEGICZNE :

C1	⇒	Uwzględnienie w rozwoju miasta obszarów szczególnego zagrożenia powodzią oraz skutków trwającej i planowanej eksploatacji węgla kamiennego.
C2	⇒	Wskazanie w rozwoju miasta korytarzy dla ukształtowania rusztu komunikacyjnego separującego ruchy tranzytowe od wewnętrznego ruchu miejskiego.
C3	⇒	Podniesienie jakości przestrzeni publicznych miasta oraz kształtowanie przestrzeni publicznych w ramach nowych ośrodków i zespołów usług publicznych oraz w ramach istniejących i planowanych zespołów mieszkaniowych.
C4	⇒	Kształtowanie nowych działalności gospodarczych na terenach korzystnie położonych pod względem dostępności komunikacyjnej.
C5	⇒	Ochrona wartości przyrodniczych miasta poprzez przeciwdziałanie degradującym skutkom eksploatacji górniczej węgla kamiennego oraz poprzez tworzenie obszarów sportowo rekreacyjnych z zachowaniem tych wartości.

Realizacja powyższej wizji rozwoju i celów strategicznych prowadzić będzie do zmian w przeznaczeniu terenów, które obrazuje porównanie przeznaczenia terenów w stanie istniejącym oraz w układzie planowanej struktury funkcjonalno-przestrzennej w długookresowym rozwoju miasta.

Obraz stanu zagospodarowania przestrzennego miasta oraz planowanych przekształceń pokazano na załączonych ilustracjach graficznych.

Zgodnie z art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym studium sporządza się uwzględniając ustalenia strategii i planu zagospodarowania przestrzennego województwa oraz strategii rozwoju gminy.

Uwzględniając powyższe zapisy wizji rozwoju i celów strategicznych wynikających z strategii rozwoju miasta należy również uwzględnić następujące ustalenia wynikające z planu zagospodarowania przestrzennego województwa śląskiego.

Sejmik Województwa Śląskiego uchwałą Nr V/26/2/2016 z dnia 29 sierpnia 2016 r. przyjął Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Śląskiego 2020+ (Dz. Urz. Woj. Śl. z dnia 13.09.2016r., poz.4619). Według w/w planu gmina Bieruń została włączona do **Miejskiego obszaru funkcjonalnego ośrodka wojewódzkiego – Metropolii Górnośląskiej**, obejmującej 23 miasta. Metropolia Górnośląska to centralny obszar rozwojowy województwa śląskiego o znaczeniu europejskim.

Ponadto obszar gminy Bieruń został wskazany jako:

1) **Obszar funkcjonalny szczególnego zjawiska w skali makroregionalnej** ze względu na:

– Obszar terenów zamkniętych.

Tereny te wyznacza się dla zapewnienia prawidłowego funkcjonowania systemów obrony kraju, w tym w zakresie wykorzystania infrastruktury drogowej, kolejowej i lotniczej na potrzeby przewozów wojskowych.

Wyznaczenie obszarów terenów zamkniętych ma za zadanie określenie w polityce rozwoju województwa prawidłowego funkcjonowania systemów obrony krajów w zakresie wykorzystania infrastruktury drogowej, kolejowej i lotniczej na potrzeby przewozów wojskowych. Rozwój winien być ukierunkowany na zachowanie funkcji podstawowych terenów zamkniętych bezpośrednio związanych z obronnością i bezpieczeństwem państwa z jednoczesnym wykorzystaniem cech tych obszarów do rozwoju regionu.

– Obszar narażony na niebezpieczeństwo powodzi

Główne działania w obszarze funkcjonalnym winny koncentrować się na podnoszeniu stopnia bezpieczeństwa przeciwpowodziowego poprzez optymalne zagospodarowanie terenów, których rozwój powinien być podporządkowany zachowaniu równowagi pomiędzy potrzebą ochrony środowiska przyrodniczego, działaniami na rzecz przeciwdziałania zagrożeniu powodziowemu a wykorzystaniem gospodarczym. Priorytetem działań przeciwpowodziowych dla terenów obecnie zurbanizowanych lub przeznaczonych do zabudowy w obowiązujących gminnych dokumentach planistycznych powinna być ochrona zabudowy, natomiast dla obszarów niezabudowanych i nieprzeznaczonych do zabudowy winien być zakaz zabudowy. Dla obszarów szczególnego zagrożenia powodzią winno uwzględniać się obowiązujące zakazy, nakazy, dopuszczenia i ograniczenia wynikające z przepisów odrębnych dotyczących ochrony przed powodzią.

2) **Obszar kształtowania potencjału rozwojowego** ze względu na:

– Obszar cenny przyrodniczo, który stanowi jednocześnie główny walor turystyczny województwa śląskiego, stwarzając możliwości rozwoju funkcji turystyczno-rekreacyjnej regionu. Funkcja ta jest ważnym czynnikiem nie tylko wzrostu, ale także aktywizacji gospodarczej wielu obszarów regionu. Jednakże rozwój funkcji turystyczno-rekreacyjnej na obszarach cennych przyrodniczo winien zostać podporządkowany zachowaniu różnorodności biologicznej.

– Obszar ochrony krajobrazów kulturowych. W skład obszaru ochrony krajobrazów kulturowych wchodzi gminy, na terenie których zlokalizowane są poszczególne elementy dziedzictwa. Rozwój obszaru powinien być ukierunkowany na ochronę zasobów dziedzictwa kulturowego, zarówno materialnych jak i niematerialnych, mających szczególne znaczenie dla zachowania tożsamości

regionu, kształtowania turystycznej i gospodarczej atrakcyjności województwa oraz tworzenia nowych miejsc pracy.

- Obszar udokumentowanych złóż kopalin. Rozwój obszaru powinien być ukierunkowany na ochronę terenów złóż umożliwiającą ich przyszłą eksploatację z uwzględnieniem minimalizacji kosztów związanych z ochroną środowiska.

3) Obszar funkcjonalny wymagający rozwoju nowych funkcji przy użyciu instrumentów właściwych polityce regionalnej, ze względu na:

- Obszar wymagający rewitalizacji. Obszarami wymagającymi rewitalizacji są tereny znajdujące się w stanie kryzysowym z powodu koncentracji negatywnych zjawisk społecznych, gospodarczych, środowiskowych, przestrzenno-funkcjonalnych lub technicznych. Obszary zdegradowane obejmują liczne osiedla robotnicze, zespoły zabudowy przemysłowej tereny i obiekty postindustrialne, wyrobiska po eksploatacji surowców (zwały, piaskownie i żwirownie), wysypiska, zapadliska oraz tereny pokolejowe oraz powojenne. Główne wyzwania dla tych obszarów będą dotyczyć przywrócenia im funkcji użytkowych poprzez nowe zagospodarowanie o wysokich walorach architektury i urbanistyki, uwzględniające zagadnienia efektywności energetycznej i poszanowania energii, ukierunkowane na ochronę dziedzictwa kulturowego i kształtujące struktury pod kątem poprawy jakości środowiska zamieszkania. Istotna jest integracja przestrzenna i społeczna terenów zdegradowanych, kreowanie miejsc przestrzeni publicznej ukierunkowane na podniesienie jakości życia mieszkańców.

Zasady gospodarowania przestrzenią:

- 1) Przestrzeń trzeba gospodarować oszczędnie.
- 2) Kompozycje przestrzenne i systemy techniczne mają być trwałe.
- 3) Nie wolno dopuszczać do wyłączania jakichkolwiek terenów z użytkowania; użytkowanie tymczasowe jest lepsze niż pozostawienie terenu samemu sobie.
- 4) Otwarte tereny zielone i wody są pełnoprawnymi formami użytkowania terenu i stanowią zielono-niebieską infrastrukturę regionu, a nie rezerwę inwestycyjną pod infrastrukturę techniczną.
- 5) Wybierając teren pod inwestycję w infrastrukturę techniczną trzeba preferować tereny już uprzednio zagospodarowane (poprzemysłowe, pozurbanizowane), a nie tereny zielone.
- 6) Wszystkie systemy (transportowy i przesyłowy, przyrodniczy, mieszkaniowy i aktywności gospodarczej) mają być ciągłe przestrzennie i w sposób uporządkowany się przenikać.
- 7) Strefa mieszkaniowa i strefa aktywności gospodarczej mają mieć zwartą strukturę, a wielkość strefy musi być rezultatem kompromisu między opłacalnością ekonomiczną i wymogami kształtowania przyjaznej przestrzeni.
- 8) Struktury właściwe dla docelowego użytkowania terenu (miasta, strefy aktywności gospodarczej) trzeba wprowadzać od początku, w miarę rozwoju zabudowy.
- 9) Granice jednostek przestrzennych mają być czytelne tak, aby równocześnie spełnione mogły być wymogi indywidualnej tożsamości i ponadlokalnej spójności.
- 10) Decyzje o zmianie użytkowania terenu trzeba podejmować ostrożnie, tak aby nie utracić wartości przestrzeni.

Dla miejskich obszarów funkcjonalnych przyjmuje się m.in. następujące zasady zagospodarowania:

- ochrona historycznych układów urbanistycznych oraz obiektów dziedzictwa kulturowego podkreślających tożsamość miast;
- zapewnienie wielofunkcyjności osiedli i dostępności do usług podstawowych;
- koncentracja struktur przestrzennych w oparciu o istniejące układy osadnicze (idea zwartych miast);
- ochrona krajobrazów otwartych (ograniczanie suburbanizacji);
- ograniczanie zawłaszczania terenów typu *greenfield* i wykorzystanie terenów typu *brownfield* przy lokalizacji inwestycji;
- ochrona obiektów dziedzictwa kulturowego, w tym ich adaptacja i wykorzystanie dla nowych funkcji;

- wyposażenie przestrzeni publicznych w infrastrukturę z uwzględnieniem ograniczeń i potrzeb osób z różnymi dysfunkcjami, w tym utrudniającymi poruszanie się w przestrzeni lub jej percepcję, osób starszych oraz osób sprawujących opiekę nad małymi dziećmi;
- ograniczanie zjawiska „zawłaszczania” przestrzeni publicznych dotyczącego realizacji inwestycji komercyjnych i prywatnych w obszarach tradycyjnie użytkowanych jako przestrzenie publiczne;
- zapewnianie powiązań przyrodniczych terenów zieleni miejskiej (parki, skwery, zieleńce, ogródki jordanowskie, doliny cieków itp.) z lasami i terenami otwartymi na ich obrzeżach;
- zapewnianie kanałów przewietrzania przeciwdziałających kumulacji zanieczyszczeń powietrza;
- ograniczanie niskiej emisji i minimalizowanie zapotrzebowania na energię oraz zmniejszanie emisji zanieczyszczeń;
- przeciwdziałanie powstawaniu i zmniejszanie uciążliwości hałasu;
- wykluczenie możliwości lokalizacji pojedynczych turbin wiatrowych w odległości mniejszej niż 5 km od obiektu radarowego, natomiast farm wiatrowych w odległości mniejszej niż 20 km od obiektu radarowego;
- ograniczanie i uspokajanie ruchu samochodowego w obszarach miejskich, przede wszystkim w centrach miast;
- rozwijanie niskoemisyjnego systemu transportu publicznego;
- wprowadzanie rozwiązań przestrzennych poprawiających bezpieczeństwo publiczne;
- ochrona terenów zabudowanych przed skutkami oddziaływania górnictwa (w tym związanych z płytką eksploatacją) na terenach i obszarach górniczych;
- wykluczenie możliwości lokalizowania nowych obiektów gospodarowania odpadami wydobywczymi i zwałowisk odpadów wydobywczych na terenach rolnych lub leśnych;
- wyłączenie z zabudowy oraz przeznaczanie pod użytkowanie leśne lub rolne terenów objętych powierzchniowymi ruchami masowymi gruntu;
- planowanie inwestycji z uwzględnieniem kompensacji w zakresie retencji wód (przeciwdziałanie zmniejszaniu możliwości retencyjnych zlewni);

Dla obszaru terenów zamkniętych przyjmuje się następujące zasady zagospodarowania:

- integracja przestrzenna terenów zamkniętych z ich otoczeniem funkcjonalnym;
- wprowadzenie regionalnych standardów architektoniczno-urbanistycznych (w wyznaczonych strefach buforowych);
- ochrona obiektów dziedzictwa kulturowego i przyrodniczego, ich adaptacja i wykorzystanie dla nowych funkcji;
- ograniczenie zagospodarowania i użytkowania terenu, w tym wykluczenie możliwości zabudowy w strefach ochronnych terenów zamkniętych.

Dla obszaru ochrony i kształtowania zasobów wodnych przyjmuje się następujące zasady zagospodarowania:

- dostosowanie sposobu zagospodarowania i użytkowania terenu do potrzeb ochrony zasobów wód (w tym wód pitnych), poprzez wykluczenie funkcji i form zagospodarowania terenu stwarzających zagrożenie dla wód lub powodujących pogarszanie warunków zasilania podziemnych poziomów wodonośnych, w szczególności w strefach ochronnych ujęć wód, projektowanych obszarach ochronnych oraz w strefach zasilania Głównych Zbiorników Wód Podziemnych i Lokalnych Zbiorników Wód Podziemnych;
- ochrona zasobów wód poprzez uregulowanie gospodarki ściekowej i gospodarki odpadami oraz likwidowanie istniejących źródeł zanieczyszczeń wynikających z intensywnego użytkowania rolniczego, działalności przemysłowej (w tym zrzutów słonych wód dołowych z kopalń);
- koncentracja terenów inwestycyjnych (w tym zabudowy mieszkaniowej) w obszarach aglomeracji obsługiwanych systemami zbiorowego odprowadzania ścieków do oczyszczalni zapewniających właściwy stopień oczyszczania;
- usprawnianie systemów melioracyjnych poprzez przebudowę systemów odwadniających na nawadniająco-odwadniające oraz dla retencjonowania wód;

- zachowanie mozaiki powierzchni nieprzepuszczalnych z terenami biologicznie czynnymi (parki, ogrody, trawniki) na terenach zurbanizowanych;
- realizowanie działań technicznych, z zakresu małej retencji, w tym budowa zbiorników retencyjnych, poza obszarami źródlisk i mokradeł;
- utrzymanie i zwiększanie retencyjności w zlewniach poprzez: ochronę obszarów mokradłowych oraz dolin cieków rzecznych, renaturalizację rzek i potoków;
- zagospodarowanie niezanieczyszczonych wód opadowych i roztopowych z powierzchni szczelnych w pierwszym rzędzie w obrębie posesji, a następnie w obrębie zlewni obejmującej obszar zurbanizowany;
- ograniczanie lokalizacji działalności wodochłonnej na obszarach deficytów wody służącej do zaopatrzenia ludzi w wodę do spożycia;
- lokowanie elektrowni wodnych wyłącznie na istniejących urządzeniach wodnych i nowo budowanych zbiornikach wodnych przy uwzględnieniu uwarunkowań środowiskowych oraz zastosowaniu rozwiązań zapewniających możliwość migracji organizmów wodnych.

Dla obszaru cennego przyrodniczo przyjmuje się następujące zasady zagospodarowania przestrzennego:

- utrzymanie aktualnego użytkowania na terenów o wysokich walorach przyrodniczych, których zasoby są uzależnione od prowadzonej ekstensywnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej i mają istotne znaczenie dla zachowania różnorodności biologicznej;
- wzmacnianie funkcji przyrodniczej korytarzy ekologicznych poprzez ograniczanie ich zainwestowania, usuwanie istniejących barier oraz kształtowanie struktur przestrzennych sprzyjających migracji gatunków;
- zachowanie ciągłości przestrzennej i funkcjonalnej przyrodniczych obszarów prawnie chronionych i korytarzy ekologicznych w tym w obszarze dolin rzecznych;
- preferowanie ekoturystyki (turystyka przyrodnicza) na obszarach chronionych i obszarach cennych przyrodniczo szczególnie podatnych na degradację;
- optymalizowanie stopnia zagospodarowania turystycznego i powiązania go z naturalną chłonnością środowiska, w tym wyznaczanie stref wyłączonych z użytkowania turystycznego;
- planowanie inwestycji z uwzględnieniem ochrony siedlisk przyrodniczych i gatunków oraz ciągłości i drożności korytarzy ekologicznych, a w przypadku niemożliwych do uniknięcia kolizji stosowanie działań minimalizujących;
- wdrażanie zapisów określonych w dokumentach wynikających z przepisów szczególnych, w tym z planów ochrony i planów zadań ochronnych;
- wykluczenie możliwości lokalizacji elektrowni wiatrowych oraz elektrowni fotowoltaicznych w obszarach specjalnej ochrony ptaków, użytków ekologicznych, zespołach przyrodniczo-krajobrazowych i obszarach chronionego krajobrazu, w obrębie ostańców skalnych i strefach ich ekspozycji oraz szczytowych partiach wzniesień na obszarach parków krajobrazowych;
- wykluczenie możliwości lokalizacji farm wiatrowych w obrębie ostoi, korytarzy i przystanków pośrednich dla ptaków, w obrębie ostoi i korytarzy dla nietoperzy, a także stosowanie rozwiązań minimalizujących śmiertelność ptaków związaną z napowietrznymi liniami energetycznymi i farmami wiatrowymi;
- preferowanie lokalizowania elektrowni wodnych wyłącznie na istniejących urządzeniach wodnych i nowo budowanych zbiornikach wodnych przy uwzględnieniu uwarunkowań środowiskowych oraz zastosowaniu rozwiązań zapewniających możliwość migracji organizmów wodnych.

Dla obszaru ochrony udokumentowanych złóż kopalin przyjmuje się następujące zasady zagospodarowania:

- zachowanie przeznaczenia i sposobu zagospodarowania terenów złóż umożliwiające ich przyszłą eksploatację z uwzględnieniem minimalizacji kosztów związanych z ochroną środowiska i człowieka;
- wydobywanie kopalin z konkretnych złóż musi być warunkowane ochroną szczególnie cennych zasobów środowiska, zwłaszcza wód podziemnych, obszarów ochrony przyrody, a także

społecznymi potrzebami ochrony obszarów i obiektów na powierzchni terenu: zwartej zabudowy jednostek osadniczych, obiektów o szczególnej wartości historycznej, kulturowej lub gospodarczej, obiektów infrastruktury kluczowych dla funkcjonowania społeczeństwa;

- redukcja konfliktów przestrzennych oraz minimalizacja skutków oddziaływań górnictwa, a także zagrożeń związanych z płytką eksploatacją górniczą, w szczególności na zabudowę mieszkaniową, na terenach i obszarach górniczych;
- rekultywacja terenów poprzemysłowych z uwzględnieniem ochrony kształtujących się siedlisk cennych przyrodniczo.

Dla obszarów wymagających rewitalizacji przyjmuje się następujące zasady zagospodarowania:

- ochrona i zachowanie historycznych założeń i układów urbanistycznych;
- rekultywacja terenów oraz ich integracja z otoczeniem;
- rewitalizacja terenów z wykorzystaniem potencjałów endogenicznych;
- kreowanie przyjaznych przestrzeni publicznych, sprzyjających integracji lokalnej społeczności, przeciwdziałającej segregacji i wykluczeniu społecznemu, przyciągających turystów i inwestorów;
- rewitalizacja zdegradowanej tkanki miejskiej, w tym m.in. dzielnic śródmiejskich, współczesnych osiedli mieszkaniowych z uwzględnieniem: kształtowania przestrzeni publicznych sprzyjających integracji społeczności lokalnych, kształtowania struktur przestrzennych wspierających aktywizację i przedsiębiorczość społeczną, poprawę stanu bezpieczeństwa publicznego oraz ograniczania niskiej emisji;
- preferowanie lokalizacji usług i aktywności gospodarczych w ciągach komunikacyjnych i na terenach zdegradowanych;
- preferowanie lokalizacji nowej zabudowy jako intensyfikacji użytkowania terenów mieszkaniowych już istniejących.

2. KIERUNKI I WSKAŹNIKI DOTYCZĄCE ZAGOSPODAROWANIA ORAZ UŻYTKOWANIA TERENÓW, W TYM TERENY WYŁĄCZONE SPOD ZABUDOWY

Kierunki rozwoju miasta zmierzające do realizacji celów opisanych w pkt 1 prowadziły będą do przekształceń struktury funkcjonalno-przestrzennej miasta, którą zaprojektowano w studium w układzie następujących osi kompozycji, osi funkcjonalnych i obszarów polityki przestrzennej:

- zakłada się następujące osie kompozycji urbanistycznej miasta:
 - korytarz ekologiczny miasta (symbol KE) obejmujący obszar dolin rzek: Wiśła, Gostynia, Mleczna, Młynówka, Przemsza;
 - korytarze komunikacyjne miasta (symbol KK) tworzone przez istniejące i planowane drogi o znaczeniu ponadlokalnym oraz przez linie kolejowe;
- zakłada się, że rozwój miasta oraz polityka przestrzenna samorządu prowadzona będzie w następujących obszarach:

- obszar „staromiejski” – symbol SM
- obszary zespołów i obiektów usługowych – symbol ZU
- obszary sportowo- rekreacyjne – symbol US
- obszary rozmieszczenia funkcji mieszkaniowych wraz z towarzyszącą infrastrukturą – symbol MU
- obszary aktywizacji gospodarczej – symbol AG (w tym obszary rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² – symbol UC)
- obszary przedsiębiorstw produkcyjnych – symbol PP
- obszary systemu zieleni miejskiej – symbol ZM
- obszary, na których prognozowane są szczególne zagrożenia powodziowe i wpływów eksploatacji węgla kamiennego – symbol OP
- obszary otwarte miasta wyłączone z zabudowy – symbol OW

W powyższych obszarach realizowane będą następujące cele rozwoju miasta:

- **w obszarze SM – „staromiejskim”** – cele określone w strategii rozwoju miasta w dziedzinie priorytetowej „Dziedzictwo kulturowe”, a w szczególności:
 - kontynuacja rewitalizacji zespołu staromiejskiego jako jedyne go zabytkowego układu urbanistycznego,
 - kształtowanie historycznego centrum miasta poprzez zwiększenie funkcji centrotwórczych,
 - zwiększenie stref ruchu pieszego,
- **w obszarach ZU – zespołów i obiektów usługowych** – cele określone w strategii rozwoju miasta w dziedzinie priorytetowej „Usługi użyteczności publicznej”, a w szczególności:
 - zachowanie i tworzenie nowych miejsc pracy w zespołach, obiektach usług publicznych i komercyjnych,
 - powiązanie terenów usługowych ciągłym systemem przestrzeni publicznych, tworzoną przez układ dróg, ciągów pieszych i rowerowych,
 - kształtowanie atrakcyjnych przestrzeni publicznych w ramach rewitalizacji istniejących założeń i w ramach nowych inwestycji,
- **w obszarach US – sportowo – rekreacyjnych** – cele rozwoju miasta wykorzystujące walory terenów otwartych miasta oraz ich zagrożeń, a w szczególności:
 - wskazanie obszarów z możliwością kształtowania funkcji sportowo-rekreacyjnej z ograniczoną możliwością zabudowy,
 - wskazanie wykorzystania wartości przyrodniczych miasta dla rozwoju bazy sportowo – rekreacyjnej,
- **w obszarach MU – rozmieszczenia funkcji mieszkaniowych wraz z towarzyszącą infrastrukturą** – cele rozwoju miasta polegające na podniesieniu jakości środowiska zamieszkania, a w szczególności:
 - realizacja potrzeb mieszkaniowych,
 - realizacja zorganizowanych przestrzennie nowych zespołów mieszkaniowych oraz podniesienie standardu osiedli i mieszkań istniejących, w tym realizacja systemu przestrzeni publicznych,
 - rozbudowa systemów infrastruktury miejskiej,
- **w obszarach AG – aktywizacji gospodarczej, w tym w obszarach UC rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m²** – cele określone w strategii rozwoju miasta w dziedzinie priorytetowej „Przedsiębiorczość”, a w szczególności:
 - wskazanie możliwości lokalizacji obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m², w nawiązaniu do węzłów drogowych planowanej drogi krajowej S1,
 - wielofunkcyjny rozwój aktywności gospodarczych w formie koncentracji użytkowników usługowych, produkcyjnych i przetwórczych powiązanych z planowanym układem drogowym,
- **w obszarach PP – przedsiębiorstw produkcyjnych** – cele określone w strategii rozwoju miasta w dziedzinie priorytetowej „Przedsiębiorczość”, a w szczególności:
 - zachowanie możliwości funkcjonowania i rozwoju istniejących przedsiębiorstw produkcyjnych z dopuszczeniem funkcji uzupełniających,
 - eliminowanie lub ograniczenie uciążliwości oddziaływania obiektów i działalności na otoczenie,

- **w obszarach ZM – systemu zieleni miejskiej** – cele określone w strategii rozwoju miasta w dziedzinie priorytetowej „Środowisko przyrodnicze”, a w szczególności:
 - kształtowanie systemu terenów wyłączonych z urbanizacji lub o ograniczonej urbanizacji,
 - powiązanie systemu zieleni miejskiej tworzonego przez istniejące i planowane elementy (parki, skwery, ogrody działkowe, cmentarze, zadrzewienia) z terenami otwartymi miasta,
 - w polityce przestrzennej rozwoju miasta system zieleni miejskiej stanowi równoważenie urbanizacji innych rejonów miasta oraz dążenie do powiązań poszczególnych systemów przyrodniczych,
- **w obszarach OW – otwartych wyłączonych z zabudowy** – realizowany będzie generalny ustawowy cel zrównoważonego rozwoju miasta. Z jednej strony są to obszary wyłączone z zabudowy, które mogą być miejscem kształtowania nowych elementów zieleni miejskiej, a z drugiej strony są to obszary środowiska przyrodniczego, o których zagospodarowaniu będą decydowały przyszłe pokolenia,
- **w obszarach OP – urbanizacji, na których prognozowane są szczególne zagrożenia powodziowe i wpływów eksploatacji węgla kamiennego oraz na których występują tereny zalewowe** – realizowany będzie cel uwzględnienia w rozwoju miasta tych zagrożeń oraz skutków trwającej i planowanej eksploatacji węgla kamiennego, które ograniczają lub warunkują możliwość zabudowy i zagospodarowania terenów.

Przy tak założonych obszarach polityki przestrzennej w rozwoju miasta planuje się następujące powierzchnie jego obszaru:

Prognoza powierzchni obszarów

Obszary polityki przestrzennej	Symbol obszaru	Studium 2012 r.	
		Powierzchnia (ha)	Do powierzchni całego miasta (%)
obszar „staromiejski”	SM	28,4	0,7
obszary zespołów i obiektów usługowych	ZU	145,8	3,6
obszary rozmieszczenia funkcji mieszkaniowych wraz z towarzyszącą infrastrukturą	MU	754,8	18,6
obszary sportowo- rekreacyjne	US	138,4	3,4
obszary aktywizacji gospodarczej, w tym UC – obszary rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m ²	AG	304,1 310,1	7,4 7,6
	UC	30,7	0,8
obszary przedsiębiorstw produkcyjnych	PP	201,9	5,0
obszary systemu zieleni miejskiej	ZM	96,6	2,4
obszary otwarte miasta wyłączone z zabudowy (w tym lasy i zadrzewienia)	OW	1250,9	30,7
korytarz ekologiczny	KE	740,5 734,50	18,2 18,0
korytarz komunikacyjny	KK	374,9	9,2
Razem miasto		4067,0	100
obszary, na których prognozowane są szczególne zagrożenia powodziowe i wpływów eksploatacji węgla kamiennego oraz na których występują tereny zalewowe.	OP	1587,2	39

Porównując te powierzchnie ze stanem istniejącym użytkowania terenów w mieście można założyć następującą prognozę:

- planowany jest wzrost powierzchni terenów przeznaczonych dla funkcji mieszkaniowych o około 65 %, co określa możliwość budowy około 6 ÷ 8 tys. mieszkań (przy założeniu chłonności około 20 mieszkań na hektar), co z kolei określa możliwość budowy mieszkań dla około 16 tys. mieszkańców,
- planowany jest wzrost powierzchni terenów przeznaczonych dla usług oraz działalności gospodarczych i produkcyjnych o około 110 %, co określa możliwość utworzenia około 7 tys. nowych miejsc pracy (przy założeniu chłonności około 20 miejsc pracy na hektar),
- planowany jest zdecydowany wzrost powierzchni terenów przeznaczonych dla sportu i rekreacji, co określa możliwość tworzenia nowego kierunku rozwoju miasta, w tym również poprzez zagospodarowanie terenów zdegradowanych przez skutki działalności górniczej.

Planuje się, że około 50 % powierzchni miasta w planowanym okresie 25 ÷ 30 lat jego rozwoju będzie wyłączone z urbanizacji pozostałej części miasta oraz jako obszar o zagospodarowaniu którego decydowały będą przyszłe pokolenia.

Syntezę polityki przestrzennej określoną w studium ilustruje schemat „Model rozwoju miasta” w którym pokazano: kierunki rozwoju poszczególnych generalnych elementów struktury funkcjonalno-przestrzennej miasta.

Dla poszczególnych elementów planowanej struktury funkcjonalno-przestrzennej miasta w poniższych zestawieniach jako wytyczne do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego i programów rozwojowych miasta, ustala się zakresy przeznaczenia poszczególnych obszarów oraz wskaźniki dotyczące zagospodarowania i użytkowania terenów, w tym określa się tereny wyłączone z zabudowy.

Przy ustalaniu tych wytycznych wykorzystano projekt dokumentu „Krajowe Przepisy Urbanistyczne” jako załącznika do projektu zmiany ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Zastosowane w zestawieniach określenia i wskaźniki oznaczają:

- zabudowa mieszkaniowa średniowysoka – to budynki mieszkalne o wysokości ponad 4 do 9 kondygnacji nadziemnych włącznie,
- zabudowa mieszkaniowa niska – to budynki mieszkalne o wysokości do 4 kondygnacji nadziemnych włącznie,
- maksymalna intensywność zabudowy – to wskaźnik powierzchni całkowitej zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej,
- minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki – to udział procentowy powierzchni gruntu rodzimego oraz wód powierzchniowych, a także 50 % sumy powierzchni tarasów i stropodachów nie mniejszej niż 10 m² urządzonych jako trawniki lub kwietniki na podłożu zapewniającym im naturalną wegetację, w odniesieniu do działki budowlanej,
- minimalna liczba miejsc parkingowych dla samochodów osobowych – to minimalna liczba miejsc parkingowych, która została podana dla poszczególnych kategorii użytkowania terenów,
- zieleń urządzona – to parki, ogrody, zieleń towarzysząca obiektom budowlanym, zieleńce, arboreta, alpinaria, grodziska, kurhany.

2.1 Ustalenia ogólne dotyczące kierunków i wskaźników zagospodarowania oraz użytkowania terenów

Niezależnie od ustalonych w studium kierunków rozwoju miasta oraz zasad zagospodarowania poszczególnych jego obszarów, w polityce przestrzennej samorządu, na etapie sporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz indywidualnych decyzji dotyczących zabudowy i zagospodarowania terenów stosowane będą następujące zapisy ustaleń ogólnych:

- UO1** W celu zapewnienia elastyczności w stosowaniu ustaleń studium, zakłada się możliwość tolerancji wskazanych w ustaleniu UO.4 wskaźników urbanistycznych w zakresie 30 % ich wartości.
- UO2** Dopuszcza się przy tworzeniu regulacji w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, uszczegółowienia wydzielenia poszczególnych ustalonych w studium obszarów polityki przestrzennej, jeżeli jest to uzasadnione warunkami i potrzebami lokalnymi oraz cechami terenów oraz pod warunkiem, że nie naruszony zostanie generalny, ustalony w studium kierunek zagospodarowania przestrzennego w danym obszarze polityki przestrzennej. W przypadkach sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, ustala się możliwość zachowania przepisów obowiązujących w planach miejscowych na dzień uchwalenia studium, nawet w przypadkach gdy niniejsze studium ustala dla terenów objętych tymi planami inne kierunki i zasady zagospodarowania przestrzennego. Możliwe to będzie jednak tylko w sytuacjach, gdy nie będzie to kolizyjne z planowanym rozwojem systemu komunikacyjnego miasta oraz gdy tereny wskazane w planach do zabudowy nie będą wykluczone z zabudowy na podstawie map ryzyka powodziowego, które sporządzone będą przez Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej.
- UO3** Ustalenia studium odzwierciedlają dalekosiężną wizję zagospodarowania terenu. Dopuszcza się więc, jej etapową realizację poprzez utrzymanie w ustaleniach planów miejscowych istniejącego sposobu zagospodarowania terenu oraz etapowe przeznaczenie do zabudowy terenów wskazanych w studium do urbanizacji. Etapowość powinna hamować tendencję do rozpraszania zabudowy. Tendencja ta, niekorzystnie wpływa na krajobraz i walory przyrodnicze terenu oraz generuje nieracjonalne wydatki z budżetu miasta na realizację nadmiernie rozbudowanej sieci infrastruktury technicznej.
- UO4** Dla wyliczenia chłonności terenów wskazanych do zabudowy oraz potrzeb w zakresie ich obsługi ustala się następujące wskaźniki urbanistyczne jako wytyczne do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego:
- UO4.1** Maksymalny wskaźnik intensywności zabudowy:
- a) dla zabudowy mieszkaniowej średniowysokiej - 0,6
 - b) dla zabudowy mieszkaniowej niskiej – 0,4
 - c) dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej – 0,4
 - d) dla zabudowy mieszkaniowo-usługowej – 0,8
 - e) dla zabudowy usługowej – 0,8
 - f) dla zabudowy przemysłowo-składowej – 1,2
- UO4.2** Minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej:
- a) dla zabudowy mieszkaniowej średniowysokiej - 40 %
 - b) dla zabudowy mieszkaniowej niskiej – 50 %
 - c) dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej – 50 %
 - d) dla zabudowy mieszkaniowo-usługowej – 35%
 - e) dla zabudowy usługowej – 25 %
 - f) dla zabudowy przemysłowo-składowej – 20 %

g) dla zabudowy przemysłowo-składowej na terenie zmiany studium nr 2 – 20 %, rozliczonej w obszarze całej działki, łącznie z powierzchnią biologicznie czynną ustaloną w strefie koncentracji powierzchni biologicznie czynnej.

UO4.3 Maksymalna wysokość zabudowy podana w metrach i w liczbie kondygnacji:

- a) dla zabudowy mieszkaniowej średniowysokiej - 15/5
- b) dla zabudowy mieszkaniowej niskiej – 12/3
- c) dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej – 10/3
- d) dla zabudowy mieszkaniowo-usługowej – 15/5
- e) dla zabudowy usługowej i przemysłowo-składowej – 18/5

UO4.4 Minimalny procentowy udział powierzchni terenów przeznaczonych na zieleni osiedlową i place zabaw dla zabudowy mieszkaniowej i mieszkaniowo-usługowej:

- a) zieleni osiedlowa – 20 % zieleni osiedlowej w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej,
- b) wielkość i liczba placów zabaw dla dzieci i młodzieży – 1 plac dla dzieci i 1 plac dla młodzieży powyżej 2500 m² całkowitej powierzchni mieszkań,

UO4.5 Minimalna liczba miejsc dla dzieci i młodzieży, jakie powinny być zapewnione w ramach usług szkolnych i przedszkolnych dla zabudowy mieszkaniowej i mieszkaniowo-usługowej:

- a) szkoły podstawowe i gimnazja: 6 miejsc na 2500 m² całkowitej powierzchni mieszkań w zabudowie średniowysokiej oraz 4 miejsca na 2500 m² całkowitej powierzchni mieszkań w zabudowie jednorodzinnej i mieszkaniowo-usługowej,
- b) przedszkola: 2 miejsca na 2500 m² całkowitej powierzchni mieszkań w zabudowie średniowysokiej oraz 1 miejsce na 2500 m² całkowitej powierzchni mieszkań w zabudowie jednorodzinnej i mieszkaniowo-usługowej.

UO5 Kierunki zagospodarowania przestrzennego poszczególnych obszarów przeznaczonych do urbanizacji należy korygować we wskazanych w studium obszarach, na których prognozowane są szczególne zagrożenia powodziowe i wpływy eksploatacji węgla kamiennego, pod kątem wpływu tych zagrożeń na bezpieczeństwo ludzi i zagrożenia dla zabudowy.

UO6 Ustala się możliwość etapowego (częściowego) przeznaczenia terenów do zabudowy w ramach poszczególnych obszarów polityki przestrzennej, wydzielonych na rysunku studium.

UO7 W przypadku projektowanych dróg we wskazanych w studium korytarzach komunikacyjnych ustala się wyłącznie kierunek ich przebiegu. Przy ustaleniu terenów dla realizacji tych dróg dopuszcza się możliwość uszczegóławiania w planach miejscowych zagospodarowania przestrzennego przebiegu ich trasy i wlotu do istniejącego drogowo-ulicznego układu. Zakłada się również etapowanie inwestycji drogowych. Stąd w terenach korytarzy komunikacyjnych zakłada się możliwość ustalania w planach miejscowych zagospodarowania przestrzennego użytkowania i przeznaczenia tymczasowego bez możliwości zabudowy, jako umożliwienie budowy danej inwestycji drogowej w przyszłości.

UO8 W przypadku, gdy wskaźniki określone w obowiązujących planach miejscowych są inne, niż wskazane w studium, dopuszcza się ich utrzymanie na poziomie określonym w planie.

W poniższych tabelach zestawiono kierunki zagospodarowania poszczególnych obszarów polityki przestrzennej, wyrażające koncepcję rozwoju struktury przestrzennej miasta.

Poza wskazaniem dotyczącym wiodącego, przeważającego kierunku zagospodarowania poszczególnych obszarów, w zestawieniach określono również wskaźniki zagospodarowania i użytkowania terenów, jako wytyczne do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Wybór przeznaczenia terenu we wskazanym obszarze polityki przestrzennej nastąpi w planach zagospodarowania przestrzennego, przy uwzględnieniu warunków i potrzeb lokalnych.

2.2 Ustalenia dotyczące przeznaczeń i wskaźników zagospodarowania i użytkowania terenów poszczególnych obszarów polityki przestrzennej

Symbol i nazwa obszaru polityki przestrzennej	I. Kierunki zagospodarowania struktury przestrzennej gminy – przeznaczenie terenów	II. Wskaźniki zagospodarowania i użytkowania terenów – wytyczne do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego
SM – obszar staromiejski	<p>Ustala się usługowy kierunek zagospodarowania przestrzennego z przewidywanymi przeznaczeniami terenów oraz przy uwzględnieniu wartości kulturowych obszaru:</p> <p><u>I.1.</u></p> <p>Obiekty i pomieszczenia usług kultury, gastronomii, handlu, zdrowia, administracji i inne usługi związane z funkcją historycznego centrum miasta.</p> <p><u>II.2.</u></p> <p>Zieleń urządzona.</p> <p><u>II.3.</u></p> <p>Place, chodniki, przejścia piesze, ulice o ograniczonej swobodzie ruchu kołowego.</p> <p><u>II.4.</u></p> <p>Zabudowa mieszkaniowo-usługowa i mieszkaniowa.</p> <p><u>II.5.</u></p> <p>Inne elementy zagospodarowania przestrzennego i małej architektury świadczące o historii i tożsamości miejsca oraz umożliwiające organizację imprez okolicznościowych.</p> <p><u>II.6.</u></p> <p>Parkingi dla samochodów osobowych i rowerów.</p>	<p><u>II.1.</u> —</p> <p>Jako obszar ze znaczną powierzchnią terenów zabudowanych, zgodnie z ustaleniem UO.1 zabudowa i przekształcenia terenów wymagają zachowania ustaleń pkt 3.4 studium.</p> <p><u>II.2.</u></p> <p>Potrzeby miejsc parkingowych wyliczone w poniższych zestawieniach mogą być realizowane poza obszarem staromiejskim:</p> <ul style="list-style-type: none"> - 15 miejsc na 100 zatrudnionych w biurach i urzędach, - 20 miejsc na 1000 m² powierzchni sprzedaży w obiektach handlowych, - 12 miejsc na 100 miejsc w gastronomii, - 2 miejsca na 10 miejsc hotelowych. <p><u>II.3.</u></p> <p>Ochrona zabytków i wartości kulturowych zgodnie z pkt 4 ustaleń studium.</p> <p><u>II.4.</u></p> <p>Rewitalizacja obszaru z zachowaniem wartości kulturowych.</p> <p><u>II.5.</u></p> <p>Ochrona wartości przyrodniczych zgodnie z pkt 3.3 ustaleń studium.</p>

Symbol i nazwa obszaru polityki przestrzennej	I. Kierunki zagospodarowania struktury przestrzennej gminy – przeznaczenie terenów	II. Wskaźniki zagospodarowania i użytkowania terenów – wytyczne do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego
ZU – obszary zespołów i obiektów usługowych	<p>Ustala się usługowy kierunek zagospodarowania przestrzennego z przewidywanymi przeznaczeniami terenów:</p> <p><u>I.1.</u></p> <p>Z zastrzeżeniem pkt II.4 obiekty i pomieszczenia usługowe.</p> <p><u>I.2.</u></p> <p>Rewitalizacja obiektów i terenów przemysłowych.</p> <p><u>I.3.</u></p> <p>Z zastrzeżeniem pkt II.4 zabudowa mieszkaniowa w uzupełnieniu budynków i terenów usługowych, pomieszczenia mieszkalne tworzone w ramach rewitalizacji obiektów przemysłowych oraz budynki produkcyjne, budynki mieszkalno – usługowe i mieszkalne jeżeli są lub będą ustalone w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.</p> <p><u>I.4.</u></p> <p>Zieleń urządzona.</p> <p><u>I.5.</u></p> <p>Place, chodniki, drogi publiczne i wewnętrzne.</p> <p><u>I.6.</u></p> <p>Parkingi w poziomie terenu oraz parkingi zbiorowe pod- i nadziemne.</p> <p><u>I.7.</u></p> <p>Sićci, urządzenia i obiekty infrastruktury technicznej.</p>	<p>II.1.</p> <p>Zgodnie z ustaleniami ogólnymi UO4.1÷UO4.5.</p> <p>II.2.</p> <p>Minimalna ilość miejsc parkingowych*:</p> <ul style="list-style-type: none"> - 1 miejsce na 1 mieszkanie, - dla biur i urzędów 15/35 miejsc na 100 zatrudnionych, - dla obiektów handlowych 20/30 miejsc na 1000 m² powierzchni sprzedaży, - dla gastronomii 12/30 miejsc na 100 miejsc, - dla kin 15/35 na 100 miejsc, - dla hoteli – 2/4 miejsca na 10 miejsc hotelowych, - dla szkół wyższych 10/20 miejsc na 100 zatrudnionych oraz 20/40 miejsc na 100 studentów, - domy akademickie 10/20 miejsc na 100 łóżek. <p>II.3.</p> <p>Ochrona wartości kulturowych i przyrodniczych, zgodnie z pkt 3 i 4 ustaleń studium.</p> <p><u>II.4.</u></p> <p>Na terenach zalewowych wchodzących w skład obszarów OP ustala się konieczność wykluczenia lub ograniczenia możliwości ich zabudowy obiektami związanymi ze stałym pobytem ludzi w zależności od prognozowanych zagrożeń powodziowych.</p> <p><u>*Uwaga:</u></p> <p>Ilość miejsc przed znakiem tamane dotyczy obszarów śródmiejskich, a po znaku tamane pozostałego obszaru miasta.</p>

Symbol i nazwa obszaru polityki przestrzennej	I. Kierunki zagospodarowania struktury przestrzennej gminy – przeznaczenie terenów	II. Wskaźniki zagospodarowania i użytkowania terenów – wytyczne do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego
US – obszary sportowo rekreacyjne	<p>Ustala się sportowo – rekreacyjny kierunek zagospodarowania terenów z przewidywanymi przeznaczeniami terenów:</p> <p><u>I.1.</u> Tereny i obiekty służące uprawianiu sportu i rekreacji, a także służące turystyce i krajoznawstwu.</p> <p><u>I.2.</u> Z zastrzeżeniem pkt II.4 mieszkania i budynki mieszkalne o ile są związane z podstawową funkcją sportowo – rekreacyjną terenów.</p> <p><u>I.3.</u> Tereny usług gastronomii oraz z zastrzeżeniem pkt II.4 hotele i pensjonaty.</p> <p><u>I.4.</u> Stajnie i obiekty związane ze sportem konnym.</p> <p><u>I.5.</u> Pola golfowe.</p> <p><u>I.6.</u> Drogi dojazdowe, parkingi i garaże.</p> <p><u>I.7.</u> Zieleń urządzona.</p> <p><u>I.8.</u> Trasy rowerowe i spacerowe.</p> <p><u>I.9.</u> Zbiorniki wodne i stawy z możliwością uprawiania sportów wodnych.</p> <p><u>I.10.</u> Zachowanie możliwości kontynuowania upraw polowych.</p> <p><u>I.11.</u> Sieci urządzeń i obiekty infrastruktury technicznej.</p>	<p><u>II.1.</u> Zgodnie z ustaleniami ogólnymi UO4.1÷UO4.5.</p> <p><u>II.2.</u> Minimalna ilość miejsc parkingowych:</p> <ul style="list-style-type: none"> - 1 miejsce na 1 mieszkanie, - 30 miejsc na 100 miejsc w gastronomii, - 4 miejsca na 10 miejsc hotelowych, - 30 miejsc na 100 użytkowników obiektów i urządzeń sportowo-rekreacyjnych. <p><u>II.3.</u> Ochrona wartości kulturowych i przyrodniczych, zgodnie z pkt 3 i 4 ustaleń studium.</p> <p><u>II.4.</u> Na terenach zalewowych wchodzących w skład obszarów OP ustala się konieczność wykluczenia lub ograniczenia możliwości ich zabudowy obiektami związanymi ze stałym pobytem ludzi w zależności od prognozowanych zagrożeń powodziowych.</p>

Symbol i nazwa obszaru polityki przestrzennej	I. Kierunki zagospodarowania struktury przestrzennej gminy – przeznaczenie terenów	II. Wskaźniki zagospodarowania i użytkowania terenów – wytyczne do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego
MU – obszary rozmieszczenia funkcji mieszkaniowych wraz z towarzyszącą infrastrukturą	<p>Ustala się mieszkaniowy kierunek zagospodarowania przestrzennego z przewidywanymi przeznaczeniami terenów:</p> <p><u>I.1.</u></p> <p>Tereny zabudowy mieszkaniowej średniowysokiej.</p> <p><u>I.2.</u></p> <p>Tereny zabudowy mieszkaniowej niskiej.</p> <p><u>I.3.</u></p> <p>Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.</p> <p><u>I.4.</u></p> <p>Obiekty i tereny usługowe.</p> <p><u>I.5.</u></p> <p>Zabudowa zagrodowa na terenach sąsiadujących z obszarami rolnymi.</p> <p><u>I.6.</u></p> <p>Zieleń urządzona.</p> <p><u>I.7.</u></p> <p>Parkingi i garaże w poziomie terenu oraz parkingi zbiorowe pod - i nadziemne.</p> <p><u>I.8.</u></p> <p>Sieci, urządzenia i obiekty infrastruktury technicznej.</p>	<p><u>II.1.</u></p> <p>Zgodnie z ustaleniami ogólnymi UO4.1÷UO4.5.</p> <p><u>II.2.</u></p> <p>Minimalna ilość miejsc parkingowych:</p> <ul style="list-style-type: none"> - 1 miejsce na 1 mieszkanie - dla obiektów handlowych – 30 miejsc na 1000 m² powierzchni sprzedaży, - dla gastronomii – 30 miejsc na 100 miejsc, - dla szkół 20 na 100 zatrudnionych. <p><u>II.3.</u></p> <p>Ochrona wartości kulturowych i przyrodniczych, zgodnie z pkt 3 i 4 ustaleń studium.</p> <p><u>II.4.</u></p> <p>Zabudowa na terenach położonych w obszarach OP szczególnego zagrożenia powodziowego musi uwzględniać te zagrożenia poprzez:</p> <ul style="list-style-type: none"> - zakaz realizacji podpiwniczeń budynków, - usytuowanie użytkowych poziomów budynków powyżej poziomu prognozowanych zagrożeń powodziowych, - uwzględnieniem zapisów dotyczących obszarów OP. <p><u>II.5.</u></p> <p>Zabudowa na terenach położonych w obszarach OP wpływów eksploatacji węgla kamiennego musi być zrealizowana z zastosowaniem odpowiednich zabezpieczeń w zależności od prognozowanej kategorii szkód górniczych.</p>

Symbol i nazwa obszaru polityki przestrzennej	I. Kierunki zagospodarowania struktury przestrzennej gminy – przeznaczenie terenów	II. Wskaźniki zagospodarowania i użytkowania terenów – wytyczne do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego
AG – obszary aktywizacji gospodarczej, w tym UC – obszary rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m ²	<p>Ustala się wielofunkcyjny kierunek zagospodarowania przestrzennego dla różnych form aktywności gospodarczych z przewidywanymi przeznaczeniami terenów wymagających zagospodarowania w uporządkowanych niekolizyjnych relacjach:</p> <p><u>I.1.</u> Obszary działalności usługowej handlu i różnego typu wytwórczości, w tym obiekty handlowe o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² na terenach o symbolach UC pokazanych na rysunku studium.</p> <p><u>I.2.</u> Obiekty usług administracji, gastronomii, rzemiosła i kultury oraz z zastrzeżeniem pkt II.4 hotele, motele.</p> <p><u>I.3.</u> Obiekty przemysłowe, bazy składy, magazyny, centra logistyczne, tereny wystawiennicze i targowe.</p> <p><u>I.4.</u> Z zastrzeżeniem pkt II.4 pomieszczenia mieszkalne jeżeli są związane z prowadzoną działalnością gospodarczą.</p> <p><u>I.5.</u> Obiekty i urządzenia obsługi komunikacji kołowej oraz garaże.</p> <p><u>I.6.</u> Parkingi w poziomie terenu i zbiorowe nad- i podziemne.</p> <p><u>I.7.</u> Zieleń urządzona, drogi wewnętrzne, chodniki.</p> <p><u>I.8.</u> Obiekty, urządzenia i sieci infrastruktury technicznej.</p>	<p><u>II.1.</u> Zgodnie z ustaleniami ogólnymi UO4.1÷UO4.5.</p> <p><u>II.2.</u> Minimalna ilość miejsc parkingowych:</p> <ul style="list-style-type: none"> - 1 miejsce na 1 mieszkanie, - dla obiektów handlowych 30 miejsc na 1000 m² powierzchni sprzedaży, - dla biur i urzędów – 35 miejsc na 100 zatrudnionych, - dla gastronomii – 30 miejsc na 100 miejsc, - dla hoteli – 4 miejsca na 10 miejsc hotelowych, - dla zakładów produkcyjnych, składów, magazynów – 30 miejsc na 100 zatrudnionych, - centra logistyczne – 40 miejsc na 1000 m² powierzchni logistycznej. <p><u>II.3.</u> Ochrona wartości kulturowych i przyrodniczych, zgodnie z pkt 3 i 4. ustaleń studium.</p> <p><u>II.4.</u> Na terenach zalewowych wchodzących w skład obszarów OP, ustala się konieczność wykluczenia lub ograniczenia możliwości ich zabudowy obiektami związanymi ze statym pobytem ludzi w zależności od prognozowanych zagrożeń powodziowych.</p> <p><u>II.5.</u> Dla obszaru zmiany Studium nr 2 ustala się strefę koncentracji powierzchni biologicznie czynnej na terenach zlokalizowanych w bezpośrednim sąsiedztwie wałów i wskazaną na rysunku nr 3 ustaleń Studium w zakresie kierunków zagospodarowania przestrzennego.</p> <p>Dla strefy koncentracji powierzchni biologicznie czynnej ustala się udział powierzchni biologicznie czynnej na minimum 60%.</p>

Symbol i nazwa obszaru polityki przestrzennej	I. Kierunki zagospodarowania struktury przestrzennej gminy – przeznaczenie terenów	II. Wskaźniki zagospodarowania i użytkowania terenów – wytyczne do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego
PP – obszary przedsiębiorstw produkcyjnych	<p>Ustala się przemysłowy kierunek zagospodarowania terenów z przewidywanymi przeznaczeniami terenów:</p> <p><u>I.1.</u></p> <p>Istniejące i planowane przedsiębiorstwa produkcyjne wraz z obiektami i urządzeniami związanymi z ich funkcjonowaniem.</p> <p><u>I.2.</u></p> <p>Obiekty administracyjne, handlowe i usługowe związane z podstawową działalnością przedsiębiorstw.</p> <p><u>I.3.</u></p> <p>Restrukturyzacja i rewitalizacja przedsiębiorstw istniejących.</p> <p><u>I.4.</u></p> <p>Drogi dojazdowe wewnętrzne, parkingi i garaże.</p> <p><u>I.5.</u></p> <p>Zieleń urządzonej i izolacyjnej.</p> <p><u>I.6.</u></p> <p>Obiekty, urządzenia i sieci infrastruktury technicznej.</p>	<p><u>II.1.</u></p> <p>Zgodnie z ustaleniami ogólnymi UO4.1÷UO4.5.</p> <p><u>II.2.</u></p> <p>Minimalna ilość miejsc parkingowych:</p> <ul style="list-style-type: none"> - 1 miejsce na 1 mieszkanie, - dla obiektów handlowych 30 miejsc na 1000 m² powierzchni sprzedaży, - dla biur i urzędów – 35 miejsc na 100 zatrudnionych, - dla gastronomii – 30 miejsc na 100 miejsc, - dla hoteli – 4 miejsca na 10 miejsc hotelowych, - dla zakładów produkcyjnych, składów, magazynów – 30 miejsc na 100 zatrudnionych, - centra logistyczne – 40 miejsc na 1000 m² powierzchni logistycznej. <p><u>II.3.</u></p> <p>Ochrona wartości kulturowych i przyrodniczych, zgodnie z pkt 3 i 4 ustaleń studium.</p> <p><u>II.4.</u></p> <p>Na terenach zalewowych wchodzących w skład obszarów OP ustala się konieczność wykluczenia lub ograniczenia możliwości ich zabudowy obiektami związanymi ze stałym pobytem ludzi w zależności od prognozowanych zagrożeń powodziowych.</p>

Symbol i nazwa obszaru polityki przestrzennej	I. Kierunki zagospodarowania struktury przestrzennej gminy – przeznaczenie terenów	II. Wskaźniki zagospodarowania i użytkowania terenów – wytyczne do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego
ZM – obszary systemu zieleni miejskiej	<p>Ustala się zachowanie i zagospodarowanie przestrzenne w kierunku kształtowania zieleni miejskiej z przewidywanymi przeznaczeniami terenów:</p> <p><u>I.1.</u></p> <p>Zieleń urządzona: parki, ogrody (w tym ogrody działkowe), zieleń towarzysząca obiektom budowlanym, zieleńce, arboreta, alpinaria wraz z obiektami towarzyszącymi.</p> <p><u>I.2.</u></p> <p>Cmentarze wraz z obiektami towarzyszącymi wyłącznie w przypadkach, gdy są położone poza obszarami zagrożeń powodziowych oraz poza terenami zalewowymi, wchodzącymi w skład obszarów OP.</p> <p><u>I.3.</u></p> <p>Lasy, zalesienia, zadrzewienia, rekultywacja terenów przemysłowych.</p> <p><u>I.4.</u></p> <p>Wody powierzchniowe.</p> <p><u>I.5.</u></p> <p>Istniejąca zabudowa z możliwością modernizacji i rozbudowy.</p> <p><u>I.6.</u></p> <p>Drogi dojazdowe i wewnętrzne, trasy i ścieżki rowerowe, szlaki turystyczne i spacerowe.</p> <p><u>I.7.</u></p> <p>Obiekty, urządzenia i sieci infrastruktury technicznej.</p>	<p><u>II.1.</u></p> <p>Wysokość zabudowy na terenach parków, ogrodów, cmentarzy nie powinna przekraczać jednej kondygnacji nadziemnej, przy czym możliwa jest budowa obiektów wyższych jeżeli będzie to uzasadnione funkcją obiektu lub kompozycją przestrzenną założenia.</p> <p><u>II.2.</u></p> <p>Minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki przeznaczonej pod inwestycję nie może być mniejszy niż 85 %.</p> <p><u>II.3.</u></p> <p>Ochrona wartości kulturowych i przyrodniczych, zgodnie z pkt 3 i 4 ustaleń studium.</p>

Symbol i nazwa obszaru polityki przestrzennej	I. Charakterystyka ogólna obszarów	II. Wytyczne do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego
<p>OP – obszary, na których prognozowane są szczególne zagrożenia powodziowe i wpływów eksploatacji węgla kamiennego oraz, na których występują tereny zalewowe.</p>	<p>Zgodnie z opracowaniem ekofizjograficznym i materiałami dotyczącymi górnictwa są to obszary, na których prognozuje się następujące zagrożenia:</p> <ul style="list-style-type: none"> - zagrożenia powodziowe w sytuacji awarii pomp obniżających poziom wody w zalewiskach bezodpływowych - zagrożenia IV kategorią szkód górniczych. <p>Do obszarów OP zaliczono również obszar zalania wodami w czasie powodzi w maju 2010 roku oraz obszar położony pomiędzy wałami przeciwpowodziowymi.</p>	<p>Sposób zagospodarowania i przeznaczenia terenów niezależnie od generalnego kierunku przeznaczenia obszaru w studium musi podlegać weryfikacji pod kątem występujących i prognozowanych zagrożeń również w ujęciu czasowym.</p> <p>Zabudowa w obszarach OP musi uwzględniać prognozowane wpływy eksploatacji górnictwa węgla kamiennego oraz zagrożenia powodziowe, co w skali sporządzanego lub zmienianego planu zagospodarowania przestrzennego danego rejonu miasta może skutkować:</p> <ul style="list-style-type: none"> - koniecznością zabezpieczenia budynków na odpowiednie szkody górnicze - ograniczeniem lokalizacji budynków związanych ze stałym pobytem ludzi - zakazem podpiwniczania budynków - zakazem sytuowania poziomów użytkowych budynków, poniżej prognozowanego poziomu zagrożeń powodziowych, wg zagrożenia i map ryzyka powodziowego. <p>Polityka przestrzenna w obszarach zagrożeń powodziowych będzie korygowana na podstawie wstępnej oceny ryzyka powodziowego oraz mapy zagrożenia powodziowego, które zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 roku o zmianie ustawy Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw – przygotuje Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej odpowiednio do dnia 22 grudnia 2011 r. i do dnia 22 grudnia 2013 r.</p> <p>W planach zagospodarowania przestrzennego dla tych obszarów wymagane będzie również uwzględnienie planów zarządzania ryzykiem powodziowym, które Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej zgodnie z ww. ustawą przygotuje do dnia 22 listopada 2015 r.</p>

Symbol i nazwa obszaru polityki przestrzennej	I. Kierunki zagospodarowania struktury przestrzennej gminy – przeznaczenie terenów	II. Wskaźniki zagospodarowania i użytkowania terenów – wytyczne do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego
OW – obszary otwarte miasta wyłączone z zabudowy	<p>Ustala się zachowanie dotychczasowego przyrodniczego zagospodarowania, również jako obszarów, o których kierunku zagospodarowania przestrzennego decydowały będą przyszłe pokolenia, przy czym przewiduje się następujące przeznaczenia terenów:</p> <p><u>I.1.</u> Zalesienia i zadrzewienia.</p> <p><u>I.2.</u> Uprawy polowe, możliwość kontynuacji produkcji rolnej, zachowanie istniejących zbiorników wód powierzchniowych i stawów oraz możliwość ich tworzenia.</p> <p><u>I.3.</u> Możliwość kształtowania polderów w celu ochrony przeciwpowodziowej miasta oraz możliwości związanej z tym eksploatacji powierzchniowej złóż kruszyw naturalnych Bijasowice A, B, C.</p> <p><u>I.4.</u> Drogi niezbędne dla obsługi terenów sąsiednich.</p> <p><u>I.5.</u> Trasy i ścieżki rowerowe, szlaki turystyczne i spacerowe.</p> <p><u>I.6.</u> Modernizacja budynków istniejących oraz uzupełnienia zabudowy istniejącej.</p> <p><u>I.7.</u> Sieci i urządzenia infrastruktury technicznej.</p> <p><u>I.8.</u> Rekultywacja terenów przemysłowych.</p>	<p><u>II.1.</u> Ochrona wartości kulturowych i przyrodniczych, zgodnie z pkt 3 i 4 ustaleń studium.</p> <p><u>II.2.</u> W planach miejscowych zagospodarowania przestrzennego wskazuje się potrzebę doprecyzowania granic prawnych form ochrony wartości przyrodniczych oraz zasad urządzania i funkcjonowania ewentualnych polderów przeciwpowodziowych.</p>

Symbol i nazwa obszaru polityki przestrzennej	I. Kierunki zagospodarowania struktury przestrzennej gminy – przeznaczenie terenów	II. Wskaźniki zagospodarowania i użytkowania terenów – wytyczne do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego
KE – korytarze ekologiczne	<p>Tereny tworzące obszar korytarza pełnią i będą pełniły w układzie miasta funkcję bioklimatyczną jako system ciągłych użytkowań przyrodniczych, na których przekształcenia i zabudowa występują tylko sporadycznie.</p> <p>Na terenach korytarza ekologicznego możliwa jest lokalizacja zieleni urządzonej tras rowerowych i spacerowych, dróg i parkingów o nawierzchni wodoprzepuszczalnej oraz sieci i urządzeń infrastruktury technicznej. Obszar ten jest wyłączony z możliwości zabudowy, jest miejscem odbioru wód powierzchniowych i spływu mas powietrza wpływając w ten sposób na jakość klimatu miasta.</p> <p>Dopuszcza się możliwość zachowania istniejącej zabudowy oraz jej uzupełnienia na terenach nie zagrożonych pod względem powodziowym. Na obszarze korytarza możliwe jest również urządzenie polderów przeciwpowodziowych przyjmujących fale powodziowe w sytuacjach zagrożenia. W związku z tym dopuszcza się w obszarze korytarza ekologicznego możliwość powierzchniowej eksploatacji złóż kruszyw naturalnych „Bijasowice A, B i C”.</p> <p>Zakłada się możliwość rolniczego wykorzystania terenów bez zabudowy oraz możliwość zachowania i tworzenia nowych zbiorników wód powierzchniowych i stawów.</p>	<p>W planach zagospodarowania przestrzennego tereny muszą być wyłączone z zabudowy.</p> <p>Wskazuje się, że w ramach planów miejscowych zagospodarowania przestrzennego możliwe będzie doprecyzowanie granic ochrony prawnej występujących wartości przyrodniczych oraz zasad kształtowania polderów przeciwpowodziowych.</p>

Symbol i nazwa obszaru polityki przestrzennej	I. Kierunki zagospodarowania struktury przestrzennej gminy – przeznaczenie terenów	II. Wskaźniki zagospodarowania i użytkowania terenów – wytyczne do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego
KK – korytarze komunikacyjne	Zachowanie funkcji istniejących ciągów drogowych (w tym DK Nr 44) i istniejących linii kolejowych oraz wskazanie terenów dla budowy nowych ciągów drogowych, w tym: <ul style="list-style-type: none"> - drogi ekspresowej S1, - przełożenie DK 44 na obejście Bierunia Nowego jako warianty obejścia południowego i północnego, - przełożenie DW 934, - uwzględnienie możliwości budowy Szybkiej Kolei Regionalnej w ciągu istniejącej linii kolejowej. 	W planach miejscowych dopuszcza się zmiany przebiegów planowanych ciągów drogowych poprzez ich dostosowanie do warunków terenowych, stanu zagospodarowania terenów oraz poprzez wybór rozwiązania optymalnego.

3. OBSZARY ORAZ ZASADY OCHRONY ŚRODOWISKA I JEGO ZASOBÓW, OCHRONY PRZYRODY, KRAJOBRAZU, W TYM KRAJOBRAZU KULTUROWEGO

3.1 Ochrona przyrody i krajobrazu

W zakresie ochrony przyrody i krajobrazu w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego należy:

- przeciwdziałać rozpraszaniu się zabudowy w celu ochrony występujących tu kompleksów rolnych i leśnych,
- zaplanować rozwój urbanistyczny w zespołach i kompleksach uporządkowanych przestrzennie,
- chronić przed zabudową tereny stanowiące korytarze ekologiczne (doliny cieków i lasy),
- zachować istniejące i tworzyć nowe zadrzewienia i zakrzewienia śródpolne.

3.2 Ochrona zasobów wód podziemnych i powierzchniowych

W zakresie ochrony systemu wód powierzchniowych tworzonego głównie przez cieki układu hydrograficznego Wisły oraz wód podziemnych ustala się:

- przeciwdziałanie zanieczyszczeniom wód powierzchniowych i dążenie do poprawy ich klasy czystości poprzez zdecydowane ograniczenie występowania zabudowy bez oczyszczania ścieków bytowych oraz działania ograniczające zanieczyszczenie wód związkami chemicznymi wykorzystywanymi w rolnictwie,
- należy egzekwować obowiązek systematycznego opróżniania zbiorników bezodpływowych na terenach nie objętych systemem kanalizacji,
- dążenie do rozbudowy sieci kanalizacyjnej w mieście,
- w strefie 5 m od cieków i zbiorników wodnych wprowadza się zakaz lokalizacji nowej zabudowy i innej działalności wywołującej degradację szaty roślinnej,
- zakaz groduzenia nieruchomości w odległości mniejszej niż 1,5 m od krawędzi cieku,
- zakaz wykonywania obiektów budowlanych, kopania studni, sadzawek, dołów oraz rowów w odległości mniejszej niż 50 m od stopy wału po stronie odpowietrzanej.

3.3 Ochrona powietrza

Ochrona powietrza atmosferycznego wymaga:

- a) termomodernizacji budynków mieszkalnych i użyteczności publicznej,
- b) wprowadzenia zasady używania do celów grzewczych urządzeń o jak najwyższej sprawności energetycznej, korzystających z paliw niskoemisyjnych. Zasada winna zostać wprowadzona w formie nakazu dla obiektów użyteczności publicznej, produkcyjnych, ogrzewanych zbiorowo i nowo realizowanej zabudowy,
- c) ograniczenia ruchu samochodowego w obszarach intensywnie zabudowanych,
- d) kształtowania obudowy tranzytowych ciągów komunikacyjnych zielenią, w tym w formie alei i szpalerów drzew.

3.4 Ochrona przed hałasem, wibracjami i promieniowaniem niejonizującym

Ochrona przed hałasem, wibracjami i promieniowaniem niejonizującym wymaga podjęcia następujących działań:

- a) lokalizacji nowej zabudowy, w szczególności wzdłuż głównych dróg, wymagającej zachowania odległości zapewniającej ochronę przed hałasem w zależności od rodzaju tej zabudowy oraz minimalizowane zasięgu i wpływu negatywnego oddziaływania tych dróg dla nowej zabudowy, poprzez stosowanie barier i przegród akustycznych i strefowanie zabudowy - w mpzp należy tereny narażone na ponadnormatywne emisje hałasu przeznaczać na takie użytkowania, które nie są objęte ochroną przed hałasem (przemysł, usługi itp.) lub na których dopuszczalne poziomy hałasu mogą być podwyższone (np. tereny mieszkaniowo-usługowe),
- b) poprawy jakości nawierzchni dróg,
- c) budowy ekranów ochronnych lub tworzenia obszarów ograniczonego użytkowania – szczególnie w przypadku DK 44 i DW 931 i DW934,
- d) eliminowanie i ograniczenie zabudowy w polach elektromagnetycznych linii wysokiego napięcia i stacji elektromagnetycznych,
- e) nowe anteny telefonii bezprzewodowych należy lokalizować w granicach samodzielnych działek lub na obiektach w miejscach nieekspozowanych, przy zachowaniu wszystkich wymogów lokalizacyjnych i formalno-prawnych,
- f) uwzględnienia zagadnień związanych z promieniowaniem niejonizującym na poziomie planów miejscowych oraz decyzji związanych z lokalizacją obiektów będących źródłem tego promieniowania.

3.5 Złoże kopalin i warunki ich eksploatacji

1. Zgodnie z ustawą Prawo geologiczne i górnicze w studium uwzględniono następujące udokumentowane złoże, obszary i tereny górnicze:

ID Midas	Kopalina	Złoże/ Powierzchnia[ha]/ Zasoby geologiczne bilansowe [tys. ton]	Obszar Górniczy/ Teren górniczy/ Powierzchnia [ha]	Stan zagospodarowania
Złoże występujące na terenie gminy				
WK299	Węgiel kamienny	Piast/ 483, 324 ha/ 984 873	Bieruń II	Złoże zagospodarowane Koncesja: 4/2010 Data wydania: 2010-05-13 Termin ważności: 2030-12-30 Użytkownik: Polska Grupa Górnicza S.A.

AKTUALIZACJA STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA BIERUNIA
Część B – Ustalenia studium

WK374	Węgiel kamienny i metan pokładów węgla i łupków ogniotrwałych jako kopalina towarzysząca	Ziemowit / 6426 ha / 938 162	Lędziny I	Złoże zagospodarowane Koncesja: 163/94 Data wydania: 1994-08-26 Termin ważności: 2020-08-31 Użytkownik: Polska Grupa Górnicza S.A.
WK383	Węgiel kamienny	Czeczott / 2850 ha / 535972	Wola I	Złoże zagospodarowane, eksploatacja zaniechana Koncesja: 164/94 Data wydania: 1994-08-26 Termin ważności: 2020-08-31 Użytkownik: Polska Grupa Górnicza S.A.
WK8601	Węgiel kamienny	Czeczott Wschód / 2908.300 ha / 434914	Brak aktualnych obszarów górniczych	Złoże rozpoznane szczegółowo
WK7101	Węgiel kamienny i metan pokładów węgla jako kopalina	Lędziny / 5 673 ha / 63678	Brak aktualnych obszarów górniczych	Złoże rozpoznane szczegółowo
MN14011	metan pokładów węgla	Lędziny / 5 673 ha / 5 856,71	Brak aktualnych obszarów górniczych	Złoże rozpoznane szczegółowo
WK7389	Węgiel kamienny i metan jako kopalina towarzysząca	Studzienice / 1 653 ha / 327115	Brak aktualnych obszarów górniczych	Złoże rozpoznane szczegółowo
KN1075	Węgiel kamienny	Oświęcim-Polanka / 10 243 ha / 2 142	Brak aktualnych obszarów górniczych	złoże rozpoznane wstępnie
KN5097	Kruszywa naturalne	Bijasowice- obszar A / 34 ha / 4229	Brak aktualnych obszarów górniczych	Złoże rozpoznane szczegółowo
KN5098	Kruszywa naturalne	Bijasowice- obszar B / 57 ha / 4352	Brak aktualnych obszarów górniczych	złoże rozpoznane wstępnie
KN5099	Kruszywa naturalne	Bijasowice- obszar C / 14,7 ha / 1241	Brak aktualnych obszarów górniczych	złoże rozpoznane wstępnie
KN 4427	Kruszywa naturalne	Łysina / 16.550 ha / 224	Brak aktualnych obszarów górniczych	eksploatacja złoża zaniechana
KN13322	Kruszywa naturalne	Łysina 1 / 1.940 ha / 439.65	Brak aktualnych obszarów górniczych	Złoża rozpoznane szczegółowo

Granice złóż, obszarów i terenów górniczych przedstawiono na rysunku **Uwarunkowania zagospodarowania przestrzennego ustaleń studium**.

2. Eksploatacja węgla kamiennego w istniejących terenach górniczych prowadzona będzie na podstawie obowiązującej koncesji;
3. Ewentualna przyszła eksploatacja węgla kamiennego i metanu jako kopaliny towarzyszącej nieeksploatowanych obecnie złóż, nie może powodować degradacji środowiska przyrodniczego ani zagrożeń dla mienia;
4. Złoża kruszyw naturalnych:
 - a) dopuszcza się eksploatację złóż Bijasowice A, B i C, przy czym eksploatacja ta nie może powodować negatywnego wpływu na proponowane do ochrony w studium tereny cenne przyrodniczo,
 - b) nie planuje się eksploatacji złoża kruszywa naturalnego Łysina 1,
 - c) dopuszcza się rekultywację w kierunku rolnym, leśnym, wodnym lub innym, który umożliwi racjonalne korzystanie z terenu po zakończonej eksploatacji,
 - d) w przypadku wykształcenia się w wyrobiskach cennych zbiorowisk roślinnych, siedlisk dogodnych dla bytowania ptaków i ptaków lub odkrycia interesujących form geologicznych miejsce to należy poddać ochronie, zgodnie z obowiązującymi przepisami o ochronie przyrody.

3.6 Prawne formy ochrony wartości przyrodniczych

1) W myśl ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody utworzono na obszarze gminy następujące formy ochrony przyrody ożywionej:

- a) Specjalny Obszar Ochrony Ptaków – Natura 2000 „Stawy w Brzeszczach” (PLB 120009) powołany rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 27 października 2008 r.,
- b) osiem pomników przyrody:

Lp.	Nazwa	Lokalizacja/ nr działki	Nr rejestr	Rozmiary	Decyzja
1.	Lipa drobnolistna	Leśnictwo Jajosty oddział 168g,	250/250		Decyzja Wojewody Katowickiego RL-VII-7140/20/S data utworzenia: 17.09.1981r. Decyzja Wojewody Katowickiego RL-VII-7140/21/S data utworzenia: 17.09.1981r. Rozporządzenie nr 46/05 Wojewody Śląskiego z dnia 26 października 2005r. w sprawie zniesienia pomnika przyrody (Dz. Urz. z dnia 31 października 2005 r. nr 130 poz. 3252).
2.	Dąb szypułkowy	Bieruń, woj. śląskie, nr działki 1253/204	1/BR	Pień grubszy o obwodzie 2,71 m, a pień cieńszy 2,36 m na wysokości 1,30 m	Zarządzenie nr 1/91 Burmistrza Miasta Bieruń z dnia 13.08.1991r.
3.	Wiąz pospolity	Bieruń, woj. śląskie, nr działki 1251/204	2/BR	Obwód 3,87 m na wysokości 1,30 m nad ziemią	Zarządzenie nr 1/91 Burmistrza Miasta Bieruń z dnia 13.08.1991r.
4.	Dąb szypułkowy	Bieruń, woj. śląskie, nr działki 1250/204	3/BR	Obwód 3,23 m na wysokości 1,30 m nad ziemią	Zarządzenie nr 1/91 Burmistrza Miasta Bieruń z dnia 13.08.1991r.
5.	Dąb szypułkowy	Bieruń, woj. śląskie, nr działki 1249/204	4/BR	Obwód 3,10 m na wysokości 1,30 m nad ziemią	Zarządzenie nr 1/91 Burmistrza Miasta Bieruń z dnia 13.08.1991r.
6.	Lipa drobnolistna	Bieruń, woj. śląskie, nr działki 320	5/BR	Obwód 3,20 m na wysokości 1,30 m nad ziemią	Zarządzenie nr 1/91 Burmistrza Miasta Bieruń z dnia 13.08.1991r.
7.	Lipa drobnolistna	Bieruń, ul. Wawelska 31, woj. śląskie, nr działki 1022/43	7/BR	Obwód pnia na wysokości 1,30 m nad ziemią wynosi 3,80 m	Zarządzenie nr 2/91 Burmistrza Miasta Bieruń z dnia 25.09.1991r.
8.	Dąb szypułkowy	Bieruń, ul. Sadowa, nr działki 217/11 woj. śląskie	8/BR	Obwód pnia na wysokości 1,30 m nad ziemią wynosi 5,55 m	Zarządzenie nr 2/91 Burmistrza Miasta Bieruń z dnia 25.09.1991r.

- 2) W mpzp należy respektować ograniczenia nałożone przez rozporządzenia powołujące te formy ochrony przyrody oraz ograniczenia i zalecenia ustalone w ich planach ochrony.
- 3) Miasto Bieruń posiada duży potencjał przyrodniczy (doliny cieków ze starorzeczami, stare stawy).

Zaleca się wyznaczenie następujących obszarowych form ochrony przyrody, zgodnie z przepisami ustawy o ochronie przyrody:

- Dolina Wiśły
- Starorzecze „Koło Babc”
- Starorzecze „Czarnuchowice”
- Starorzecze „Bujac”
- Starorzecze „Zabrzeg”
- Starorzecze „Przy Wiśle”
- Starorzecze „Przy Potoku Zerowym”
- Grobla Stawu Goldman (wraz z okolicznymi stawami)
- Grobla Stawu Kopańskiego
- Grobla Wielkiego Stawu Bieruńskiego (wraz z okolicznymi zalewiskami)
- Staw „Za Groblą” w Czarnuchowicach.

Powyższą listę nie należy traktować jako zamkniętą, powinna ona być aktualizowana w miarę postępu poznania zasobów przyrodniczych gminy i ewentualnego wykształcenia się nowych wartościowych przyrodniczo siedlisk (np. na terenach przekształconych w wyniku eksploatacji górniczej). Prócz objęcia ochroną na mocy ustawy o ochronie przyrody wymienione powyżej tereny należy chronić przed degradacją i zabudową na etapie sporządzania mpzp.

- 4) Obejmować formami ochrony przyrody oraz chronić przed zabudową w mpzp należy w szczególności te siedliska, o których jest mowa w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 sierpnia 2001 r. w sprawie określenia rodzajów siedlisk przyrodniczych podlegających ochronie (Dz. U. Nr 92 poz. 1029).

3.7 Zasady ochrony przed poważnymi awariami

W celu kontroli zagrożeń poważnymi awariami związanymi z substancjami niebezpiecznymi, w obszarze zmiany studium nr 2 należy wykluczyć lokalizację zakładów o dużym ryzyku lub zakładów o zwiększonym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej.

4. OBSZARY I ZASADY OCHRONY DZIEDZICTWA KULTUROWEGO I ZABYTKÓW ORAZ DÓBR KULTURY WSPÓŁCZESNEJ

1. Ustala się, że ochrona dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej będzie zrealizowana poprzez:
 - 1) zachowanie i ochronę obiektów wpisanych do rejestru zabytków,
 - 2) ochronę obiektów o charakterze zabytkowym proponowanych do ujęcia w gminnej ewidencji zabytków,
 - 3) utrzymanie istniejących oraz wyznaczenie nowych stref ochrony konserwatorskiej,
 - 4) dokonywaną okresowo (co najmniej raz w trakcie kadencji Rady Gminy przez Komisję Urbanistyczno-Architektoniczną) analizę stanu oraz wartości estetycznych obiektów zrealizowanych i realizowanych obecnie oraz ich ewentualne zaliczenie w poczet dóbr kultury współczesnej.
2. Ustala się ochronę konserwatorską oraz zachowanie obiektów i założeń na obszarze gminy do których należą:

- 1) Obiekty i założenia wpisane do rejestru zabytków województwa śląskiego:

Bieruń Star y

- Kościół cmentarny pod wezwaniem Świętego Walentego przy ulicy Krakowskiej 39 (granice obejmują całość obiektu w ramach ogrodzenia i wyposażenia wnętrza) wpisany do rejestru zabytków województwa śląskiego pod nr A 674/66 z dn. 28 V 1966 r.,
- Kościół parafialny pod wezwaniem Świętego Bartłomieja przy ulicy Krakowskiej 3 (granice obejmują całość obiektu w ramach ogrodzenia i wyposażenia wnętrza) wpisany do rejestru zabytków województwa śląskiego pod nr A 675/66 z dn. 28 V 1966 r.,
- Stanowisko archeologiczne – kopiec, w rejonie ul. Kopcowej, wpisane do rejestru zabytków województwa śląskiego pod nr C/819/6 z dn. 21 XII 1967 r.,
- Cmentarz żydowski przy ulicy Wita,
- Układ urbanistyczny miasta Bieruń Stary wpisany do rejestru zabytków województwa śląskiego pod nr A 731/66 z dn. 15 VI 1966 r. Granice obejmują obszar miasta zamknięty ulicami:
 - a) od wschodu ulicą Trochy z wylotem ulicy Wylotowej w kierunku wschodnim,
 - b) od północy wschodnim odcinkiem ulicy Adama do ulicy Kamienicznej, ulicą Kamieniczną w kierunku północnym do końca i tyłami parcel u zbiegu ulic Oświęcimskiej i Macieja,
 - c) od zachodu ulicą Macieja z wylotem ulicy Licealnej w kierunku zachodnim oraz tyłami parcel zachodniej strony ulicy Słowackiego do ulicy Spyry,
 - d) od południa ulicą Spyry i Kudery, z wylotem ulicy Krakowskiej w kierunku południowym.

Bieruń Nowy

- Kościół parafialny pod wezwaniem Najświętszego Serca Pana Jezusa przy ulicy Warszawskiej 294 wpisany do rejestru zabytków województwa śląskiego pod nr A 402/13 z dn. 26 II 2013 r.,
- 2) Obiekty i założenia proponowane do wpisania do rejestru zabytków województwa śląskiego.

Bieruń Stary

- Krzyże kamienne kapliczkowe: przy ul. Bojszowskiej 187, przy ul. Majowej 24, przy ul. Warszawskiej 351,
 - Figura św. Jana Nepomucena przy ul. Wspólnej,
- 3) Obiekty i założenia ujęte w gminnej ewidencji zabytków:

Bieruń Stary

- Cmentarz rzymsko – katolicki (XVI / XIX, XX w.) przy ulicy Krakowskiej,
- Cmentarz żydowski przy ulicy Wita,
- Budynek mieszkalny przy ulicy Adama 1,
- Klasztor Sióstr Służebniczek NMP ul. Bojszowska 24,
- Budynek mieszkalny przy ulicy Bojszowskiej 46,
- Budynki mieszkalne przy ulicy Chemików 119, 131,
- Budynek mieszkalny przy ulicy Hejnałowej 1,
- Budynek mieszkalny przy ulicy Kadłubowej 5,
- Budynki mieszkalne przy ulicy Kopcowej 19, 20, 22,
- Budynki mieszkalne przy ulicy Krakowskiej 3, 4, 5, 5a, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 11a, 12, 13, 14, 16, 18, 20, 22, 24, 26, 28, 29, 30, 36, 39, 57, 58, 59, 98, 108,

- Budynki mieszkalne przy ulicy ks. Kudery 10, 20, 22,
- Budynek mieszkalny przy ulicy Licealnej 12,
- Budynki mieszkalne przy ulicy Macieja 1, 7, 13, 22, 23,
- Budynki mieszkalne przy ulicy Oświęcimskiej 418, 435, 440, 443, 443b, 444, 446, 448, 450, 451, 456, 460,
- Budynki przy Rynku 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20,
- Budynki mieszkalne przy ulicy Słowackiego 1, 2, 3, 4, 5, 9, 12, 15, 19, 23,
- Budynek mieszkalny przy ulicy Spyry 10,
- Budynki mieszkalne przy ulicy ks. Trochy 4, 5, 6, 8, 13, 26, 30,
- Budynki mieszkalne przy ulicy Wylotowej 1, 12, 17,
- Budynek mieszkalny i stodoła przy ulicy Wiła 18,
- Budynki mieszkalne przy ulicy Zdrowia 8, 14,
- NITROERG Plac Alfreda Nobla,
- Próg wodny ul. Mleczna,
- Wiadukt ul. Chemików i ul. Warszawska,
- Stacja trafo ul. Licealna,
- Wieża wodna ul. Bojszowska;

Ściernie

- Budynek mieszkalny przy ulicy Bazaltowej 8,
- Budynek mieszkalny przy Kamiennej 36,
- Budynek mieszkalny przy ulicy Pszennej 37,
- Budynki mieszkalne przy Warszawskiej 107, 110;

Bieruń Nowy

- Cmentarz przy ulicy Warszawskiej,
- Stacja Dworca PKP (kompleks kolejowy zlokalizowany po obu stronach torów),
- Dawny folwark Solec, ul. Barbórki 23,
- Budynki mieszkalne przy ulicy Bohaterów Westerplatte 1, 20, 41,
- Budynek mieszkalny przy ulicy Ofiar Oświęcimskich 1,
- Budynek mieszkalny przy ulicy Diamentowej 8,
- Budynek mieszkalny przy ulicy Patriotów 10,
- Budynek mieszkalny przy ulicy Piastowskiej 1,
- Budynki mieszkalne przy ulicy Sadowej 2, 4, 5, 7,
- Budynki mieszkalne przy ulicy Warszawskiej 276, 277, 288, 292, 313, 337-339, 341, 390, 393b, 396 (Degolówka),
- Budynki mieszkalne przy ulicy Wawelskiej 22, 35, 55,
- Dawna fabryka papy przy ulicy Warszawskiej 319,
- Wiadukt ul. Patriotów,

- Bruk ul. Kosynierów,
- Dworzec i nastawnia przy ulicy Ofiar Oświęcimskich 5,
- Dawny młyn przy ulicy Soplicy 1,
- Założenie pałacowo-dworskie przy ulicy Jagiełły 78-86,
- Budynek mieszkalny przy ulicy Bijasowickiej 21,
- Budynek mieszkalny przy ulicy

Krupniczej 1; Mała architektura

Bieruń Stary

- Kapliczka architektoniczna na Górze Chełmeczki,
- Kapliczka architektoniczna przy ulicy Kopcowej 28,
- Kapliczka architektoniczna przy skrzyżowaniu ulic Krakowskiej i Chemików,
- Kapliczka architektoniczna przy skrzyżowaniu ulic Macieja i Oświęcimskiej,
- Kapliczka architektoniczna przy ulicy Oświęcimskiej,
- Figura Matki Boskiej Niepokalanie Poczętej przy zespole kościoła parafialnego p.w. św. Bartłomieja przy Rynku,
- Krzyże kamienne przy ulicy Krakowskiej 39, 61,
- Krzyż kamienny przy ulicy Łędzińskiej,
- Krzyż kamienny przy ulicy Turyńskiej,
- Krzyż kamienny przy ulicy Zdrowia 15,
- Krzyż kamienny przy ulicy Oświęcimskiej,
- Krzyż kamienny przy ulicy Marcina 22,
- Krzyż kamienny przy skrzyżowaniu ulic Łysinowej i Żwirki i Wigury,
- Krzyż kamienny ulicy Chemików,
- Krzyż kamienny przy ulicy Bojszowskiej 47, 187;

Ściernie

- Krzyż kamienny przy ulicy Bogusławskiego,
- Krzyż kamienny przy ulicy Pszennej;

Bieruń Nowy

- Kapliczka architektoniczna przy skrzyżowaniu ulic Majowej i Jagiełły,
- Krzyż kamienny przy ulicy Warszawskiej 351,
- Kapliczka architektoniczna przy skrzyżowaniu ulic Warszawskiej i Niedługiej,
- Kapliczka architektoniczna przy ulicy Mielęckiego 76,
- Kapliczka słupowa przy ulicy Przyjaźni 12,
- Kapliczka architektoniczna przy ulicy Bijasowickiej 60.

Ustala się, że celem ochrony obiektów i założeń jest ich zachowanie i rewitalizacja. Należy zachować bryłę budynku, formę dachu i detale architektoniczne. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej nową należy wzorować na pierwotnym kształcie, podziałach i materiale. Dopuszcza się reklamy harmonizujące z zabudową informujące o

usługach w strefie parteru. Ustala się, że ochronie podlegają krzyże i kapliczki, zieleni towarzysząca i najbliższe otoczenie. Dopuszcza się przeniesienie poza pas drogowy w przypadku przebudowy i modernizacji drogi. Ustala się ochronę układu kompozycyjnego cmentarza, zieleni komponowanej, krzyży figur i nagrobków sprzed 1945 r.

3. Ustala się ochronę obiektów i urządzeń w strefie konserwatorskiej „A” – pełnej ochrony konserwatorskiej, polegającą na realizacji poniższych zasad i zaleceń:

- 1) Przedmiotem ochrony jest historyczny układ założenia oraz obiekty zabytkowe tworzące i uzupełniające ten układ,
- 2) Celem ochrony jest zachowanie, rewitalizacja oraz aktywizacja zabytkowych obiektów i urządzeń,
- 3) W strefie ustala się:
 - dopuszcza się remont i modernizację obiektów o lokalnej wartości kulturowej, znajdujących się pod ochroną konserwatorską, na ewentualnej rekonstrukcji fragmentów historycznej architektury,
 - istniejący układ zieleni należy odnawiać, utrzymywać oraz w miarę możliwości uzupełniać,
 - zachowanie rozplanowania ulic i placów, w szczególności zachowanie historycznego przebiegu ulic oraz ich przekroju, z zachowaniem szerokości ulicy, czyli historycznych linii zabudowy oraz wysokości ścian (w zabudowie plombowej o wysokości zbliżonej do historycznej) na ograniczeniu ruchu kołowego,
 - dopuszcza się zachowanie historycznych podziałów działek (ewentualnie na nawiązaniu do dawnych podziałów),
 - nakazuje się zachowanie zasadniczych proporcji wysokościowych, kształtujących sylwetę całego zespołu oraz jego fragmentów,
 - dopuszcza się restaurację i modernizację techniczną obiektów zabytkowych oraz obiektów historycznych, krajobrazowych urządzeń urbanistycznych (w tym również układów historycznej zieleni),
 - dopuszcza się rewaloryzację cmentarza żydowskiego przy ulicy Wita w granicach ogrodu, w tym konserwacja zachowanych macew,
 - zakazuje się realizacji samodzielnych konstrukcji, rozmieszczenia kiosków, tymczasowych punktów sprzedaży i urządzeń reklamowych przesłaniających obiekty zabytkowe,
 - wszelkie zamierzenia inwestycyjne oraz remont, modernizację lub przebudowę obiektów należy uzgadniać z wojewódzkim konserwatorem zabytków, dotyczy to:
 - a) adaptacji i przekształceń elewacji lokali w parterach budynków,
 - b) kolorystyki budynków i budowli,
 - c) drobnych form architektonicznych,
 - d) ogrodzeń, parkanów itp.,
 - e) zmiany użytkowania terenów,
 - f) nadziemnych i podziemnych urządzeń technicznych,
 - g) instalacji prowadzonych na elewacjach obiektów,
 - h) oświetlenia ulic i budynków,
 - i) projektów zieleni oraz zmian w zagospodarowaniu terenów oraz ulic wysoką i niską zielenią,

- 4) Teren strefy „A” obejmuje:

- Strefa „A1” pełnej ochrony konserwatorskiej, Bieruń Stary – Stare Miasto. Obszar

Strefy pokrywa się z obszarem układu urbanistycznego Starego Miasta wpisanym do rejestru zabytków.

- Strefa „A2” pełnej ochrony konserwatorskiej, Bieruń Stary – teren cmentarza rzymsko – katolickiego wraz z kościołem drewnianym p.w. św. Walentego przy ul. Krakowskiej, figurującym w Rejestrze Zabytków nr 674/66,
 - Strefa „A3” pełnej ochrony konserwatorskiej, Bieruń Stary – teren cmentarza żydowskiego przy ul. Wita,
 - Strefa „A4” pełnej ochrony konserwatorskiej teren dawnego folwarku Solec przy ul. Barbórki 12.
4. Ustala się ochronę obiektów i obiektów w strefie konserwatorskiej „B” – pośredniej ochrony konserwatorskiej polegającą na realizacji poniższych zadań i zaleceń :
- 1) Przedmiotem ochrony są zachowane założenia i obiekty zabytkowe,
 - 2) Celem ochrony jest zachowanie, rewitalizacja oraz aktywizacja zabytkowych obiektów i obiektów,
 - 3) W strefie ustala się:
 - dopuszcza się remont, modernizację oraz przebudowę obiektów po uzyskaniu opinii konserwatora zabytków,
 - ochronie podlega historyczny układ dróg, ciągów pieszych i rozmieszczenie placów,
 - ochronie podlega istniejący układ zieleni, który należy w miarę możliwości uzupełniać,
 - przed realizacją zamierzenia inwestycyjnego należy zasięgnąć opinii konserwatora zabytków.
 - 4) Teren strefy B obejmuje:
 - Strefa „B1”, „B2”, „B3” pośredniej konserwatorskiej , Bieruń Stary.
Obszar stref otacza historyczny, urbanistyczny układ Bierunia Starego;
 - Stref „B4” pośredniej ochrony konserwatorskiej - układ ruralistyczny z zabudową siedliskową wsi Ściernie (obwód ulic Wapiennej , Dolomitowej, Pszennej, Kamiennej);
 - Strefa „B5” pośredniej ochrony konserwatorskiej – centralna część Bierunia Nowego z XIX w. z zabudową (rejon ulic: Warszawska, Wawelska, Piastowska, Ofiar Oświęcimskich, Kosynierów, Remizowa, Kossaka);
 - Strefa „B6” pośredniej ochrony konserwatorskiej - Zabrzeg, teren dawnego zespołu dworsko-folwarcznego;
 - Strefa „B7” pośredniej ochrony konserwatorskiej – Bijasowice. Układ ruralistyczny z zabudową siedliskową typu rzędówkowego;
 - Strefa „B8” pośredniej ochrony konserwatorskiej – Kopań, układ ruralistyczny zabudowy siedliskowej przy ul. Bijasowickiej oraz Krupniczej;
 - Strefa „B9” pośredniej ochrony konserwatorskiej – rejon osiedla robotniczego zakładów ERG – Bieruń przy ul. Chemików.
5. Ustala się ochronę tożsamości miejsca w strefie ochrony konserwatorskiej „K” – ochrony krajobrazu, polegającą na realizacji poniższych zasad i zaleceń:
- 1) Przedmiotem ochrony są tereny otwarte, integralnie związane z zespołem zabytkowym i stanowiące dopełnienie kompozycji lub charakterystyczne tło tych zespołów,
 - 2) Celem ochrony jest zachowanie historycznego krajobrazu oraz ochrona

sylwety zabytkowych obiektów i założeń, zachowanie tożsamości miejsca i czasu,

- 3) W strefie ustala się:
 - dopuszcza się remont, modernizację i przebudowę obiektów,
 - przed realizacją zamierzenia inwestycyjnego należy zasięgnąć opinii konserwatora zabytków,
 - należy chronić istniejący układ zieleni,
 - przekształcenia terenu naturalnego oraz zieleni wysokiej muszą być podejmowane zgodnie z wymogami konserwatorskimi,
 - utrzymanie oraz w miarę możliwości dążenie do przywrócenia historycznej formy zieleni towarzyszącej.
- 4) Teren strefy „K” obejmuje:
 - Strefa „K1” ochrony krajobrazu, Bieruń Stary (obszar lokalizacji dawnego Wielkiego Stawu Bieruńskiego), położony na wschód od centrum i oddzielony od niego groblą (tzw. Grobel).
 - Strefa „K2” ochrony krajobrazu, Czarnuchowice.
6. Ustala się ochronę ekspozycji w strefie konserwatorskiej „E” o nazwie strefa ochrony ekspozycji, polegającą na realizacji poniższych zasad i zaleceń:
 - 1) Przedmiotem ochrony są widoki, panoramy i historyczne sylwety zabudowy miasta,
 - 2) Celem ochrony jest konieczność zachowania ekspozycji i panoram historycznych,
 - 3) W strefie ustala się zakaz realizacji inwestycji degradujących wartości krajobrazu kulturowego i zasłaniających dominanty historyczne, co wymaga przeanalizowania na etapie sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego (wysokość i kubatura nowych obiektów).
- 4) Teren strefy „E” obejmuje:
 - „E1” – widok z ulicy Oświęcimskiej
 - „E2” – widok z ulicy Turyńskiej
 - „E3” – widok z zachodniego brzegu rzeki Mlecznej
 - „E4” – widok z ulicy Chemików
 - „E5” – punkt widokowy ze skrzyżowania ulic Krakowskiej i Turyńskiej
 - „E6” – punkt widokowy z ulicy Chemików, w rejonie wiaduktu kolejowego
 - „E7” – punkt widokowy z ulicy Turyńskiej, w rejonie skrzyżowania z ulicą Chemików.
7. Ustala się ochronę w strefie konserwatorskiej „W” o nazwie strefa ochrony archeologicznej, polegającą na realizacji poniższych zasad i zaleceń:
 - 1) Przedmiotem ochrony są występujące zabytki archeologiczne,
 - 2) Cel ochrony w strefie konserwatorskiej to zachowanie, zabezpieczenie oraz ochrona relikwów archeologicznych, a także ich właściwa prezentacja,
 - 3) W strefie ustala się:
 - Zakaz prowadzenia jakichkolwiek działalności, która groziłaby zniszczeniem lub prowadziłaby do zmiany wyglądu średniowiecznego gródka,
 - Dopuszcza się prace o charakterze rewaloryzacyjnym, za zezwoleniem Konserwatora Zabytków Województwa Śląskiego,
 - Wszelkie prace i realizacja podziemnych ciągów infrastruktury technicznej może odbywać się pod warunkiem nadzoru archeologicznego.
 - 4) Teren strefy „W” obejmuje:

- Gródek średniowieczny z XIII – XIV w. wpisany do rejestru zabytków pod numerem 819/67 z dnia 21.12.1967 r.,
 - Układ urbanistyczny starego miasta Bierunia wpisany do rejestru zabytków pod numerem 731/66 z dnia 15.06.1966 r.
8. Ustala się ochronę zabytków archeologicznych w strefie konserwatorskiej „OW” o nazwie strefa obserwacji archeologicznej, polegającą na realizacji poniższych zasad i zaleceń
- 1) Przedmiotem ochrony są zabytki archeologiczne mogące znajdować się w strefie,
 - 2) Celem ochrony jest zachowanie zabytków archeologicznych,
 - 3) W strefie ustala się:
 - Zachowanie stanowisk archeologicznych,
 - Nakaz poprzedzenia prac ziemnych badaniami archeologicznymi w przypadku prowadzenia inwestycji w obrębie stanowisk archeologicznych, bądź w ich bezpośrednim sąsiedztwie – obszar zawarty w promieniu 20 m od stanowiska,
 - Stanowiska archeologiczne położone poza terenami osiedleńczymi objęte są całkowitym zakazem prowadzenia w ich granicach prac ziemnych.

Stanowiska archeologiczne na terenie miasta

	Miejscowość	Nr arkusza mapy	Nr stanowiska na mapie	Rodzaj i chronologia stanowiska
1.	Bieruń Stary	102 - 48	1	Późnośredniowieczny gródek „na kopcu” (XIII XIV w.) rejestr zabytków nr 819/68
2.	Bieruń Stary	102 - 48	2	Punkt osadniczy, późne średniowiecze
3.	Bieruń Stary	102 - 48	3	Ślad osadnictwa (epoka kamienna), Osada (okres nowożytny)
4.	Bieruń Stary	102 - 48	4	Ślad osadnictwa (kultura przeworska, okres rzymski)
5.	Jajosty	102 - 48	5	Osada (okres nowożytny)
6.	Bieruń Stary	101 - 48	11	Punkt osadniczy(okres nowożytny)
7.	Bieruń Stary	101 - 48	12	Ślad osadniczy (bliżej nieokreślony okres neolitu?)

5. KIERUNKI ROZWOJU SYSTEMÓW KOMUNIKACJI I INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ

5.1 Komunikacja

5.1.1. Komunikacja drogowa

Kierunki rozwoju komunikacji drogowej zaplanowano poprzez uwzględnienie w rozwoju miasta znaczących inwestycji drogowych.

Zgodnie z opracowaniem „Studium Systemu Komunikacyjnego Miasta Bierunia” – Raport końcowy – (International Management Services Sp. z o.o. Kraków 2008) uwzględniono następujące założenia funkcjonowania i rozwoju systemu transportowego miasta:

- układ dróg zewnętrznych krajowych powinien być bezwzględnie wydzielony przestrzennie od układu dróg wewnętrznych,

- układ zewnętrznych dróg wojewódzkich powinien być w miarę możliwości wydzielony od układu dróg wewnętrznych,
- zakłada się funkcjonowanie układu autobusowego przy utrzymaniu dwóch węzłów: dworzec autobusowy w Bieruniu Starym oraz dworzec przy kopalni „Piast” w Bieruniu Nowym.

W planowaniu rozwoju miasta zapisano możliwość kształtowania różnych wariantów układu drogowego poprzez określenie „korytarzy komunikacyjnych”(symbol obszaru KK) uwzględniających:

- budowę ekspresowej drogi krajowej S1 oraz węzła „Bieruń” z przełożonym odcinkiem drogi krajowej Nr 44 oraz wyborem wariantu zachodniego od tego węzła w kierunku południowym,
- przełożenia drogi krajowej Nr 44 jako ciągu drogi głównej ruchu przyspieszonego po południowej stronie ulicy Warszawskiej z węzłem „Bieruń” na drodze S1,
- obejście drogowe w ciągu drogi wojewódzkiej Nr 934 po południowej stronie Bierunia Nowego, jako drogi klasy „główna”,
- możliwość budowy arterii drogowej po północnej stronie ulicy Warszawskiej, jako rozłożenie potoków ruchu w ciągu drogi krajowej Nr 44 na obwodnicę północną klasy „główna” części zurbanizowanej miasta – niezależnie od obwodnicy południowej. Do czasu budowy obwodnicy północnej droga krajowa Nr 44 będzie arterią klasy „główna ruchu przyspieszonego”,
- możliwość budowy przedłużenia ulicy Ekonomicznej do ulicy Hodowlanej oraz przedłużenia ulicy Hodowlanej w kierunku północnym do granicy z Lędzinami - w miejscu istniejącego przejazdu kolejowego

Wskazane powyżej „korytarze komunikacyjne” uzupełnione są przez istniejące ciągi drogowe o znaczeniu ponadlokalnym i zbiorczym dla miasta.

Zakłada się, że w realizacji pokazanego na rysunku studium nr 2 układu drogowego dopuszcza się możliwość zmian szczegółowego przebiegu dróg przy zachowaniu ich kierunków i zasad realizacji. Jako zasadę planowania rozwoju miasta przyjęto konieczność pozostawienia wskazanych na rysunku studium nr 3 korytarzy dla przyszłych realizacji drogowych. Korytarze te powinny być wyłączone z możliwości zabudowy. Obsługę komunikacyjną terenów położonych w sąsiedztwie drogi krajowej Nr 44 i planowanej S1 należy realizować zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 roku w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie.

Na rysunku studium Nr 2 – „Ustalenia studium w zakresie układu komunikacji i infrastruktury technicznej” pokazano planowany układ komunikacyjny miasta wraz ze wskazaniem węzłów drogowych i skrzyżowań bezkolizyjnych.

5.1.2. Komunikacja kolejowa

W rozwoju miasta utrzymuje się istniejące linie kolejowe:

- magistralne: pasażersko – towarowa linia kolejowa relacji Oświęcim – Katowice (nr 138),
- drugorzędna towarowa linia kolejowa relacji Tychy – Mysłowice- Kosztowy 9 (nr 179),
- miejscowa, towarowa linia kolejowa relacji Nowy Bieruń – KWK „Piast” (nr 885).

W tym układzie linii kolejowych utrzymuje się również lokalizację dworców kolejowych „Bieruń Stary” i „Bieruń Nowy”.

W planowaniu rozwoju miasta uwzględniono możliwość włączenia miasta w zasięg Szybkiej Kolei Regionalnej, prowadzonej w korytarzu istniejących linii kolejowych.

5.1.3. Komunikacja rowerowa

Osią systemu komunikacji rowerowej miasta będzie „Wiślańska Trasa Rowerowa”, przebiegająca w południowej części miasta, która w przyszłości będzie najważniejszą drogą rowerową w Polsce na kierunku północ – południe, o długości około 1000 km. Utrzymuje się istniejące drogi rowerowe miasta oraz wskazuje potrzebę budowy nowych dróg i ścieżek zwiększających znaczenie komunikacji rowerowej w mieście.

5.2 Zaopatrzenie w wodę

Utrzymuje się zaopatrzenie miasta z magistrali GPW, z pompowni Urbanowice poprzez sieć $\phi 200/\phi 300/\phi 400$. Jako wspomagające zasilanie należy traktować istniejące ujęcia głębinowe dla potrzeb przemysłu i poboru dla celów komunalnych.

Dla stanu istniejącego zabudowy dopuszcza się modernizację sieci poprzez zamykanie pierścieni wodociągowych oraz zabezpieczenia sieci na szkody górnicze.

Dla terenów urbanizujących się należy rozwijać sieć wodociagową odporną na szkody górnicze.

5.3 Gospodarka ściekowa

Przyjmuje się utrzymanie istniejących systemów kanalizacji opartych na oczyszczalniach w Bieruniu Starym przy ul. Chemików oraz w Bieruniu Nowym przy ulicach Jagiełły i Soleckiej, wraz z ich modernizacją i przebudową dostosowaną do aktualnych potrzeb i wymogów. Zakłada się kanalizowanie pozostałych terenów w systemie grawitacyjno – pompowym, uwzględniającym osiadania terenu. Wymagane jest opracowanie programu rozwoju sieci kanalizacyjnej uwzględniającego aktualne warunki. Dla terenów nie objętych programem kanalizacji zaleca się stosowanie przydomowych oczyszczalni ścieków.

5.4 Zaopatrzenie w gaz

Utrzymuje się zaopatrzenie miasta w gaz wysokoprężny z sieci $\phi 200$ eN 2,5 MPA/100 eN 2,5 MPA, doprowadzający gaz do 3 stacji redukcyjno - pomiarowych na terenie miasta. Dostawa gazu następuje poprzez sieć średnio i niskoprężną.

Do stanu istniejącego sieci dopuszcza się rozbudowę i modernizację sieci przez zamykanie sieci w pierścienie oraz zabezpieczenie jej na szkody górnicze.

Do nowych terenów sieć należy wykonać w technologii odpornej na odkształcanie terenu.

5.5 Zaopatrzenie w energię elektryczną

W zakresie zaopatrzenia w energię elektryczną utrzymuje się:

- zaopatrzenie miasta i przebiegi tranzytowe sieci 220 kV oraz lokalizację stacji 220 kV/110 kV „Bieruń”,
- powiązanie liniami 110 kV z GPZ –ami Łędziny, Urbanowice, EC Tychy,
- odbiorcy mniejsi zaopatrywani są z sieci napowietrznej i kablowej 20 kV, dopuszcza się modernizację i przebudowę sieci, a w miarę wzrostu zapotrzebowania na energię wymianę transformatorów na jednostki o większej mocy,
- wprowadza się rezerwę terenu dla linii 2x400 kV i 220 kV po śladzie istniejącej linii alternatywnej, przebiegającej przy południowej granicy gminy, zgodnie z pismem Polskich Sieci Elektroenergetycznych z dnia 23 czerwca 2010 roku.

Rozwój sieci średniego i niskiego napięcia wymaga działań podanych w piśmie firmy VATTENFALL z dnia 2 lipca 2010 r., w tym przebudowę linii zasilających wybrane stacje transformatorowe oraz wymiany jednostek transformatorowych na nowe.

5.6 Zaopatrzenie w ciepło

Utrzymuje się główne przemysłowe źródła ciepła, z udostępnieniem dostawy dla odbiorców

miejskich. Dla zabudowy wielorodzinnej i jednorodzinnej zorganizowanej, nieobjętej zasilaniem zdalacznym, preferowana jest dostawa z lokalnych (grupowych) kotłowni, zapewniających spełnienie aktualnych norm ochrony środowiska. Należy utrzymać tendencję dofinansowania wymiany kotłów niespełniających aktualnych norm, na nowoczesne źródła energii oraz termoizolacji obiektów publicznych.

5.7 Telekomunikacja

Należy zapewnić możliwość budowy społeczeństwa informatycznego uwzględniając potrzeby rozwoju gospodarczego, szkolnictwa, handlu i swobodnego przepływu informacji, zgodnie z dyrektywami prawodawstwa Unii Europejskiej, między innymi poprzez:

- możliwość kompleksowej realizacji sieci teletechnicznej tradycyjnej, liniowej i radiowej jak i w formie nowych technologii, w tym budowy, rozbudowy i modernizacji sieci istniejącej,
- sytuowanie sieci w liniach rozgraniczających dróg i ulic poza pasem jezdnym,
- lokalizowanie sieci poza liniami rozgraniczającymi w przypadkach wynikających z technologii układania sieci,
- lokowanie obiektów i anten linii radiowych, stacji bazowych telefonii komórkowej i linii radiowych łączących te stacje, zgodnie z obowiązującymi przepisami o ochronie środowiska, w tym szczególnie w zakresie ochrony ludności przed wpływami magnetycznego promieniowania niejonizującego.

6. OBSZARY, NA KTÓRYCH ROZMIESZCZONE BĘDĄ INWESTYCJE CELU PUBLICZNEGO O ZNACZENIU LOKALNYM

Obszarami przeznaczonymi na lokalizację inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym w rozumieniu art. 2 ust. ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 27 marca 2003 r. (DZ.U Nr 80, poz. 717 z późn. zm.) są obszary, na których przewiduje się rozmieszczenie następujących inwestycji:

- tereny komunikacji samochodowej nie mające znaczenia ponadlokalnego, tj. wszystkie drogi gminne i powiatowe,
- tereny przeznaczone na lokalizację urządzeń ochrony przeciwpowodziowej,
- tereny przeznaczone na lokalizację urządzeń gospodarki wodno – ściekowej: oczyszczalnie, przepompownie, stacje uzdatniania wody, przewody wodne i kanalizacyjne itp.,
- tereny przeznaczone na lokalizację urządzeń infrastruktury technicznej: stacje transformatorowe, stacje redukcyjno-pomiarowe, przewody energetyczne: elektryczne, ciepłownicze, gazowe itp.,
- tereny rynku miejskiego,
- tereny zieleni miejskiej i cmentarzy komunalnych,
- tereny rekreacyjno – sportowe.

7. OBSZARY, NA KTÓRYCH ROZMIESZCZONE BĘDĄ INWESTYCJE CELU PUBLICZNEGO O ZNACZENIU PONADLOKALNYM, ZGODNIE Z USTALENIAMI PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO WOJEWÓDZTWA I USTALENIAMI PROGRAMÓW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 48 UST. 1

Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Śląskiego 2020+ został przyjęty Uchwałą Sejmiku Województwa Śląskiego Nr V/26/2/2016 z dnia 29 sierpnia 2016 r. Jak wynika z ustaleń Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Śląskiego 2020+, do inwestycji celu publicznego postulowanych przez samorząd województwa, ustalonych w dokumentach przyjętych przez Sejmik Województwa Śląskiego, realizowanych na terenie Miasta Bierunia należy:

- Cel nr 1 - Budowa Szybkiej Kolei Regionalnej (na trasie Katowice – Tychy – Bieruń – granica z woj. małopolskim (Oświęcim));

Natomiast do inwestycji celu publicznego zależnych od podmiotów innych niż samorząd województwa, ustalony w dokumentach przyjętych przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, Radę Ministrów, właściwego ministra lub sejmik województwa (posiadające potencjalne finansowanie, w tym na podstawie RPOWSI.), realizowanych na terenie Miasta Bierunia należy:

- Cel nr 1 - Modernizacja i rewitalizacja linii kolejowych - Rewitalizacja linii kolejowych nr 140/169/179/885/138 Orzesze – Jaśkowice – Tychy – Baranec – KWK PIAST – Nowy Bieruń – Oświęcim.

Do inwestycji celu publicznego postulowanych przez podmioty inne niż samorząd województwa, ustalonych w dokumentach przyjętych przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, Radę Ministrów, właściwego ministra lub sejmik województwa, realizowanych na terenie Miasta Bierunia należy:

- Cel 4 - Budowa stacji i linii 400/220 kV - Budowa stacji i linii 400 kV Podborze – nacięcie linii Wielopole – Nosovice wraz z budową stacji 400/220 kV Podborze oraz budowa wielonapięciowej linii 2x400 kV+ 220 kV Byczyna – Podborze (Podborze wraz z wprowadzeniem linii 220 kV: Kopanina – Liskovec, Bujaków – Liskovec, Bieruń – Komorowice, Czeczott – Moszczenica oraz linii 400 kV Nosovice – Wielopole).
- Cel 4 - Budowa S1 - Budowa drogi S1 od węzła Kosztowy II w Mysłowicach do węzła Suchy Potok w Bielsku- Białej wraz z obwodnicą Oświęcimia.

8. OBSZARY, DLA KTÓRYCH OBOWIĄZKOWE JEST SPORZĄDZENIE MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO NA PODSTAWIE PRZEPISÓW ODRĘBNYCH, W TYM OBSZARY WYMAGAJĄCE PRZEPROWADZENIA SCALEŃ I PODZIAŁU NIERUCHOMOŚCI, A TAKŻE OBSZARY ROZMIESZCZENIA OBIEKTÓW HANDLOWYCH O POWIERZCHNI SPRZEDAŻY POWYŻEJ 2.000 M² ORAZ OBSZARY PRZESTRZENI PUBLICZNEJ

W studium nie wyznacza się obszarów, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Wynika to z sytuacji planistycznej, w której prawie cały obszar miasta posiada uchwalone plany miejscowe lub plany te są w opracowaniu.

Również nie wyznacza się w studium obszarów wymagających obligatoryjnego scalenia i podziału nieruchomości, co musiałoby skutkować koniecznością podjęcia sporządzenia planów miejscowych zagospodarowania przestrzennego.

W procesie rozwoju miasta nie wyklucza się przystąpienia do procesów scaleń i podziałów nieruchomości dla różnego rodzaju inwestycji, lecz podjęcie tych działań powinno być poprzedzone realnymi możliwościami inwestycyjnymi.

Na obszarze miasta wskazuje się kilka rejonów na obszarach, na których może być dopuszczone rozmieszczenie obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m². Są to obszary oznaczone na rysunku studium Nr 3 symbolem UC położone w rejonie planowanego węzła drogowego po północno – zachodniej stronie jednostki Bieruń Nowy oraz tereny położone przy planowanym przełożeniu drogi krajowej Nr 44 na południe od ulic Warszawskiej i Turyńskiej.

W mieście występuje szereg elementów przestrzeni publicznej, do których należy zaliczyć przede wszystkim:

- tereny publiczne Starego Miasta, w tym rynek,
- tereny publiczne w poszczególnych osiedlach i zespołach mieszkaniowych,
- ogólnodostępne tereny w otoczeniu obiektów użyteczności publicznej i usług,
- parki, zieleńce, skwery,

- otwarte tereny sportowo-rekreacyjne,
- ulice, chodniki, ścieżki rowerowe i spacerowe.

Zakłada się, że w procesie rozwoju miasta podjęte zostaną działania w kierunku podniesienia jakości elementów przestrzeni publicznej oraz ich powiązań w ciągły system.

9. OBSZARY, DLA KTÓRYCH GMINA ZAMIERZA SPORZĄDZIĆ MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO, W TYM OBSZARY WYMAGAJĄCE ZMIANY PRZEZNACZENIA GRUNTÓW ROLNYCH I LEŚNYCH NA CELE NIEROLNICZE I NIELEŚNE

W związku z istniejącym już pokryciem obszaru urbanizacji miasta obowiązującymi miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego oraz trwającym opracowaniem planów – nie wskazuje się w studium obligatoryjnie terenów dla sporządzenia planów. W sytuacji przewidywanych wpływów eksploatacji górniczej (szkody górnicze, osiadania terenów, zalewiska bezodpływowe) wskazane byłoby natomiast objęcie rejonów tych zagrożeń miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego terenów górniczych sporządzonych, zgodnie z prawem geologicznym i górniczym.

Ustala się również, że wskazane byłoby przygotowanie dokumentów będących scaleniem obowiązujących planów w większych obszarach oraz wskazuje się konieczność przeprowadzenia zmian niektórych planów, w związku ze zmianą polityki przestrzennej w niektórych rejonach miasta, ustalonych w niniejszym studium.

Na obszarze miasta występują gleby klas III, zgodnie jednak z brzmieniem ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (t.j. Dz.U. z 2004 r. nr 121, poz.1266 z późn. zm.) grunty rolne położone w granicach miast nie wymagają zmiany przeznaczenia.

Na obszarze miasta występuje szereg terenów, dla których może być wymagana zmiana przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne. Są to tereny wyznaczone na mapie ewidencyjnej jako Ls. Wskazano je na rysunku „Ustalenia studium w zakresie ochrony wartości kulturowych i przyrodniczych miasta”.

10. KIERUNKI I ZASADY KSZTAŁTOWANIA ROLNICZEJ I LEŚNEJ PRZESTRZENI PRODUKCYJNEJ

10.1 Rolnicza przestrzeń produkcyjna

Tereny rolniczej przestrzeni produkcyjnej będą kształtowały się głównie na terenach OW – obszarach wyłączonych z zabudowy oraz KE – korytarzy ekologicznych. Na obszarze miasta występują gleby klas III, zgodnie jednak z brzmieniem ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (t.j. Dz.U. z 2004 r. nr 121, poz.1266 z późn. zm.) grunty rolne położone w granicach miast nie wymagają zmiany przeznaczenia. Niemniej jednak w procesie planowania przestrzennego wskazane jest zachowanie jak największych terenów wolnych od zabudowy, a na cele nierolnicze i nieleśne można przeznaczać przede wszystkim grunty o najniższej przydatności produkcyjnej.

Na terenach rolniczej przestrzeni produkcyjnej proponuje się następujące sposoby zagospodarowania i użytkowania:

- prowadzenie zrównoważonej i ekologicznej gospodarki rolnej,
- utrzymanie łąk, pastwisk i zadrzewień,
- ochronę gleby i wód,
- tworzenie ciągów zadrzewień śródpolnych,
- tworzenie stref buforowych na styku z terenami przeznaczonymi do zabudowy.

10.2 Leśna przestrzeń produkcyjna

Na obszarze miasta występuje szereg terenów, dla których może być wymagana zmiana przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne. Są to tereny wyznaczone na mapie ewidencyjnej jako Ls. Wskazano je na rysunku „Ustalenia studium w zakresie ochrony wartości kulturowych i przyrodniczych miasta”. Niemniej jednak w procesie planowania przestrzennego wskazane jest zachowanie jak największych terenów wolnych od zabudowy i stosowanie zasady wyłączenia z zabudowy i defragmentacji terenów leśnych.

Gospodarkę leśną na terenie miasta należy prowadzić według następujących zasad:

- powszechnej ochrony lasów,
- trwałości i ciągłości wykorzystania ich wielostronnych funkcji,
- powiększenia zasobów leśnych gminy,
- zachowania różnorodności biologicznej lasów,
- ochrony zasobów wodnych w lasach,
- utrzymania produkcyjnej zasobności lasów i żywotności ekosystemów leśnych,
- przebudowa drzewostanu w kierunku uzyskania zgodności z siedliskiem.

11. OBSZARY SZCZEGÓLNEGO ZAGROŻENIA POWODZIĄ ORAZ OBSZARY OSUWANIA SIĘ MAS ZIEMNYCH

11.1 Zagrożenie osuwaniem się mas ziemnych

Na terenie miasta nie stwierdzono występowania obszarów narażonych na wystąpienie ruchów mas ziemi.

11.2 Zagrożenie powodziowe

Gmina posiada na swoim obszarze tereny narażone na niebezpieczeństwo powodzi. Przyczyny powstania zagrożeń powodziowych na terenie miasta mają różnoraki charakter:

- możliwość zalania w wyniku awarii lub niewydolności pomp na terenach nieek bezodpływowych;
- wezbrania w granicach wałów przeciwpowodziowych;
- przerwanie wałów przeciwpowodziowych lub przelania się wody przez wały.

Ze względu na różnoraki charakter zagrożeń wskazuje się na konieczność wykonania ekspertyzy hydrotechnicznej uwzględniającej wieloaspektowość przyczyn wystąpienia powodzi. Ekspertyza ta winna być wytyczną do planów miejscowych.

W mpzp dla obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi należy przyjąć rozwiązania, które będą ograniczały zagrożenie powodziowe. W szczególności należy ograniczyć rozwój zabudowy oraz zapewnić przyjmowanie w mpzp form architektonicznych, które będą minimalizowały straty wśród istniejącej i planowanej zabudowy. Dla terenów położonych w obrębie międzywala oraz na terenie nieek bezodpływowych obowiązują przepisy prawa wodnego, określone dla terenów bezpośredniego zagrożenia powodzią:

- zakaz wykonywania urządzeń wodnych oraz wznoszenia innych obiektów budowlanych,
- zakaz sadzenia drzew lub krzewów, z wyjątkiem plantacji wiklinowych na potrzeby regulacji wód oraz roślinności stanowiącej element zabudowy biologicznej dolin rzecznych lub służącej do wzmacniania brzegów, obwałowań lub odsypisk,
- zakaz zmiany ukształtowania terenu, składowania materiałów oraz wykonywania innych robót, z wyjątkiem robót związanych z regulacją lub utrzymywaniem wód oraz brzegu, a także utrzymywaniem lub odbudową, rozbudową lub przebudową wałów

przeciwpowodziowych wraz z ich infrastrukturą.

12. OBIEKTY LUB OBSZARY, DLA KTÓRYCH WYZNACZA SIĘ W ZŁOŻU KOPALINY FILAR OCHRONNY

Na terenie miasta Bieruń ustanowiono następujące filary

- ochronne: zakładu głównego KWK „Piaś”,
- szybu nr IV,
- zakładów „Nitroerg”,
- centrum zabytkowego Bierunia Starego,
- gazociągów wysokopiętnych Ø200 mm i Ø500 mm,
- linii kolejowej Mysłowice-Oświęcim.

Ponadto wyznaczono filary ochronne dla rzek i większych zbiorników wodnych tj. dla następujących obiektów:

- jeziora Łysina,
- rzeki Wisły,
- rzeki Przemszy.

W procesie rozwoju miasta filary ochronne mogą być wyznaczone w zależności od potrzeb niezależnie od ustaleń studium, w koncesji na wydobywanie, a na etapie późniejszym w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego terenu górniczego. Plan terenu górniczego może w szczególności określić obiekty lub obszary, dla których wyznacza się filar ochronny, w granicach którego, ze względu na ochronę oznaczonych dóbr, wydobywanie kopalin nie może być prowadzone albo może być dozwolone tylko w sposób zapewniający ochronę tych dóbr.

13. OBSZARY POMNIKÓW ZAGŁADY I ICH STREF OCHRONNYCH ORAZ OBOWIĄZUJĄCE NA NICH OGRANICZENIA PROWADZENIA DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ, ZGODNIE Z PRZEPISAMI USTAWY Z DNIA 7 MAJA 1999 R. O OCHRONIE TERENÓW BYŁYCH HITLEROWSKICH OBOZÓW ZAGŁADY

Na terenie Bierunia nie występują obszary pomników zagłady.

14. OBSZARY WYMAGAJĄCE PRZEKSZTAŁCEN, REHABILITACJI, REKULTYWACJI LUB REMEDIACJI

Rekultywacja gruntów to zgodnie z ustawą o ochronie gruntów rolnych i leśnych – to nadanie lub przywrócenie gruntom zdegradowanym albo zdewastowanym wartości użytkowych lub przyrodniczych poprzez właściwe ukształtowanie rzeźby terenu, poprawienie właściwości fizycznych i chemicznych, uregulowanie stosunków wodnych, odtworzenie gleb, umocnienie skarp oraz odbudowanie lub zabudowanie niezbędnych dróg. Natomiast grunty zdegradowane to grunty, których rolnicza lub leśna wartość użytkowa zmalała w szczególności w wyniku pogorszenia się warunków przyrodniczych albo wskutek zmian środowiska oraz działalności przemysłowej, a także wadliwej działalności rolniczej.

W przypadku Bierunia do gruntów zdegradowanych można zaliczyć grunty, które utraciły swą wartość użytkową wskutek działalności górnictwa węgla kamiennego (zalewiska bezodpływowe i niecki obniżenia terenów) oraz występujących powodzi (obniżenia wartości gruntów rolnych w obszarach zalanych wodami powodziowymi).

Przyszłe procesy rekultywacji obszarów będą więc dotyczyły w szczególności przeciwdziałania powstawaniu zalewisk bezodpływowych lub nadaniu tym obszarom nowych funkcji (sportowo-rekreacyjne lub krajobrazowe). Procesy rehabilitacji będą dotyczyły budynków, których wartość techniczna ulegała będzie obniżeniom, w związku z oddziaływaniem szkód górniczych, w przypadkach, gdy kategorie będą wyższe niż istniejące zabezpieczenia budynków na szkody górnicze. Zakres rekultywacji terenów i rehabilitacji zabudowy powinien być uwzględniony w planie zagospodarowania przestrzennego terenu górniczego.

15. OBSZARY ZDEGRADOWANE

W Zmianie studium nr 1 zatwierdzonej uchwałą nr XII/4/2018 Rady Miejskiej w Bieruniu z dnia 27 września 2018 r. nie wyznacza się obszarów zdegradowanych.

W Zmianie studium nr 2 zatwierdzonej uchwałą Rady Miejskiej w Bieruniu z dnia nie
wyznacza się obszarów zdegradowanych.

16. GRANICE TERENÓW ZAMKNIĘTYCH I ICH STREF OCHRONNYCH

Na terenie Bierunia terenami zamkniętymi są tereny kolejowe, przy czym zgodnie z aktualizacją ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, która weszła w życie w dniu 21 października 2010 r. tereny kolejowe jako tereny zamknięte, mogą być objęte opracowaniem planów miejscowych, o ile ustalone są przez ministra właściwego do spraw transportu.

17. OBSZARY FUNKCJONALNE O ZNACZENIU LOKALNYM W ZALEŻNOŚCI OD UWARUNKOWAŃ I POTRZEB ZAGOSPODAROWANIA WYSTĘPUJĄCYCH W GMINIE

Podstawowym problemem rozwoju są zagrożenia powodziowe i wynikające z eksploatacji węgla kamiennego. W studium obszary te oznaczono graficznie i opisano symbolem OP. Są to obszary, na których prognozuje się w szczególności:

- możliwość zagrożenia powodzią między wałami powodziowymi,
- zagrożenia powodzią w sytuacji awarii pomp obniżających poziom wód w zalewiskach bezodpływowych,
- zagrożenia IV kategorią szkód górniczych.

Do obszarów OP zaliczono również obszar zalania wodami w czasie powodzi w maju 2010 r. oraz obszar pomiędzy wałami przeciwpowodziowymi.

Planując rozwój miasta w tym obszarze problemowym, należy na etapie planów miejscowych zagospodarowania przestrzennego uwzględnić powyższe zagrożenia, które zmieniały się będą w czasie, co powinno być koordynowane przy zabudowie i przekształceniach terenów, w uzgodnieniu z przedsiębiorcą górniczym.

W tym zakresie problemem będzie również możliwość zachowania istniejącej zabudowy na terenach obniżenia terenów wywołanych eksploatacją węgla kamiennego. Zabudowa na tych terenach może być zagrożona zalaniem deszczami nawalnymi lub wodami powodziowymi.

Powyższy problem powinien być rozwiązywany między innymi poprzez sporządzanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego terenów górniczych, w których można ustalić odpowiednie działania w zakresie ochrony zabudowy przed szkodami górniczymi.

18. OBSZARY, NA KTÓRYCH ROZMIESZCZONE BĘDĄ URZĄDZENIA WYTWARZAJĄCE ENERGIĘ Z ODNAWIALNYCH ŹRÓDEŁ ENERGII O MOCY PRZEKRACZAJĄCEJ 100KW a TAKŻE ICH STREF OCHRONNYCH

W obszarze zmiany Studium nr 1 nie wyznacza się obszarów, na których rozmieszczone będą urządzenia wytwarzające energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100kW.

W obszarze zmiany Studium nr 2 nie wyznacza się obszarów, na których rozmieszczone będą urządzenia wytwarzające energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100kW.

III. BIBLIOGRAFIA

1. Opracowanie ekofizjograficzne dla miasta Bieruń opracowane przez firmę EKOID, Katowice, 2010 r.;
2. Wnioski składane przez mieszkańców;
3. Inwentaryzacja stanu istniejącego – analiza zdjęć lotniczych (wykonanie nalogów i zdjęć – wiosna 2009 r.) oraz wizje w terenie;
4. Zebranie danych o obciążeniu układu komunikacyjnego – w trakcie wizji w terenie w wybranych fragmentach miasta oraz dane udostępniane przez PPU Inkom S.C. w Katowicach (natężenia ruchu pojazdów na wybranych odcinkach dróg krajowych i wojewódzkich DK 44, DW 931 oraz DW 934 w okresach marzec – maj 2010 r. oraz z lat 2005 – 2010 (patrz załącznik);
5. Obecna edycja studium;
6. Strategia Rozwoju Miasta Bieruń 2020;
7. „Mapa sozologiczna w skali 1:50 000 Arkusz M-34-63-C „Oświęcim”, Przedsiębiorstwo „GEPOL” Absalon D. i inni, Poznań, 1996;
8. „Mapa hydrologiczna w skali 1:50 000 Arkusz M-34-63-C „Oświęcim”, Przedsiębiorstwo „GEPOL” Absalon D. i inni, Poznań, 1996;
9. Centralna Baza Danych Geologicznych – strona internetowa PIG, <http://baza.pgi.gov.pl/>;
10. Mapa hydrogeologiczna Polski w skali 1:50000, ark. Oświęcim, PIG, Gatlik J., Warszawa 2002;
11. Ptaki. Poradniki ochrony siedlisk i gatunków, Natura 2000 – podręcznik metodyczny. Ministerstwo Środowiska, Gromadzki M. (red.), Warszawa 2004;
12. Próba wydzielenia dzielnic rolniczo-klimatycznych w Polsce, Przegląd Meteorologiczny i Hydrologiczny, Gumiński R., Warszawa 1948;
13. strona internetowa Głównego Urzędu Statystycznego - [http://www.stat.gov.pl/cps/rde/xchg/gus/](http://www.stat.gov.pl/cps/rde/xchg/gus;);
14. Szczegółowa Mapa Geologiczna Polski, 1 : 50 000, ark. Oświęcim, PIG, Guzik O. ,1958;
15. Informacja o stanie środowiska 2007, 2008, 2009 WIOŚ Katowice, 2009;
16. Geografia regionalna Polski. PWN, Kondracki J., Warszawa 1998;
17. Mapa geologiczna Polski 1 : 200 000, ark. Kraków. WG, 1980;
18. Mapa Hydrogeologiczna Polski 1 : 200 000, ark. Kraków WG, 1980;
19. Materiały do uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia pod nazwą Droga ekspresowa S1 odcinek węzeł Kosztowy II – węzeł Suchy Potok w Bielsku-Białej, Ekosound S.C. w Sosnowcu, grudzień 2007;
20. Potencjalna roślinność naturalna Polski – Mapa przeglądowa 1:300000 ark. 11, PAN, Matuszkiewicz W. [red], Warszawa , 1995;
21. Państwowa Służba Hydrogeologiczna – strona internetowa PIG, <http://www.psh.gov.pl> ;

22. Korytarze ekologiczne w województwie śląskim, CPDGŚ, Parusel. J[red], Katowice 2007;
23. Plan gospodarki odpadami dla miasta Bieruń na lata 2010-2013; Albeko, Bieruń, grudzień 2009;
24. Program ochrony środowiska miasta Bieruń na lata 2010-2013 z uwzględnieniem perspektywy na lata 2014 - 2017; Albeko, Bieruń, 2009;
25. Raport oddziaływania na środowisko w związku z wydobywaniem węgla kamiennego ze złoża Piast, Geoproserwis, Jaworzno, 2009;
26. 1997: Mapa warunków występowania, użytkowania, zagrożenia i ochrony zwykłych wód podziemnych Górnośląskiego Zagłębia Węglowego i jego obrzeżenia; 1 : 100 000. PIG, Rózkowski A. [red.], Warszawa;
27. 2003: Mapa wstępnej waloryzacji Głównych Zbiorników Wód Podziemnych 1:800000, PIG, Skrzypczyk L. [red.], Warszawa;
28. Mapa Geośrodowiskowa Polski, 1 : 50 000, ark. Oświęcim, PIG, Strzezińska K, Formowicz R. 2002;
29. „Ocena aktualności obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Bierunia”, opracowana przez PPSUiR TERPLAN, Katowice;
30. Załączniki uwarunkowania rozwoju wynikające z dokumentów opracowań programowych i strategicznych;
31. Rejestr miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego;
32. Rejestr wniosków o sporządzenie lub zmianę planu złożonych w latach 1999 – 2009 oraz 01.2010r

Załącznik Nr 3 do uchwały Nr

Rady Miejskiej w Bieruniu

z dnia 2020 r.

AKTUALIZACJA STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA BIERUNIA

CZĘŚĆ "C"

UZASADNIENIE PRZYJĘTYCH ROZWIĄZAŃ-SYNTeza USTALEŃ STUDIUM

Opracowano w Pracowni Urbanistycznej w Rybniku Sp. z o.o.

Zmiana Studium nr 1 i nr 2 opracowana przez:
Przedsiębiorstwo Projektowania Studiów, Usług i Realizacji „TERPLAN” Sp. z o.o.

Kierunki zagospodarowania przestrzennego ustalone w studium wynikają z założonej strategii rozwoju miasta (przyjętej uchwałą Nr VII/1/2010 Rady Miejskiej w Bieruniu z dnia 29 lipca 2010 roku) i wniosków z przeprowadzonych analiz uwarunkowań rozwoju miasta (część A dokumentu studium), a w szczególności z uwzględnieniem prognozowanych zagrożeń powodziowych i wynikających z wpływów eksploatacji górniczej węgla kamiennego.

Powódź, która dramatycznie dotknęła miasto w maju 2010 roku – to uwarunkowanie, które w ustaleniu wizji rozwoju miasta zostało wyróżnione jako dążenie do kształtowania miasta bezpiecznego i przyjaznego. Ponadto w wizji rozwoju miasta zapisano dążenia do rozwoju ponadlokalnych ośrodków i zespołów usług publicznych, aktywności gospodarczych i sportowo-rekreacyjnych.

Dla realizacji wizji rozwoju założono 5 celów strategicznych, które mają swoje odzwierciedlenie w ustaleniu w studium obszarów polityki przestrzennej, które tworzą strukturę funkcjonalno-przestrzenną miasta.

Są to następujące obszary:

- **obszar SM – „staromiejski”** – cele określone w strategii rozwoju miasta w dziedzinie priorytetowej „Dziedzictwo kulturowe”, a w szczególności:
 - kontynuacja rewitalizacji zespołu staromiejskiego jako jedyne go zabytkowego układu urbanistycznego,
 - kształtowanie historycznego centrum miasta poprzez zwiększenie funkcji centrotwórczych,
 - zwiększenie stref ruchu pieszego,
- **obszar ZU – zespołów i obiektów usługowych** – cele określone w strategii rozwoju miasta w dziedzinie priorytetowej „Usługi użyteczności publicznej”, a w szczególności:
 - zachowanie i tworzenie nowych miejsc pracy w zespołach, obiektach usług publicznych i komercyjnych,
 - powiązanie terenów usługowych ciągłym systemem przestrzeni publicznych tworzoną przez układ dróg, ciągów pieszych i rowerowych
 - kształtowanie atrakcyjnych przestrzeni publicznych w ramach rewitalizacji istniejących założeń i w ramach nowych inwestycji,
- **obszar US – sportowo – rekreacyjny** – cele rozwoju miasta wykorzystujące walory terenów otwartych miasta oraz ich zagrożeń, a w szczególności:
 - wskazanie obszarów z możliwością kształtowania funkcji sportowo-rekreacyjnej z ograniczoną możliwością zabudowy,
 - wskazanie wykorzystania wartości przyrodniczych miasta dla rozwoju bazy sportowo – rekreacyjnej,
- **obszar MU – rozmieszczenia funkcji mieszkaniowych wraz z towarzyszącą infrastrukturą** – cele rozwoju miasta polegające na podniesieniu jakości środowiska zamieszkania, a w szczególności:
 - realizacja potrzeb mieszkaniowych,
 - realizacja zorganizowanych przestrzennie nowych zespołów mieszkaniowych oraz podniesienie standardu osiedli i mieszkań istniejących, w tym realizacja systemu przestrzeni publicznych,
 - rozbudowa systemów infrastruktury miejskiej,

- **obszar AG – aktywizacji gospodarczej, w tym w obszarach UC rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m²** – cele określone w strategii rozwoju miasta w dziedzinie priorytetowej „Przedsiębiorczość”, a w szczególności:
 - wskazanie możliwości lokalizacji obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m², w nawiązaniu do węzłów drogowych planowanej drogi krajowej S1,
 - wielofunkcyjny rozwój aktywności gospodarczych w formie koncentracji użytkowników usługowych, produkcyjnych i przetwórczych powiązanych, z planowanym układem drogowym,
- **obszar PP – przedsiębiorstw produkcyjnych** – cele określone w strategii rozwoju miasta w dziedzinie priorytetowej „Przedsiębiorczość”, a w szczególności:
 - zachowanie możliwości funkcjonowania i rozwoju istniejących przedsiębiorstw produkcyjnych z dopuszczeniem funkcji uzupełniających,
 - eliminowanie lub ograniczenie uciążliwości oddziaływania obiektów i działalności na otoczenie,
- **obszar ZM – systemu zieleni miejskiej** – cele określone w strategii rozwoju miasta w dziedzinie priorytetowej „Środowisko przyrodnicze”, a w szczególności:
 - kształtowanie systemu terenów wyłączonych z urbanizacji lub o ograniczonej urbanizacji,
 - powiązanie systemu zieleni miejskiej tworzonego przez istniejące i planowane elementy (parki, skwery, ogrody działkowe, cmentarze, zadrzewienia) z terenami otwartymi miasta,
 - w polityce przestrzennej rozwoju miasta system zieleni miejskiej stanowi równowagę urbanizacji innych rejonów miasta oraz dążenie do powiązań poszczególnych systemów przyrodniczych,
- **obszar OW – terenów otwartych wyłączonych z zabudowy** – realizowany będzie generalny ustawowy cel zrównoważonego rozwoju miasta. Z jednej strony są to obszary wyłączone z zabudowy, które mogą być miejscem kształtowania nowych elementów zieleni miejskiej, a z drugiej strony są to obszary środowiska przyrodniczego, o których zagospodarowaniu będą decydowały przyszłe pokolenia,
- **obszar OP – urbanizacji, na który m prognozowane są szczególne zagrożenia powodziowe i wpływów eksploatacji węgla kamiennego oraz na których występują tereny zalewowe** – realizowany będzie cel uwzględnienia w rozwoju miasta tych zagrożeń oraz skutków trwającej i planowanej eksploatacji węgla kamiennego, które ograniczają lub warunkują możliwość zabudowy i zagospodarowania terenów.

Powyższe obszary polityki przestrzennej powiązane są liniowymi elementami, które tworzą również oś kompozycji miasta. Są to:

- korytarz ekologiczny miasta (symbol KE) tworzony przez doliny rzek: Wiśła, Gostynia, Mleczna, Młynówka, Przemsza,
- korytarze komunikacyjne miasta (symbol KK) tworzone przez istniejące i planowane drogi o znaczeniu ponadlokalnym i linie kolejowe.

Realizacja przekształceń w powyższych obszarach polityki przestrzennej, jak wynika z prognozy sporządzonej w studium, określa chłonności terenów, na których istnieje możliwość wybudowania około 6 do 8 tysięcy mieszkań i stworzenia około 7 tysięcy nowych miejsc pracy w usługach i nowych formach aktywności gospodarczych. Około 40 % powierzchni miasta objęto w studium obszarem (symbol OP), na którym prognozowane są szczególne zagrożenia powodziowe i wpływów eksploatacji węgla kamiennego. Jest to obszar o powierzchni około 1600 ha, na którym zgodnie z zapisami studium, zagospodarowanie i przeznaczenie terenów, niezależnie od generalnego kierunku wskazanego do przekształceń w studium, musi podlegać weryfikacji pod kątem występujących i prognozowanych zagrożeń również w ujęciu czasowym.

Przeciwdziałanie zagrożeniom powodziowym określono w studium również poprzez dopuszczenia budowy polderów przeciwpowodziowych w niektórych obszarach miasta.

Ponad 30 % powierzchni miasta, zgodnie z ustaleniami studium wyłączone jest z zabudowy, jako obszar o znaczeniu bioklimatycznym.

W generalnym bilansie planowanego rozwoju miasta obszarem wyłączonym z zabudowy jest również powierzchnia ustalonego korytarza ekologicznego o powierzchni około 740 ha.

Również na powierzchni około 100 ha wskazanych dla zieleni miejskiej, możliwość zabudowy jest ograniczona.

Oznacza to, że na okres najbliższych 20÷30 lat – około 50 % powierzchni miasta stanowiły będą tereny wyłączone z urbanizacji, jako zasób przyrodniczy oraz obszar pozostawiony do decyzji o przeznaczeniu dla przyszłych pokoleń.

W studium wskazano również kierunki i zasady rozwoju układu komunikacyjnego, jako rozwiązywanie znaczącego problemu. Zgodnie z celem strategicznym C2 – wskazano w rozwoju miasta korytarze dla ukształtowania rusztu komunikacyjnego, separującego ruchy tranzytowe od wewnętrznego ruchu miejskiego.

W tym zakresie wskazano korytarze dla nowych ciągów drogowych:

- droga ekspresowa S1 wraz z węzłem „Bieruń”,
- przełożenie drogi krajowej Nr 44, jako ciąg drogi głównej ruchu przyspieszonego,
- obejście drogowe w ciągu drogi wojewódzkiej Nr 934 po południowej stronie Bierunia Nowego, jako droga klasy „główna”,
- możliwość budowy arterii drogowej po północnej stronie ulicy Warszawskiej, jako droga klasy „główna”.

W zakresie komunikacji kolejowej, utrzymano istniejące linie wraz z lokalizacją dworców kolejowych oraz uwzględniono możliwość budowy Szybkiej Kolei Regionalnej, w korytarzu istniejącej linii kolejowej.

W procesie rozwoju miasta nadal podstawowymi problemami będą zagrożenia powodziowe i skutki wynikające z eksploatacji węgla kamiennego. Poza ograniczeniami rozwoju zabudowy ustalonymi w studium, problemem będzie również możliwość zachowania istniejącej zabudowy na terenach obniżen wywołanych eksploatacją górnictw.

Rozwój miasta musi być koordynowany ze zmieniającymi się w czasie wpływami eksploatacji górnictw na powierzchnię terenów, jak również polityka przestrzenna w obszarach zagrożeń powodziowych będzie, zgodnie z zapisami studium, koordynowana na podstawie dokumentów, jakie przygotowane będą przez Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej. Dokumenty te będą dotyczyły w pierwszym etapie oceny ryzyka powodziowego, a w drugim etapie planów zarządzania ryzykiem powodziowym. Do projektu studium w trakcie wyłożenia do publicznego wglądu złożono 1437 uwag. Uwagi dotyczyły powiększenia terenów do zabudowy, ale były również uwagi o wyłączenie niektórych terenów z urbanizacji. Znaczna ilość uwag dotyczyła braku zgody na budowę arterii drogowej S1 oraz lokalizacji obiektu usługowego w korytarzu ekologicznym na obrzeżu zespołu staromiejskiego. W projekcie studium uwzględniono 787 uwag. W uwagach nieuwzględnionych znajdują się również takie, które uwzględniono tylko częściowo.

I. UZASADNIENIE PRZYJĘTYCH ROZWIĄZAŃ, SYNTEZA USTALEŃ ZMIANY STUDIUM nr 1

Podstawa opracowania zmiany studium

Obowiązujący dokument „Aktualizacji Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Bierunia” (zwany jest dalej „Studium”), przyjęty został uchwałą Nr IV/1/2013 Rady Miejskiej w Bieruniu z dnia 25 kwietnia 2013 r.

Dokument „Zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Bierunia” składa się:

- 1) z części tekstowej – „A” - zawierającej „Uwarunkowania rozwoju”;
- 2) z części tekstowej – „B” - zawierającej „Ustalenia Studium”;
- 3) z części tekstowej – „C” - zawierającej uzasadnienie przyjętych rozwiązań- synteza ustaleń studium;
- 4) z części graficznej zawierającej ujednolicone rysunki studium w skali 1:10 000
 - a) Nr 1 – Uwarunkowania rozwoju miasta;
 - b) Nr 2 – Ustalenia Studium w zakresie kierunków zagospodarowania przestrzennego .

Zgodnie z art. 27 ustawy dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2017 poz.1073 z późn zm.) zmiany studium przeprowadza się w takim trybie prawnym, w jakim studium jest uchwalone. Ponadto według dodanego art.3a zmiana studium dla części obszaru gminy wymaga dokonania zmian w odniesieniu do wszystkich treści które w wyniku wprowadzonej zmiany przestają być aktualne, w tym wynikające z treści art.10 ust.1 – czyli uwarunkowań.

Zawartość dokumentu zmiany studium

Podstawę formalną prac nad „Zmianą studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Bierunia” stanowi uchwała Rady Miejskiej w Bieruniu nr VII/14/2016 z dnia 30 czerwca 2016 r. dotyczącą przystąpienia do „Zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Bierunia”.

Podstawy określania polityki przestrzennej

1. W oparciu o obowiązującą w dniu przystąpienia do zmiany „Studium” ustawę o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2017r. poz. 1073 z późn. zm.) uwarunkowania rozwoju określone w art.10 ust.1 ww. ustawy, przy uwzględnieniu m.in. obecnego stanu zagospodarowania przestrzennego, obowiązujących przesądzeń planistycznych, zasad ochrony wartości kulturowych i przyrodniczych, w zakresie zadań służących realizacji ponadlokalnych celów publicznych.
2. Analizie poddano również budowę obowiązującego „Studium”, pod kątem wprowadzenia zmian. Na podstawie dokonanej diagnozy oraz zaleceń instytucji i organów zaproponowane zostały niewielkie zmiany zapisów ustaleń „Studium” w zakresie dotyczącym uwarunkowań rozwoju oraz kierunków zagospodarowania przestrzennego obszaru objętego zmianą Studium.
3. Zaktualizowano podstawy prawne dające ustalenia wynikające z innych ustaw i aktów wykonawczych
4. Zaktualizowano materiały planistyczne sporządzone na potrzeby Zmiany Studium.
5. Dokonano analiz wynikających z art. 10 ust.1 pkt. 7.

Wpływ uwarunkowań na politykę przestrzenną

Wpływ na możliwości realizacji celów rozwoju gminy oraz ustalenie kierunków i zasad zagospodarowania przestrzennego terenów objętych zmianą studium miały w szczególności, następujące uwarunkowania:

- 1) aktualne dane dotyczące demografii oraz analiz wynikających z zmienionej ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w odniesieniu do potrzeb i możliwości rozwoju gminy,
- 2) analizy ekonomiczne, środowiskowe i społeczne oraz aktualne prognozy demograficzne,
- 3) konieczność wprowadzenia niewielkich zmian w strukturze przestrzennej terenów.

Część uwarunkowań w obszarze zmiany studium nie uległa zmianie w stosunku do uwarunkowań określonych w dokumencie podstawowym

Kierunki zmian w strukturze przestrzennej oraz w przeznaczeniu terenów

Dla niniejszej Zmiany studium przyjmuje się generalne założenie obowiązującego dokumentu dotyczące zasad ustalenia obszarów funkcjonalno – przestrzennych.

Za podstawowe kryteria kształtowania kierunków zagospodarowania terenów objętych zmianą, które zdecydowały o ustaleniu nowych lub kontynuacji dotychczasowych kierunków rozwoju, dla obszaru objętego zmianą przyjęto:

- 1) stan zainwestowania i rodzaj użytkowania terenu w większości związany z rozwojem Strefy ekonomicznej,
- 2) uwarunkowania przyrodnicze związane z przydatnością do pełnienia określonych funkcji oraz walory przyrodnicze i kulturowe;
- 3) występujące tendencje i predyspozycje obszaru; w tym wynikające ze społecznych potrzeb,
- 4) stopień dostępności terenu.

Kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów

Utrzymano wskaźniki oraz kierunki określone w dokumencie podstawowym.

Infrastruktura techniczna

Przyjmuje się sukcesywny rozwój infrastruktury technicznej chroniącej środowisko. Nie stwarza ona barier rozwoju. Główne problemy związane z gospodarką komunalną to konieczność rozbudowy kanalizacji ściekowej i deszczowej. Utrzymuje się ustalenia określone w dokumencie podstawowym.

Kierunki rozwoju systemów komunikacji

W zakresie komunikacji wskazuje się na nowe połączenie komunikacyjne Bierunia z Lędzinami poprzez przedłużenie ulicy Hodowlanej w kierunku północnym. Dodatkowo planuje się przedłużenie ulicy Ekonomicznej do w/w drogi.

Miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego

Ze względu na to, iż zmiana Studium polega na wprowadzeniu niewielkich zmian w przeznaczeniu terenów w ramach terenu objętego zmianą Studium, utrzymuje się zaproponowany w dokumencie podstawowym zakres granic obszarów, dla których zamierza się sporządzić plan miejscowy.

Pozostałe ustalenia zmiany studium

W oparciu o uwarunkowania i ustalenia zmiany Studium, ze względu na niewielką skalę zmiany Studium:

- a) nie wyznaczono terenów do objęcia miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego ze względu na scalenia i podział nieruchomości.
- b) nie wyznaczono obszarów, na których mogą być lokalizowane obiekty handlowe o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m²,
- c) nie wyznaczono obszarów przestrzeni publicznych, rozumianych jako obszary o szczególnym znaczeniu dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców, poprawy jakości ich życia i sprzyjający nawiązywaniu kontaktów społecznych ze względu na jego położenie oraz cechy funkcjonalno-przestrzenne,
- d) nie wskazano obszarów wymagających przekształceń, rehabilitacji, rekultywacji lub remediacji,
- e) nie wskazano obszarów zdegradowanych,
- f) nie wskazano obszarów funkcjonalnych o znaczeniu lokalnym,

Na terenie objętym zmianą Studium nie występują obszary:

- a) obszary szczególnego zagrożenia powodzią
- b) obszary osuwania się mas ziemnych,
- c) obiekty lub obszary, dla których konieczne jest ustalenie w złożu kopaliny filara ochronnego.

II. UZASADNIENIE PRZYJĘTYCH ROZWIĄZAŃ, SYNTEZA USTALEŃ ZMIANY STUDIUM nr 2

Podstawa opracowania zmiany studium

Obowiązujący dokument „Aktualizacji Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Bierunia” (zwany jest dalej „Studium”), przyjęty został uchwałą Nr IV/1/2013 Rady Miejskiej w Bieruniu z dnia 25 kwietnia 2013 r. wraz ze zmianą wprowadzoną uchwałą Nr XII/4/2018 Rady Miejskiej w Bieruniu z dnia 27 września 2018 r.

Dokument „Zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Bierunia” składa się:

- 1) z części tekstowej – „A” - zawierającej „Uwarunkowania rozwoju”;
- 2) z części tekstowej – „B” - zawierającej „Ustalenia Studium”;
- 3) z części tekstowej – „C” - zawierającej uzasadnienie przyjętych rozwiązań- synteza ustaleń studium;
- 4) z części graficznej zawierającej ujednolicone rysunki studium w skali 1:10 000
 - a) rysunek nr 1 - Uwarunkowania rozwoju miasta - ujednolicony rysunek w skali 1:10000;
 - b) rysunek nr 2 - Ustalenia studium w zakresie układu komunikacji i infrastruktury technicznej - ujednolicony rysunek w skali 1:10000;
 - c) rysunek nr 3 - Ustalenia studium w zakresie kierunków zagospodarowania przestrzennego ujednolicony rysunek studium w skali 1:10000;
 - d) rysunek nr 4 - Ustalenia studium w zakresie ochrony wartości kulturowych i przyrodniczych miasta ujednolicony rysunek studium w skali 1:10000;

Zgodnie z art. 27 ustawy dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2020 poz.293) zmiany studium przeprowadza się w takim trybie prawnym, w jakim studium jest uchwalone. Ponadto według dodanego art.3a zmiana studium dla części obszaru gminy wymaga dokonania zmian w odniesieniu do wszystkich treści które w wyniku wprowadzonej zmiany przestają być aktualne, w tym wynikające z treści art.10 ust.1 – czyli uwarunkowań.

Zawartość dokumentu zmiany studium

Podstawę formalną prac nad „Zmianą studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Bierunia” stanowi uchwała Rady Miejskiej w Bieruniu nr IV/5/2019 z dnia 28 marca 2019r. dotycząca przystąpienia do „Zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Bierunia”.

Podstawy określania polityki przestrzennej

1. W oparciu o obowiązującą w dniu przystąpienia do zmiany „Studium” ustawę o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2020r. poz. 293) uwarunkowania rozwoju określone w art.10 ust.1 ww. ustawy, przy uwzględnieniu m.in. obecnego stanu zagospodarowania przestrzennego, obowiązujących przesądzeń planistycznych, zasad ochrony wartości kulturowych i przyrodniczych, w zakresie zadań służących realizacji ponadlokalnych celów publicznych.
2. Analizie poddano również budowę obowiązującego „Studium”, pod kątem wprowadzenia zmian. Na podstawie dokonanej diagnozy oraz zaleceń instytucji i organów zaproponowane zostały niewielkie zmiany zapisów ustaleń „Studium” w zakresie dotyczącym uwarunkowań rozwoju oraz kierunków zagospodarowania przestrzennego obszaru objętego zmianą Studium.
3. Zaktualizowano podstawy prawne dające ustalenia wynikające z innych ustaw i aktów wykonawczych.
4. Zaktualizowano materiały planistyczne sporządzone na potrzeby Zmiany Studium.
5. Zaktualizowano analizy wynikające z art. 10 ust.1 pkt. 7.

Wpływ uwarunkowań na politykę przestrzenną

Wpływ na możliwości realizacji celów rozwoju gminy oraz ustalenie kierunków i zasad zagospodarowania przestrzennego terenów objętych zmianą studium miały w szczególności, następujące uwarunkowania:

- 1) aktualne dane dotyczące demografii oraz analiz wynikających z zmienionej ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w odniesieniu do potrzeb i możliwości rozwoju gminy,
- 2) analizy ekonomiczne, środowiskowe i społeczne oraz aktualne prognozy demograficzne,
- 3) konieczność wprowadzenia niewielkich zmian w strukturze przestrzennej terenów.

Część uwarunkowań w obszarze zmiany studium nie uległa zmianie w stosunku do uwarunkowań określonych w dokumencie podstawowym

Kierunki zmian w strukturze przestrzennej oraz w przeznaczeniu terenów

Dla niniejszej Zmiany studium przyjmuje się generalne założenie obowiązującego dokumentu dotyczące zasad ustalenia obszarów funkcjonalno – przestrzennych.

Za podstawowe kryteria kształtowania kierunków zagospodarowania terenów objętych zmianą, które zdecydowały o ustaleniu nowych lub kontynuacji dotychczasowych kierunków rozwoju, dla obszaru objętego zmianą przyjęto:

- 1) stan zainwestowania i rodzaj użytkowania terenu w większości związany z rozwojem zakładu Promont;
- 2) uwarunkowania przyrodnicze związane z przydatnością do pełnienia określonych funkcji
- 3) występujące tendencje i predyspozycje obszaru;
- 4) stopień dostępności terenu.

Kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów

Utrzymano wskaźniki oraz kierunki określone w dokumencie podstawowym.

Infrastruktura techniczna

Przyjmuje się sukcesywny rozwój infrastruktury technicznej chroniącej środowisko. Nie stwarza ona barier rozwoju. Główne problemy związane z gospodarką komunalną to konieczność rozbudowy kanalizacji ściekowej i deszczowej. Utrzymuje się ustalenia określone w dokumencie podstawowym.

Kierunki rozwoju systemów komunikacji

W zakresie komunikacji zachowana zostaje obsługa terenu z ulicy Turyńskiej – DK44.

Miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego

Ze względu na to, iż zmiana Studium polega na wprowadzeniu niewielkich zmian w przeznaczeniu terenów w ramach terenu objętego zmianą Studium, utrzymuje się zaproponowany w dokumencie podstawowym zakres granic obszarów, dla których zamierza się sporządzić plan miejscowy.

Pozostałe ustalenia zmiany studium

W oparciu o uwarunkowania i ustalenia zmiany Studium, ze względu na niewielką skalę zmiany Studium:

- a) nie wyznaczono terenów do objęcia miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego ze względu na scalenia i podział nieruchomości.
- b) nie wyznaczono obszarów, na których mogą być lokalizowane obiekty handlowe o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m²,
- c) nie wyznaczono obszarów przestrzeni publicznych, rozumianych jako obszary o szczególnym znaczeniu dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców, poprawy jakości ich życia i sprzyjający nawiązywaniu kontaktów społecznych ze względu na jego położenie oraz cechy funkcjonalno-przestrzenne,
- d) nie wskazano obszarów wymagających przekształceń, rehabilitacji, rekultywacji lub remediacji,
- e) nie wskazano obszarów zdegradowanych,
- f) nie wskazano obszarów funkcjonalnych o znaczeniu lokalnym,

Na terenie objętym zmianą Studium nie występują obszary:

- a) obszary szczególnego zagrożenia powodzią
- b) obszary osuwania się mas ziemnych,
- c) obiekty lub obszary, dla których konieczne jest ustalenie w złożu kopaliny filara ochronnego.

AKTUALIZACJA STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA BIERUNIA

RYSunek NR 1 - UWARUNKOWANIA ROZWOJU MIASTA

ZAŁĄCZNIK NR 5 DO UCHWAŁY NR IV/1/2013
RADY MIEJSKIEJ W BIERUNIU Z DNIA 25 kwietnia 2013 r.

SKALA 1:10000

OZNACZENIA

GRANICE ADMINISTRACYJNE MIASTA BIERUNIA

USTANOWICIE FORMY OCHRONY PRZYRODY

OBSTACZKA NATURA 2000 STAWY W BRZESZCZACH

POMNIKI PRZYRODY

PROPONOWANE FORMY OCHRONY PRZYRODY

PROPONOWANE ZESPÓŁY PRZYRODOWO-KRAJOBRAZOWE LUB UŻYTKI EKOLOGICZNE

GÓRNICZWO

UDOKUMENTOWANE ZŁOŻA KOPALIN - WĘGIEL KAMIENNY*

UDOKUMENTOWANE ZŁOŻA KOPALIN - KRUSZYWA NATURALNE*

TEREN GÓRNICZY

OBSTACZKA ZALEWISK BEZODPŁYWOWYCH (WG OPACOWANIA EKOFIZJOGRAFICZNEGO)

TEREN OBJĘTY WŁYCIWAMI PODZIEMNEJ EKSPLOATACJI (STAN NA ROK 2048) (WG RONS)

II KATEGORIA OSIADŁOŚCI TERENU (WG RONS)

IV KATEGORIA OSIADŁOŚCI TERENU (WG RONS)

OBSTACZKA PROGNOSTYCZNEGO ZALEWISKA NA ROK 2030 (WG OPACOWANIA EKOFIZJOGRAFICZNEGO)

FILARY OCHRONNE

* Aktualizacja granic złóż:

Złóża węgla kamiennego i metanu pokładów węgla

Złóża węgla kamiennego "Czeczoł", ID383

Złóża węgla kamiennego "Czeczoł-Wschód", ID6601

Złóża węgla kamiennego "Łędziny", ID7101

Złóża metanu pokładów węgla "Łędziny", ID14011

Złóża węgla kamiennego "Oświecim-Polanka", ID1075

Złóża węgla kamiennego "Piast", ID299

Złóża węgla kamiennego oraz metanu pokładów węgla jako kopaliny towarzyszącej "Śludzenie", ID7389

Złóża węgla kamiennego oraz metanu pokładów węgla i łupków ogólnowielkości jako kopaliny towarzyszących "Ziemowit", ID574

Złóża kruszywa naturalnych

"Błasowice-obstaczka A", ID5097

"Błasowice-obstaczka B", ID5098

"Błasowice-obstaczka C", ID5099

"Łysina 1", ID13322

"Łysina", ID4427

ŚRODOWISKO KULTUROWE

STREFA OCHRONY KONSERWATORSKIEJ "A"

STREFA OCHRONY KONSERWATORSKIEJ "B"

STREFA OCHRONY KONSERWATORSKIEJ "C"

STREFA OCHRONY KONSERWATORSKIEJ "D"

STREFA OCHRONY KONSERWATORSKIEJ "E"

STREFA OCHRONY KONSERWATORSKIEJ "F"

STANOWISKA ARCHEOLOGICZNE

OBIEKTY WPISANE DO REJESTRU ZABYTKÓW

INFRASTRUKTURA TECHNICZNA

PROJEKTOWANA LINIA ELEKTROENERGETYCZNA 400 kV

LINIA ELEKTROENERGETYCZNA 220 kV

LINIA ELEKTROENERGETYCZNA 110 kV

GAZOCIĄG WYSOKOPRĘŻNY

WODOCIĄG MAGISTRALNY I RURIACJA

OBIEKTY I URZĄDZENIA SYSTEMU KANALIZACJI SANITARNEJ

STREFA OCHRONY I OCHRONY OD OBIEKTÓW I URZĄDZEŃ

SIEĆ INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ

INNE

OBSTACZKA ZAŁĄNY WODAMI POWODOWYMI W MAJU 2010 R.

REGION PRZERWANIA WAŁU PRZECIWPÓWODOWEGO NA GOSTYNI W MAJU 2010 R.

PLANOWANE WARIANTY TRASY S1

PLANOWANY WARIANT DROGI NR 44 ORAZ OBEJŚCIE DROGI 934 DO S1

DZIAŁKI EVIDENCYJNE - WŁASNOŚĆ GMINY

Tytuł opracowania:	
AKTUALIZACJA STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA BIERUNIA	
Tytuł rysunku:	RYSunek NR 1 - UWARUNKOWANIA ROZWOJU MIASTA
Opis:	ZAŁĄCZNIK NR 5 DO UCHWAŁY NR IV/1/2013 RADY MIEJSKIEJ W BIERUNIU Z DNIA 25 kwietnia 2013 r.
Opis:	Opracowano w Pracowni Urbanistycznej w Rabinu Sp. z o.o. 40-200 Rybnik, ul. Wolnościowa 30, tel: 32 42 22 873, 32 42 30 988, e-mail: purybnik@purybnik.pl
Wskazanie:	1
Skala:	1:10000

Zmiana Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Bierunia
zatwierdzona uchwałą nr
Rady Miejskiej w Bieruniu z dnia
Uwarunkowania rozwoju miasta
Skala 1: 10 000

Zmiana Studium nr 1
Legenda

Granicę obszaru objętego zmianą Studium nr 1

Granicę administracyjną gminy Bierunia

Zagospodarowanie terenu (wybrane)

Tereny aktywności gospodarczej (usługi, produkcja, składy, magazyny)

Tereny budowy

Tereny infrastruktury technicznej (przepompownie)

Tereny kolejowe

Tereny miejsc postojowych

Tereny dróg o nawierzchni asfaltowej

Tereny dróg o nawierzchni betonowej

Tereny dróg o nawierzchni gruntowej

Tereny lasów

Tereny zadrzewień i zakrzewień

Tereny rolne

Tereny wód powierzchniowych

Tereny zieleni urządzonej

Tereny zieleni nieurządzonej

Tereny nieużytków

Uwarunkowania infrastrukturalne

Linia elektroenergetyczna napowietrzna 110 kV

Linia elektroenergetyczna napowietrzna SN 20 kV

Stacja transformatorowa

Linia kolejowa

Droga krajowa

Uwarunkowania górnicze

Złóża węgla kamiennego Piast

Złóża węgla kamiennego Śludzenie

Złóża węgla kamiennego Ziemowit

Obszar górniczy Bierunia II

Obszar górniczy Łędziny I

Teren górniczy Bierunia II

Teren górniczy Łędziny I

Prognozowane wpływy eksploatacji węgla kamiennego na powierzchnię terenu w okresie koncesyjnym

Obniżenia terenu [m]

Odstąpienia terenu według kategorii

I kategoria

II kategoria

III kategoria

Uwarunkowania środowiskowe

Fragment niewalczony korytarza ekologicznego ssaków kopitnych

Korytarz ekologiczny KLPK-LM2 ssaków kopitnych

Pozostałe oznaczenia

Most

Przełaz

Pojedyncze większe drzewa

Granicę i numery działek

Przedsiębiorstwo Projektowania, Studiów, Usług i Realizacji Spółka z o.o.	
40-036 Katowice, ul. Wita Stwosza 6/7	
tel.(4832) 208 32 69 terplan@terplan.com.pl	
KRS:0000121817	
ZAMAWIAJĄCY:	Gmina Bierunia, ul. Rynek 14, 43-150 Bierunia, UMOWA NR 364/JG/2017
TEMAT:	Zmiana studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Bierunia
RYSunek:	1. UWARUNKOWANIA ROZWOJU MIASTA - RYS. UJEDNOLICONY
SKALA:	1:10 000 DATA: Siepień 2018 r.

Przedsiębiorstwo Projektowania, Studiów, Usług i Realizacji Spółka z o.o.	
40-036 Katowice, ul. Wita Stwosza 6/7	
tel.(4832) 208 32 69 terplan@terplan.com.pl	
KRS:0000121817	
ZAMAWIAJĄCY:	Gmina Bierunia, ul. Rynek 14, 43-150 Bierunia, UMOWA NR 364/JG/2017
TEMAT:	Zmiana studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Bierunia nr 2
RYSunek:	1. UWARUNKOWANIA ROZWOJU MIASTA - RYS. UJEDNOLICONY
SKALA:	1:10 000 DATA: Kwiecień 2020r.

AKTUALIZACJA STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA BIERUNIA

RYСУNEK NR 2 - USTALENIA STUDIUM W ZAKRESIE UKŁADU KOMUNIKACJI I INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ

ZAŁĄCZNIK NR 6 DO UCHWAŁY NR IV/1/2013 RADY MIAJSKIEJ W BIERUNIU Z DNIA 25 kwietnia 2013 r.

SKALA 1:10000

OZNACZENIA NA PŁANSZY:

GRANICE ADMINISTRACYJNE MIASTA

UKŁAD DROGOWY

KDS - DROGA EKSPRESOWA S1

WARIANT PRZEBIEGU DROGI EKSPRESOWEJ S1

KDGP - DROGA GŁÓWNA RUCHU PRZYSPIESZONEGO

KDG - DROGI GŁÓWNE

KDZ - DROGI ZBIORCZE

WĘZEL NA S1

SKRZYŻOWANIA

UKŁAD KOLEJOWY

ISTNIEJĄCE LINIE KOLEJOWE

LOKALIZACJA DWORCÓW KOLEJOWYCH

KOMUNIKACJA ROWEROWA

TRASY KOMUNIKACJI ROWEROWEJ

INNE OZNACZENIA DOTYCZĄCE SYSTEMU KOMUNIKACJI

WSKAZANA LOKALIZACJA PARKINGÓW STRATEGICZNYCH

SKRZYŻOWANIA DWUPOZIOMOWE

INFRASTRUKTURA TECHNICZNA

WODOCIĄGI MAGISTRALNE

WODOCIĄGI - SIĘĆ ROZDZIELCZA

STUDNIE GŁĘBINOWE

TERENY INFRASTRUKTURY KANALIZACYJNEJ

GAZOCIĄGI WYSOKOPRĘŻNE

GAZOCIĄGI ŚREDNIOPRĘŻNE

STACJE REDUKCYJNO - POMIAROWE GAZU

LINIE ELEKTROENERGETYCZNE 220 KV

LINIE ELEKTROENERGETYCZNE 110 KV

LINIE ELEKTROENERGETYCZNE 20 KV

KABEL 20KV

STACJE TRANSFORMATOROWE 20/0,4 KV

TERENY INFRASTRUKTURY ELEKTROENERGETYCZNEJ

PROJEKTOWANE LINIE ELEKTROENERGETYCZNE 400 KV

Granica obszaru objętego zmianą Studium nr 1

Granica obszaru objętego zmianą Studium nr 2

Przedsiębiorstwo Projektowania, Studiów, Usług i Realizacji Spółka z o.o. 40-038 Katowice, ul. Wita Stwosza 6/7 tel.(48)32 206 52 50 terplan@terplan.com.pl KRS 0000121817	
ZAMAWIAJĄCY:	Gmina Bieruń, ul. Rynek 14, 43-150 Bieruń, UMOWA NR 384/UJN/2017
TEMAT:	Zmiana studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Bierunia nr 1
RYSUNEK:	2. USTALENIA STUDIUM W ZAKRESIE UKŁADU KOMUNIKACYJNEGO I INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ - RYS. UJEDNOLICZONY
SKALA:	1:10 000 DATA: Sierpień 2018 r.

Przedsiębiorstwo Projektowania, Studiów, Usług i Realizacji Spółka z o.o. 40-038 Katowice, ul. Wita Stwosza 6/7 tel.(48)32 206 52 50 terplan@terplan.com.pl KRS 0000121817	
ZAMAWIAJĄCY:	Gmina Bieruń, ul. Rynek 14, 43-150 Bieruń, UMOWA NR 384/UJN/2017
TEMAT:	Zmiana studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Bierunia nr 2
RYSUNEK:	2. USTALENIA STUDIUM W ZAKRESIE UKŁADU KOMUNIKACYJNEGO I INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ - RYS. UJEDNOLICZONY
SKALA:	1:10 000 DATA: Kwiecień 2020 r.

Przedsiębiorstwo Projektowania, Studiów, Usług i Realizacji Spółka z o.o. 40-038 Katowice, ul. Wita Stwosza 6/7 tel.(48)32 206 52 50 terplan@terplan.com.pl KRS 0000121817	
ZAMAWIAJĄCY:	Gmina Bieruń, ul. Rynek 14, 43-150 Bieruń, UMOWA NR 384/UJN/2017
TEMAT:	Zmiana studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Bierunia nr 2
RYSUNEK:	2. USTALENIA STUDIUM W ZAKRESIE UKŁADU KOMUNIKACYJNEGO I INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ - RYS. UJEDNOLICZONY
SKALA:	1:10 000 DATA: Kwiecień 2020 r.

AKTUALIZACJA STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA BIERUNIA

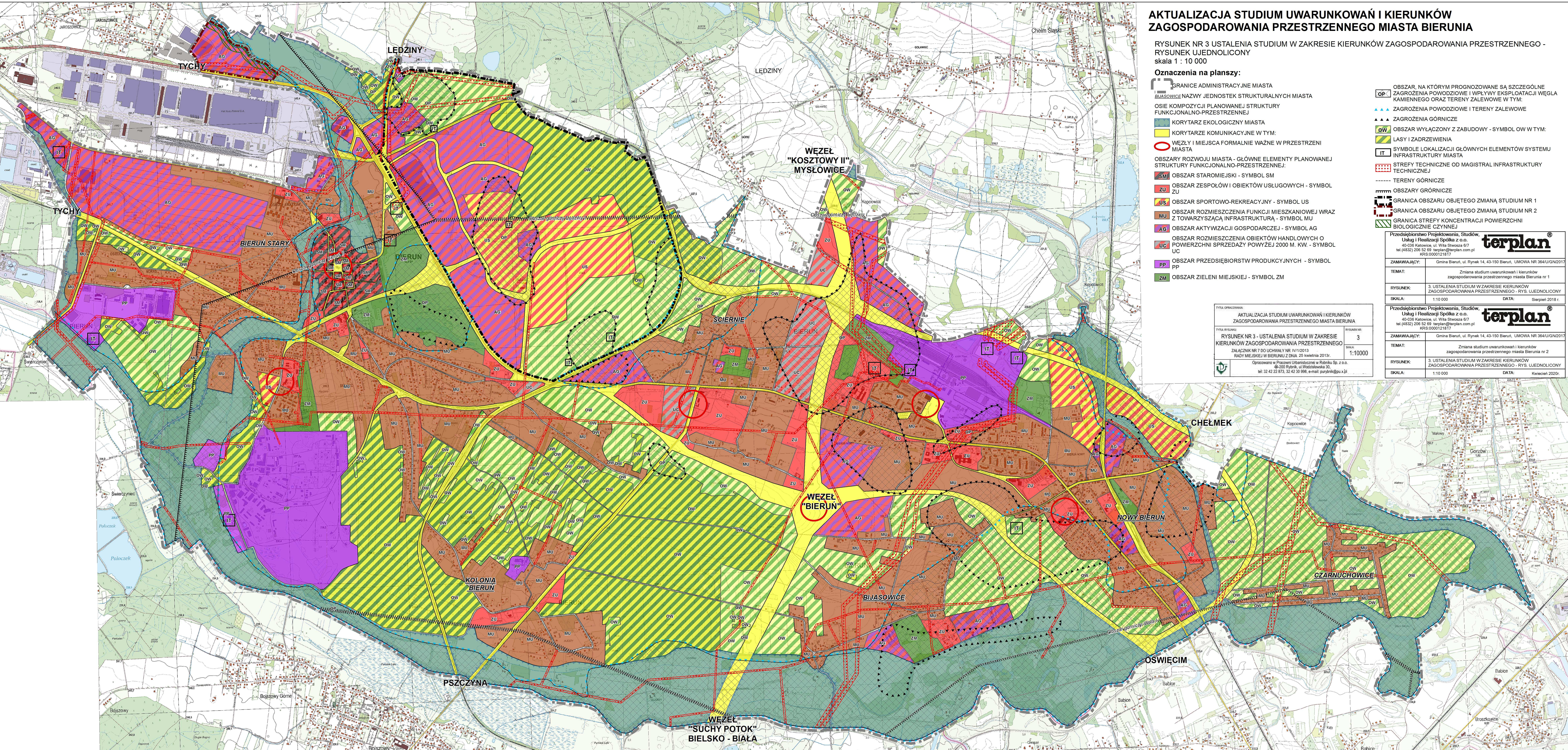
RYСУNEK NR 3 USTALENIA STUDIUM W ZAKRESIE KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO -
RYСУNEK UJEDNOLICONY
skala 1 : 10 000

Oznaczenia na planszy:

- GRANICE ADMINISTRACYJNE MIASTA
BIASOWICE NAZWY JEDNOSTEK STRUKTURALNYCH MIASTA
OSIE KOMPOZYCJI PLANOWANEJ STRUKTURY
FUNKCYJNALNO-PRZESTRZENNEJ
KORYTARZ EKOLOGICZNY MIASTA
KORYTARZE KOMUNIKACYJNE W TYM:
WEZŁY I MIEJSCA FORMALNIE WAŻNE W PRZESTRZENI
MIASTA
OBSZAR STAROMIEJSKI - SYMBOL SM
OBSZAR ZESPOŁÓW I OBIEKTÓW USŁUGOWYCH - SYMBOL
ZU
OBSZAR SPORTOWO-REKREACYJNY - SYMBOL US
OBSZAR ROZMIESZCZENIA FUNKCJI MIESZKANIOWEJ WRAZ
Z TOWARZYSZĄCĄ INFRASTRUKTURĄ - SYMBOL MU
OBSZAR AKTYWIZACJI GOSPODARCZEJ - SYMBOL AG
OBSZAR ROZMIESZCZENIA OBIEKTÓW HANDLOWYCH O
POWIERZCHNI SPRZEDAŻY POWYŻEJ 2000 M. KW. - SYMBOL
UC
OBSZAR PRZEDSIĘBIORSTW PRODUKCYJNYCH - SYMBOL
PP
OBSZAR ZIELENI MIEJSKIEJ - SYMBOL ZM
- OP - OBSZAR, NA KTÓRYM PROGNOZOWANE SĄ SZCZEGÓLNE
ZAGROŻENIA POWODZIOWE I WPŁYWY EKSPLOATACJI WĘGLA
KAMIENNEGO ORAZ TERENY ZALEWOWE W TYM:
▲ ▲ ▲ ZAGROŻENIA GÓRNICZE
OW - OBSZAR WYŁĄCZONY Z ZABUDOWY - SYMBOL OW W TYM:
LASY I ZADRZEWIENIA
IT - SYMBOLE LOKALIZACJI GŁÓWNYCH ELEMENTÓW SYSTEMU
INFRASTRUKTURY MIASTA
STREFY TECHNICZNE OD MAGISTRAL INFRASTRUKTURY
TECHNICZNEJ
TERENY GÓRNICZE
OBSZARY GÓRNICZE
GRANICA OBSZARU OBJĘTEGO ZMIANĄ STUDIUM NR 1
GRANICA OBSZARU OBJĘTEGO ZMIANĄ STUDIUM NR 2
GRANICA STREFY KONCENTRACJI POWIERZCHNI
BIOLOGICZNEJ CZYNNEJ

Tytuł opracowania	
AKTUALIZACJA STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA BIERUNIA	
Tytuł rysunku	RYSUNEK NR 3 - USTALENIA STUDIUM W ZAKRESIE KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
Załącznik nr 7 do uchwały nr IV/12013 Rady Miejskiej w Bieruniu z dnia 25 kwietnia 2013r.	
Opracowano w Pracowni Urbanistycznej w Rębkach Sp. z o.o. 40-000 Rybnik, ul. Wodzisławska 30, tel: 32 42 22 873, 32 42 30 998, e-mail: purybnik@pu.x.pl	
Rysunek nr	3
Skala	1:10000

Przedsiębiorstwo Projektowania, Studiów Usług i Realizacji Spółka z o.o. 40-036 Katowice, ul. Wita Stwosza 6/7 tel (4832) 206 52 69 terplan@terplan.com.pl KRS 0000121817	
ZAMAWIAJĄCY:	Gmina Bieruń, ul. Rynek 14, 43-150 Bieruń, UMOWA NR 364/UGN/2017
TEMAT:	Zmiana studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Bierunia nr 1
RYСУNEK:	3 USTALENIA STUDIUM W ZAKRESIE KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO - RYS. UJEDNOLICONY
SKALA:	1:10 000
DATA:	Sierpień 2018 r.
Przedsiębiorstwo Projektowania, Studiów Usług i Realizacji Spółka z o.o. 40-036 Katowice, ul. Wita Stwosza 6/7 tel (4832) 206 52 69 terplan@terplan.com.pl KRS 0000121817	
ZAMAWIAJĄCY:	Gmina Bieruń, ul. Rynek 14, 43-150 Bieruń, UMOWA NR 364/UGN/2017
TEMAT:	Zmiana studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Bierunia nr 2
RYСУNEK:	3 USTALENIA STUDIUM W ZAKRESIE KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO - RYS. UJEDNOLICONY
SKALA:	1:10 000
DATA:	Kwiecień 2020r.

AKTUALIZACJA STUDYUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA BIERUNIA

RYSunek NR 4 - USTALENIA STUDYUM W ZAKRESIE OCHRONY WARTOŚCI KULTUROWYCH I PRZYRODNICZYCH MIASTA
ZAŁĄCZNIK NR 8 DO UCHWAŁY NR IV/1/2013
RADY MIEJSKIEJ W BIERUNIU Z DNIA 25 kwietnia 2013 r.
SKALA 1:10000

- GRANICE ADMINISTRACYJNE MIASTA
- OCHRONA WARTOŚCI KULTUROWYCH
- Obiekty zabytkowe
- OBIEKTY WPISANE DO REJESTRU ZABYTKÓW WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO
 - OBIEKTY POSTULOWANE DO WPISU DO REJESTRU ZABYTKÓW WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO
 - OBIEKTY WPISANE DO GMINNEJ EWIDENCJI ZABYTKÓW
 - OBIEKTY POSTULOWANE DO UJĘCIA W GMINNEJ EWIDENCJI ZABYTKÓW
 - STANOWISKA ARCHEOLOGICZNE
 - KRZYŻE PRZYRODZNE
 - KAPLICZKI
- STREFY KONSERWATORSKIE
- STREFA "A" PEŁNEJ OCHRONY KONSERWATORSKIEJ
 - STREFA "B" POŚREDNIEJ OCHRONY KONSERWATORSKIEJ
 - STREFA "K" OCHRONY KRAJOBRAZU
 - STREFA "E" OCHRONY EKSPOZYCJI
 - STREFA "W" OCHRONY ARCHEOLOGICZNEJ

- OCHRONA WARTOŚCI PRZYRODNICZYCH
- USTANOWIONE FORMY OCHRONY PRZYRODY
- OBSZAR NATURA 2000 STAWY W BRZESZCZACH
 - POMNIKI PRZYRODY
- PROPONOWANE FORMY OCHRONY PRZYRODY
- PROPONOWANE ZESPOŁY PRZYRODNICZO-KRAJOBRAZOWE LUB UŻYTKI EKOLOGICZNE
- GÓRNICtwo
- UDOKUMENTOWANE ŻŁOŻA KOPALIN - WĘGIEL KAMIENNY
 - UDOKUMENTOWANE ŻŁOŻA KOPALIN - KRUSZYWA NATURALNE
 - OBSZARY GÓRNICZE
 - TERENY GÓRNICZE
 - FILARY OCHRONNE
 - OBSZARY ZALEWISK I NIECK BEZODPŁYWOWYCH (STAN ISTNIEJĄCY)
 - TEREN OBJĘTY WPLYWAMI PODZIEMNEJ EKSPLOATACJI (STAN NA ROK 2048)
 - III KATEGORIA OSIADAŃ TERENU
 - IV KATEGORIA OSIADAŃ TERENU
- LASY
- TERENY, NA KTÓRYCH ROZWOJ ZABUDOWY I PRZKSZTAŁCENIA WYMAGAŁY BĘDĄ ZMIANY PRZEZNACZENIA GRUNTÓW LEŚNYCH NA CELE NIELEŚNE
- ZAGROŻENIE POWODZIOWE
- OBSZAR ZALANY WODAMI POWODZIOWYMI W MAJU 2010 R.
 - REJON PRZERWANIA WAŁU PRZECIWPOWODZIOWEGO NA GOSTYNI W MAJU 2010 R.
 - PROGNOZOWANE ZALEWISKA POWSTAŁE NA SKUTEK NAKŁADANIA SIĘ SKUTKÓW EKSPLOATACJI DO 2010 R. I 2030 R. (WG. OPRACOWANIA EKOFIZJOGRAFICZNEGO)
 - ZASIEG TERENÓW ZAGROŻONYCH ZALANIEM W PRZYPADKU PRZERWANIA WAŁÓW PRZECIWPOWODZIOWYCH
 - ZASIEG TERENÓW ZAGROŻONYCH PODTOPIENIEM W PRZYPADKU AWARII POMP ODWADNIAJĄCYCH
 - TEREN MIĘDZYWAŁA (BEZPOŚREDNIEGO ZAGROŻENIA POWODZIĄ)
 - TERENY BEZPOŚREDNIEGO ZAGROŻENIA POWODZIĄ
 - TERENY POTENCJALNEGO ZAGROŻENIA POWODZIĄ
 - OBSZARY ZAGROŻONE PODTOPIENIAMI (WG. PAŃSTWOWEJ SŁUŻBY HYDROGEOLOGICZNEJ)

- Granica obszaru objętego zmianą Studium nr 1
- Granica obszaru objętego zmianą Studium nr 2

Załącznik Nr 8 do uchwały Nr

Rady Miejskiej w Bieruniu

z dnia.....2020 r.

Rozstrzygnięcie Rady Miejskiej w Bieruniu o sposobie rozpatrzenia uwag do zmiany nr 2 Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Bierunia nieuwzględnionych przez Burmistrza Miasta zgłoszonych w trakcie wyłożenia projektu do publicznego wglądu

Ze względu na brak nieuwzględnionych uwag do wyłożonego do publicznego wglądu projektu **zmiany nr 2 Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Bierunia**, Rada Miejska w Bieruniu nie dokonuje rozstrzygnięć wynikających z art.12 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U.z 2020 r. poz. 293z późn. zm.).

Uzasadnienie

Na dzień dzisiejszy gmina Bieruń posiada Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Bierunia, przyjęte Uchwałą Nr IV/1/2013 Rady Miejskiej w Bieruniu z dnia 25 kwietnia 2013 r. wraz ze zmianą wprowadzoną uchwałą Nr XII/4/2018 Rady Miejskiej w Bieruniu z dnia 27 września 2018 r.

Zmiana nr 2 wyżej wymienionego Studium wynika z konieczności dokonania zmiany zapisów studium poprzedzonej sporządzeniem nowego bilansu terenów przeznaczonych pod zabudowę.

Uznając zasadność dokonania zmiany „Studium ...” Burmistrz Miasta Bierunia przedłożył Radzie Miejskiej w Bieruniu wniosek w sprawie przystąpienia do zmiany „Studium ...”, na którego podstawie Rada Miejska w Bieruniu podjęła uchwałę nr IV/5/2019 z dnia 28 marca 2019 r. dotyczącą przystąpienia do „Zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Bierunia”.

Następnie wg art. 11 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz.U. z 2020 r. poz. 293) Burmistrz Miasta Bierunia kolejno:

- ogłosił w miejscowej prasie oraz przez obwieszczenie o podjęciu Uchwały o przystąpieniu do sporządzenia zmiany studium wraz z prognozą oddziaływania na środowisko określając formę, miejsce i termin składania wniosków do zmiany studium;

- zawiadomił na piśmie o podjęciu Uchwały o przystąpieniu do sporządzenia zmiany studium oraz prognozy oddziaływania na środowisko instytucje i organy właściwe do uzgadniania i opiniowania Studium;

- wystąpił do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego o uzgodnienie zakresu i stopnia szczegółowości informacji koniecznych do ujęcia w prognozie oddziaływania na środowisko;

- rozpatrzył złożone wnioski - do projektu zmiany Studium nie wpłynęły żadne wnioski od osób fizycznych posiadających tytuł prawny do nieruchomości;

- sporządził projekt zmiany Studium wraz z prognozą oddziaływania na środowisko;

- uzyskał wymagane ustawą opinie i uzgodnienia projektu zmiany Studium oraz prognozy oddziaływania na środowisko;

- wprowadził zmiany wynikające z uzyskanych opinii i dokonanych uzgodnień;

- ogłosił o wyłożeniu projektu zmiany Studium wraz z prognozą oddziaływania na środowisko do publicznego wglądu na co najmniej 7 dni przed dniem wyłożenia i wyłożył ten projekt wraz z prognozą oddziaływania na środowisko do publicznego wglądu w okresie od 24 lutego 2020 r. do 24 marca 2020 r. oraz w dniu 16 marca 2020 r. o godz. 16.00, zorganizował dyskusję publiczną nad przyjętymi w projekcie zmiany Studium rozwiązaniami;

- wyznaczył termin do 15 kwietnia 2020 r., w którym osoby fizyczne i prawne oraz jednostki organizacyjne nie posiadające osobowości prawnej mogły wnieść uwagi dotyczące projektu zmiany Studium i prognozy oddziaływania na środowisko;

- podczas wyłożenia do publicznego wglądu projektu zmiany Studium oraz w okresie oczekiwania na uwagi uwag nie złożono,

- zgodnie z art. 39 ust. 1 pkt 2-5 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz.U. z 2020 r., poz. 283), zapewnił udział społeczeństwu w opracowywaniu projektu zmiany Studium wraz z prognozą oddziaływania na środowisko, poprzez ogłoszenie o przystąpieniu do sporządzenia zmiany Studium wraz z prognozą oddziaływania na środowisko, umożliwienie składania uwag i wniosków, wyłożenia do publicznego wglądu projektu zmiany studium wraz z prognozą oddziaływania na środowisko.

Tym samym zostały zakończone prace związane ze sporządzeniem niniejszej zmiany Studium oraz skompletowaniem dokumentacji planistycznej.

Zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, Studium uchwała Rada Gminy, rozstrzygając jednocześnie o sposobie rozpatrzenia uwag do Studium. Tekst i rysunek Studium oraz

rozstrzygnięcie o sposobie rozpatrzenia uwag stanowią załączniki do Uchwały o uchwaleniu Studium.

Dodatkowo do dokumentu Studium po wyłożeniu projektu do publicznego wglądu, w ślad za zawiadomieniem Wojewody Śląskiego z dnia 30 kwietnia 2020 r. nr IFIII.4131.2.5.2020 o wszczęciu postępowania zmierzającego do wydania zarządzenia zastępczego dotyczącego wprowadzenia obszaru udokumentowanego złoża metanu „Łędziny”, złoża metanu występującego w złożu węgla kamiennego „Łędziny”, złoża metanu występującego w złożu węgla kamiennego „Ziemowit” do „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Bierunia”, skorygowano wszystkie złoża kopalin występujące na terenie miasta Bierunia.

Korekty dokonano w załączniku nr 1 - Część A – Uwarunkowania rozwoju wraz z Aneksem – Ujednolicony tekst, załączniku Nr 2 – część B – Ustalenia studium – Ujednolicony tekst oraz załączniku nr 4 – rysunek nr 1 – Uwarunkowania rozwoju miasta – ujednolicony rysunek w skali 1:10000.

Mając na uwadze powyższe, przyjęcie przez Radę Miejską niniejszej Uchwały jest uzasadnione.